

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

CANE
SERIES
ONE

WANTING *Mr. Cane*

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

SHANORA
WILLIAMS

BAYAN ARANIYOR. CANE

CANE #1

SHANORA WILLIAMS

İÇİNDEKİLER

Bildirimler

Bay Cane'i İstiyorum Çalma Listesi

1. KANDY
2. CANE
3. KANDY
4. KANDY
5. KANDY
6. KANDY
7. KANDY
8. KANDY
9. KANDY
10. KANDY
11. CANE
12. KANDY
13. KANDY
14. KANDY
15. KANDY
16. KANDY
17. CANE
18. KANDY
19. KANDY
20. CANE
21. CANE
22. KANDY
23. KANDY
24. CANE
25. KANDY
26. KANDY

27. [CANE](#)
28. [KANDY](#)
29. [KANDY](#)
30. [KANDY](#)
31. [KANDY](#)
32. [CANE](#)
33. [KANDY](#)
34. [KANDY](#)
35. [CANE](#)
36. [KANDY](#)
37. [CANE](#)
38. [KANDY](#)
39. [CANE](#)
40. [KANDY](#)
41. [KANDY](#)
42. [CANE](#)
43. [KANDY](#)
44. [KANDY](#)
45. [CANE](#)
46. [KANDY](#)
47. [KELLY](#)
48. [CANE](#)

[SHANORA'YI TAKİP EDİN](#)

[Breaking Mr. Cane Hakkında](#)

[Teşekkür](#)

[Shanora Afterword Yazarına Ait](#)

[Diğer Kitaplar](#)

Telif Hakkı © 2018 Shanora Williams

Tüm hakları saklıdır. Bu e-Kitap sadece kişisel kullanımınız için lisanslanmıştır. Bu e-Kitap telif hakkı materyalidir ve yayıncının önceden yazılı izni olmadan, satın alındığı hüküm ve koşullar altında izin verildiği şekilde veya yürürlükteki telif hakkı yasasının kesinlikle izin verdiği şekilde kopyalanmamalı, çoğaltılmamalı, aktarılmamalı, dağıtılmamalı, kiralanmamalı, lisanslanmamalı veya kamuya açık olarak icra edilmemeli veya herhangi bir şekilde kullanılmamalıdır. Bu metnin izinsiz dağıtımı, dolaşımı veya kullanımı yazarın haklarının doğrudan ihlali anlamına gelebilir ve sorumlular yasalar karşısında sorumlu tutulabilir.

Bu yazarın çalışmalarına saygı duyduğunuz için

teşekkür ederiz. Kapak Tasarımı: [Hang Le](#)

Düzenleme [Librum Artis](#) ve Brazen Ink Ticari Markalarından [Tamysn Bester](#) tarafından yapılmıştır. Bu kitap, ticari markaları, tescilli ticari markaları veya hizmet markaları olduğu bilinen ürün adlarını ve hizmetleri tanımlar.

İlgili sahiplerine aittir. Yazar, bu kurgu eserdeki ticari marka statüsünü kabul eder. Bu ticari markaların yayınlanması ve kullanılması, ticari marka sahipleri tarafından yetkilendirilmemiş, onlarla ilişkilendirilmemiş veya desteklenmemiştir.

NOTİFİKASYONLAR

Yeni yayın uyarıları, ücretsiz kitaplar ve özel güncellemelerden haberdar olmak için aşağıdaki resme tıklayarak haber bültenime katılın!

NEW YORK TIMES & USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

SHANORA WILLIAMS'

newsletter

MR.CANEPLAYLIST

Su - Jack Garratt

Fetish - Selena Gomez ft. Gucci Mane Now Or Never - Halsey Naive -
Laura Welsh

Aşk Yalanları - Khalid ft. Normani The Ways - Khalid ft. Kendrick
Lamar & Swae Lee Terrified - Childish Gambino Not Afraid Anymore -
Halsey Atomised - Laura Welsh Perfect - Selena Gomez Devil In Me -
Halsey

Redbone - Childish Gambino Unforgettable - French Montana ft. Jeremih
PCH - Jaden Smith

Give Me Love - Ed Sheeran Don't Forget About Me - Cloves What Goes
Around Comes Around - Justin Timberlake

K A N D Y

Bay Cane ile tanıştığım ilk günü hatırlıyorum.

Sadece dokuz yaşındaydım ama onu ilk gördüğümde ne gördüğümü ve nasıl hissettiğimi çok iyi hatırlıyorum.

Parlak siyah bir araba iki katlı evimizin garaj yoluna girdi ve bulunduğum yerden bir avlu öteye park etti. Ön bahçedeki büyük ağacın salıncağına oturmuş, gökkuşağı bağcıklı kirli beyaz ayakkabılarımı, kot tulumumu ve dizime kadar uzanan pembe çoraplarımı giymiştim. O gün erken saatlerde Frankie'yle saklambaç oynadığım için üzerim çim lekeleriyle kaplıydı.

Gözlerimi kısıtım ve arabanın kapısının açılıp parlak, siyah bir elbise ayakkabısının tabanının kendini kaldırıma bırakmasını izledim. Gözlerim önce giydiği lacivert takım elbise pantolonuna, sonra da kolları kıvrılmış, güçlü, mürekkepli ön kolları ortaya çıkaran beyaz düğmeli gömleğine kaydı. Ve sonra yüzünü buldum. Uzun boylu, geniş omuzlu, gözlerini kapatan bir güneş gözlüğü takmıştı. Teni zengin bir bronzdu, sanki hayatı boyunca güneş tarafından öpülmüş gibiydi. Boynunu döndürdü ve yemin ederim oturduğum yerden boynunun çatırda olduğunu duyabiliyordum.

Beni hemen gördüğünü sanmıyorum ama ben onu gördüm. Eve bakmakla meşguldü, muhtemelen çok etkilenmişti. Ben de o evi gerçekten sevmiştim. Adam kapıyı arkasından kapattı ve yana doğru bir adım attığında,

Boynunun kıvrımında bir dövme fark ettim. *RISE*. Kelimeyi kalın harflerle kısa mesafeden görebiliyordum.

Çene çizgisi keskindi, yüzünde en ufak bir kirli sakal izi vardı. Elllerinde ve kollarının her yerinde mürekkep vardı, bazıları koyu, bazıları renkli. Koyu kahverengi saçlarının yanları ve arkası sivriydi, daha uzun olan kısmı

tepesi geriye doğru jöleli. Tahmin yürütecek olsaydım, otuz yaşından büyük olmadığını düşünürdüm. Belki yirmi altı ya da yirmi yedi?

Nefes alıp verdi, güneş gözlüklerini çıkardı ve nihayet başını sola çevirdiğinde gözleri benimkilere takıldı.

Yüzü değişmedi.

Varlığımdan neredeyse hiç rahatsız olmamış ya da kim olduğumu zaten biliyormuş gibi görünüyordu.

Onu hiç tanı mıyordum.

Chrysler'inin kaputuna doğru yürüdü, hâlâ bana bakıyordu, başı hafifçe eğikti, dudaklarının kenarlarında bir gülümseme vardı. Arka cebine uzanarak bir paket sigara çıkardı, bir tane kopardı ve dudaklarının arasına sıkıştırdı. Diğer elinde bir çakmak vardı ve sigarayı bir çırpıda yakıp sert bir nefes çekti.

Ona kaşlarımı çattım. "Sigara içmemen gerektiğini biliyorsun," dedim, geriye doğru ittim, ayaklarımı kaldırdım ve hafifçe sallandım. "Senin için kötü."

Arabasının kaputunun üzerine oturarak nefes almaya devam etti. "Sen kendi işine bakmalısın."

Sallanmayı bıraktım ve ayaklarımı yere bastım. "Burada olman mı gerekiyor? Kim olduğunu bilmiyorum..."

"Ben bir arkadaşım."

"Seninle hiç tanışmadım. Nasıl şimdiden arkadaşım olabiliyorsun?"

Meydan okudum.

Omuz silkti. "Bilmiyorum ama bildiğim tek şey çok fazla soru sorduğunuz."

Tamam. Bu adam tam bir pislik gibi davranıyordu. Ayağa kalktım, gözlerimi ona diktim. "Babam bir polis. Ona burada olduğunu söyleyeceğim."

Bunun üzerine sırtıttı ve dikleşerek kalın kaşlarının altından bana baktı. Boştaki elini bana doğru salladı. "Devam et o zaman. Anlat ona."

Kalbim küt küt atıyordu. Daha önce hiçbir yetişkin benimle bu şekilde konuşmamıştı. Panikledim, beni durdurmak, tuzığa düşürmek, kaçırmak gibi çılgınca bir şey yapmadan önce eve doğru koştum. Onun kim olduğunu bilmiyordum. Tüm bildiğim, buraya tüm ailemi öldürmek için gelmiş olabileceğiydi.

"Baba!" Çığlık atarak ön kapıdan içeri daldım. Koridorda koşarken ayakkabılarımın tabanları tahta döşemelere çarpıyordu. "Baba!"

Babam mutfağın köşesinden kafasını uzattı, kaşları iyice çatılmıştı. "Ne oldu Kandy? Ne oldu?" diye sordu, endişesi yüzüne yansımıştı.

Kollarımı beline dolayarak ona sarıldım.

"Kandy, tatlım, sorun ne?" Annem buzdolabının kapağını kapatır kapatmaz bana doğru koşarak sordu.

"Dışarıda duran bir adam var. Sigara içiyor ve bana kendi işime bakmamı söyledi!"

"Ne?" Babam hemen geri çekildi, beni anneme teslim etti, o da yüzümü kavradı ve sonra beni kendine doğru çekti.

Kapı çaldı ve babam ona baktı, alnında endişe kırışıklıkları vardı. "Burada kalın," dedi ikimize de ve o an gerçekten korkmuştum.

İçgüdülerim doğruydu. O kötü bir adamdı. İyi ki kaçmışım.

Babam oturma odasına gitmek için köşeyi dönerken annem beni daha da yaklaştırdı. Bir şeylerin hışırdadığını duydum ve sonra beylik tabancasıyla geri geldi, tabancayı pantolonunun arkasındaki kemere soktu.

"Oh, hayır," diye fısıldadım. Babam o adamın canını yakacaktı. Kimsenin benimle uğraşmasından hoşlanmazdı. Biri beni fiziksel ya da zihinsel olarak incitirse, bunu o kişiye ödeteceği tehdidinde bulunurdu.

Babam, gözetleme deliğinden bakarken bile eli silahın üzerindeydi. Ama dışarı baktığında yumuşak bir kıkırdama duydu ve hemen gardını indirdi.

Bekle. Ne?

"Tanrım, Kandy." Babam ağır bir iç çekerek bana baktı. "Kim o?" Annem hâlâ endişeli bir şekilde sordu.

Babam kapı koluna uzandı ve kapıyı açtı. Ve orada durdu, dövmeli ve sigaralı garip, bronzlaşmış adam.

"Cane!" Babam sert ve kaba bir kahkaha attı. "Ne oluyor be adam? Kızımınla uğraşan bir yabancı olduğunu düşünerek neredeyse sana silahımı çekiyordum!"

Baston mu?

Yabancı, Cane, güldü. "Onu gerçekten korkuttum mu?" Eve girdi ve ben anneme daha sıkı sarıldım. "Sadece şaka yapıyordum, Kandy. Kim olduğunu biliyorum. Senin hakkında her şeyi biliyorum. Aslında daha önce tanışmıştık ama muhtemelen hatırlamıyorsundur."

"Evet, altı yaşlarındaydı, değil mi?" Babam gülümseyerek söyledi. "Kısa sürdü gerçi. Seni okuldan aldıktan sonra ona bir şey bıraktı. Selam verdiğinde ona el falan sallamıştın."

"Hatırlamıyorum," diye mırıldandım. Kaşlarım çatılmıştı. Ona hâlâ kızgındım.

Cane elindeki şarap şişesini havaya kaldırarak babama baktı. "Size akşam yemeği için bir şeyler getirdim."

"Oh, Cane, çok tatlısın, ama bunu yapmak zorunda değildin," dedi annem ve geri çekilip onu almak için yanına gitti. Ona gülümsedi ve o da gülümsemesine karşılık verdi.

Hayır, anne! Ne yapıyorsun sen? Ondan uzak dur!

"Lütfen. Bir etkinliğe eli boş gelmek bana göre değil. En azından bunu yapabilirdim. Bu da bizim bir numaralı satış etiketimiz. Bayılacaksınız. Ne çok tatlı, ne de çok acı. Derek bana şaraba olan sevginizden bahsetti."

Annem kızardı. Cidden, kızardı. Neden ben hariç herkes onun cazibesine kapılıyordu?

Cane bakışlarını tekrar bana çevirdi. "Senin için bir şey bile getirdim ufaklık."

"İstemiyorum," diye mırıldandım kollarımı kavuşturarak.

"Kandy-" Annem beni azarlamaya başladı ama Cane usulca gülümseyerek başını salladı.

"Sorun yok. Onu korkuttum. Sadece benim çarpık mizah anlayışıma ısınması gerekiyor."

Yavaş ve ölçülü adımlarla bana doğru yürüdü ve bir santim kadar uzaklaştığında tek dizinin üzerine çöktü, cebini karıştırdı ve üzerinde *Tempt yazan* kırmızı bir çanta çıkardı. Ellerinde de dövmelemler vardı, parmak eklemlerinde de aynı *RISE* kelimesi yazıyordu.

"Ne olduğunu tahmin edebilir misin?" diye sordu usulca.

Gözlerimi kırıştıtararak çantaya baktım. O anda kızgın olmaktan çok merak içindeydim. "Hayır. Ne?"

"Çikolata." Çantayı bana uzattı. Memnuniyetle aldım ama yine de avucumdaki kusuğu bakar gibi baktım. "Baban bana çikolatayı sevdiğini söyledi. Geldiği yerde daha çok var, Bits."

"Bit mi?" Gözleriyle karşılaştığımda burnumu kırıştıtararak sordum. Karışık bir tonda olduklarını fark ettim. Gri ve yeşil. Güzeldi. Bana içindeki renklerle topladığım bilyeleri hatırlattılar, ortası renkli, her tarafı berrak.

"Adın Kandy, ama aldığım tek şey acı. Acı için bitler," dedi.

Babam arkasından güldü ve yüzümün kızardığını hissettim.

"Ne diyorsun Kandy?" Annem sarı saçlarının gevşek tellerini kulaklarının arkasına sıkıştırarak sordu.

"Adını bilmiyorum anne," diye homurdandım. "Bay Cane," diye cevap verdi.

Gözlerimi devirmemek için kendimi zor tutarak iç çektim. Evet, çikolata için mutluydum ama yine de ona kızgındım. "Teşekkür ederim Bay Cane," diye mırıldandım.

Bay Cane dik durdu ve annemle babam etrafından dolaşarak, "Biftek hâlâ ızgarada ama birazdan pişer! Şarabı soğuması için buzdolabına koyacağım!"

Babam ona güverteyi işaret ederek, "Yerleş ve birkaç bira içmek için benimle arka tarafta buluş," dedi.

"Pekâlâ." Bay Cane yanımdan geçerken bana bir göz kırptı. "Merak etme. Yakında bana ısınacaksın. Çikolataların tadını çıkar, Bits."

Dudaklarımı birbirine yapıştırdım, yüzüm yine alev alev yanıyordu. Kalbim göğsümde çırpındı.

Avuçlarım terlemişti.

Dışarıda hayatım için korkuyordum, kafamın içinde yabancı-tehlike çanları çalıyordu ama artık çalmıyordu. Hayır, şimdi sadece içimde garip, kabarcıklı bir his vardı. Tam olarak tanımlayamadığım ya da anlayamadığım bir his.

O güne kadar aşık olmanın nasıl bir his olduğunu hiç bilmiyordum. Göğsümdeki karıncalanmayı ya da karnımdaki gurultuyu anlamamıştım. Neden sürekli kelimelerle boğuştuğumu ya da yüzümün neden aniden bu kadar sıcak hissettiğini anlayamıyordum. Ne hissettiğimi bilmiyordum ve bu beni korkutuyordu.

Ama kesin olarak bildiğim bir şey vardı: Bu adam iyi değildi. Kötü olduğunu biliyordum. İlk izlenimleri iyi değildi, en azından çocuklar üzerinde.

Kendine aşırı güveniyordu ve sigara içiyordu ki annem bunun kötü bir alışkanlık olduğunu söylerdi. Pisliğin tekiydi - hayır, dürüst olmak gerekirse, düpedüz pisliğin tekiydi. Muhtemelen herkesten çok kendini önemseydiğini biliyordum - sadece bana öyle bir izlenim veriyordu.

Ve tüm bunları bilmeme rağmen, yine de Bay Cane'e aşık oldum. Ve bundan hiç hoşlanmadım.

C A N E

Dostum Derek'i sekiz uzun aydır görmemiştim. İşim başımdan aşkındı ve onun da yoğun bir programı vardı. Onun bakmakla yükümlü olduğu bir ailesi, benim de büyötmem gereken bir işim vardı. Sonunda kendimiz için bahaneler üretmeyi bırakmış ve akşam yemeklerine çıkmaya karar vermiştik.

Sevindim.

Ailesiyle takılmak güzeldi. Mindy'yle daha önce tanışmıştım, Derek'i bardan almaya gelmişti çünkü Derek araba kullanamayacak kadar sarhoştu. Hoş bir kadındı, D. için mükemmel bir eşti. Kandy tatlı bir kızdı, tıpkı onunki gibi bir tavrı vardı.

Çocuklarla çok fazla zaman geçirmemiştim, bu yüzden bir an benden kaçtığını ve sonra çikolataları verdiğimde kızardığını görmek komikti. Sanırım davranışlarım üzerinde çalışmam gerekiyordu. Biraz paslanmıştım ama anladıklarına sevindim.

Akıllı, tatlı bir kızdı. Derek onun ne kadar zeki olduğu konusunda şaka yapmıyordu.

Derek bifeğini çiğnedikten sonra, "Kandy şu anda hep A alıyor," diye övündü. "O zeki bir kız. Öğretmenleri onu çok seviyor."

"Baba." Ona ters ters baktı ve bana bakmaktan kaçınmaya çalışırken yanakları pembeleşti.

"Ne var, Kandy? Bu doğru! Sen zeki bir kızsın. Bundan utanmana gerek yok."

Sonunda bana baktığında yüzü pancar gibi kızarmıştı. Ona gülümsedim, bu onun boynunun da kızarmasına neden oldu. Başını eğdi, yemeğini çiğniyordu.

"Biliyor musun, 'Kandy' ismini nasıl bulduğunu sormak istiyordum." Mindy'ye baktım.

"Oh, Tanrım!" Ağzının kenarlarını bir peçeteyle sildi. "Bırakayım da Derek anlatsın. Olanlardan sonra ona bu ismi vermemizde ısrar eden oydu."

Hemen cevap veren Derek'e odaklandım. "Oh, kahretsin! Bu hikâyeyi sana daha önce hiç anlatmamıştım, değil mi? Kandy doğduktan iki gün sonra Mindy onu besliyordu ve Kandy bir anda boğulmaya başladı. Olay olduğunda yanımızda iki hemşire vardı. Biri biraz donup kalırken diğeri harekete geçti ve kızımızı kurtardı. Neredeyse hayatını kurtardı. Kandy'nin burnundan süt falan geliyordu. Öksürme ve çırpınma çok fazlaydı. Çok kötüydü."

Gözlerim gerildi. "Oh adamım."

"Ciddi misin? Bu hikâyeyi ben de hiç duymadım," dedi Kandy başını biraz kaldırarak.

"Çünkü bunu her düşündüğümde kalbim acıyor," dedi Derek. "Ben de panikledim. Boğulan bir yenidoğanla nasıl başa çıkacağımı bilmiyordum. Bu benim ilk çocuğumdu, korktum."

"İkimiz de ne yapacağımızı bilmiyorduk," diye itiraf etti Mindy.

"Onu kurtaran hemşire çok odaklanmış ve dikkatliydi. Kız bebeğimin hayatını kurtardı. Aklınızda bulunsun, bebeğimize henüz bir isim koymamıştık. Hâlâ seçenekler üzerinde düşünüyorduk. Her şey sakinleştikten sonra hemşireye ismini sordum ve bana gülerek isminden nefret ettiğini söyledi. Yaka kartı ters çevrilmişti. Adından cidden nefret ediyordu," diye kıkırdadı. "Sonunda pes etti ve bize söyledi. Adı Kandy'ydi. Mindy ve ben o gün ona kızımızın hayatını kurtaran kadının adını vermeye karar verdik."

"Vay canına," diye hayıflandım. "Bu delilik!"

Mindy gülümsedi ve omuz silkti. "Hayatımın en kötü otuz saniyesiydi ama artık burada." Kandy'nin başını okşadı. "Tempt'in sahibi olmak nasıl bir duygu?" diye sordu kocaman bir gülümsemeyle. "Bu kadar büyük bir şirkete sahip olmak ve tamamına sahip olmak güzel bir duygu olmalı."

"Oh, öyle. Sorduğunuz için teşekkür ederim." Suyumu aldım. "İşimi seviyorum.

Genç yaşta buna yatırım yapmak hayatımda verdiğim en iyi karardı." Başını salladı. "Bu harika, Cane. Belli ki karşılığını almışsın."

"Seninle gurur duyuyorum dostum," diye ekledi Derek. "Gerçekten gurur duyuyorum. Bana okula gideceğini falan söylediğin zamanları hatırlıyorum. Nasıl tuttuğunu

Oradan hiç çıkamayacakmış gibi hissettiğini söyledin."

İkimiz de güldük.

"Oh, evet. Hatırlıyorum. Zor günlerdi dostum. Ama oradan çıktım. Mezun oldum ve doğrudan işe başladım. İlk başlarda bunu inşa etmek zor oldu ama bunu dünyaya değişmem."

"İnanılmaz," dedi Mindy sevinçle.

Yemeğin geri kalanında ve hatta tatlıya kadar, Derek'in küçük kızı hâlâ bana bakmamaya çalışıyordu. Ne zaman ona doğru baksam başarısız oluyordu. Bazen pes ettiği anlar oluyordu ve gözlerini üzerimde hissettiğimde, sırf onu kızdırmak için göz kırptıyordum. Ya gözlerini çok hızlı bir şekilde kaçırır ya da hafif bir yüz buruşturmayla dilini bana doğru uzatırdı.

Bir insan olarak bana ısınmasının biraz zaman alacağını hissediyordum ama umursamadım. Gelecekte Jennings'lerin evine daha pek çok kez gitmeyi planlıyordum. Derek benim en iyi arkadaşımdı ve Mindy'nin harika bir aşçı olduğunu söylemeyi unutamazdım. Güzel sohbetler ve harika yemekler her zaman mükemmel bir Cumartesi gecesi yaratırdı.

Derek ve benim hayatlarımızda o kadar çok şey varken birlikte takılmak için zaman bulmamız biraz zaman almıştı. Sonunda bulduğumuza sevindim.

Onların etrafında olmak bana ait olduğumu hissettirdi.

Bu güzel bir duyguydu, hiç gitmesini istemediğim bir duyguydu.

KANDY

8 Eylülth , 2007

Hey günlük,

Doğum günüm bugüdü! On bir yaşına girmek güzel. Kendimi daha yaşlı hissetmiyorum ama sanırım sorun değıl. Ergenliğe daha yakınım, bu yüzden bu oldukça harika! Neyse, bugün hakkında konuşacak pek bir şeyim yok. Bay Cane yine geldi. Bana tuhaf tuhaf bakıyor... sanki hoşlandığımı biliyor ama bir şey söylemek istemiyor. Umarım söylemez. Bu gerçekten utanç verici.

Neyse, gitmem gerek. Otuz dakika sonra softball antrenmanım var ve toparlanmalıyım!

Güle güle,

Kandy

12 Ocakth , 2008

Hey günlük,

Bana çok çikolata verir. Beni her gördüğünde. Bu garip mi? Annem sadece nazik ve düşünceli olduğunu söylüyor ama ona çikolata falan getirmiyor. Belki de çikolatayı eline aldığında beni düşünüyordur? Belki o da benden hoşlanıyordur!

Hahahahaha! Bu çok aptalca. O benim için çok yaşlı.

*Sonra
konuşuruz,
Kandy*

8 Eylülth , 2009

Günlük,

Bugün 13 yaşına girdim. Ayrıca ilk adetimi oldum. Bacaklarımın arasına bir şey sıkışmış olması çok garip! Bir bebek bez taktığında böyle mi hissediyor??? İğrenç! Çok iğrenç. Annem buna alışacağını söyledi ve babama bunu benim yanımda söyleyerek beni utandırmayacağına söz verdi. Bana biraz ağrı kesici verdi ve canım istemiyorsa bu akşam onlarla yemek yemek ve pasta yapmak zorunda olmadığımı söyledi. Odama biraz kek getirebileceğimi ve burada yiyebileceğimi söyledi ama ben akşam yemeği için kaldım. Bay Cane yine ziyarete geldi. Onu görmek hoşuma gidiyor. Her zaman güzel kokuyor ve üstelik bana bir doğum günü hediyesi getirdi. Yine çikolata sanmıştım ama iPod'muş. Şu anda annemin bilgisayarına bağladım ve en sevdiğim şarkıları indiriyorum. Dinlemek için sabırsızlanıyorum!

Her ne kadar bilmesini istemesem de, o gerçekten havalı bir adam. Neden onun gibi havalı, iyi adamlar benim yaşında olamıyor? :/

*Güle güle,
günlük.
Kandy*

K A N D Y

Cane ile olan aşk-nefret ilişkim her geçen yıl biraz daha büyüdü, azaldı ve sonra yeniden çiçek açtı. Bir çamaşır makinesinin içinde yıkanan çamaşırların döngülerini izlemek gibiydi, aynı rutin tekrar tekrar.

Ayda en az bir kez akşam yemeğine gelir, her zaman şirketinin ürettiği yeni bir şişe şarap, bazıları karamel dolgulu bazıları değil Belçika çikolataları ve ukala ağzıyla gelirdi.

Tam bir nefret ilişkisi olmamasının tek nedeni bana her seferinde tatlı getirmesiydi.

On üç yaşına geldiğimde, çikolata hediyesi için çok yaşlandığımı hissediyordum. Sonunda ergenliğe girmiştım, aylar önce regl olmuşum ve tüm genç kızların on üç yaşındayken varsaydığı gibi, ben de artık bir "kadın" dım.

Evimize bir yerine iki çantayla geldiği günü hatırlıyorum. Doğum günümde iPod'u aldıktan sonra çikolatalarla kıyaslanamazdı bile.

"Sende kalabilir. Onları yemeyeceğim," diye cevap verdim. "Diyetimi bozacaklar." Ben oturma odasında oturup kitap okurken annemle babam mutfakta yemek hazırlıyorlardı.

"Bits, bu çikolatayı sana getirdim, her zaman yaptığım gibi." Onları kucağıma fırlattı. "Geleneği bozma. Al onları."

"Peki ya yapmazsam?" Meydan okudum.

Boynunu döndürdü ve boynu kırıldı. O lanet boyun yuvarlanmasından bıkmıştım.

Öte yandan, bu yaşta beni rahatsız eden pek çok şey vardı.

"Bir arkadaşına ver, umurumda değil." Bana sırtını döndü ve yürümeye başladı. Bu ilginçti. Sadece ailemle konuşurken böyle davranırdı.

Annem etrafta yokken, onların yanında adeta bir azizdi ve annemin deyimiyle *çok tatlıydı*.

"Tanrım, çok sinir bozucusun," diye mırıldandım.

"Sen de Kandy Cane," dedi, asla arkasına bakmadan.

Kibirli bir gençmişim gibi davranıyordum - hani hiçbir şeyin onu rahatsız etmediği ve her şeye omuz silktiği türden? Evet, o anda kesinlikle öyle değildim ve işe yaramıyordu.

Bana her Kandy Cane dediğinde, çığlık atmak istedim. Bunu tekrar tekrar söylemesini istedim. Sesi ipek gibiydi, pürüzsüz ve narindi. Derin ve bir şekilde hipnotize ediciydi. Sürekli benimle ve ailemle ismimin onunkiyle ne kadar uyumlu olduğu konusunda şakalaşırdı. Dürüst olmak gerekirse, hoşuma gitmişti. Muhtemelen biraz fazla.

O ailemle birlikte dışarı çıktığında odama çıktım ve çikolataları her zaman yaptığım gibi makyaj masamın çekmecesine koydum. Bazılarını gece yatmadan önce yedim ya da okula götürüp öğle yemeğinde Frankie ile paylaşırdım ama bunu ona asla söylemeyecektim.

Bu çikolatalar kaçırılmayacak kadar güzeldi ve internette biraz araştırma yapıp bir paketinin 15 dolar olduğunu gördüğümde... onları ziyan ederek o kadar da sürtüklük yapamazdım.

Tempt üzerine yaptığım araştırma sırasında Cane hakkında da çok şey öğrendim.

Bir şarap ve çikolata şirketi olan Tempt'i henüz yirmi beş yaşındayken kurmuştu. Yirmi yedi yaşına geldiğinde şaraplarıyla birçok ödül kazanmış ve markasının popüler bir dergide birinci sırada yer alması Tempt adını ve satışlarını daha da artırmıştı. Ünlüler şaraplarının resimlerini paylaşmaya başladı ve şarap kısa sürede herkesin bildiği bir isim haline geldi.

Atlanta'da yayınlanan bir girişimci dergisinin kapağında yüzü yer alıyordu ve hatta bu işe nasıl başladığına dair bir makale bile vardı. Ancak özel hayatı ya da ailesi hakkında hiçbir şey yoktu, bu da beni meraklandırdı çünkü bizimle bile kişisel hiçbir şeyden bahsetmezdi. Oyuncu olmak istediği için Kaliforniya'da yaşayan bir kız kardeşinden bahsetmişti ama başka bir şey söylememişti.

Yine de birkaç yıl sonra Cane'e ısınmaya başladım. Harika bir insandı ve ailem için de harika bir arkadaştı. Ona utanmadan yalvardıktan sonra birkaç softbol maçıma katıldı. Annem ve babamla birlikte bana tezahürat yaptı ve tabii ki o ortaya çıktığında her zaman en iyi şekilde oynadım. Ona olan aşkım hâlâ devam ediyordu ama Cane'i bundan daha fazlası için takdir etmeye başlamıştım. Ailemi mutlu ediyordu, özellikle de

Babam. Cane'in kaç kez yerel bir basketbol ya da beyzbol maçına bilet alarak evimize geldiğini sayamadım.

Yoğun bir programı olduğunu bilsem bile beni milkshake içmeye götürdüğü zamanlar olurdu. Bana bir şampiyon olduğumu ve softbol için atletizm bursu alacağımdan hiç şüphesi olmadığını söylerdi. Ben de öyle umuyordum.

On yedi yaşına geldiğimde, erken ve hormonal saçmalıklarımın çoğunu atlatmıştım ve bana iş yerinden lezzetli çikolatalarla birlikte kalemler ve defterler getirmeye başladı. Hepsinin üzerinde Tempt yazıyordu. Yazmayı ve kalem koleksiyonu yapmayı çok seviyordum, bu yüzden onları almak gerçek bir zevkti, hatta çikolatalardan bile daha fazla.

Birkaç akşam yemeğimizde bana Tempt'in en son markalı defterleri ve kalemleriyle sürpriz yaptı ve ben de ona sadece bir ergenin yapabileceği alaycı bir şekilde teşekkür ettim.

Bana ilk kez bir defter seti ve kalem verdiğinde, "Hep defterlere yazdığını fark ettim" demişti.

"Kendimi çok daha iyi ifade etmeme yardımcı oluyorlar. Günlüklerim olmadan yaşayabileceğimi sanmıyorum."

Sırıttı. "Peki, güzel. Bunu aklımda tutacağım." Bu sırıtış karnımın zıvanadan çıkmasına neden oldu. Kelebekler serbest kalmıştı ve onları kontrol edemiyordum.

Yine de ondan hoşlanmıyormuş gibi davrandım, bu benim kendi flört versiyonumdu ve bir şekilde işe yaradı. Ondan hoşlanmıyormuş gibi davranıyor ama aslında onun her şeyine hayranlık duyuyordum. Yemekte yanıma oturduğunda ve kolu ya da dizi kazara benimkine değdiğinde kalbimin nasıl çarptığını görmezden gelemiyordum. Arabasının yanaştığını duyduğumda pencereye koşup inişini nasıl izlediğimi unutamıyordum.

O etraftayken bilerek etek ve elbise giyerdim ama o bunu hiç fark etmezdi. Keşke daha büyük olsaydım da ona nasıl hissettiğimi söyleyebilseydim. Ne yazık ki benden on yedi yaş büyüktü. Bu çok uzun bir yaştı.

Ondan çok hoşlanıyordum ve benimle dalga geçip alay etmesine rağmen yine de onu *istiyordu*.

Onun arkadaşlığından hoşlanıyordum, ailem de öyle. Ona güveniyorlardı. Onu severlerdi. Bizim için aileden biri gibiydi.

Bir gün akşam yemeği için hazırlanırken bir araba kapısının kapandığını duydum. Banyo aynamın önünde durup saçlarımı kabartırken gülümsedim.

düzleştirilmiş kahverengi saçlar. O olduğunu biliyordum. Yine de başka bir kapının kapandığını duydum ve gülümsemem hemen dağıldı.

Hafifçe kaşlarımı çatarak pencereme koştum ve Cane'in turuncu ve kahverengi yapraklarla kaplı kaldırımında yürüdüğünü gördüm. Yanında, kolunu Cane'in koluna dolamış bir kadın gördüğümde neredeyse kalbim duracaktı.

Düz, kaygan kahverengi
saçlar. Pembe kırmızı
dudaklar.

Uzun boylu ve zayıftı ama kıvrımları olmayacak kadar da
zayıf değildi. Görebildiğim kadarıyla çok etkileyiciydi.

Kapı zilinın çaldığını duyduğumda kalbim hızla çarparak geri çekildim.
Odamda kalamayacak kadar meraklı biriydim.

Merdivenlerden mümkün olduğunca rahat bir şekilde indim, fırfırlı
pembe elbisemin etekleri kalçalarımın etrafında uçuşuyordu.

Annem ve babam kendilerini tanıtıyorlardı, sonra kahkahalar duydum
ve kadının tiz sesi "Vay canına, elbisene bayıldım!" dedi.

Hepsi birbiriyle sohbet edip selamlaşırken nihayet köşeyi döndüm.
Cane önce bana baktı.

Sonra da anneme.

Ve sonra o.

Yakından daha da güzeldi. İpeksi, bej rengi teni, yeşil gözleri ve diri
göğüsleri vardı. Sahte de değillerdi. Onu anında kıskandım.

"Sen Kandy olmalısın," dedi bana doğru bir adım atarak. Görgü
kuralları bile vardı. Vay canına.

"Öyleyim," dedim çenemi eğerek. Beni kucakladı ve gözlerim kocaman
açıldı. Cane'in gri-yeşil gözlerini buldum ve dudaklarında bir gülümseme
belirdi.

Kaşlarımı çatmaktan kaçındım.

"Sonunda seninle tanışmak çok güzel! Quinton bana sizden bahsetti!
Ben Kelly." *Quinton*. İlk adını mı kullandı? *Samimi...*

Kendini geri çekti ve ben de ona gülümsedim. Zoraki ve sıkıydı. "Ben
de memnun oldum Kelly."

"Yemek hazır! Şuradaki şarap şişesini açmaya ne dersin Cane, hadi
yiyelim!" Babam ilan etti.

"Kulağa harika geliyor," dedi Kelly. "İştahımı bu akşamki yemek için
saklıyordum. Cane bana senin ne kadar harika

Yemek pişirmek Mindy."

Annem gülümsedi ve ona nezaketle teşekkür etti. Harika. Annemin kıcını nasıl öpeceğini de biliyordu.

Annem memnun edilmesi kolay bir kadın değildi, ama en çok yemekleri ve kıyafetleriyle ilgili iltifatları severdi. Ne de olsa görünüşünü ve lezzetli yemeklerini mükemmelleştirmek için çok çalışırdı. Pinterest'te deli bir kadın gibi gezinir, bana sürekli bir şeyin giymek ya da yemek yapmak için yeterince iyi görünüp görünmediğini sorardı.

Kelly annemle birlikte mutfağa doğru yürüdü, babam da büyük olasılıkla yardım etmek için peşlerinden geldi. Cane takım elbise ceketinin düğmelerini açmış, askıya koymak üzereyken omzunun üzerinden bana baktı. "Kelly hakkında ne düşünüyorsun?" diye sordu.

"Güzel bir kız," diye itiraf ettim.

Sırıttı. "Biliyorum." Ceketini portmantoya astı. "Kıskandın mı?"

Gözlerimi ona diktim, kalbim yavaşça çarpmaya başlamıştı. *Pislik herif.*

Sadece şaka yapıyordu ama gerçekten ne kadar kıskanç olduğumu bilmiyordu.

Kelly çekici ve espriliydi. Basit ve pratikti. Ne zaman güleceğini ve ne zaman endişeli, şok olmuş vb. görüneceğini biliyordu. O benim olmadığım her şeydi ve ondan nefret etmek istiyordum - gerçekten istiyordum - ama yapamıyordum.

Nefretimi hak etmiyordu.

Babamın en yakın arkadaşına duyduğum şiddetli aşkı bilmiyordu. Beni sadece Kandy Jennings olarak tanıyordu, Derek ve Mindy Jennings'in

On sekiz yaşındaki kızı.

Bu yüzden nefretimi ona yöneltmek yerine, Bay Quinton Cane'in ta kendisi.

Evet, akşam yemeklerimize getirdiği çikolataları artık kabul etmemem ve her uğradığında ona iki kelimedenden fazla bir şey söylememem çocukçaydı. Sırf Kelly ile el ele tutuştuklarını, öpüşüklerini ya da birbirlerine şaka yaptıklarını görmemek için aceleyle yemeğimi bitirip masadan kalkmam çocukça olmanın da ötesindeydi. En ufak bir fikri bile yokken, nasıl hissettiğimi önemseydiğini düşünmek bile aptalcaydı.

Umursamadığını düşünüyordum, ta ki bir gün okuldan çıkarken arabasını binanın önüne park edene kadar. Decatur, Georgia'da Nisan ayıydı ve güneş pırıl pırıl parlıyordu, görünürde hiç bulut yoktu.

Cane, gri takım elbise pantolonu ve kolları dirseklerine kadar kıvrılmış siyah düğmeli gömleğiyle, gözlerini kapatan Ray-Ban güneş gözlükleriyle

Chrysler 300'ün yolcu kapısına yaslanmıştı. I

Lenslerin koyu renk tonundan anlayamıyordum ama gözlerinin bana sabitlendiğinden oldukça emindim.

Binadan çıkarken Frankie "Aman Tanrım," diye soluk soluğa kaldı. "Kim bu adam?"

Yürümeyi bırakıp ona odaklandım. "Babamın arkadaşı. Sana bahsettiğim kişi," diye mırıldandım. Şu anda neden burada olduğuna dair hiçbir fikrim yoktu.

"Ateşli, zengin adam!" dedi, neredeyse onun duyabileceği kadar yüksek sesle. Onu boğmak istedim. Yüzüm ateşle doldu ve utanç içimi kapladı.

Durdum ve Frankie'nin bileklerini tutarak gözlerinin içine baktım. "Sakin ol. Hâlâ bana mı bakıyor?"

"Evet," diye güldü. "Güneş gözlüklerini çıkardı. Seni ölesiye süzüyor gibi görünüyor."

Çatık kaşlarla arkama baktım, Cane gerçekten de güneş gözlüklerini çıkarmıştı. Başını öne eğmişti ve parmaklarını iki kez şıklatarak yanına gelmem için sessiz bir talepte bulundu.

"Seni sonra ararım," dedim ona.

"Lütfen anlatın! Her şeyi bilmek istiyorum!"

Etrafında dönerek erkek arkadaşı Troy ile bayrak direğinin yanında buluştu.

İçimi bir tedirginlik kapladı, midemde bir yığın sinir birikti. Ona doğru yürüdüm ve kalbim göğüs kafesime çarpıyordu. Zihnim milyonlarca farklı düşüncüyü haykırıyordu.

Gibi düşünceler: *O çok seksi. Neden bu kadar seksi olmak zorunda? Ondan ve onun aptal, ukala, seksi yüzünden nefret ediyorum.*

"Burada ne yapıyorsun?" Sonunda onunla karşılaşınca sordum. Etrafıma bakındım, uysalca bir tutam saçımı kulağımın arkasına sıkıştırdım. Herkes bana bakıyordu. Kendimi teşhir edilmiş hissediyordum, sanki herkes bu seksi, yaşlı adam hakkında ne hissettiğimi biliyordu.

"Baban aradı ve annenin son dakika toplantısı olduğunu ve bugün seni alamayacağını söyledi," dedi. "Her zamanki gibi nöbetçi ve günün geri kalanında herhangi bir toplantım olmadığı için ona gelip seni alabileceğimi söyledim."

"Neden?" Endişeyle sordum. "Arkadaşımın evine giden otobüsü yakalayabilirdim."

Arabayı itti, kapı kolunu tuttu ve kapıyı çekerek açtı. "Ben istedim."

Dilimi kuru alt dudağımın üzerinde gezdirerek etrafıma bakındım. İnsanlar hâlâ değiş tokuşumuzu izliyordu. Sanırım Cane gibi yakışıklı bir adamın pahalı bir arabayla okulumuzun önüne park ettiğini görsem ben de bakardım.

Beni şaşkın bakışlardan kurtaracak tek şeyin arabasına binmek olduğunu biliyordum, bu yüzden sırt çantamı çıkardım, elini uzattığında ona uzattım ve içeri girdim. Kapıyı hemen arkamdan kapattı.

Deri ve sandal ağacı kokusunun yanı sıra küçük bir tütün izi de etrafımı sarmıştı. Araba temizdi ve neredeyse boştu, sanki içinde neredeyse hiç vakit geçirmemiş gibiydi. Bardak tutucularında gümüş bir Zippo çakmaktan başka bir şey yoktu.

Cane sırt çantamı bagaja koyduktan sonra direksiyona geçti ve motoru çalıştırdı. Yumuşak ve kolay bir şekilde hareket etti ve sol eliyle bileğinden saati kontrol ederek sürdü.

"Gösterge panelinde bir saat var, biliyorsun," dedim.

Yan gözle baktı. "Kapa çeneni, Bits."

Gözlerimi devirdim ama kalbim iki kat hızlandı. Çoktan başlamıştı. Şakalaşmalar. Dalga geçmeler. Şakalar. Flört etmenin kendi çarpık küçük versiyonum.

"Nereye gidiyoruz?" Ben sordum.

"Hazır seni yakalamışken, eve götürmeden önce geç bir öğle yemeği yiyelim diye düşündüm. Rezervasyonum var. Hoşuna gidecektir."

İçimi çektim, koltuğumda iki büklüm oldum. Tekrar bana doğru baktığında kaşları çatıldı. "Lanet olası emniyet kemerini tak, Kandy. Bir şey olursa ailen tarafından kıcıma tekmeyi yemeye niyetim yok."

Bana küfrettiğinde kendimi hem iyi hem de kötü hissedirdim. Sadece yalnızken küfrediyordu ve bu bana heyecan veriyordu. Sanki sadece ikimizin bildiğı gizli bir şeymiş gibi. Sanki beni daha büyük ve kendi olgunluk seviyesinde görüyordu.

Emniyet kemerimi yerine taktım ve ellerimi havaya kaldırdım. "İşte oldu. Şimdi mutlu musun?"

Sırıttı ama hiçbir şey söylemedi.

Birkaç saniye sessiz kaldık, hoparlörlerden Elton John'un bir şarkısı dökülüyordu, zar zor seçilebiliyordu.

"Bana neden kızgın olduğunu biliyorum," dedi sonunda. "Son birkaç aydır bana neden bok gibi davrandığını."

Ona baktım. "Kimseye kızgın değilim. Seni sadece eve geldiğinde görüyorum. Sana nasıl kızgın olabilirim ki?"

"Kelly yüzünden," dedi, yorumumu görmezden gelerek.

Nabzım titredi. Kırmızı ışıktaki durdu ve bana baktı. "Kelly'yi kıskanıp kıskanmadığını sorduğumda, gerçekten kıskanacağını düşünmemiştim Kandy."

Kalbim karnıma düştü. *Kahretsin, biliyordu.* "Kıskanmıyorum," diye yalan söyledim, avuçlarım şimdi nemli. Bakışlarımı kaçırdım, boğazımda bir ateş oluştu. İçimden arabanın kapısını açıp dışarı fırlamak geliyordu -şu anda beni utançtan ve gerçeklerden kurtaracak herhangi bir şey.

"Öylesin. Benden hoşlanıyorsun. Bana davranışından belli. Sevimli, gerçekten. Yakında geçeceğine emin olduğum küçük bir aşk."

Dişlerimi sıktım, kovulmasına öfkelen dim. "Beni bu yüzden mi aldın? Ailem yanımda değilken bunu yüzüme vurmak için mi?"

Dudaklarının kenarlarında bir sırıtış belirdi. "Hayır. Sadece iyi bir arkadaş oluyorum ve seni bırakmadan önce karnını doyuruyorum. Hepsi bu, Kandy Cane."

"Bana öyle deme," diye tersledim.

Yeşil ışık yandı ve otoyola girerek yoluna devam etti. "Gerçekten çok acımasızsın, bunu biliyor musun? Ailenin sana neden Kandy ismini verdiğini hiç anlamıyorum. Onun yerine sana Sourpuss adını vermelilerdi."

"Her neyse, pislik."

Göz ucuyla bana baktı. "Bana küfrettiğinde kendini iyi hissediyorsun, değil mi? Baban senin ağzının bozuk olduğunu bilse küplere binerdi," diye kıkırdadı ve kahkahasının derin gürültüsü omurgamın karıncalanmasına neden oldu, kötü anlamda değil. "Arkamdan bana başka hangi lakapları taktın?"

"Ahmak. Dipshit. Pislik. Pislik. Ahmak surat- sadece birkaç isim."

"Eğlenceli." Ses tonundan, hiç de öyle olmadığını anladım. "Bir erkeğin kalbini nasıl kıracağını gerçekten iyi biliyorsun, Kandy Cane."

Yine sessizdik ama bu sefer sadece birkaç saniyeliğine.

"Kelly'ye kızgın değilim," dedim sonunda. "Sadece ortaya çıkması beni şaşırttı." diye itiraf ettim.

"Neden şaşırdın? Kimseye çıkmama izin yok mu?"

Ona bakmaktan kaçındım. Ben ona deli gibi aşıkken onunla çıkamayacağını söylemek bencillik olur muydu? Muhtemelen. "Sana ne yapacağını söyleyemem."

"Yapabilirsin," dedi, basitçe. Açıkça. "Ama bu dinleyeceğim anlamına gelmez."

"Aynen öyle, o zaman neden zahmet edeyim ki?"

Güldü. "Çünkü sen Kandy Jennings'sin. Dilini nasıl tutacağını bilmeyen, alıngan küçük bir pislik."

Buna güldüm, sadece biraz. "Evet, her neyse." Tırnağımın ucunu bir tırnak etinin üzerinde gezdirdim. "Senin tipin bile değil."

"Öyle mi? Peki benim tipim tam olarak nedir?"

Alt dudağımı çiğneyerek düşündüm. "Bilmiyorum ama o değil. Onun için fazla *sert* görünüyorsun. O çok düzgün ve neşeli, sen ise sadece... Quinton Cane'sin. Mantıksız ve adaletsiz davrandığında sana karşı durabilecek birine ihtiyacın var. Kelly ile tanıştıktan sonra, onun bunu yapabilecek türden bir kadın olduğundan şüpheliyim."

"Sert mi?" diye tekrarladı, memnun görünüyordu. "Benim sert olduğumu mu düşünüyorsun?" "Sana boşuna ahmak demiyorum."

Soğuk klimaya rağmen vücudumu sıcak ve yapışkan hissettiren yumuşak, sıcak bir gümbürtü ile güldü. Sesi bunu hep yapardı. "Beni güldürüyorsun, ufaklık." Sağa doğru bir dönüş yaptı. "Benim için çalışmayı dene. O zaman sertliğin gerçekte ne olduğunu göreceksin."

"Şaka mı yapıyorsun? Senin için *asla* çalışmam."

Bana baktığında gözleri eğlenceyle parıltıyordu. "Asla asla deme."

Atlanta'nın kalbindeki bir deniz ürünleri restoranında bir buçuk saat geçirdik. Cane bana ne istersem alabileceğimi söyledi, ben de ıstakoz ve istiridye çorbasını tercih ettim. O da ıstakoz ve fırında tatlı patates sipariş etti.

Cane suyundan bir yudum aldıktan sonra, "Sana sormak istediğim bir şey var," dedi.

"Ne?" diye sordum. Ev salatamı mideye indirirken sordum.

"Annen bana mesajlaştığın bir adam olduğunu söyledi. Onun hakkında çok ketum davrandığını ve fazla detay vermediğini söyledi." Cane kaşlarını çatı. "Kim bu gizemli çocuk?"

Güldüm. Neden umursuyordu ki? "Bunun seni ilgilendirdiğini sanmıyorum!"

Bir adam vardı ama o kadar da ciddi değildi. Adı Carl Ridley'di ve okulumda koşucuydu. Burada mesajlaştık ve

Koridorda birbirimizi gördüğümüzde yanaktan öpüşürdük ama daha fazlası olmazdı. Babası bir papazdı ve annesi de papaz yardımcısıydı, bu yüzden bir kızı gerçekten sevene kadar dudaktan öpmeyi reddetti, ama onunla aşk yaşamak istemediğim için bunu umursamadım. Hoş ve komik biriydi.

"Babanın ondan haberi var mı?" Cane sordu.

"Bundan şüpheliyim. Eminim bilseydi şimdiye kadar bana onun hakkında daha çok şey sorardı. Annemin ona hiçbir şey söylememesine şaşırdım. Bu yüzden bana doğum kontrol hapı falan verdi. Yine de onunla bir şey yapacağımdan şüpheliyim."

Gözleri biraz büyüdü. "Şimdiden doğum kontrolü mü? Bu da ne böyle? Bu delilik."

"Bunda bu kadar çılgınca olan ne?" Güldüm. "On sekiz yaşıdayım, yani ergenliği çoktan geçtim. Bunu uzun zaman önce yaptırmalıydim, sence de öyle değil mi?"

Hafifçe başını salladı. "Bu kadar hızlı büyüyor olman çok çılgınca. Seninle ilk tanıştığımda saçları örgülü, gökkuşağı çoraplı, yabancı tehlikesi yüzünden benden kaçan o küçük kızı hâlâ hatırlıyorum."

Gülümsemeye karşı koydum. "Artık dokuz yaşında değilim."

"Sanırım değil." Omuz silktili. "Evet, bana baban yokken konuştuğunu söylediğin adamdan bahsetti. Benim iyi bir dinleyici olduğumu düşünüyor. Sır saklamakta da iyiymişim." Sandalyesine geri oturdu ve bana odaklanmış bir şekilde sırttı.

"Ne?" diye sordum, aniden gerilmiştim. Bakışlarımı tabağıma indirdim ama hâlâ bana baktığını hissediyordum.

Kısa bir sessizlikten sonra, "Sadece sana iyi davrandığından emin ol," dedi. "Herhangi birimizin görmek isteyeceği son şey senin incinmendir."

Başımı kaldırdım ve bakışlarıyla buluştum. Gözlerimiz kilitlendi ve kilitlendiğinde dilim alt dudağımın üzerinde gezindi. Ağzıma bakması ve gözlerini kırpmaması kafamın içinde miydi emin değildim ama sanki o da gözlerini benden alamıyormuş gibiydi.

Aslında, cep telefonu masanın üzerinde çalana kadar gözlerini kaçırmadı. Telefonu eline almadan önce ekrana bir göz attım ve Kelly'nin adı yazıyordu. *Rakamlar*.

İçimi çektim, çatalımla marulumu kasenin içinde kaydırdım ve onun adı bile beni rahatsız etmiyormuş gibi davrandım. Cane cevap verdi, konuşmayı sessiz tutmaya çalışıyordu. "Evet, bir saat içinde orada olurum," dediğinde kalbim karnıma düştü.

Bağlantı kesildikten sonra "Bunun için üzgünüm," diye mırıldandı.

Umurumda değilmiş gibi omuz silkdim. "Sorun değil. Bu gece yapmam gereken bir sürü dev var. Zaten beni eve bıraksan iyi olur."

Başını salladı. "Tabii. Hesabı getireyim."

Cane ödemeyi yaptıktan sonra bir çırpıda restorandan çıktık. Arabanın kapısını benim için tekrar açtı ve ben de ona zorla gülümseyerek yolcu koltuğuna geçip emniyet kemerimi taktım.

Benim anlaşmam neydi? Bu konuda bu kadar zgn olduğuma inanamıyordum. Kelly onun kız arkadaşıydı ve ben de onun en iyi arkadaşının kıızıydım. O bunu başka türlü görmüyordu - başka türlü göremezdi - peki *ben* nasıl görebiliyordum?

Cane sonunda direksiyona geçti, motoru çalıştırdı ve restorandan uzaklaştı. "Orayı beğendin mi?" diye sordu.

"Evet, oldukça iyiydi," dedim yine küçük bir gülümsemeyle.

"Güzel. Seni yakındaki başka bir yere götürmem gerekecek. Deniz rnleri değil ama *harika* soul yemekleri var." Büyük olasılıkla garip sessizlikten kaçınmak için radyoyu açtı ve OneRepublic'ten bir şarkı çaldığında koltuğuma yerleştim, ayaklarımı gösterge paneline koydum. Gevşemem gerekiyordu, çok da umurumda değilmiş gibi davranmalıydım. Bu Cane'di, Frankie dışında kendim olmama izin veren tek kişiydi.

Cane'in yanında kendimi hiç yargılanmış hissetmedim. Annemle babamın yanında asla yapamayacağım şeyleri onun yanında yapabileceğimi biliyordum. Annem Cane konusunda haklıydı; sır saklayabiliyordu ve iyi bir dinleyiciydi. Bunun değerini daha çok bilmem gerekiyordu.

İşlerin garipleşmesini istemiyordum. Onunla ilk kez yalnız kalıyordum ve bunu berbat edemezdim, bu yüzden şaka yaptım ve "Umarım süslü arabanda ayaklarımı uzatmamın bir sakıncası yoktur" dedim.

Kıkırdadı ve gözleri yumuşadı, sanki işleri fazla tuhaflaştırmadığım için memnunmuş gibiydi. "Orayı kirletirsen bir daha arabama adımını atamazsın, Bits."

Güldüm, saçlarımı elimde topladım ve bir omzumun üzerine yerleştirdim. Kırmızı ışıkta durduğunda, i geçirmeden önce kısa bir süre bana baktı.

"Daha önce söylediklerim konusunda şaka yapmıyordum." Sesi yumuşak ve samimiydi. "Konuştuğun adamın sana doğru davrandığından emin ol, Kandy. Kalbini kıran birinin peşine düşmek zorunda kalmaktan nefret ederim."

"Babam bunun için var," diye kıkırdayarak alay ettim. "Eminim adamın peşinden anında giderdi."

Biraz gülümsedi ama gülümsemesi çabucak kayboldu. "Eğer onun hakkında bir şey bilmiyorsa, hayır. Anladığım kadarıyla annen, sen ondan bahsetmeye karar verene kadar babana o adamdan bahsetmeyi planlamıyor."

Omuz silktim. "O iyi bir insan, Cane. İyi biri ve hiçbir şeyi zorlamıyor. O farklı biri."

"Evet," diye alay etti, ışık yeşile döndüğünde ayağını gaz pedalına bastırdı. "Muhtemelen senin böyle düşünmeni istiyor. O ergenlik çağında bir çocuk ve ben o yaştaki tüm erkeklerin ne düşündüğünü bilirim."

Bir kahkaha patlattım. "Sırf bu yüzden, belki onu erkek arkadaşım yaparım. Bu seni gerçekten rahatsız edecek, ha?"

Çatık kaşlarıyla bana yan gözle baktı. Tek söylediği "Erkek arkadaş ihtiyacın yok," oldu ama daha fazlasını söylemek istediği belliydi.

"O benim erkek arkadaşım olmayacak. Merak etme. Kelly nasıl senin tipin değilse, o da benim tipim değil. Belki de bu ikimiz için de sadece bir aşamadır."

"Evet." Bir sırıtışla savaştı. "Onun benim tipim olmadığını hiç söylemedim. Şimdi kelimeleri ağzıma tıkıyorsun."

Eve varmamız uzun sürmedi. Garaj yoluna park etti ve annemin arabası çoktan oradaydı.

"Sizinle yürürdüm ama şehrin öbür ucuna gitmem gerekiyor" dedi. "Yığılmadan önce trafiği atlatmak istiyorum."

"Anlıyorum. Kelly ile takılıyorum." Bu bir ifadeydi, soru değil. "Onun evinde mi?"

Başını salladı.

"Oh, tamam. Güzel." Kilidi açtığında kapıyı iterek açtım ve arabadan inmeden önce bagajı açtı. Sırt çantamı çıkarıp bana uzattı, tek omzuma attığımda gülümsedi.

"Annene selamımı söyle."

"Yapacağım," diye mırıldandım. "Sonra görüşürüz."

Ben uzaklaşmadan elini omzuma atarak beni durdurdu. "Bana ihtiyacın olursa sadece bir telefon uzağındayım küçüğüm. Ne zaman ihtiyacın olursa benimle konuşabileceğini bil."

"Ben almayayım," diye şaka yaptım ve dudaklarında belli belirsiz bir gülümseme belirdi. Ona sırtımı döndüm ve gerçekten ne kadar rahatsız olduğumu fark edemeden uzaklaştım.

"Geç öğle yemeği için teşekkürler," diye seslendim omzumun üzerinden.

"Harikaydı." "Ne zaman istersen, Kandy Cane."

O aptal takma adı tekrar söyledi, ama bu sefer sadece karnımda bir karıncalanma hissetmedim. Bacaklarımla arasında, çıplak boynumda ve dolgun dudaklarımda hissettim. Hissetmemem gereken her yerde hissettim.

Kapıya ulaştım ve Cane'in uzaklaşmasını izledim. Onu artık göremeyene kadar izledim ve sonra içeri girdim.

Annem mutfakta telefonla konuşuyordu, ben de başımı okşarken yanağına bir öpücük kondurdum, sonra odama çıktım, kapıyı arkamdan kapattım, çantamı koltuğına attım ve yüzükoyun yatağıma uzandım.

Cane ve Kelly'yi düşündüm - kapıdan içeri girdiğinde onu nasıl karşılayacağını. Muhtemelen onu nasıl öpecekti, öyle tutkulu öpecekti ki ayak parmakları uzun topuklu ayakkabılarının içinde kıvrılacaktı. Birlikte yemek yiyip şarap içtiklerini ve Cane'in ona harika bir yemek olduğunu söylediğini. El ele tutuşup bir süre sohbet ettikten sonra masanın üzerinde ya da onun mutfağında seviştiklerini.

Bunu düşünmek kalbimi tarif edilemez bir şekilde sızlattı. Ve ne hissettiğimi anlayamadan ağladığımı fark ettim. Beş dakikadan az bir süre usulca ağladım ve sonra yuvarlanıp tavana baktım, artık sadece Bay Cane'e aşık olmadığımı fark ettim.

Ona çok aşık olmuştum ve sahip olamayacağım bir adamı istemek çok acı veriyordu.

KANDY

14 Mayısth, 2017

Hey günlük!

Size son yazdığım dan beri epey zaman geçti! Sanırım bu mantıklı. Buraya sadece Cane geldiğinde yazıyorum. Garip, biliyorum. Biraz da berbat, çünkü içimi dökmek için seni kullanıyormuşum gibi hissediyorum. Sanırım sana sahip olmanın amacı da bu. Buraya yazmak da beni iyi hissettiriyor.

Neyse, bugün neler olduğunu anlatayım. Okuldan çıktım ve Cane beni bekliyordu. Biraz utanç vericiydi çünkü kelimenin tam anlamıyla HERKES bana bakıyormuş gibi hissettim ama şimdi düşünüyorum da neden bu kadar önemsediyimi bilmiyorum. O gerçekten çok seksi ve bazı kızların onun gibi bir adamla takıldığı mı bilmesini istiyorum. Belki bir şekilde daha havalı olduğumu düşünürler? Bilmiyorum. Sanırım bu aptalca. Artık son sınıf öğrencisiyim ve Notre Dame'a bir yıllığına gideceğim. Artık popülerliği bu kadar önemsememeliyim. Babam kendimle ve başardıklarım la gurur duymam gerektiğini söylüyor!

Tamam, konudan sapıyorum. Cane beni aldı ve annemle babam geç saate kadar çalışmak zorunda kaldıkları için beni geç saatte deniz ürünleri yemeye götürdü. Yemek harikaydı ve güzel sohbetler ettik. Onun yanında kendimi hep çok iyi hissederim. Orada daha uzun süre kalabilir, sonsuza kadar konuşabilirdik ama tabii ki Kelly aradı ve her şeyi mahvetti.

Ona gitmek zorundaydı... ve ugh. Bilmiyorum... Beni onun için terk ettiğini bilmek biraz acıttı. Neden böyle hissediyorum? Umurumda olmamalı.

ona gidiyor, değil mi? O onun kız arkadaşı ve ben onun için sadece Kandy'yim. Ayrıca, o babamın tek gerçek arkadaşı. Babam onu ailesi gibi seviyor. Benim de onu ailem gibi sevmem gerekmez mi? O yanımdayken kalbim bu kadar hızlı çarpmamalı. Ondan hoşlanmamalı ya da ona aşık olmamalıyım.

Ugh.

Bu berbat bir şey.

Yalan söylemeyeceğim, size gelmeden ve bunu yazmadan hemen önce ağladım. Kalbim acıyor. Acıyor çünkü yanlış şeylere özlem duyuyor. Keşke onun için böyle hissetmeseydim.

Cane'i o kadar çok düşünüyorum ve onu o kadar çok istiyorum ki... ama ona sahip olamayacağımı biliyorum. O beni istemiyor. Onun için ben sadece küçük bir kızım. En iyi arkadaşının kızı. Zahmet bile etmez.

*Sonra
konuşuruz,
Kandy*

K A N D Y

Ona karşı olan hislerime rağmen, Cane'i ailem ve benim için yaptıklarından dolayı takdir etmemek mümkün değildi.

Planladığı küçük gezilere bayılırdım - daha doğrusu sanırım o planlardı.

Sık sık bahsettiği bir asistanı vardı, programını düzenlediğini ve her

Perşembe yaptırdığı masajlar gibi kişisel randevularını ayarladığını söylerdi. Hatırladım çünkü hep masaj yaptırmak istemiştim.

Cane evimize geldiğinde Mayıs ayının ılık bir bahar günüydü. Mutfak adasındaki taburede oturmuş, annemle softbol antrenmanlarının ne kadar zorlu geçtiğini konuşuyordum. Kapının çalındığını duymadım, sadece Cane'in elinde iki Atlanta Braves beyzbol şapkasıyla mutfaka girdiğini gördüm.

Boğazını temizlediğinde hemen gevezeliğimi kestim ve omzumun üzerinden onu bulmak için baktım. Yarım bir gülümseme takınmıştı, gözleri mermer tezgahlardan yansıyan güneş ışığıyla parlıyordu.

Kalbim tam gaz hızlandı, boğazım kalınlaştı ve sıkıştı.

Annem onu selamladı ve o da anneme sarıldı. Köşeyi dönünce kot pantolon, Atlanta Braves tişörtü ve beyzbol şapkası giymiş olan babam geldi.

"Hadi evlat. Giyin." Babam yanıma geldi ve omzuma vurdu. "Cane bu akşamki Atlanta Braves maçı için çalışanları için özel bir yer ayırttı. Onlara katılmamız için yer olduğunu söyledi. Annenin çalışması gerekiyor ve hepimiz yalnız vakit geçirmeyi tercih ettiğini biliyoruz, ama ne dersin? Gelip bizimle takılmak ve maçı izlemek ister misin?"

O anda cam kırılana kadar çılglık atabilirdim. Tabii ki gitmek istiyordum! Cane orada olacaktı, hem de özel bir kabinde?

Bu özel sitlerin nasıl olduğunu hep merak etmişimdir, bu yüzden onunla birlikte bir sitte olmak bu geceyi şimdiye kadarki en iyi gece yapacaktı.

Ama soğukkanlı davrandım. "Tabii. Bu gece başka bir şey yapmayacağım. Braves maçı kulağa eğlenceli geliyor."

"Güzel." Cane bir adım öne çıktı ve şapkalarından birini bana doğru fırlattı. "Bunu senin için aldım. Takmak zorunda değilsin. Sadece hoşuna gideceğini düşündüm." şapkayı göğsüme doğru tutarken gülümsedi ve omuz silkti.

"Bunu düşüneceğim," diye alay ettim, ama içimde bir güneş ışığı gibi parıldıyordum. Babam ma ve rakip takım hakkında konuşmaya başladığında üst kata ıktım. Bu bana iyi bir yirmi dakika kazandıracaktı.

abucak yıkandım ve üzerime bir kot şort ile beyaz bir gömlek giydim. Yatağın üzerinde duran ve Cane'in az önce bana verdiği şapkaya baktım. Çok şapka takan biri değildim. Sadece beyzbol antrenmanlarında ya da maçlarda takardım ve başımı sıcak tuttuğu ve saçlarımın kafama değdiği yerlerde keeleştiği için şapkadan nefret ederdim.

Ama bu da defterler, kalemler ve ikolatalar gibi bir hediyeeydi. Ve o bilse de bilmese de ben onun hediyelerine değer veriyordum. Böylece saçlarımı pürüzsüz olana kadar taradım ve şapkamı taktım.

Aşağı indiğimde babam ve Cane kapının yanında bekliyorlardı. Beni ilk Cane gördü ve gözleri parladı, sanki onu gerçekten giydiğime inanamıyormuş gibiydi.

"Vay canına. pe atmadığına şaşırdım," diye güldü. Kızardım ve saklamaya çalıştım. "Her şey hazır mı?"

"Evet. Ben iyiyim." Gitmek için can attığı her halinden belli olan babamla buluştum. "Hadi gidelim buradan. Seni seviyorum anne!" Mutfağa doğru bağırdım.

"Seni seviyorum, tatlım! İyi eğlenceler!"

Kısa sürede Cane's Chrysler'a bindik ve maça doğru yola çıktık.

Trafik ılgıncaydı, heyecanımın kıvılcımını biraz azaltıyordu ama Cane'e tahsis edilmiş bir park yeri vardı, bu da bir bonus oldu. Stadyuma ulaşmak için bir mil yrmemize gerek yoktu. Birkaç adımıda asansöre binip yukarı çıktık.

En çok babam konuşurdu. Beyzbol maçlarını çok severdi. şöyle ifade edeyim. *Her* sporu severdi, gerçekten. Sıkı bir spor fanatiğiydi. Eğer herhangi bir maç varsa, o ma hakkında her şeyi bilir ve saatlerce konuşurdu. Tenisi bile. Hepsini severdi.

Özel süit bir rüyaydı, genişti ve rahat sandalyeler ve kokteyl masaları ile donatılmıştı.

Cane için çalışan insanlarla tanışmak ilginçti. Belli ki yıldız oydu; çoğu elini sıkmak ve biletler için teşekkür etmek istiyordu. Onu görme şansına pek sahip olmadıklarını söyleyebilirim ve şimdi sahip olduklarına göre, bunu kaçırmayacaklardı.

Onun çalışanlarıyla etkileşimini izlemekten keyif aldım. Bu, o adama aşık olmam için bana daha da fazla neden verdi. Gülüyor ve onların ailelerine ilgi gösteriyordu. Onlara içecek ve yiyecek ikram ediyor, sarılmaktan ya da sırtlarını sıvazlamaktan çekinmiyordu. Kendini beğenmiş ya da kaba biri değildi. Bir çalışanın arzu ettiği türden bir patrondur. Anlayışlı, şefkatli, kendini işine adanmış ve konuşması kolay biriydi.

Karizmasından da bahsetmeden geçemeyeceğim. Kişiliği altından yapılmıştı ama bazen her zaman her şeyin üstünde olmak zorunda kalmanın onu yorup yormadığını merak ediyordum. Odadaki herkesin aynı enerjiye sahip olması için moralli, motive ve mutlu kalması gerekiyordu. Bu tür bir dışa dönüklük kesinlikle yorucu görünüyordu.

Cane sohbet ederken ben de babamla birlikte ön sırada, pencerenin hemen önünde oturdum. Maçın büyük bölümünü birlikte izledik. Babam benimle bahse girer, kimin en iyi olduğunu ve kimin çalışması gerektiğini söylerdi.

"Ona dikkat et," dedi babam. "Vurucu. Gözlerini ondan ayırmamaları gerekiyor. Güçlü bir kolu var ve şimşek kadar hızlı, yemin ederim. Şimdiden üç sayı turu yaptı ve sezon daha üç hafta önce başladı. Bu çığınca değil mi?"

"Şimdiden üç mü? Vay anasını."

"Doğru." Babam birasını yudumladı, öne doğru eğilerek vurucunun kalçalarını oynatmasını ve duruşunu ayarlamasını izledi.

Gözlerim sol tarafa, Cane'in barda durup bir çifte içki sipariş ettiği yere kaydı. Kadın düşüncesizce sohbet ediyordu. Sanırım gergindi. Muhtemelen bir çalışandı. Cane elini omzuna koyup bir şeyler söylediğinde yüzü kıpkırmızı oldu. Kadın başını salladı ve Cane'in ağzından "Sorun değil. Gerçekten." Başka bir şey daha söyledi ve sonra izin istedi.

Bunu yaptığında, gözleri benimkilere kilitlendi.

Gülümsemesi doğaldı ve yanıma gelmek için odayı geçerken nabzım hızlandı. "Eğleniyor musunuz?" diye sordu, kehribar şarabını yudumlarken.

bardağında likör.

Babam Cane'e bakmadan, "Aynen öyle, dostum," diye cevap verdi. Kıs kıs güldüm. "Bu oyunu gerçekten seviyor."

Cane güldü. "Anlıyorum. Eğlenmene sevindim, D."

Babam cevap vermedi ve Cane ile ben sırttık. Cane'in dönüp diğer çalışanlarla sohbet etmesini bekliyordum ama onun yerine hemen yanımdaki koltuğa oturdu ve içkisini bardaklığa yerleştirdi. Avucunu pantolonunun kalçasında gezdirirken kolu benimkine değdi. Ondan sert bir nefes çıktı ve ben vücudumun tepkisini inkâr edemeyerek bakışlarımı önümde tuttum.

Omurgam dikleşti ve kalbim daha da hızlı atmaya başladı. Boynum ve ellerim aniden ısındı, ben de Mountain Dew'umu elime aldım ve büyük bir yudum aldım.

"Çalışanlarımı ve işimi seviyorum," diye söze başladı Cane, "ama oturmazsam bütün gece başımın etini yerler."

Bunun üzerine ona baktım ve gülümsedim. "İki saat konuşmak yeterli bence."

"Öyle olmalı." Önüne bakarken bardağından bir yudum aldı, aslında maçı izlemiyordu, daha çok uzaklara bakıyor ve tamamen başka bir şey düşünüyor gibiydi. "Bunu onlara asla itiraf etmeyeceğim çünkü buradaki kimsenin şirketimdeki bir pozisyonu hafife almasını istemiyorum ama Tempt'in ailelerine ne kadar yardımcı olduğunu ve hatta bazılarının hedeflerine ulaşmasını sağladığını duymak güzel. Birkaçı stajyer ve ücretsiz çalıştıkları için en azından onlara maç için bir bilet verebiliriz." Sol tarafına baktı ve elinde bir kutu gazozla masada oturan çocuklardan birini işaret etti. Gerçekten güzel sarı saçlı bir kızla konuşuyordu. "Grafik departmanında çalışıyor. Asistanımın söylediğine göre işi çok seviyormuş. Yanında oturan kız da mankenlik ajansımızda çalışıyor. Pozisyonu için minnettar. Görünüşe göre Tempt modeli olmak ona Instagram'da büyük bir takipçi kitlesi kazandırmış."

Kaşları çatıldı. "Mankenlik ajansı mı?"

"Ah, evet. Yetişkin serimiz için bir modellik ajansım var. Şu anda kendini endişelendirmemen gereken şeyler." Gülümsemeye karşı koyarak bardağını aldı ve buzu karıştırdı.

"Bu konuda endişelenmene gerek yok," dedi babam, ayağa kalkarak. "Bira içmeye gidiyorum. Siz bir şey ister misiniz?"

"Bir Mountain Dew daha alacağım," dedim ona.

Cane sadece başını salladı ve bardağını işaret etti. Babam gitti ve ben de "İç çamaşırları ve yenilebilir vücut yağları için olan yetişkin ürün grubunu mu kastediyorsun?" diye sormadan önce onun duyamayacağı bir yere gelmesini bekledim.

Kaşları havaya kalktı, neredeyse alnına degecekti. "Bunu nereden biliyorsun?"

Gözlerimi ona diktim. "İnternet denen bir şey var. Çikolatalar hakkında daha fazla bilgi edinmek istedim. Sonra iç çamaşırı sekmesini gördüm. Gerçekten harika. Hepsi aynı şeye uyuyor-şarap, çikolata ve iç çamaşırı. On sekiz yaşındayım, Cane. Daha önce de iç çamaşırı alışverişi yapmıştım."

Konuşmanın gidişatından rahatsız olmuş gibiydi, sandalyesinde kaykıldı ve boştaki eliyle kravatını gevşetti. "İç çamaşırı alışverişi yapmışsın. Ne için?"

Omuz silktim. "Kendimi güzel hissetmemi sağlıyor sanırım." "Anlıyorum."

Bir an sessiz kaldık. Kahretsin, işi garipleştirmiştim.

"Modeller nasıl seçiliyor?" diye sordum. Belli ki rahatsızdı ve beni iç çamaşırlarıyla hayal etmesini ne kadar çok istiyorsam, burada yanımda kalmasını da o kadar çok istiyordum.

Rahatladı, sadece biraz, omuzları düştü. "Seçmeleri fotoğraf çekimleri yaparak yapıyoruz. Seçmelere katılacak kişinin en az yirmi bir yaşında olması gerekiyor çünkü bazı çekimlerde kadınlar sete bağlı olarak şarap gibi diğer Tempt ürünlerini de kullanıyor."

"Kulağa hoş geliyor." Bir kahkaha attım.

"Komik olan ne?" diye sordu, gözlerimi yakalamaya çalışmak için başını eğerek.

Ona bakmak yerine tırnağımı tırnak etlerimin üzerinde gezdirmeye odaklandım. "Bilmiyorum. Bu çok aptalca."

"Eminim öyle değildir."

"Bilmiyorum," diye duraksadım. "Eskiden hep model olmak istediğimi düşünürdüm. En iyi arkadaşım Frankie bana her zaman model olmak için yeterince uzun ve güzel olduğumu söyler. Sanırım bu tür bir modellik yapmak için özgüven gerekiyor. Bir sürü kameranın önünde yarı çıplak olmak gibi mi?"

Cane hızla gözlerini kırıştırdı ve boğazını temizledi, hemen ardından boğulur gibi bir ses çıkardı. "Kandy, kendi iyiliğin için fazla açık sözlüsün, bunu biliyor musun?"

Omuz silktim. "Annem bana her zaman kendimi istediğim gibi ifade etmemi söyler.

Bu kadar açık sözlü olmanın kötü bir şey olduğunu düşünmüyor."

"O patavatsız ağzın bir gün başını ciddi bir belaya sokabilir." İçkisini bitirdi ve sonra içini çekti. "Yanlış kişiye yanlış bir şey söylersen bunu başka bir şey olarak algılayabilirler."

"O zaman anlamaları için kendimi onlara açıklayacağım." Birkaç saniye yüzüne odaklandı ve aynı gülümsemeye başını hafifçe salladı. "Ne?" Ellerimi havaya kaldırdım, onunla birlikte gülümsemek için kendimi zor tuttum.

"Sen," diye mırıldandı. "Bazen çok fazla oluyorsun, Kandy Cane."

Bu kelimeler. Onun sesi. Muhtemelen o kadar ciddiye almamalıydım ama bana kendimi dokunulmaz hissettirdiler. Dünyanın tepesinde. Onun için çok mu fazlaydım? Fazla olmamdan hoşlanıyor muydu? Sınırlarımı, sınırlarımı test etmek istiyor muydu?

"Bu gece gerçekten neden burada olduğunu biliyor musun?" diye sordu. "Hayır. Neden?"

"Softbol bursundan dolayı seni tebrik etmek istedim. Üniversite düzeyinde spor bursu almak kolay değil. Burs alabilmek için yaptığınız sporda son derece iyi olmanız gerekiyor."

"Evet. İnsanlar bölgemizdeki en iyi atıcı olduğumu söyleyip duruyordu. Gerçi bu sadece bir yıllık bir spor bursu. Koç muhtemelen tam burs vermeden önce nasıl oynadığımı görmek istiyor."

"Önemli değil. Bir tane aldın, bu da senin yaşındaki pek çok insanın söyleyebileceğinden daha fazla. İmza gününde izin alamadığım için kendimi kötü hissettim, bu yüzden sana iki defter ve sevdiğin jel kalemlerden getirdim."

"Bunun için teşekkürler," diye güldüm, bakışlarım yüzünü kaplayan gülümsemeye kaydı. Sohbetimizden ne kadar keyif alsam da, gülümsemesinin ne kadar güzel olduğunu ya da ne kadar harika koktuğunu düşünüp durmak bana yanlış geliyordu. Onu öpebileceğim, hatta elini tutabileceğim kadar yakınımdaydı. Ellerim kaşınıyor, onu okşamak için can atıyordum ama kontrolümü kaybetmedim. "Sana bir sorum var."

"O da ne?" diye sordu.

"Böyle küçük gezilere hep babamı ya da beni götürürsün. Neden hiç aileni götürmüyorsun?"

Dudakları birbirine çarptı ve yanılmıyorsa burun delikleri bile biraz açıldı. Bir an için gözlerini kaçırdı ve sonra derin bir iç çekti. "Onlar meşgul insanlar," diye cevap verdi. "Ayrıca, sen ve D ile takılmak çok daha eğlenceli." Bununla birlikte, o büyüleyici beyaz gülümsemesini parlattı ama bunun zorlama olduğunu söyleyebilirdim. Sinirlerine dokunmuştum ve bu soruyu sorduğum için bile kendimi kötü hissediyordum. Cane ailesi hakkında hiç konuşmazdı. Neredeyse hiç bahsetmezdi.

Tempt ya da Quinton Cane'i araştırdığınızda onları görürsünüz. Sanki gerçek bir ailesi yokmuş, sadece iyi arkadaşları Jennings varmış gibi.

"Yine de o bursu aldığın için seninle gurur duyuyorum Kandy. Gerçekten gurur duyuyorum." Konuşmamızdan kaçmak için dikkat dağıtıyordu. Sorun değildi. Sorun etmedim. İşlerin tuhaflaşmasını istemiyordum, özellikle de daha iki hafta önce Kelly'ye gitmek için beni bırakmak zorunda kaldığı öğle yemeğinden sonra. O öyle görmüyordu -asla öyle görmeyecekti- ama ben görüyordum. Cane bilse de bilmesede benimdi. Her zaman benim olacaktı. Keşke ona söyleyebilseydim.

"Bu kadar uzakta olman biraz kötü, değil mi?" Sesi beni bulanık düşüncelerimden çekip çıkardı ve başımı sallayarak biraz daha doğruldum.

"Evet. Berbat olacak. Çikolatalar ve defterler almayı ve beyzbol maçlarına VIP kutularında davet edilmeyi özleyeceğim."

O da buna güldü. "Okuldayken beyzbol maçlarına gitmek isteyip istemeyeceğinden emin değilim ama sana her zaman defter ve çikolata gönderebilirim. Aslına bakarsan, madem bu konudan bahsediyoruz, veda hediyesi olarak ne istiyorsun? Sana çikolata ve kalemden daha iyi bir şey vermek istiyorum."

"Um..." Alt dudağımı çiğneyerek biraz düşündüm. Gerçekten emin değildim. Annemin alacağı her şeyin bir listesi vardı ve ben de o listeye eklemeler yapmıştım. Babamın ihtiyaçlar yerine arzularla ilgili yakınmalarına rağmen hepsini alacağını söylemişti. "Emin değilim ama bunu düşünmek için bütün yazım var. Eminim istediğim bir şey çıkacaktır."

"Ne istersen senin olsun, Bits. Hiçbir şey çok fazla ya da çok pahalı değil. Anladın mı?"

"MacBook bile mi?" diye sordum. "MacBook bile," diye kıkırdadı.

Başımı salladım, hâlâ alt dudağımı çiğniyordum. "Anladım."

Maç berabere bitmiş ve yeni bir devreye geçilmişti. Babam çok heyecanlıydı. Tabii ki Braves kazandı. Maçtan sonra Cane'in arabasına döndük. Bizi eve götürdü ve iyi geceler diledi. Babam çok sarhoştı, ben de ona kanepeye kadar yardım ettim. Ertesi geceye kadar çalışmak zorunda olmadığı için şanslıydı. O kanepeye yığıldı ve ben de Cane ile yaptığım konuşmaları sersemlemiş bir şekilde yeniden yaşayarak üst kata çıktım.

O gece onu rüyamda bile görmüştüm.

Rüya o kadar canlıydı ki beni uykumdan uyandırdı. Nefes nefese uyandım, külotum nemli, göbeğim sıkı ve hamdı. Meme uçlarım gergindi, beyaz kaşkorsenin içinden çıkıyordu ve neden bilmiyorum ama nefesimi tutmak için çok çalışıyordum.

Vay anasını. Rüyamda Cane'in ağzını üzerimde kullandığını görmüştüm. Her yerde.
Emme. Yalama. Tadım.

Tekrar uyumakta zorlandım. Çok gergindim.

Ertesi sabah, babam bana kahve yaparken, krep hazırlarken ve akşamdan kalma olduğu belli olmasına rağmen benim için meyve keserken gizli aşkımın ağırlığını hissettim. Kendimi çok kötü hissediyordum çünkü babamın en yakın arkadaşına aşkıttım ve onunla, eğer bilseydi babamı çileden çıkaracak şeyler yapmak için can atıyordum.

Neyim vardı benim? Neden bu aptal aşkı bir türlü atlatamıyordum? Sanki Cane'in etrafında ne kadar çok zaman geçirirsem, onu o kadar çok arzuluyordum.

Belki de üniversiteye gidiyor olmam iyi bir şeydi. Ondan aylarca uzak kalacaktım ve koca bir üniversitede seçebileceğim bir sürü seksi erkek varken muhtemelen aşık olduğum her şeyi unutacaktım.

Kendime Cane'i eninde sonunda unutacağımı söyledim ama içten içe bunun gerçekleşmeyeceğini biliyordum. Biri gece gündüz aklınızdayken, onu nasıl unutabilirsiniz ki?

Suçluluk psikolojimin ertesi günü bir teslimat olması da yardımcı olmadı. Annem kutuyu odama getirdi ve açmam için bana bıraktı. Güzelce paketlenmişti, mor ve beyaz kağıt mendillere sarılmıştı ve bana gönderilmişti ama kimden geldiği yazmıyordu. İçinde bir yığın defter, kalem ve... bir MacBook vardı. *Lanet olası bir MacBook!* Dizüstü bilgisayarı gördüğümde bunun sadece bir kişiden gelmiş olabileceğini anladım.

Buna inanamadım.

Araştırma ve okul ödevlerimin çoğu için annemin bilgisayarını kullanıyordum, ama bir dizüstü bilgisayar? Ciyakladım. O kadar yüksek sesle ciyakladım ki annem ne olduğunu sormak için odama koştu. Ona gösterdiğimde kendisi de inanmadı.

"Sanırım bunu listeden çıkarabiliriz, ha? Bak, istediğin pembe altın rengi bu!"

"Biliyorum!"

"Cane'den olmalı. Seni şımartıyor, bunu biliyor musun?" Dudaklarını büzdü. "Beş parasız kalmadan önce bunu bir kenara bıraksa iyi olur!"
Güldü

kapıya doğru ilerledi. "Onu mutlaka ara ve teşekkür et!" Beni yalnız bıraktığında telefonumu kaptım ve hemen aradım."

Üçüncü zilden sonra cevap verdi. Evet, saydım. Her zaman zilleri, dakikaları, saatleri ve günleri, özellikle de onun olmadığı günleri sayardım. Ziyaret etmeden geçirdiği en uzun süre üç haftaydı.

"Hey, Bits," diye cevap verdi.

"Selam, Cane. Bugün bir teslimat aldım. Ne kadar pahalı olduğuna bakılırsa, senden geldiğine eminim."

"Gerçekten mi? Hmm... Bir paket gönderdiğimi hatırlamıyorum. İçinde ne vardı?" "Aman Tanrım, aptalı oynama. Senden geldiğini biliyorum, Cane! "Ne?

MacBook mu? Babam bana Mac almayı reddetti, bu yüzden ondan gelmediğini biliyorum. Şu anda çok heyecanlıyım!"

Cane kıkırdadı ve yemin ederim içimdeki gerginliği daha da artırdı. Telefonu bırakıp ona doğru koşmak istedim. Olabildiğince hızlı koşup kollarına atlamak ve onu öpmek. "Bu konuda heyecanlanmana sevindim, Kandy. En azından bunu yapabilirim."

"En az mı? Dalga mı geçiyorsun benimle? Bu...bu çok harika, Cane. Çok teşekkür ederim. Cidden."

"Bir şey değil. Yine de gitmeden önce hoşuna gidecek bir veda hediyesi düşünmeni istiyorum. Bu benim hediyem çünkü ailen senin ne kadar çok istediğinden ve ilk dizüstü bilgisayarın için çok fazla para harcamak istemediklerinden bahsediyordu. Bunu sana hediye olarak almamı kabul ettiler ama eminim daha çok ihtiyacın olan özel bir şey olacaktır. Bana haber ver, tamam mı? Ayrıca onlara teşekkür etmeyi de unutma."

"Tamam. Yapmayacağım." Bırakmadan önce alt dudağımı emdim. "Sen en iyisisin, Cane." İçimden bir ses bunu söylememi istiyordu. Söylememeliydim çünkü bu beni çaresiz ve ezik gösteriyordu ama onun bunu anlayışla karşılamasına sevindim.

"Hayır, ben sadece sizi mutlu görmek istiyorum. Hepsi bu."

Asla bilemeyeceği bir şey de, bütün geceyi yeni dizüstü bilgisayarımı kullanarak ona hayatımda olduğu için ne kadar minnettar olduğumu yazmakla geçirmiş olmam.

Cane harika bir adamdı, bir lütuftu ve bunun farkında bile değildi. Sevgisini ve hatta kalbindeki iyiliği hafife alıyordu. Kendini taşıma şeklinden anlayabiliyordum, sanki bir şeylerin eksik olduğunu hissediyor ve o boşluğu doldurmak istiyordu.

Belki de eksik olan bir şey vardı ve o şey de ailesiydi. Onlardan hiç bahsetmezdi ve bunun bir nedeni olduğuna dair bir his vardı içimde. Ayrıca

Hala etrafta olduklarını hissediyordum. Onları saklıyor muydu? Onlardan utanıyor muydu?

Onunla ilgili pek çok şey fark ettim - insanların anlamasını istemediği şeyler. Verici tavırları etrafındaki insanların dikkatini dağıtıyordu ama beni asla kandıramazlardı.

Cane'in beni önemseydiğini biliyordum. Beni, annemi, babamı ve hatta çalışanlarını şımartmayı sevdiğini biliyordum.

Ama günün sonunda hep merak etmişimdir, neden?

Neden sadece varlığından ve zamanından hoşlanan insanlara bu kadar çok şey verme ihtiyacı hissetti?

Neyi değiştirmeye ya da neyden kaçmaya çalışıyordu?

7 Haziran 2018

Diary!!! Geri döndüm!

Bugün muhteşemdi! Aman Tanrım! Tüm bunları nasıl kelimelere dökeceğimi bulmaya çalışıyorum. Bugün büyük bir gündü. MEZUN OLDUM! Bu kız için artık lise yok! Bitirdiğim için çok mutluyum ve sadece bu da değil, arka cebimde bir bursum var. Kendimi patron gibi hissediyorum!

Bugün çok yoğunum ve bunu yazarken çok yorgunum (şu anda saat gece 1 gibi) ama kafayı bulmadan önce düşüncelerimi yazmam gerekiyor.

Cane birkaç hafta önce aileme mezuniyet törenime gelebileceğinden emin olmadığını çünkü aynı gün San Diego'da önemli bir işi olduğunu söyledi. Bunu duyduğumda çok üzülmüştüm ama ne kadar meşgul olduğunu anladığım için çok da üzülemedim. Orada, sahnenin yanında durmuş çağrılmayı bekliyordum ve orada olmasını diliyordum. Aklım sürekli ona dönüyordu ve neden bilmiyorum. Geleceğimi ve biriktirdiğim anıları düşünmem gerekirken onu düşünüyordum.

Sahneye yürüdüm, değil mi? Ve babamın SON DERECE yüksek sesini duydum (isimler okunduğunda çok yüksek sesle tezahürat yapmamanızı söylemelerine rağmen - lol) ve babamı gördüm, annem hemen yanında oturuyordu ve babamın diğer tarafında Cane vardı. Bakarken topuklu ayakkabılarıma takılıp düşmediğime çok sevindim. Çok harika görünüyordu. Ten rengi bir takım elbise giymiş, gök mavisi bir kravat takmış ve mendilini de ona uydurmuştu. Ciddiyim, muhteşemdi. Muhtemelen onu daha önce hiç görmediğim kadar temizdi.

Mezun olduktan sonra, yakında gideceğimi ve onlardan uzakta olacağımı anladığımda annemle babama sıkı sıkı sarıldım. Tabii ki babam moral konuşması yaptı, bu da annem ve benim için sadece su işlerini başlattı.

Cane daha sonra bana sarıldı ve bu güzel çiçek buketini de bana verdi. Ona törene nasıl geldiğini sordum - iş için uzakta olacağını sanıyordum. Bana mezuniyetimi hayatta kaçırmayacağını söyledi. Ağzından çıkan bu sözleri duyunca daha da çok ağladığımı söylemek yanlış olmaz. Elimde değildi. Duygusal bir gündü.

Cane bizimle Atlanta'da güzel bir restoranda yemek yedi. Annem ve Cane içki içti, babam içmedi.

Bugünle ilgili her şeyi sevdim. Ama en iyi kısmı neydi biliyor musun? Cane bir kere bile telefonuna ya da saatine bakmadı. Bir kere bile. Onu izlediğim için biliyorum. Kelly'den hiç arama gelmedi, geldiyse de açıkça görmezden geldi. Bizimle güldü. Bizimle içti. Benimle dalga geçti ve gülümsedi. Büyük günümü ilk sıraya koydu ve işlerin ikinci planda kalmasına izin verdi. Bu beni inanılmaz derecede mest etti.

Sanırım demek istediğim, onun için bu kadar önemli olduğuma inanamıyorum.

Onsuz ne yapardım gerçekten bilmiyorum.

Çok mutluyum, günlük. Hayatım güzel. Cidden. Ne yanlış gidebilir ki?

K A N D Y

Cane'i neden bu kadar çok istediğimi gerçekten bilmiyordum. Onda bir şey vardı; karnımda çılgın kelebeklerin uçuşmasına ve kanımın ateşli bir arzuyla pompalanmasına neden olan bir şey.

Karşı konulmaz biriydi ve bana çocukmuşum gibi davranmamasını seviyordum. Her zaman yanımda olmasını seviyordum. Benimle dalga geçmesini sevdim. Yeteneklerini ve varlığını seviyordum. Onunla ilgili her şey beni aşırı farkındalığa itiyordu.

Onun
dokunuşu.

Kokusu.

Gülüşü.

Her şeyi.

Hayatımda o kadar çok neşe vardı ve onunla ailem arasında o kadar çok güzel şey oluyordu ki, bunların çoğunu hafife almaya başladım. Bundan nefret ediyorum.

Kız kıza yatıya kalmak için Frankie'nin evinde kalmıştım. Normalde annem ve babam hafta sonları geç saatlere kadar çalışmak zorunda kaldıklarında onunla yatıya kalırdım.

Üç gün önce mezun olmuştuk ve dünyaya meydan okumaya hazırдық. Komikti, okulda popülerliği ya da uyum sağlamayı çok fazla önemsemezdik. Günün sonunda, kendi çılgın ikilimizdik ve bunu seviyorduk.

Frankie'nin erkek delisi olduğunu kabul ediyorum. Her ay yeni bir erkek arkadaşı olurdu. Eğer asi olduğumu düşünseydim, o beni utandırırdu. Annesi yapmamasını söylediği halde saçlarını parlak yeşile boyamıştı. Hayatında bir baba figürü yoktu ve annesi sık sık iş için seyahat ediyordu, bu da çok disiplinli olmamasında büyük rol oynamış olabilir. Kendi başına çok zaman geçirerek büyümüş, kendi rutinini belirlemişti. Zekiydi

ve istediği zaman tatlı (Kuzey Carolina Üniversitesi'nde tam burslu okuduğu için öyle olmak zorundaydı) ve annesini ölesiye seviyordu ama çoğu zaman Frankie'nin umurunda bile değildi.

MacBook'umu açtım, Laura Welsh'in yeni bir müzik videosunu izlemek için YouTube'a girdim. "Sana o pahalı Mac'i aldığına hâlâ inanamıyorum!" Frankie yanıma çöktü, karnı ikiz yatağında düz duruyordu.

Ona doğru baktım. Koyu kahverengi, badem şeklindeki gözleri ekrana sabitlenmişti, yüzündeki doğal bronz ten yeşil organik bir yüz maskesiyle kaplıydı.

"O bir hediye idi," diye güldüm.

"Bir dahaki sefere kendini hediyeci hissettiğinde bana da bir tane almasını söyle!" Koluma çarptı.

"Annenden bir tane istedin mi?"

Bana donuk bir bakış attı. "Annemin lanet olası bir Mac almayacağını biliyorsun, K.J."

Haklıydı. Annesi popüler bir seyahat ve yemek blogu işletiyor, dergilerde ve popüler web sitelerinde makaleleri yayınlanıyordu. Annesinin ayda binlerce dolar kazanması önemli değildi, yine de köklüydü ve on sekiz yaşındaki bir çocuk için pahalı cihazlara büyük paralar vermeyi reddetti.

Frankie bana K.J. diyen tek kişiydi. Beşinci sınıftan beri bana böyle sesleniyordu. Kandy ismini sevmediğini, çünkü şirret kişiliğim için çok tatlı olduğunu iddia etti, bu yüzden K.J. oldu.

"Cane nasıl oldu da senin mezuniyetine gelebildi?" diye sordu. "Bana bu konuda hiç bilgi vermedin."

Kaydırmayı bıraktım, bacaklarımı çaprazladım ve dizüstü bilgisayarını biraz geriye kaydardım. Frankie de benimle birlikte oturdu.

"Bilmiyorum. Yaptığı işi erkenden bitirmiş ya da başka birine yaptırmış olabilir." Omuz silktim.

"Sanırım senden hoşlanıyor," diye kahkaha attı. "Yoksa neden sihirli bir şekilde ortaya çıksın ki? Mezuniyetler önemlidir, evet, ama iş iştir."

Gözlerimi devirerek gülümsemeye çalıştım. "İyi davranıyordu Frank. Bana bunu dünyada kaçırmayacağını söyledi. Yemeği bizimle yedi, akşamı aceleye getirmede ya da bir yere yetişmesi gerekiyormuş gibi davranmadı. Hepimiz için orada olmak istedi." Bunu söyledim ama içten içe, *beni* herkesten daha çok mutlu etmek için orada olduğunu hissediyordum.

"Ona seni öpmesini söylemeliydin. Mezuniyet öpücüğü. Tamamen zararsız." Omuz silkip yataktan kalkarken ses tonu umursamazdı. Banyoya doğru yürüdü ve musluğu açtı.

"Sen delisin!" Gülmekten kırıldım, yataktan kalkıp onu takip ettim ve bir elimi kapının çerçevesine bastırdım. "O gecedan beri daha da kötüleşti. Ne yaparsam yapayım onu aklımdan çıkaramıyorum Frank. Küçük bir kız olduğundan beri böyle. Her zaman ondan etkilendim. Bu çok garip çünkü benim için aileden biri gibi olması gerekiyordu."

"O bir çubuğun üzerindeki seks, K.J. Süper başarılı ve yakışıklı ve sana çikolata ve defter veriyor. Ayrıca bir erkeğin habersiz gelmesi de çok seksi. Bu her kadının hayalidir. Onun gibi birinden hoşlanmanın tuhaf bir tarafı yok."

Hmm...evet. O böyle söyleyince.

Biri kapıya vurdu ve Frank, kardeşi Clay içeri girdiğinde hızla döndü. Clay uzun boylu, yapılı ve gömleksizdi. Sarı saçları nemliydi, sanki duştan yeni çıkmış gibiydi. Clay böyle bir pislik olmasaydı ve hava atmak için sürekli kasıklarını avuçlamasaydı, onu seksi bulabilirdim.

Aslında Frankie'nin kardeşi değildi. O altı, Frankie sekiz yaşından beri evlat edinilmiş kardeşlerdi. Evlatlık olan oydu.

"Beats Pill'imın şarj aleti hangi cehennemde Frank?" Clay terslenerek yastıklarını yatağın dışına fırlattı. Ardından yatağının üzerindeki pelüş hayvanlara yöneldi, onları da kaptığı gibi yere fırlattı.

"Senin aptal şarj cihazın bende değil Clay, şimdi odamdan defol git!"

"Sende var! Sende olduğunu biliyorum. Ne zaman bir kız gelse kayboluyor ve ertesi sabah sihirli bir şekilde ortaya çıkıyor. Onu almaya devam ettiğini biliyorum!"

Frankie ona doğru yürüdü, ellerini göğsüne bastırdı ve kapıdan çıkana kadar onu geriye doğru itti, hemen ardından da kapıyı suratına çarptı. Tabii ki mücadele etti -onun yarı boyundaydı- ama başardı. Bunu daha önce pek çok kez yaptığını söyleyebilirim. Her zaman kavga eder ve didişirlerdi. Bazen çok komik oluyordu.

Bir kahkaha patlattım. "Siz delisiniz, bunu biliyor muydunuz?"

Kapıyı kilitledi ve gözlerini devirdi, yüzünü yıkamayı bitirmek için banyoya geri dönerken oflayıp pufladı.

O bunu yaparken ben de yatağının ortasına oturdum ve yine dizüstü bilgisayarımınla meşgul oldum. Aklımdan bir fısıltı geçti ve *Quinton Cane* yazmak için tarayıcıya gittim. Karşıma çıkan ilk sayfa Tempt'in web sitesi idi, ben de tıkladım.

Yeni şarapların, şirketin kazandığı ödüllerin ve hatta çikolatayı yiyen insanların Instagram görüntülerinin yer aldığı birçok resim vardı, ancak aşağıya doğru ilerlerken bir resim belirdi ve beni durdurdu.

Bu, şarap şişelerinden birini havada tutan Cane'di. Bir fotoğraf için gülümsememek tipik Quinton Cane modasıydı ama yine de nefes kesici bir şekilde muhteşem görünüyordu. Lacivert bir takım elbise giymiş ve gümüş bir kravat takmıştı. Sakalları düzgünce kesilmiş, sivriltilmiş saçlarının uzun kısmı mükemmel, pürüzsüz dalgalar halinde taranmıştı.

Çok yakışıklı görünüyordu.

Bir tutam mağara adamı zihniyeti ve bir tutam centilmenlik.

Bu görünüm ona çok yakışıyordu.

Frankie, Clay'in son zamanlarda ne kadar sinir bozucu olduğundan ve Clay onu sürekli tehdit ettiği için bir erkekle ilişkisini bitirmek zorunda kaldığından bahsederken daha fazla fotoğrafa tıkladım.

Yine de ben gezinirken sesi çoğunlukla bir vızıltı gibiydi. Cane'i takip etmeye devam ediyordum, takım elbiseler içinde ne kadar temiz ve yakışıklı görüldüğüne bayılıyordum. Nadiren gülümsediği zamanları ve çalışanlarını gerçekten önemsiyor ve takdir ediyormuş gibi onlarla fotoğraf çektirmesini seviyordum. Çalışanlarına olan sevgisine tanık olmuştum. Gerçekti.

O gecenin ilerleyen saatlerinde onu düşünmeden edemedim. Telefonumu karıştırmaya devam ettim, rehberimde onun adına ilerledim.

"Bana ihtiyacın olursa sadece bir telefon uzağındayım küçüğüm."

Cevap vereceğini biliyordum ve özellikle Frankie Kardashian'ların tekrar bölümleri açıkken uyuyakaldığında arama isteği duydum... ama yapmadım.

O kadar cesur değildim. Ayrıca, onunla ne hakkında konuşacaktım? Pijamalarım hakkında mı?

K A N D Y

Sabah saat 3:00 civarında başımın yanında bir vızıltı duydum. Telefonum çalıyordu. Sisli zihnim ve sersemlemiş gözlerimle inleyerek açtım. Annemin adı ve en sevdiğimiz selfie ekrandaydı.

"Anne?" Cevap verirken sesim uykudan kalınlaşmıştı.

"Kandy, tatlım?" O kadar yorgundum ki sesinin endişe ve duygu yüklü olduğunu fark etmemiştim bile. "Bebeğim, uyanmana ve beni dinlemene ihtiyacım var."

Elimi yüzümde gezdirerek sırt üstü yuvarlandım. "Neler oluyor?"

"Baban vuruldu."

Sadece bu sözlerle bile sırtım yataktan kalktı, sis bulutu dağıldı ve gözlerim karardı.

"Ne! Vurulmak mı? Nasıl?"

"O görevdeyken oldu. Hastaneye götürülüyor. Kurşunlardan biri kalçasına isabet etmiş, diğeri de boynunu delmiş. Çok kan kaybettiğini söylediler. Şu anda hastaneye gidiyorum, o yüzden seni alamam ama Cane'i aradım. Seni almaya geliyor. Sakin ol ve onunla kal, tamam mı?"

"Tamam. Ben hazırlanayım." Şilteye tırmandım ve Frankie inleyerek tek gözünü açıp bana baktı. Bir dirseğinin üzerinde doğruldu ve gözlerini ovuşturdu. "Dostum, ne halt ediyorsun sen?"

Eşofmanlarımı kaptım ve aceleyle üzerime geçirdim, ardından çantamı kaptım. "Arayan annemdi. Babamın az önce görevdeyken vurulduğunu söyledi."

"Oh, kahretsin!" Gözleri daha da büyüdü. O da yataktan çıktı. "O iyi mi?"

"Bilmiyorum. Kurşunlardan birinin kalçasına isabet ettiğini, diğerinin de boynunu deldiğini söyledi. Sesi endişeli geliyordu." Nasıl bu kadar sakin kalabildim bilmiyorum. Kalbim göğsümde bir davul gibi çarpıyordu. Göğsüm bir filin ayakları tarafından ezilmiş gibi hissediyordum ve ciğerlerimdeki tüm oksijen emilmiş gibiydi. Yine de hareket etmeye devam ettim.

Elimdeki telefon titredi. Ekranı baktım, arayan Cane'di. Hemen pencereye koştum ve siyah Chrysler'ının kaldırıma park ettiğini gördüm.

"Eşyalarımı almak için daha sonra geleceğim," dedim.

"Evet, bebeğim. Sorun değil. Git," diye ısrar etti, kapıya doğru koşuşturmamı izliyordu. Koridorda aceleyle ilerledim ve merdivenlerden aşağı indim, dışarı çıkmak için ön kapıyı açtım.

Kapıyı arkamdan kapatıp kapatmadığımı hatırlamıyorum. Sadece Cane'in arabasının yolcu kapısının yanında durduğunu, kapıyı benim için açık tuttuğunu, yüzünün solgun ve gözlerinin endişeyle kocaman olduğunu hatırlıyorum. Onu hiç böyle görmemiştim.

İçeri atladım ve kapı hemen kapandı.

Derin bir nefes almak için kendime bir an bile veremedim direksiyonun arkasındaydım. Çekip gitti, boştaki eliyle yüzünü kavradı ve avucunu aşağı doğru sürükledi.

"Kahretsin," diye tısladı nefesinin altından.

"Neden bu kadar yavaş sürüyorsun?" Kaşlarımı çatarak ona baktım ve sonra hız göstergesini kontrol ettim. Hız sınırı 45'ti ama o 35'le gidiyordu.

Sessiz kaldı, bana doğru bakmadı.

"Cane!" Bağırdım. "Acele et ve beni hastaneye götür! Babamın iyi olduğundan emin olmalıyım!"

Bir ışıқта durdu.

"Işıklardan geç! Bu acil bir durum ve o bir polis! Eğer kenara çekilirsen onlara babamın kim olduğunu söyleyebilirsin! Buradaki polislerin çoğunu tanıyorum! Sadece git!" Onlarla savaşılmaya çalışırken gözlerimdeki yaşlar ateş gibiydi.

O gece onun pislik gibi davranışlarını kaldıracak havada değildim. Şu anda onunla tartışıyormuş gibi yapacak, didişecek ya da eğlenceli ve heyecan verici bir şey yapacak havada değildim. Sadece babamla birlikte olmak istiyordum.

İki kez vuruldu. Şu anda bana ihtiyacı vardı. Tek çocuğuna. Küçük kızına.

"Seni hastaneye götürmeyeceğim, Kandy. Annen götürmememi söyledi."

"Ne?" Tersledim. "Neden olmasın? Orada olmayı hak ediyorum! O benim babam-"

"İşte tam da bu yüzden gitmemelisin," dedi sesi sertleşerek. "Zaten hastanede ve doğrudan ameliyata girecek. Sen orada öylece oturacaksın. Çıktığında annen onun yanında olmak zorunda." Sıkı bir nefes verdi. "Ondan haber alana kadar benim evimde bekleyeceksin. Seni yanında istiyor, inan bana, ama hastanenin dışında beklemenin daha iyi olacağını biliyor. İzin alır almaz seni oraya götüreceğim."

Alay ettim, gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzülüyordu. "Bu çok aptalca. Orada onunla olmak istiyorum!"

Cane cevap bile vermeden sürmeye devam etti ve hastaneye gitmek için çıkışı geçtiğinde feryat etmek istedim. Kan tadı alana kadar alt dudağımı sertçe ısırdım. Gözyaşlarım akmaya devam etti, kucağıma düştü, kalbim hâlâ çarpıyordu.

"Benden nefret edebilir ve bana istediğin kadar kızabilirsin, Kandy. Şu anda senin için en iyi olanı yapıyorum," diye mırıldandı.

"Beni tanımıyorsun bile. Benim için en iyisinin ne olduğunu nasıl bilebilirsin ki?"

"Senin hakkında sandığından daha çok şey biliyorum."

Arabasının hızı azaldı ve sola dönerek kapılı bir siteye girdi. Kapıdaki güvenlik görevlisine bir şeyler söyledi, dinlemeye zahmet etmedim ve kapılar birbirinden ayrıldı.

Siyah çatılı, krem beyazı bir eve varana kadar arabayı sürdü. Altın rengi ışıklar evin dışını ve ön taraftaki kesilmiş gül fidanlarını aydınlatıyordu. Eğer bu kadar sıkıntılı olmasaydım, evin ne kadar zarif olduğuna hayran kalırdım ama o anda bunların hiçbiri umurumda değildi. Bencillik ettiğim umurumda değildi. Cane ve benim tekrar yalnız kalmamız bile umurumda değildi. Babamla birlikte olmam gerekiyordu.

Cane arabanın motorunu durdurdu. "Geliyor musun?" diye sordu usulca. "Hayır."

Burun deliklerinden derin derin nefes aldı. "Bütün gece burada oturamazsın, Kandy." Artık tedirgindi. Umurumda değildi.

"O zaman beni hastaneye götür! Ne istediği umurumda değil! Bütün gece orada oturmak zorunda kalsam da umurumda değil! Benim istediğim bu!"

"Bunu yapamayacağımı biliyorsun."

"O zaman canın cehenneme," diye tersledim.

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" diye bağırdı, sanki gerçekten bıkmış gibiydi. "Derek seni orada istemez, Kandy! Annen seni burada benimle tutmamı söyledi, o yüzden *velet gibi davranmayı* bırak, lanet olası arabadan in ve eve gel!"

Ona odaklanmak için başımı çevirdiğimde gözlerim kocaman açılmıştı. Benimle daha önce hiç bu şekilde konuşmamıştı. Evet, kibirliydi ve evet, sık sık küfrediyordu ama bana değil. Bu şekilde değil.

Hayal kırıklığına uğramış ve dürüst olmak gerekirse utanmış bir halde kapının kolunu kavradım ve arabadan dışarı ittim, hala gözlerimin kenarlarını yakan aynı aptal gözyaşlarıyla onun n kapısına doğru koştum. şu anda onun önünde ağlamayı reddediyordum.

Hemen arkamdan geldi ve kapının kilidini açıp kapıyı açtı.

Elini omzuma bastırarak beni evine soktu, ama ben hâlâ öfkeyle yanarak kendimi geri çektim. Elini geri çekti, hafifçe başını salladı ve beni koridordan geçirip oturma odasına götürdü.

Krem rengi deri mobilyalar içeriye yerleştirilmişti, oda temiz ve neredeyse hiç yıpranmamıştı, bir i tasarım dergisinden çıkmış bir ev gibi düzenlenmişti. Elektrikli şömine yanıyordu ve sehpanın üzerinde içinde buz olan bir bardak ve bazı kağıtlar duruyordu, sanki telefon geldiğinde tam da bu odada oturuyormuş ve her şeyi bırakıp beni almaya gelmiş gibiydi.

"Otur, Kandy. Lütfen." Bir kolunu uzatarak en büyük kanepeyi işaret etti. Sesinin daha yumuşak olduğunu fark ettim, sanki arabadaki ani patlamasından dolayı kendini kötü hissediyordu. Ama Cane zr dilemezdi. Aklından geçeni söylediği ve doğruyu söylediği için değil.

Gözlerini kaçırdım, yanından geçip oturdum. Ayakkabılarımı tekmeledim ve dizlerimi gğşme çekerek alnımı onlara yasladım.

Beni sarsan duygu dalgasıyla savaşmaya çalıştım ama bu imkânsızdı. Artık gözyaşlarımı tutamıyordum. Vücudum titredi. Gözyaşlarım boğazımda tıkanı ve yoğunlaştı. Tuzluluk sonunda dudaklarımdan aktı.

O gece babamın acı çektiğini düşünürken çıkardığım inilti ve ağlamalar yabancı seslerdi. Kendimi daha önce hiç böyle ağlarken duymamıştım. Bu kadar sert. Çaresizce.

"Kahretsin, Kandy." Kanepe yanıma doğru eğildi ve bir el saçlarımda gezindi. "O iyi olacak. Ağlamayı kes. Ağlamayı istemeyeceğini biliyorsun."

"şu anda ne istediği umurumda değil," diye hıkırdım. "Sadece onu görmek istiyorum.

Onun iyi olduğunu bilmek istiyorum."

Cane'in parmakları enseme okşadı, parmak uçları tüy gibi hafifti ve tenimi okşuyordu. "O iyi olacak."

Dokunuşu beni elektrikle çarptı, kalın duygu katmanlarının arasından bile ruhumu uyandırdı. Başımı kaldırdım ve omzumun üzerinden ona baktım, gözyaşlarım kirpiklerime yapışmıştı. "Bunu bilmiyorsun," diye fısıldadım.

"Evet, biliyorum." Gözleri benimkilerle kenetlendi. Beni daha iyi hissettirmek için daha fazlasını söylemek istermiş gibi usulca iç çekti. Belli ki söyleyecek başka bir şeyi yoktu çünkü onun yerine ağzını kapattı ve ayağa kalkarak uzaklaştı. "Sana içecek bir şey getireyim mi?"

Başımı salladım.

"O zaman gidip kendim için bir tane yapacağım. Fikrini değiştirirsen bana haber ver." Bana bir kez dönüp bakarak uzaklaştı. Çenemi dizlerimin üstüne koydum ve önümdeki hiçliğe baktım.

Tek düşünebildiğim babamdı. Ya hastaneden canlı çıkamadıysa? Ya yolda kan kaybından ölseydi?

Ona kötü haberi verdiklerinde annemin tepkisini hayal edebiliyordum. Ağlayacak, yıkılacak, dizlerinin üzerine çökecek ve avuçlarının içine bakarak ağlayacaktı. Kurtulması için dua ettim.

Sinirlenmişim ama haklı olduklarını biliyordum. Çok haklıydılar. Hastanede beklemeye dayanamazdım. Geçen her saniye bana asırlar gibi gelirdi. Ayrıca, hastanelerden nefret ederdim. Acı ve sefaletle çevrili olmaktan hoşlanmıyordum.

Az ötedeki bir bardakta çınlayan buz sesi beni transımdan çıkardı ve Cane'in konuştuğunu duydum.

"Evet, onu çoktan aldım. Sorun değil. İhtiyacın olduğu sürece burada kalabilir." Annemle konuşuyordu.

Cane birkaç dakika sonra köşeden çıktı. Elinde kısa bir bardak, diğerinde yarısı boşalmış kehribar rengi bir sürahiyle tekrar yanıma oturdu. Sürahiyi sehpanın üzerine koydu ve ardından fincanındaki buzu döndürerek bardağın içinde şıngırdamasına neden oldu.

Küçük bir yudum aldıktan sonra uzun ve yorgun bir iç geçirdi. "İyi olacak," dediğini duydum. Benim kadar o da kendini ikna etmeye çalışıyor gibiydi.

Başımı kaldırıp ona baktım, aklımdan aniden bir düşünce geçti ve ben onu durduramadan sesli bir şekilde kaçtı. "Babamı seviyor musun?" diye sordum ama bu çocukça bir soruydu. Cane gibi adamlar diğer adamlara onları sevdiğini söylemezdi, bu doğru olsa bile. Sanırım bu onun doğasında yoktu.

Verdiği yanıt beni şaşırttı. "O benim en iyi arkadaşım. Onu kardeşim gibi severim."

"Onu ne zamandır tanıyorsun?"

"Yirmi bir yaşımdan beri. Annemin hayatını kurtardı." "Nasıl kurtardı?" Merakla sordum.

Yan gözle bana baktı, muhtemelen bana söyleyip söylememeyi tartışıyordu. "Aile içi şiddetle ilgili bir anlaşmazlıktan. Bu konuda bir telefon aldı, yakınlarda olduğu için beş dakikadan kısa bir sürede geldi. Ben üniversiteden eve dönüyordum ve hâlâ bir saat uzaktaydım."

"Aile içi istismar mı?"

Dudakları inceldi. "Annem ve babam arasında." "Ah. Özür dilerim."

Burun delikleri genişledi, başı öne eğildi ve gözleri kucağına odaklandı. "Derek sayesinde annem o gece öldürülmedi. Babam ona silah çekmişti. Sarhoştı ve annemi aldatmakla suçladı ama asıl aldatan oydu. Bunu hepimiz biliyorduk. Derek doğru zamanda geldi ve bu işi halletti, zavallı babamı hapse gönderdi ve o zamandan beri onu görmedim. O zamanlar sadece 21 yaşındaydım. Derek yirmi sekiz yaşındaydı ve bu işte yeniydi. Derek'e bunun için yeterince teşekkür edemedim. Onun hayatı için kendi hayatını tehlikeye attı. Bunu kendi görevi olarak gördü -sadece işini yaptığını söyledi- ama ben buna onun hayal edebileceğinden çok daha fazla saygı duyuyorum. Ortaya çıkmasaydı kızım ciddi şekilde yaralanabilir ya da ölebilirdi. Ondan sonra, onu haftada bir kez, ne zaman müsait olursa benimle buluşmaya davet ettim, böylece ona şehir merkezine kısa bir sürüş mesafesindeki bu gece barında ucuz biralar ve sıcak kanatlarla borcumu ödeyebilirdim. Yaşımız ilerledikçe ve nihayet Tempt'e başladığımda, biraz daha meşgul olmaya başladık. Hala telefon görüşmeleri ve mesajlarla iletişim halindeydik ama birbirimizi eskisi kadar sık göremiyorduk. O bir çocuk büyütüyor, ailesine bakıyor ve ben de kariyerimi inşa ediyordum."

"Bu harika," dedim usulca. "Anneni kurtardığına sevindim." "Ben de."

Bakışlarını onun bardağına indirdim. "Ne içiyorsun?"

"Macallan viskisi. Sert bir şey. Ve pahalı."

"Deneyebilir miyim?"

Kaşlarını çattı, benden bardağa baktı. Hayır demek istediği belliydi ama bunun yerine bardağı kaldırıp bana uzattı. Bu, ondan bana gelen acıma içkisiydi. Umurumda değildi. İstiyordum.

"Biraz," dedi, "ve sadece şu anda seni başka nasıl daha iyi hissettirebileceğimi bilmediğim için."

Bir yudum alarak kabul ettim. Sertti ve boğazımı yakıyordu ama aynı zamanda damarlarımdaki ateşi de yatıştırıyor gibiydi. Büyük bir yudum daha aldım, sonra iki yudum daha.

"Kandy, hadi ama," diye homurdanarak bardağı elimden aldı. Neredeyse boş olan bardağı baktı, iç geçirdi ve masadan viski sürahisini aldı. Bardağını tekrar doldurdu, bu kez kendine sakladı.

"Korkuyorum, Cane," diye itiraf ettim kısa bir sessizlikten sonra. "Onun ölmesini istemiyorum."

"Yapmayacak," dedi, kesin ve net bir ifadeyle.

Biraz güldüm ama canım yandı ve gözlerim doldu.

"Ne?" diye mırıldandı.

"Bilmiyorum. Bu sadece... komik. Babamı hep bir kahraman olarak görürdüm, anlıyor musun? Her şeyin üstesinden gelebilen bir adam gibi, kurşunların bile. Benim kendi süper kahramanım gibi. Hiçbir şeyin ona zarar vermemesi gerekiyordu. Benim zihnimde o, beni her zaman koruyacak ve kurtaracak yıkılmaz bir adam. Sonsuza kadar yaşayacak."

Cane küçük bir kahkaha attı. "Evet, biliyorum. Bundan çok bahsederdi. Bir keresinde bana senin ona Bay Güçlü-O diye hitap etmeni istediğini söylemişti."

İçimden bir kıkırdama yükseldi. Cane kıkırdadı. "Evet... Bunu hatırlıyorum."

İkimiz de tekrar sessizleştik. Uzun bir sessizlikti ama rahatsız edici olmaktan uzaktı. Bacaklarımı indirdim ve sırtımı mindere yaslayıp gözlerimi kapattım. Gözyaşlarımla tekrar biriktiğini, göz kapaklarımla arkasında yandığını hissettim.

"Lütfen dikkatimi dağıtabilir misin?" Yalvardım, sesim çatlıyordu. "Yapamam, yani başka ne *yapacağımı* bilmiyorum." Gözlerim mühürlü olmasına rağmen yaşlar damlıyordu.

"Ağlamayı kes, Kandy. Lütfen," diye yalvardı avuçlarımı yüzüme bastırduğımda. "Gözyaşlarıyla aram iyi değildir. Hiç olmadım."

"Evet," diye homurdandım ve yüzüme sertçe vurdum. "Bunu görebiliyorum."

Uzandı ve başparmağını yanağımda gezdirerek bir damla gözyaşını sildi. Gözlerinden kaçındım.

"Bana bak," diye mırıldandı.

Ama yapamadım. Ona bakmak beni daha da çok ağlatacaktı. "Bana bak, Bits."

Sertçe yutkundum, bakışlarımı yukarı çektim ve onunla göz göze geldim. Eli hâlâ yanağımdaydı, gözleri samimiyet ve keder karışımı bir ifadeyle parlıyordu. Yanağımın elmasını okşadı.

"Kendini daha iyi hissetmen için ne yapmamı istiyorsun?" diye sordu, sesi alçak, derin ve boğuktu. Yüzümü inceledi, sanki gerçekten neyin yardımcı olabileceğini bilmek istiyordu.

O bana bakarken konuşamıyordum. Nefes alamadım. Dudaklarımı birbirine yapıştırdım, gözlerim ellerine kaydı. Tam olarak ne istediğimi biliyordum.

Beni öpmesini istedim. Bana sarılmasını istedim. Saçlarımı okşayıp bana sarılırken, beni büyük, güçlü kollarıyla sararken bana her şeyin yoluna gireceğini söylemesini istedim.

Ama bunu yapamayacağını biliyordum, onun yerine "Sadece... sarıl bana, sanırım?" dedim.

Fazla tereddüt etmedi. Ben bir kolumu onun arkasına bağlarken o da kolunu bana doladı. Yanağımı göğsüne bastırana kadar beni kendine çekti. O zaman takım elbise ya da şık kıyafetler giymediğini fark ettim. Düz gri bir tişört ve kot pantolon giymişti. Bu onu şimdiye kadar gördüğüm en rahat kıyafetiydi.

Çenesi başımın üstüne düştü ve sert bir iç çekti. Daha rahat etmek için diğer kolumu kucağının üstüne koydum ve bunun ne kadar sakinleştirici olduğunu düşünerek iç çektim. Ona sarılmıştım, yüzümün sol yarısı göğsüne bastırılmıştı. Çok güzel kokuyordu. Erkeksi ve lezzetli. Yüzümü onun sert, yontulmuş vücuduna gömmek ve onu sonsuza dek içime çekmek istiyordum.

Kadehini kaldırdı ve bu kez daha uzun bir yudum aldı.

Tek duyduğum, aldığı her yudumda boğazının çalıştığıydı. Bardağın içindeki buzun şingirtısı. Dikkatimi dağıtmak için şömineye baktım.

Bardağı boşaldığında, sehpanın üzerine koymak için biraz öne doğru oturdu ama beni kollarının arasında tutmaya devam etti. Tekrar arkasına oturduğunda, ona bakmak için başımı kaldırdım.

"Korkuyor musun?" Gözlerini yakalayarak fısıldadım.

"Evet."

"Korkacak bir tipe benzemiyorsun."

"Değer verdiğim insanların zarar görmesi söz konusu olduğunda, evet." "Çok fazla insanı önemsiyor musun?"

"Gerçekten değer verdiğim insan sayısı bir elin parmaklarını geçmez."

"Peki bu insanlar kim?"

"Annem. Baban tabii ki. Mindy, annen. Kız kardeşim, Lorelei..." Durakladı, bana bakarken gözleri parlıyordu. "Ve sen."

Kelly'nin adını söylemediğinde rahatlamıştım. Aslında rahatlamaktan da öte. Anlaşılan ben onun için Kelly'den daha önemliydim. Ya da belki de onu sevmiyordu. Yine de benim için iyiye işaretti.

O zaman yüzlerimizin ne kadar yakın olduğunu, onun katı bedenine ne kadar sert bastırıldığımı fark ettim. Kolum hâlâ kucağında, elim kasıklarına yakındı. Elimin olduğu yere baktı, sanki o da fark etmişti ama bundan bahsetmek istemiyordu.

Gömleğinin kenarını sıktım, başım hâlâ yukarı eğikti. Uzaklaşmalıydım ama yapamadım. İçki tüm çekingenliğimi alıp götürüyor, cesurca bir şeyler denemek istememe neden oluyordu.

"Beni önemseydiğini bilmek güzel," diye fısıldadım. Dudaklarımız kıl payı uzaklaşana kadar daha fazla eğildim. Gözleri ağzımdaydı, muhtemelen farkında bile olmadan belimi sıkıca kavradı. Nabzım titriyordu ama dudakları benimkilerin üzerinde tüy gibi hafif bir his yaratana kadar daha fazla eğildim.

"Kandy," diye uyardı.

"Ne?"

"Hayır." Yanlış anlaşılmayacak sağlam bir emir.

Yine de hayır denmesinden hiç hoşlanmadım. Belki de tüm bu *şımarıklık* konusunda haklıydı. İstedğim zaman şımarık küçük bir kız gibi davranabilirdim. İşlerin istediğim gibi gitmesini seviyordum ve bu bazen beni sinir bozucu ve çileden çıkarıcı yapıyordu.

Elimi aşağı kaydurdım, yine de pantolonundaki çıkıntının üzerinde gezdirdim. Yavaş yavaş yukarı kaydırarak kotun üzerinde gezdirdim. Sertleştiğini hissettim, nefes alış verişleri artık dengesizdi, vücudu gerilmişti.

"Kandy," dedi ama bu sefer bir uyarı değildi. Bu bir yalvarış. "Durmalmıyım?" diye sordum, sesim o kadar kısıktı ki kendim bile zor duyuyordum.

Cevap vermedi, sadece yoğun, aç, dumanlı gözlerle bana baktı. Elim kasıklarında aşağı yukarı hareket ettirmeye devam ettim, daha fazla bastırdım, göğüslerimin tamamen ona doğru itildiğinden emin oldum.

"Durman gerektiğini çok iyi biliyorsun," diye mırıldandı ağzımın içinde, ama sanki bir şey söylüyormuş ama tam tersini düşünüyormuş gibi beni daha da sıkı kavradığını hissettim.

Elimi tekrar aşağı bastırdım ve kalçasının iç tarafında duran kalın, sert çıkıntıyı daha iyi hissettim.

Kendime engel olamadım. Duramadım. Bunun o l d u ğ u n a inanamıyordum ve bu şansı kaçırmayı reddettim.

Quinton Cane benim için zordu ve onu istiyordum. Kötü.

K A N D Y

Fazla düşünmeden dudaklarımı onunkilere bastırdım ve kucağına tırmanarak öpüşmeyi derinleştirdim. Dudakları tıpkı hayal ettiğim gibi yumuşak ve pürüzsüzdü.

Vücudu tekrar gerildi ve gırtlğından bir inilti boğazının arkasını doldurdu. Kot pantolonunun içinde kaskatı kesilmişti.

Beni geri itmek için bir elini omzuma bastırarak öpücüğü kesti. Kaşlarını çatarak bana baktı, gözleri sert ve yoğundu. "Senin derdin ne?" diye hırıltılı bir sesle çıkıştı.

"Benim hiçbir sorunum yok." Dudaklarımı birbirine yapıştırdım, onun ağzına odaklandım, başka bir yasadışı tat almak istiyordum.

"Lanet olsun," diye küfretti. Beni daha uzun süre izledi. "Bunu bana neden yapıyorsun, Kandy?"

"Ne yapıyorum ben?" Fısıldadım.

"Seni istememi sağlıyorsun."

"Beni mi istiyorsun?"

"Evet, seni istiyorum ve bunu itiraf ettiğim için bile nefret ediyorum."

Kalbim hızlandı ve tekrar yanına oturmak için kucağından indim ama gömleğini ellerimin arasına aldım. "Cane, lütfen. Bu gece bana çocukmuşum gibi davranma, tamam mı?"

Başı titriyordu, kendini kontrolü yavaş ama emin adımlarla elinden kayıp gidiyordu. Ona yaklaştım ve daha önce yaptığım gibi elimi pantolonunun içindeki sert kayanın üzerinde gezdirdim. Gözleri yere düştü ve ağzıma kilitlendi. Onu ovmaya devam ettim, sikiinin kotun içinden ve avucumun altından seğirdiğini hissettim. Dudaklarımız birbirine yaklaştı. Onu o kadar çok istiyordum ki doğru düzgün düşünemiyordum.

Yüzümü parmaklarının arasına alarak çenemi eğdi ve yakıcı bakışlarla her tarafımı süzdü. Nefesini düzensiz bir şekilde verdi, burnunun ucu çene çizgimden aşağı indi ve sonra tekrar yukarı çıktı, yanağımın üzerinden ve sonra burnumun kemerinden geçti. İç çekti ve inledi, ağzını aşağıya, benimkine yaklaştırdı.

Durdu, tereddüt etti, zorlukla nefes alıyordu.

Ben de nefes almıyordum. Fazla değil. Nasıl alabilirdim ki? Cane - benim Cane'im- bana her zaman olmasını istediğim şekilde dokunuyordu. Ani bir hareket yapmak istemiyordum, yaparsam duracağından korkuyordum.

Tam geri çekileceğini düşündüğüm anda yüzümü kendine yaklaştırdı ve acımı dindirdi. Dudaklarımı dudaklarıyla ezdi ve bedenini bedenime bastırdı.

Dili dudaklarımın arasındaki çizgiyi takip edip ona erişim izni vermemi istediğinde iç çektim. Onları ayırdım ve dili kayarak benimkilerle dans edip oynadı.

Nefesindeki viskinin ve muhtemelen beni almadan önce içtiği sigaranın tadını alabiliyordum. Nefesi daha ağır, daha düzensizdi, sanki kendini kontrol edemiyordu. Sanki durmak istiyordu ama geri çekilecek kadar güçlü değildi.

Sonra kemer tokasını kopardım ve pantolonunun fermuarını gözümü kırpmadan açtım. Bu işte amatör değildim. Katılmamam gereken partilerde birçok erkekle öpüşmüştüm. Aileme yalan söyleyip Frankie'nin evinde yatıya kalacağımı söyledim, oysa aslında onunla bir partiye gitmeyi ve sonrasında onun evinde kalmayı planlıyordum.

İşte o anda, kot pantolonunun fermuarı açıldığında ve benim iniltilerim onu doldurduğunda, Cane tüm kontrolü eline aldı. Omuzlarımı kavradı ve sırtımı kanepeye yaslamaya zorladı. Kot pantolonunu ellerimle ve ayaklarımla aşağı ittim ve ardından gömleğini başının üzerinden çekerek vücudunun üst kısmını ortaya çıkardım.

Vücudu tam hayal ettiğim gibiydi. Güçlü. Geniş. Sağlam. Bronz, pürüzsüz ve tüm güzel yerleri tonlanmıştı. Daha da fazla dövmesi vardı, vücudunda çok farklı ve yaratıcı sanat eserleri vardı. Kendisi de bir sanat eseri idi.

Vücudunu alçalttı, kasıklarını kalçalarımın arasına soktu ve parmaklarım kaslı sırtındaki çukurlarda gezinirken boynumu öptü.

Dudakları köprücük kemiğime ulaşana kadar aşağı doğru indi. Bacaklarımın arasında sürtündüğünü hissedebiliyordum. Çok sertti.

"Lanet olsun. Neyim var benim?" diye homurdandı, geri geldi ve alt dudağını emdi, hala bacaklarımın arasında sürtünüyordu. Biraz doğrulup eşofman altımı bir anda indirdi ve sarı külotumu ortaya çıkardı. Nadir alışveriş randevularımızdan birinde annemle Victoria's Secret'tan aldığım dantelli külotumu giydiğim için mutluydum. Gözleri açlık ve şehvetle parlıyordu, sanki gördüklerinden hoşlanmış gibiydi.

"şu haline bak," diye inledi, gözleri erevemi tararken parlıyordu. "şu haline *bak*."

Kalçalarımı kavrayıp beni daha yakına çekti, sikinin sert çıkıntısını dantelli amıma bastırdı, aşağı yukarı sürtünerek beni sıktı, acıttı ve i çektirdi.

"Lanet olsun," diye küfretti gözlerini sıkarak. "Bunu seninle yapamam, Kandy." Boğazının çukurunu öpmeye çalıştığımda inledi.

"İstiyorum," dedim çenesine. "Seni istiyorum, Cane. Lütfen, durma."

Başımın arkasını kavradı, sert parmaklarını salarımaya doladı. Boynumu kaldırıp saçımı ortaya çıkaracak kadar çekiştirdi.

"Beni istediğini biliyorum," diye homurdandı. Dili boynumun kıvrımında döndü ve sonra emdi, sikini tekrar kalçalarımın arasına soktu, kalın ağırlığı hala amımın üzerindeydi. "Senin için ne kadar sert olduğumu hissediyor musun?" diye nefes nefese kaldı. "Beni çok sertleştiriyorsun ve bunun için kendimden nefret ediyorum."

Ellerinden biri aşağı kaydı ve külotumu kenara itmek için kalçalarını yana kaydırđı. Oh, Tanrım. Gerekleşiyordu. Gerçekten oluyordu.

Parmağının ucu amımın yarığının içine daldı ve sonra klitorisime doğru kaydı. Parmağını tekrar aşağı kaydırıp yavaşça içime soktuğunda nefesim kesildi ve zevkle titredim.

"ok sıkı ve ıslak." Sesi arzu ile ağırdı. Başparmağı nazikçe klitorisimin üzerinde dururken parmağını içeri ve dışarı itti.

"Oh, Tanrım," diye inledim başparmağını ağrıyan sinir demetinin üzerinde gezdirirken. Her iki blgemle de nasıl oynadığına dair hiçbir fikrim yoktu ve bunu sorgulamak da umurumda değildi. Belli ki bunu daha önce birçok kez yapmıştı ve harika hissettiriyordu.

Sırtım dikleşti ve daha hızlı nefes aldığını duydum. Aletini hâlâ kalamda hissedebiliyordum, boxer'ının içinde ağır ve uzun, serbest kalmak için can atıyordu.

Ona bunu yapmak çok yanlıştı. Babam hastanedeydi. Bildiğimiz kadarıyla ölüyor olabilirdi, ama biz burada dikkatsiz davranıyorduk.

aptallar, yapmamamız gereken şeyleri yapıyorduk. Babamın onu *öldüreceği* şeyler yapıyorduk.

Berbat hissediyordum ama duramıyordum. Gerçekten istedim ama onun dokunuşu benim gerçeklikten kaçışımı. Düşünmek, hatırlamak ya da acı çekmek istemiyordum. Sadece heyecan istiyordum. Kaçış.

Tek bildiğim, bunun başka bir rüya olabileceğiydi. Eğer öyleyse, tekrar gerçekliğe itilmeden önce bunun tadını çıkarmalıyım.

Cane üzerimde geziniyor, hâlâ parmağıyla sihir yapıyordu. Ağzı tekrar benimkinin üzerine geldi ve alt dudağımı sertçe emdi.

"Böyle çok güzelsin," diye inledi ağzımda, nefesi tenimde ılıktı. "Aminla oynadığım zaman."

"Ohh," diye inledim, bir parmak daha eklerken gözlerimi daha sıkı sıkıttım. "Benim için gel, benim güzel küçük Kandy'm." O benim aşağı yolunu öptü

Tekrar boğazıma yapıştı ve kulağıma, "Parmaklarımı becer, ufaklık. Onları senin yap."

Ben de öyle yaptım. Kalçalarımı tam, yuvarlak daireler halinde döndürdüm, onu daha derinde istiyordum, daha fazlası için ağrıyordum. Her şey için.

Bir parmak daha ekledi ve ani basınçtan nefesim kesildi, ancak kendimi eklenen basınçla daha da yükselirken buldum.

Kıpırdandım ve parmaklarının uçlarını hissetmeme yetecek kadar kıvırdı. Sıcak, nemli dudaklarıyla beni tekrar tekrar öptü. O kadar sertti ki. Onu hissedebiliyordum, çok büyük ve zonkluyordu, patlamaya hazırı.

Onun sikini istiyordum ama parmakları içimdeyken kaybolmuştum. Vücudum arzu ve içki kokusuyla çalkalanıyordu. Devam etti, girip çıktı, öpücük üstüne öpücük, sonunda bırakana kadar.

Vücudum kilitlendi, coşkuyla haykırmadan önce kısa bir an için felç oldu. Milyonlarca küçük parçaya ayrıldım, ona sıkıca sarıldım, yavaş ama emin adımlarla bir şekilde tekrar bir araya geldim. Keskin bir nefes aldım, tüm vücudum eskisinden daha güçsüz hissediyordu.

Vay anasını.

Vay canına. Kahretsin.

Bu *inanılmazdı*. Ve bunu sadece parmaklarıyla yaptığını bilmek. Sikiyle neler yapabileceğini hayal bile edemezdin.

Gözlerimi açtığımda onunkiler bana kilitlenmişti. "Mutlu musun?" Yüzü ciddiye, çenesi kilitlenmişti. Ani ruh hali değişikliği kafamı karıştırdı. Yüzümü parmaklarının arasında kavradı, kaşları dikilmişti. "Aptaldım ve

Zayıf bir anın oldu ve bunun olmasına izin verecek kadar sana değer verdim, ama bu bir daha asla olamaz. Anlıyor musun?"

Boğazımda oluşan kalın düğümü yuttum. "Yanlış bir şey mi yaptım?"

Yüzümü bıraktı ve hızla kendini ayarlayarak doğrulup oturdu. "Bütün bunlar çok yanlıştı." Sert bir el başının üzerinde gezindi ve sonra yüzünde gezdirdi. "*Seni lanet olası*. Sen çok gençsin, Kandy. Ve ben daha yaşıyım. Daha iyi bilmem gerekirdi! Sen çok ... çok küçüksün. Bana çok yakınsın. Sen *Derek'in kızı*sın, *Tanrı* aşkına! Berbat ettim, biliyorum. Teslim olmak benim hatam. Bir daha asla sana o şekilde dokunamayacağımı bil."

Gömleğini alıp başının üzerinden çekiştirmesini ve sinirlenmiş gibi içine girmesini izlerken gözümü kırpmadım. Pantolonunun içindeki kalın, büyük ereksiyona da bakamıyordum.

"Ben istedim, Cane." Sesim kırık bir yalvarış gibiydi.

Bana yan yan baktı. "İsteddiğini biliyorum ama beni istememelisin. Ben senin için yanlış adamım, Kandy. Seninle böyle şeyler yapamam.

-*"İstesen de istemesen de fark etmez."* Loş lambalara doğru yürüdü ve onları kapattı. Koridorun ışığı hâlâ açıktı, bu yüzden silüetini seçebiliyordum. "Biraz dinlen. Ben anneni arayıp neler olduğunu soracağım. Bana ihtiyacın olursa buralarda olacağım." Şu anda beni yalnız bırakmak istemediğini söyleyebilirdim ama şu anda buna mecbur olduğunu biliyordum. Kendini dizginlemesi gerekiyordu. Sakinleşmesi.

Artık gözlerimle buluşmuyordu. Onun yerine, beni karanlıkta üzerimde sadece külotum ve kaşkorsemle yalnız bırakarak uzaklaştı. Pantolonumu tekrar üzerime geçirdim ve kanepeye yanlamasına uzandım, gözyaşlarım burnumun kenarından akıyordu.

Her zaman onu öpmenin, onunla öpüşmenin hayalini kurmuştum ama *böyle* bir şeyin gerçekleşeceğini milyon yıl düşünsem aklıma gelmezdi. Belki de tüm rüyalar gerçekleşmek için değildir. Bu en büyük rüyaydı ama sonunda bir kabus gibi hissettirdi.

Neredeyse pişman olacaktım çünkü aramızdaki her şeyi değiştireceğini biliyordum ve buna hiç hazır değildim.

C A N E

Kandy'den mümkün olduğuunca uzağa gitmeliydim. Yeterince güvenli ve uzak olan tek yer yatak odamdı.

Bana ne oldu bilmiyorum.

Kandy çok gençti. Derek'in kızıydı ve küçük kızına ne yaptığımı bilseydi beni *öldürürdü*. Hayatı tehlikedeydi, Tanrı aşkına, ama ben oradaydım, o kıza gerçekten istediğı şeyi vermenin nasıl bir şey olacağını merak ediyordum.

Yatak odamda volta atıyordum, aletim çok sertti, mürekkepli parmaklarımı saçlarımın arasında gezdirirken çenem bükülmüştü.

"Kahretsin," diye küfrettim nefesimin altından. "Siktir. Siktir. Siktir." En başta sertleşmemem gerektiğini bilsem bile yumuşamayı başaramıyordum. Sürekli onu düşünüyordum. Ne kadar savunmasız ve heyecanlıydı. Ne kadar istekliydi ve sanki içinde olmadan yaşayamayacakmış gibi parmaklarımı nasıl siktiğini ve sıkıldığını.

Parmaklarımın yerine sikimi koymanın nasıl bir şey olacağını merak edip duruyordum. Onun için çok mu büyük olurdum? İnler miydi? Onu gerdiğimde gözleri yaşarır mıydı? Bakire olduğunu biliyordum. Ne kadar sıkı olduğuna bakılırsa, henüz içine girmemiş olmasına imkân yoktu ve sadece bu düşünce bile beni olması gerekenden çok daha fazla memnun etti.

Ne zaman bu kadar seksi olmuştu? On sekiz yaşındaydı ve benim için çok genç olduğunu biliyordum ama yine de onu öptüm, ona dokundum ve sıkı, kaygan, bakire amını parmakladım. O kadar ıslaktı ki, sadece dokunuşu bile kanımı ateşliyordu. Her şey başladığında bana neredeyse hiç dokunmamıştı ve ben çoktan taş gibi olmuşum.

Yalan söyleyip onu çekici bulmadığımı söyleyemezdim. Güzel bir kızdı ve birçok yönden geliyordu. Ona dokunduktan sonra çok daha fazlasını fark ettim. Kalçalarının nasıl dolgunlaştığını ve göğüslerinin ne kadar diri olduğunu. Muhteşemdi ve onun yaşındaki herhangi bir erkek ona sahip olmak için adam öldürürdü.

Bana aşık olduğunu biliyordum. Bunu her zaman söyleyebilirdim. Alayları, şakaları ve beni kızdıracak en ufak bir şey yaparak ya da söyleyerek benden bir tepki almaya çalışması bunun kanıtıydı. Ve o büyük, akçaagaç kahverengisi gözleriyle bana bakışı, sanki istediği tek erkek benmişim gibi- kahretsini. Beni istediğini biliyordum. Biliyordum ama bunu hiç düşünmemiştim. Görmezden geldim çünkü bu geceden önce önemsizdi.

Ona istediğini vermiştim ama bedeli ne olacaktı? Bu aramızdaki her şeyi değiştirecekti. Artık benim için bir çocuk olmayacaktı. Kandy Jennings olacaktı, sikimi arzulayan bakire.

Kendimi toparlamam gerekiyordu. Derek'in kızını bu şekilde düşünmeye devam edemezdim. Kıyafetlerimi çıkardım ve duşa girdim. Temizlendikten sonra (sanki temizlenmek az önce Kandy'ye yaptığım kötü, kirli şeyden beni kurtaracakmış gibi), bir çift boxer giydim ve yatak odamın köşesindeki masada biraz iş yapmaya çalıştım.

Neredeyse imkansızdı.

Az önce olanları düşünmeden edemiyordum. *Onun* hakkında.

O da aşağıdaydı ve büyük ihtimalle bunu düşünüyordu. Onun bu kadar yakın olduğunu bilmek - sadece kokusu kadar tatlı olup olmadığını görmek için kolayca aşağı inip başımı bacaklarının arasına gömebileceğimi bilmek - beni tekrar sertleştirdi.

Tek sonucun üzücü bir mavi top vakası olacağını bilerek, bu kadar sert bir şekilde oturamazdım. Bir şeyleri becermem gerekiyordu... ben de elimdeki tek seçeneği denedim.

Yumruğum.

Şifonyerimdeki losyonu aldım ve tekrar sandalyeye oturdum, külotumu aşağı sıyırdım ve sonra bir kısmını elime fıskırttım. Yağlanmış avucumu sikimin etrafına sararak sert bir iç çektim, başımı arkaya attım ve gözlerimi sıkarak kapattım.

İlk başta yavaşça pompalarken kaslarım esnedi, onun yumuşak inlemelerini, parmaklarımın etrafındaki amının ipeksiliğini hatırladıkça derin nefes aldım. Beni istediğini nasıl da söylemişti.

Onun tatlı, sıcak, ıslak amcığı.

İnce vücudu kıpırdanıyor, içinde sadece parmaklarım varken çılgına dönüyordu. Saçlarının dalları yüzüne düşüyor ve her kademeli itişimde ağzı aralanıyordu.

Ona bakmaktan kendimi alamıyordum. Onun çözülmesini izliyordum.

Benim için boşalmasını izlemek. Eminim bu onun ilk orgazmıydı. Çok güçlüydü.

Lezzetli.

Vücudum beni fazla uyarmadı. O gece sikimin kendi aklı vardı. Daha hızlı pompaladım, açlığı besledim, ne kadar yakın olduğumu fark ettiğimde homurdandım - ne kadar sert olduğumu.

"Oh, kahretsin," diye homurdandım, diğer elimi taşaklarıma masaj yapmak için kullandım. Sıkıydılar, aletim elimde çok kalın ve şişmişti, serbest bırakılmaya hazırды. Sadece üç tane daha yumuşak, hızlı pompayla boşaldım.

Kaslarımın çoğu kilitlendi ve ben farkına bile varmadan tüm elim beyaz döl ipleriyle ıslanmıştı. Başparmağımı yavaşça ucun üzerinde gezdirdim ve sonra shaftıma doğru yuvarladım, rahatladım... şimdilik.

Gözlerimi açtım ve yarattığım karmaşaya baktım. Kucağımın her yerinde inci taneleri vardı, leğen kemiğimi çevreleyen koyu renk saçların arasında da birkaç damlacık.

Çok fazla döl vardı -çok *fazla*- ve hepsi onun içindi. Hepsi küçük Kandy Jennings içindi.

K A N D Y

Ertesi sabah Cane'den önce uyandım... en azından ben öyle sanıyorum.

Fazla uyuyamadım. Bir o yana bir bu yana dönüp durdum ve gelişmeler için anneme mesajlar attım, ama verecek fazla bir bilgisi yoktu. Durumunun kritik olduğunu ve hâlâ ameliyatta olduğunu söyledi. Yine de iyi olan şey, hala nefes alıyor olmasıydı. En azından şimdilik.

Sabah 7:00 civarında ayak sesleri duydum. Başımı kaldırdım ve Cane'in çalışma odasının önünden geçişini izledim. Bana doğru baktı ama yürümeye devam etti ve o küçük bakışta bile pişmanlığını gün gibi açık bir şekilde fark ettim.

Otuz dakika geçmişti ki, daha taze giysiler giymiş ve saçlarını geriye doğru taramış olarak tekrar ortaya çıktı. Çalışma odasına girdiğinde gri düğmeli gömleğinin kollarını dirseklerine kadar kıvrıyordu.

"Annen aradı, seni onunla birlikte hastaneye götürebileceğimi söyledi." Bana uzun süre bakmadı. Parmaklarının ucunu siyah pantolonunun ön ceplerine sokarken gözleri pencereye kaydı. "Üstünü değiştirmek için seni evine bırakmamı ister misin?"

Bakışlarımı indirdim ve üzerimdeki eşofman altı ve pembe kaşkolu inceledim. Bunlar benim pijamalarımıydı. Bu şekilde dışarı çıkamazdım ve şu anda Cane'den olabildiğince uzakta olmak istesem de sadece başımı salladım ve ayağa kalktım.

"Evet, bu harika olur," diye mırıldandım.

Bir kez başını salladı ve sonra dönerek, "Anahtarlarımı alayım," dedi.

Anahtarlarını aldıktan sonra kapıya doğru ilerledi. Bu sefer omzuma ya da koluma şefkatli bir el atarak beni dışarı çıkarmadığını fark ettim. Hayır. Bana hiç dokunmadı. Hatta yüzüme bile bakmadı.

Cane direksiyona geçip kontağı çalıştırırken ben de elimde telefonumla yolcu koltuğuna tırmandım. Tam ve mutlak bir sessizlik içinde evinden uzaklaştı. Neredeyse radyoyu açacaktım.

Neden bu iğrenç sessizliği bir tür gürültüyle bastırmıyordu? Sanki aramızın böyle olmasını istiyordu -rahatsız edici ve gerilim dolu.

Cane'in evime yanaşması uzun sürmedi. Ön tarafa yanaştığında aceleyle dışarı çıktım ve aceleyle ön kapıya yöneldim. Eşyalarımı ve anahtarlarımı Frankie'de bıraktığımı hatırlayarak pencerenin altındaki saksıyı aldım ve yedeğini kaparak kapının kilidini açıp içeri girdim.

Ev o kadar hareketsizdi ki neredeyse ürkütücü geliyordu. Normalde Cumartesi sabahları bu saatlerde babam mutfakta annemin krepleri çevirmesine yardım ediyor ya da o aptal eski okul şarkılarından birini mırıldanıyor olurdu. Kahvaltıya geç kalırdım ve o da benimle dalga geçer, bana *uykucu* ya da *zombi kız derdi* çünkü yemek ya da kahve içene kadar rahatsız edilmekten nefret ederdim.

Gözlerimin kenarları sıcak yaşlarla doldu, ama gelgitli duygu dalgasıyla savaştım ve merdivenleri tırıs tırıs odama çıktım. Çabucak yıkandım, mor bir elbise ve sandaletlerimi giydim, saçlarımı topuz yaptım ve tekrar yola koyuldum - rahatsız edici, garip bir sessizliğe geri dönüyordum.

Cane'in arabasının yolcu koltuğuna kaydım ve ben daha emniyet kemerimi takamadan o garaj yolundan geri geri çıktı.

Beni arabadan indirip kendisinden uzaklaştırmak için acele ediyor gibi görüldüğünden, Cane'in beni doğruca hastaneye götürüp anneme teslim etmesini bekliyordum. Bunun yerine, bir kafenin önünde durdu ve beklentiyle bana döndü.

"Bir şey ister misin?" diye sordu ve sesi -teklifi- karnımı burktu. O anda karnımın olumlu ya da olumsuz bir şekilde döndüğünden emin değildim.

Omuz silktim. "Buraya daha önce hiç gelmedim. Neleri olduğundan emin değilim."

O yorgun gözlerini bana odaklamadan önce eski tuğla binaya çok kısa bir süre baktı.

Gözleri bugün daha griydi, bulanık ve okunaksızdı. "İçeri gel ve gör."

Ben daha reddedemedem arabadan indi. İç çekerek emniyet kemerimi çözdüm ve dışarı ıktım, Cane'i girişe kadar takip ettim ama aramızda biraz mesafe bırakmaya dikkat ettim. Benim için kapıyı açtı ve ben içeri girerken başımın üzerinde bir zil çaldı.

Kahve çekirdekleri ve unlu mamullerin hoş kokusu etrafımı sardı ve bir anlığına, önceki gece olan yaramaz şeyler hakkında endişelenmedim. Bunun yerine daha çok kafeye ve kafenin endüstriyel yapısına odaklandım. Burası büyük olasılıkla yenilenmeden önce ağırtılmış tuğla duvarları ve soluk yeşil renk düzeniyle bir depoydu. Tavan çok yüksekti ve içine çatı pencereleri yerleştirilmişti, bu da mekâna güzel, doğal bir hava veriyordu. Kahve dükkânına olan sevgim anında ortaya ıktı.

Cane yanımdan geçip tezgâha doğru yürüdü, ben de onun yanında durup menüyü incelerken çok yakın durmamaya dikkat ettim. Saat dokuza yaklaşmasına rağmen dışarısı ısınmaya başlamıştı. Buzlu karamelli bir kahve içmeye karar verdim.

Cane iki kahve daha söyledi ve kahveler bitip üç kahvenin bulunduğu fincan ona uzatıldığında, "Diğer kahve annen için. Eminim çok yorulmuştur."

"Evet, muhtemelen."

Cane arabaya bindi, bir eliyle bardaklığı hizaladı ve diğer eliyle kapıyı kapattı. Bardaklığı ondan alıp kucığıma yerleştirdim ve buzlu kahvemi alıp yudumladım. İnanılmazdı. Muhtemelen şimdiye kadar içtiğim en iyi buzlu kahveydi. Bean & Dreams'i yeni favori yerel kahve dükkânım olarak işaretlemek için zihnime bir not aldım.

Tekrar yola çıktık. Artık o kadar garip değildi, ama bunun tek nedeni kendimi içkimi yudumlamakla meşgul edebilmemdi.

Cane nihayet konuşmaya, yani gerçekten konuşmaya karar verdiğinde hastaneye yaklaşık beş dakika uzaklıktaydık.

"Dinle, dün gece olanlar hakkında..." Bir elini yüzünde gezdirerek hırıltılı bir nefes verdi. Diğer eli direksiyonu biraz daha sıkı kavradı ve çenesinin iki kez titrediğini gördüm. O sözlerini toparlarken ben de parmak eklemlerindeki harfleri inceledim. R-I-S-E yazıyordu, başparmağı hariç her parmak ekleminde bir harf vardı. Dövme boynunda da vardı. Ne anlama geldiğini merak ettim. "Düşünmeni istemiyorum - yani... Sadece bunun tekrar olmasını beklemeni istemiyorum," diye devam etti. Ona bakıyordum ama bunu söylediğinde bakışlarımı indirdim ve sıcak kahvelerin üzerindeki kremsi beyaz kapaklara baktım

onun yerine. "Zayıf bir anım vardı. İkimizin de vardı. Sen o içkiyi içtin, ben de dün gece çok içtim. Geç olmuştu ve ikimiz de yorgun ve kederliydik. Muhtemelen içkiyi sana vermemeliydim. Olanlar aramızda kalabilir, değil mi? Artık benimle yalnız kalmak istemiyorsan, anlarım ve bugünden sonra yalnız kalmak zorunda değilsin. Bu konuda kendimi çok kötü hissediyorum, Kandy. Sana asla o şekilde dokunmamalıydim."

Dur işaretiyle durduğunda başım sallandı. "İkimizin de istediği bir şey için özür dilemene gerek yok."

"İkisi de mi?" diye sordu, sanki şok olmuş gibiydi. "Bunun olmasını istediğimi mi sanıyorsun?"

Dudaklarımı birbirine yapıştırdım ve kaşlarımı kaldırdım. "Kandy, ben-"

"Bunu ben istedim, Cane. Babam ve annemle olan arkadaşlığın ve muhtemelen senden çok daha genç olduğum için pişman olduğunu biliyorum ama... Ben değilim."

"Kandy," diye tekrar inledi ve sonra kaba, kuru bir kahkaha attı. "Beni *isteyemezsin*, anlıyor musun? Ben senin için doğru adam değilim. Gençsin ve önünde koca bir hayat var." Bir dakika sonra hastanenin otoparkındaydık ve tam park ederken bana döndü ve "Bunun bir daha olmayacağını bil, tamam mı? Sana dokunmayacağım. Artık etrafımda içmene izin vermeyeceğim. Eğer yardımı olacaksa, senin yanındayken ellerimi tamamen kendime saklayacağım. Ailene söylemek istersen söyleyebilirsin. Sonuçlarına katlanırım." Sanki yapmamı istediği son şey buymuş gibi zayıfça gülümsedi. "Hiçbir şeyin değişmesi gerekmiyor," diye mırıldandı. "Sana hâlâ değer veriyorum. Sadece böyle hataların seninle ve ailenle aramdaki bağı mahvetmesini istemiyorum. Ne demek istediğimi anlıyor musun?"

"Hatalar mı?" Tekrarladım ve boğazım düğümlendi. Bunun bir hata olduğunu biliyordum, biliyordum ama bunu gerçekten yüksek sesle söylemesini beklemiyordum. Bundan hoşlanmamış gibi nasıl davranabilirdi? Bunu sesinden anladım; yüzündeki şehveti, gözlerindeki aç alevleri gördüm. "Vay canına. Tamam." Başparmağımı emniyet kemerinin düğmesine soktum ve çıkardım. "Elbette, Cane. Anlıyorum."

Kahve fincanını ona uzattım, daha doğrusu eline tutuşturdum ve ona almaktan başka seçenek bırakmadım.

"Kandy, hadi ama," diye inledi ama başka bir şey söylediğini duyamadan arabadan indim ve kapıyı arkamdan kapattım.

Dün gece gerçekten her şeyi değiştirmişti. Ama anlamadığı şey, bunu ne kadar çok istediğimdi. Ona ne kadar ihtiyacım olduğuydu. Uzun yıllar boyunca çok güçlü bir aşkı besledikten sonra, sonunda onu özgür bıraktım ve ona istediği bir şeyi verdim. Bu bir rüya değildi. Gerçektir ve her şeyi hissediyordum.

Bu sadece buzdağının görünen kısmıydı ama ben daha fazlasını istiyordum. Çok daha fazlasını. Onun için o kadar açgözlüydüm ki, ortaya çıkabilecek sonuçları düşünmek zordu.

Babamla ne kadar yakın olduklarını ya da annemin bunu öğrenirse nasıl kıyameti koparacağını hiç düşünmedim. Onu ne kadar istesem de bu asla yürümeyecekti.

Ama yine de inatçılığımın kontrolü ele almasına izin verdim. Cane'in yanında yürümedim. Önden giderek resepsiyonu buldum ve onlara babamın adını söyledim. Bana oda numarasını verdiklerinde, mümkün olduğunca çabuk oraya gitmeyi kendime görev edindim.

Bunu yapmak zordu ama Cane ve dün geceyle ilgili düşüncelerimi bir kenara bıraktım ve sonunda gerçekten olmam gereken yerde, hastanede, annemi ve babamı görmek üzere olduğum gerçeğine odaklandım.

K A N D Y

Oda numarasını öğrendikten sonra asansöre doğru yola çıktım ve asansöre ulaştığımda yukarı okuna bastım. Omzumun üzerinden bakıp arkamda bulunduğumuzu görmeden önce Cane'in kolonyasının kokusunu aldım.

Bana bakmıyordu. Onun yerine asansörün üzerindeki dijital rakamlara odaklanmıştı.

Sessizlik içinde bindik.

Bu kadar dar bir alanda, onunla baş başa olmak işkence gibiydi. Onun kokusu tüm duyularımı bastırıyordu. Çok yakındı. Çok fazla. Hafifçe nefes aldığını duyabiliyordum ama yine de kendimi tuttum ve onun varlığı beni rahatsız etmiyormuş gibi davrandım - bir görevdeydim ve aklımdaki son şey oydu

Kapılar kapanır kapanmaz dışarı fırladım ve babamın oda numarasını bulana kadar koridorda koşuşturdum. Odanın kapısını açtım ve içeri adımımı atar atmaz annem oturduğu yerden fırladı. Gözleri yorgundu ama beni görünce parladı.

"Anne," diye nefes aldım ve ona doğru koşup kollarımı boynuna doladığımda içimi bir rahatlama dalgası kapladı. Ona sıkıca sarıldım, sanki bu sarılma birkaç saat önce Cane'le olanları unutmama yardımcı olacaktı - yapmak zorunda olduğu telefon görüşmesini ve burada bulunma nedenimizi unutturacaktı. Sanki her şey normale dönecekmiş gibi ona sarıldım.

Ama olmadı.

Her şey hâlâ aynıydı.

Babama bakmak için bir parça geri çekildim.

Yatağa uzanmış, başını yastıklara dayamıştı ve üzerinde yeşil bir hastane önlüğü vardı. Boynuna bir bandaj sarılmıştı ve boynunda küçük bir

Bir miktar kan sızmıştı. Keskin bir nefes aldım, gözlerimi kaçırdım ve alnımı annemin omzuna koydum. Ona bu şekilde bakamazdım. O, her şeyden çok hayranlık duyduğum Bay Güçlü-O değildi. Çelimsiz ve yorgundu.

Annem sırtımı okşayarak, "Biliyorum tatlım," diye mırıldandı. "Biliyorum. Ama tahmin et ne oldu?"

Başımı kaldırıp ona baktım ve benimkilerle aynı olan kahverengi gözleriyle karşılaştım. "Ne?"

"İyileşecek," diye mırıldandı yumuşak bir nefesle, ama çığlık atmak istediği belliydi. Yüzüne yapışan gülümsemeden, onun şu anki durumuna rağmen mutlu olduğunu anlayabiliyordum. Çok, çok mutluydu.

"Öyle mi?" İçimi bir rahatlama kapladı. "Oh, Tanrı'ya şükür! Çok endişelenmişim!"

"Ben de tatlım. Ama ameliyat iyi geçti. Kalçasına isabet eden kurşun çok fazla zarar vermemiş. Hâlâ yürüyebilecek ama biraz fizik tedaviye ihtiyacı olacak. Boynundaki yara da sadece sert bir sıyrıklmış. Uyandığında biraz ağrısı olacak ve muhtemelen birkaç gün daha burada kalması gerekecek ama iyileşecek." Bir kez daha sarılmak için beni kendine çekti, ben de onu sıkıca kavradım.

Artık ağlıyordum ve gözlerimi kapatıp her şeyi içime çektim. O anda, dün gecenin hiçbir önemi yoktu. Cane'in önemi yoktu. Babam yaşayacaktı. İsteyebileceğim tek şey buydu.

Arkamda bir boğaz temizlendi ve annem omzunun üzerinden Cane'e bakıp gülümseyerek geri çekildi.

"Ah, özür dilerim, Cane," diye mırıldandı, sesi duygusallıkla kalınlaşmıştı. "İçeri girdiğinde seni fark etmedim bile. Kabalık ettim."

"Sorun yok. Neler yaşadığını anlıyorum." Cane bir adım öne çıktı. "Derek'le ilgili haberler harika. İyi olacağına sevindim," diye mırıldandı Cane, babasına bakarak. "Ben de onun için gerçekten endişeleniyordum."

"Öyle olduğunu biliyorum." Annem Cane'in omzunu sıvazlamak için benden bir adım uzaklaştı. "Dün gece Kandy'yi içeri aldığın ve ona göz kulak olduğun için teşekkür ederim." Cane'in gözleri bana kaydı, kıpırdandım ama gözümü ondan ayırmadım. Gözlerinde suçluluk duygusunun parladığını gördüm ama o bunu yumuşak bir gülümsemeyle örttü ve "Elbette. Her zaman." Sonra konuyu değiştirdi ve bardaklığı kaldırıp kahveleri gösterdi. "Sana canlandırıcı bir şeyler getirdim.

Düşündüm ki

Bütün gece çalıştıktan sonra buna ihtiyacınız olabilir."

"Oh, evet lütfen," diye güldü. "Teşekkür ederim. Gerçekten çok nazıksınız." Annem kahveyi kabul etti ve sonra bana geri döndü.

Kolunu omuzlarıma doladı. "Bir yere gitmen gerekiyor mu?" diye sordu. "İstersen bir süre kalabilirsin. Doktor yakında uyanacağını söyledi."

Cane saatini kontrol etmek için bileğini çevirdi ve sonra başını kaldırıp baktı. Anneme odaklanmadan önce bana baktı. "Üç saat daha önemli bir yerde olmam gerekmiyor. O zamana kadar burada takılabilirim."

"Harika. Eminim Derek uyandığında seni gördüğüne sevinecektir. Onun için aileden biri gibisiniz. Hepimiz için."

Cane başını salladı ama yine de yüzündeki suçluluk ifadesi çok netti. Başka bir şey söylemedi. Bunun yerine döndü, bardak tutucusundan kahvesini çıkardı ve kapının yanındaki köşede boş duran koltuğa oturdu.

Kahvesini yudumlarken babama geniş ve uzak gözlerle baktı. Hâlâ endişeli ve kaygılı görünüyordu. Annem beni yanına oturtmak için elimden tuttu ve hepimiz babama baktık, dakikalar çok yavaş ilerliyordu, sadece hareket etmesini, iç çekmesini ya da bir şey yapmasını bekliyorduk, ama o hareket etmedi. Sadece nefes aldı.

Sonunda annem sessizliğe daha fazla dayanamadı ve hastane yatağına bağlı uzaktan kumandayı eline alarak televizyonu açtı ve kanallar arasında gezinmeye başladı. Yemek kanalında durdu, kahvesini yudumladı ve şimdilik dikkatini dağıtmasına izin verdi.

Üzerimde gözler hissettim ve kime ait olduklarını biliyordum ama öğrenmek için kontrol etmeye zahmet etmedim.

Cane'e bakamadım. İstedim ama yapamadım.

Şimdi ona her baktığımda, sadece saatler önce bana ne yaptığını, ne kadar şaşırtıcı ve heyecan verici olduğumu düşünüyordum ve bu düşüncelere sahip olmak yanlış geliyordu, sanki başka birini düşünerek ve endişelenerek babama ihanet ediyormuşum gibi.

Otuz dakika geçti, ama Cane ve annem arasındaki küçük konuşmalarla dolu, ağır ve rahatsız ediciydi. İş ve hatta Kelly hakkında sorular sordu. Kelly hakkında bir şeyler duymak, burada kalmak istemediğim bir şeydi.

Orada daha fazla oturamazdım, Kelly ile birlikte bir sanat fuarı için New York'a uçacaklarını anlatmasını dinleyemezdim. Ondan bahsediş şekli, sanki onunla gitmek ve birlikte olmak için heyecanlıymış gibi? Ugh. Bu bende kusma isteği uyandırdı.

Biraz hava almam gerekiyordu, hemen.

"Anne, sence biraz borç para alabilir miyim? Kafeteryaya gidip hızlıca yiyebileceğim bir şeyler var mı diye bakmak istiyorum. Cüzdanımı Frankie'de unuttum," diye omuz silkerek açıkladım.

Annemin gözleri benimkilere kaydı. "Tabii, tatlım. Biliyor musun tatlım?" Gözleri tezgahın üzerindeki Michael Kors çantaya takılana kadar odaya baktı. "Cüzdanımı arabada unuttum ama istersen gidip alabilirsin. Kredi kartım da içinde. Neye ihtiyacın varsa al." Ayağa kalktı, çantasını almak üzereydi ki Cane boğazını temizleyerek onu adımının ortasında durdurdu.

"Tüm bunları yapmana gerek yok. İhtiyacın olursa yanımda biraz nakit var, Kandy." Cane koltuğun kenarına kaydı ve arka cebinden cüzdanını çıkardı. Cüzdanını açıp diğer yirmilikler ve yüzlüklerin arasından yirmi dolarlık bir banknot çıkarmasını ağzım kuruyarak izledim. Kolunu uzatıp parayı uzatırken bulutlu gözleri benimkilere kaydı.

Teklifini reddetmek istedim. Annemin arabasına gidip cüzdanını almakla ilgili bir sorunum yoktu ama annem etraftayken Cane'e karşı inatçı bir sürtük gibi davranamazdım. Soru sormasını ya da aramızda neler olup bittiğini merak etmesini istemiyordum. Elimden geldiğince kibarca gülümsedim ve parayı kabul edip sütyenimin içine soktum.

"Teşekkür ederim, Cane." İçine sokarken beni izlediğini fark ettim. Kısa bir bakışmaydı ama bakışlarını hızla tekrar benimkilere çevirdi ve tekrar koltuğuna otururken hafif bir gülümsemeyle karşılık verdi.

"Elbette, Kandy."

Anneme geç kalmayacağımı söyledim ama o odaya geri dönmek gibi bir planım yoktu. Evet, babam uyandığında orada olmak istiyordum ve evet, Cane ve bedeni yerine babam ve onun sağlığı için daha fazla endişelenmeli ve uslu durmalıydım ama bu çok ama çok zordu.

Ne zaman hareket etsem, Cane'in parmaklarının amımla oynadığı hissini hatırlayabiliyordum. Sanki hâlâ oradaydılar, derinlere dalıyorlar, beni coşkuya daha da yaklaşıyorlardı. Göz ucuyla kahvesini yudumladığını her gördüğümde, dudaklarımdaki, boynumdaki ve tenimin her yerindeki o dudakları hatırlıyordum.

Doğruca kafeteryaya gitmedim. Tuvalete gittim ve aceleyle kabinlerden birine girdim. Sırtımı duvarlardan birine dayadım ve derin bir nefes aldım.

"Kendine gel, Kandy. Ciddiyim." Annem ve babamla birlikteydim. Son derece uzun bir gecenin ardından onları gördüğüm için mutluydum. Onlara odaklanmam gerekiyordu.

Bu.

Unut gitsin. Unut. Unut.

Banyodan çıkıp kafeteryadan üç adet pastırmalı, yumurtalı ve peynirli kruvasan aldıktan sonra kafamda çınlayan yeni bir mantra ile odaya geri döndüm.

Unut gitsin. Unut. Unut.

Cane'e yatırım yapamadım. Onu sevemedim. Ona ihtiyaç duyamazdım. Onsuz daha iyi olduğum gerçeğiyle mutlu olmalıydım.

Beynimde çınlayan mantra ile odaya geri döndüm, sıcak bir gülümsemeyle ona bir sandviç ve para üstünü uzattım. Kaşları düştü, sanki gülümseme ve sandviç teklifi kafasını karıştırmıştı ama yine de hepsini aldı ve bana teşekkür etti.

O kendi yemeğini yemedi ama annem ve ben, üzerimizdeki ağır ve kasvetli havaya rağmen kendi yemeğimizi yedik. Sıkıntı ve endişenin bir insanı bu kadar aç hissettirebileceğini kim bilebilirdi?

İki saat geçti ve babam hâlâ uyanmamıştı. Cane bunu fark ettiğinde bir nefes verdi ve tekrar koltuğunun kenarına kayarak ikimizin arasına bakmasından gitmesi gerektiğini anladım.

"Kalırdım," dedi iç çekerek, "ama Kanada'da başka bir Tempt fabrikası açılmasıyla ilgili konuşmaları içeren bir iş toplantım var. Eğer orada olmak zorunda olmasaydım, sekreterimin halletmesine izin verirdim. Mümkün olsa bütün gece burada kalırdım." Hınzırca düz dişlerini parlattı.

Annem ayağa kalktı. "Cane, lütfen git. Bu senin işin ve böyle şeyler önemlidir. Git," diye ısrar etti. "Derek uyandığında sana haber veririm."

Cane ayağa kalktı ve babasına baktı, gözlerinde hâlâ acı vardı. Başını sallayarak sola, kapıya doğru bir adım attı. "Lütfen ilk iş bana haber ver. Uyandığında, onu tekrar görene kadar onu düşüneceğimi söyle."

"Yapacağım," diye güvence verdi annem.

Gitmek istemiyormuş gibi uzun ve derin bir nefes verdi ama yine de kapıya yöneldi. Kapıyı açtı ama dışarı çıkmadan önce gözleri benimkilere takıldı. Dudakları birbirine yapıştı ve bana bakarken gözlerinde bir şey gördüğüme yemin edebilirdim. Küçük bir anlık sempati ve... özlem.

"Kendine iyi bak, Cane," diye seslendim arkasından o gitmeden önce.

"Sen de Kandy Cane," diye alay etti ama ne ben güldüm ne de o. Annem güldü ama bu yumuşak, küçük bir kıkırdamaydı, sanki her şey hâlâ aynıymış ve o sadece şaka yapıyormuş gibi. Sanki o ismin benim için daha derin, daha gerçek bir anlamı yokmuş gibi. Öyle olduğunu biliyordu -beni nasıl etkilediğini çok iyi biliyordu- ve yine de bana öyle seslendi.

Kandy ve Cane. Onun Kandy Cane'i.

Gitmesini izledim ve o gittiğinde oda o kadar kalabalık gelmedi. Zihnim karşılıksız, yasak düşüncelerle karmakarışık bir şekilde dönmüyordu ve vücudumdaki gerginliğin bir kısmı bile azalmıştı... ama hepsi değil.

Neden mi? Çünkü babam hâlâ uyanmamıştı. Çünkü dün gece yanlış yapmışım ve kurulan bağlar lekeli ve bulanıktı. Artık çizgiler bulanıklaşmıştı.

Bir şey başlatmıştık -ruhlarımızda sönmez bir ateş yakmıştık- ve bu ateş bizi içten ve dıştan yakacaktı. Bizi tamamen tüketecek ve muhtemelen yok edecekti.

Yangın bir fırın gibi alev alev yanacaktı ve ikimizin de buna hazırlanacak zamanı yoktu.

KANDY

Babam nihayet uyandığında saat gece yarısına geliyordu. Ne annem ne de ben uyuyakalmıştık. Yüzyıllar gibi gelen bir süre boyunca öylece bekledik ve homurdandığını duyduğumuzda ve ardından küçük bir iç çekiş çıkardığında nefesimiz kesildi çünkü bir sonraki gördüğümüz şey muhteşemdi: koyu kahverengi gözleri.

Ona doğru koştuk, o alçak sesle ve derinden kıkırdarken ikimiz de aynı anda ona sarıldık.

"Ah, kızlarım," diye iç geçirdi babam, sesi kısıktı. "Benim kızlarım."

O gece hiç uyumadık. Doktoru çağırdık, o uyandıktan yaklaşık bir saat sonra geldi. İyice kontrol edildi ve doktor söylediğinden daha fazla acı çekmediğine şaşırdı. Yine de ağrısını hafifletmek için morfin verdi ve önceki dozun etkisi geçtikten sonra ağrının yakında geçeceğini söyledi.

Dr. Ambrose babama, "Üç gün daha burada kalmanı istiyorum," dedi. "Sadece düzgün bir şekilde iyileştiğinden ve başka hiçbir şeyin zarar görmediğinden emin olmak istiyorum."

"Tamam. Üç gün yapabilirim," diye onayladı.

"Cane'i arayacağım. Sen uyanır uyanmaz haber vermek istediğini söyledi," diye mırıldandı annem, ayağa fırlayıp çantasına doğru giderken. Cane'in adı kalbimin yerinden oynamasına neden oldu ama babam için gülümsemeye devam ettim. Şimdilik.

"Burada mıydı?" Babam bir yudum su içtikten sonra sordu.

"Evet. Daha önce buralardaydı, yaklaşık iki buçuk saat kaldı. O gitmeden önce kalkmış olursunuz diye düşündük. Gitmesi gereken bir toplantı vardı."

"Evet, telefonu buraya getir. Onu arayayım," diye ısrar etti. Annem cep telefonunu ona uzattı ve babam arama düğmesine bastı.

Annem, "İşler biraz karıştığında Kandy'yi de bir gece tuttu," diye ekledi ve elimi ağzına kapatıp ona susmasını söylemek istedim. Bu hatırlatma mide bulandırıcıydı.

"Öyle mi yaptı? Gerçekten çok nazikti."

"Evet," diye mırıldandım ama gözlerini kaçırdım.

Babam telefonu hoparlöre aldı ve kucağına koydu. Sonra ahizeden Cane'in sesi geldi ve ben oturduğum yerde donup telefona baktım.

"Baston!" Babam hafifçe gürledi.

"Hey, bu Bay Strong-O'nun kendisi değil mi!" Cane hafif bir kıkırdamayla karşılık verdi. "Nasıl hissediyorsun dostum? Beni gerçekten çok endişelendirdin!"

Cane küfrettiğinde babam bana baktı ama ben sadece omuz silktim. Artık on sekiz yaşındaydım. Eylül 23'ten beri öyleydimrd. Artık beni küfürlerden ve şiddetten koruyamazdı. Cane de yetişkin bir adamdı ve istediği her şeyi söyleyebilir ve yapabilirdi. Babam bunu biliyormuş gibi konuşmaya devam etti.

"Harikayım dostum. Oram buram biraz ağrıyor ama hayattayım. Önemli olan tek şey bu."

"Doğru," diye kabul etti Cane.

"Dinle, Mindy bana geçen gece Kandy'ye göz kulak olduğunu söyledi..."

Cane kısa bir an tereddüt etti. Ailemin neden cevap vermediğini merak edeceği kadar kısa değildi ama adımın geçmesinin bile ona önceki geceyi hatırlattığını anlamam için yeterliydi.

"Evet, öyle," diye cevap verdi Cane.

"Bunun için sana ne kadar teşekkür etsem azdır. Küçük kızıma göz kulak olduğun için." Babam bana baktı ve ben de gülümsemeye zorladım.

"Çok fazla sorun çıkarmadı, değil mi?" Cane güldü ama bu kesinlikle zorlamaydı. "Hiç de değil, dostum. Orada olmak istiyordu, onu sinemaya götürmediğimde biraz üzüldü.

ama o anladı."

Evet, anladım, tamam.

"Bu çok iyi. Beni üç gün daha burada tutacaklarını biliyor musun?"

"Üç mü? Yetmiş iki saatlik işkence, dostum," diye alay etti Cane.

"Evet, burada olmak pek iyi değil ama bana çok iyi bakıyorlar." "Rahat ettiğinden emin olmak için müsait olduğumda seni görmeye geleceğim. Böylece kıçın orada çok sıkılmaz."

Babam kıkırdadı. "Bira getir. İhtiyacım olan tüm eğlence bu olacak."
Annem dişlerini emdi ve şakacı bir şekilde babamın omzuna vurdu.
"İyileşirken bira içemeyeceğini biliyorsun," diye güldü.

Bakışlarımı indirerek gülümsedim.

"Yakında görüşürüz o zaman ve Kandy'yi alıp iyi ellerde tuttuğunuz için tekrar teşekkürler. Kızım için korkutucu bir gece olduğunu biliyorum."

"Elbette, Derek. Ne zaman istersen. Sen iyileşmeye odaklan, tamam mı? Belki oradan daha çabuk çıkarsın." Konuyu saptırıyordu. Artık beni götürmekten bahsetmek istemiyordu. Buna sevinmiştim. Babam adımı her söylediğinde ne düşündüğünü merak ediyordum.

Pişmanlık duyduğuma emindim.

Babam onun en iyi arkadaşıydı. Muhtemelen tek *gerçek* arkadaşıydı. Acaba bir gün suçluluk ve pişmanlık duygusuna kapılıp her şeyi babama anlatacak mı diye merak ediyordum.

O kadar cesur olabilir mi?

Arkadaşlığını tehlikeye atıp bir itiraf yüzünden aralarındaki her şeyi mahvetme riskini göze alacak mıydı?

Gecenin geri kalanında ve hatta ertesi gün boyunca bunu düşündüm. Ama ertesi gün babamın odasının kapısı açılıp Cane içeri girdiğinde ve arkasında bir buket çiçekle Kelly onu takip ettiğinde bu düşünceler yok oldu.

O zaman -Kelly de yanındayken- babama asla gerçeği söylemeyeceğini anlamıştım. Olayın üstünü örtecek, yaptıklarımız hiç olmamış gibi davranacaktı.

Tüm zaman boyunca onu izledim. Anneme sarıldı, tabii ki işleri normal ve sıradan tutmak için bana da sarılması gerekiyordu. Bizi her gün ilk kez gördüğünde hep böyle yapardı. Geleneği bozamazdı.

Bana sarıldığında nefesimi içime çektim. Kolları beni sımsıkı sarmıştı ama her zamanki kadar sıkı değildi. Kokusu beni deli ediyordu. Her zaman çok güzel kokardı.

Annem, babam ve Kelly, babamın boynundaki sargılı yara hakkında konuşurken o çekildi ve ben gözlerinin içine baktım.

"Onu buraya sen mi getirdin?" Fısıldadım. "Böyle bir zamanda mı?"

"Başlama Kandy," diye mırıldandı, anahtarlarını tezgâhın üzerine bırakırken. "Başsağlığı dilemek istedi."

"Onları gönderebilirdi. Gelmek zorunda değildi," diye fısıldadım.

"Kes şunu," diye hafifçe tersledi. "Lütfen Kandy, kes şunu, tamam mı? *Kahretsin.*

Yapamam. Bunu şu anda seninle yapamam ve bunu sen de biliyorsun."

Cane etrafımda dolaşıp babamın yanına gelmeden önce gözlerimin içine sertçe baktı. Gülüştüler ve Cane şimdi kimin daha güçlü olduğu konusunda babamla dalga geçerken sesleri gür çıkıyordu ama ben içimden gülmek gelmiyordu.

Gözlerimin önünde cereyan edenleri kabullenecek gücü kendimde bulamıyordum.

Cane buraya Kelly ile geldi.

Dün geceyi onunla mı geçirdi?

Bu sabah?

Birlikte mi uyandılar?

Tüm bunlar kalbimi olması gerekenden çok daha fazla acıttı. Bazı şeyleri varsayıyor da olabilirdim ama Kelly elini Cane'in göğsüne koyup gözlerinin içine baktığında -karnımın sıkışmasına neden olan samimi bir hareket- onu çağırdığını ya da ziyarete geleceğini söylediğini biliyordum.

Belki de tatmin olmamıştı ve kendisini serbest bırakacak makul bir kadın bulması gerekiyordu ve o kadın da Kelly oldu.

Onu becerirken beni düşündü mü? Bana ne yaptığını hatırladı mı ve o benmişim gibi davrandı mı?

Sanırım o ve Kelly kahkahalarını paylaştıklarında bu cevabı buldum. Gözleri benimkilere kaydı. Beni iki kez taradı. O gün başka bir elbise giymiştim. Beyazdı, pamukla dikilmişti ve dizlerimin hemen üzerinde duruyordu.

Cane beni incelerken dili alt dudağının üzerinde geziniyordu. Gözleri için için yanıyordu ve açtı. Kısa bir bakıştı. Kısacık bir bakış.

O anda, evet, büyük olasılıkla bacaklarımın arasından kaymayı ve masumiyetimi çalmayı hayal ettiğini fark ettim.

Evet, Quinton Cane önümüze serilen gerçeklere rağmen beni hâlâ istiyordu.

Arkadaşlıklara ve ilişkilere rağmen.

Doğrulara ve yanlışlara rağmen.

Yaşıma ve saflığıma rağmen.

Gözlerinde beni parmakladığı gece gördüğüm bakışın aynısını gördüm, doymak bilmez bir açlık ve büyük bir şehvet.

Sonuçlarını bilmeme rağmen -babamın Cane hakkında ne hissettiğimi ve bana ne yapmasını istediğimi öğrenebileceğini bilmekten korkuyordum- onu tekrar günah işlemeye zorlamak istiyordum.

K A N D Y

Babamın iyileşmesi bir aydan biraz fazla sürdü. Koltuk değnekleriyle zıpladı ve bacağını güçlendirmek için terapi seanslarına katıldı.

Benden onun için her küçük şeyi getirmemi istese de -hatta ona *Snickers* almak için kamyonetiyle markete gitmemi istese de- bunu yapmaktan gocunmadım. Hayatta olduğu için minnettardım.

Babamın iyileşme sürecinde Cane sadece iki kez ziyaret etti ve beni tamamen tatmin edecek şekilde, Kelly her iki ziyarette de babamın yanında değildi.

İlk geldiğinde babamla birlikte, babamın erkek mağarası olarak adlandırdığı bodrum katında takıldı. Öyle olmadığını ve orada gün içinde ondan daha fazla zaman geçirdiğimi bilmiyordu.

Babamın kalçasındaki kötü silah yarası hakkında konuştuklarını duydum (bana ve anneme sık sık göstermeyi severdi, bunun bir savaş izi olduğunu söylerdi) ve Cane'in Kanada'da bir Tempt fabrikası açmak için büyük bir fırsat yakaladığından bahsettiler.

Tüm bunları mutfaktan, tezgâhtaki yalnız akşam yemeğimin üzerinden duydum. Annem o gece çalışıyordu - boşanma avukatı Mindy Jennings olarak yine geç saatlere kadar çalışıyordu - ve Cane'in gelişinden birkaç dakika önce babamın ısıtılmış lazanyasını onun için bodruma indirmiştim.

Babam Cane'in büyük terfisini kutlamak istediğini söylediğinde üzülmem gerekirdi ama üzülmedim. Plaj ve bira hakkında konuşulduğunu duydum ama Kelly'nin adı geçince kulak misafiri olmayı bıraktım.

Cane geri gelmeden önce yukarı çıktım ve günüm hakkında yazmaya başladım, bu da bir şekilde ona olan amansız karasevdamı yazmaya yol açtı, tıpkı aşık bir kızın yapacağı gibi.

Ama bu artık sadece bir aşk değildi. Bu benim kalbimdi. Her şeyimdi. Bu benim ona olan aşkımdı... onun asla ama asla anlayamayacağı bir aşk.

Cane ikinci kez geldiğinde annem ve babam evde değildi. Kapı çaldığında oturma odasındaki kanepede oturmuş *Breaking Bad*'in tekrarlarını izliyordum.

Koltuktan kalkıp tüylü pembe terliklerimi giydim ve kapıya doğru yürüdüm. Gelen kişinin teslimatçı olmasını bekliyordum, çünkü annem bana bir paket beklediğini söylemişti ve ona göz kulak olmamı istemişti.

Gözetleme deliğini kontrol etmek aklıma gelmedi. Kapıyı hızla açtım ve cevap verdiğime pişman oldum. Pembe terliklerim ve eşofman altımla, her zaman iyi giyinen Quinton Cane'in önünde dururken hazırlıksız bir aptal gibi görünüyordum.

Koyu gri bir pantolon ve kolları dirseklerine kadar kıvrılmış, kırışık gök mavisi düğmeli bir gömlek giymişti. Saçları kesilmiş ve her zamanki modern-gündelik tarzda jölelenmişti.

Gri-yeşil gözleri benimkilere takıldı ve sanki kapıyı açmamı beklemiyormuş gibi hızla gözlerini kırıştırdı ve sırtını dikleştirdi.

"Selam Kandy," diye iç geçirdi ve sesi her zaman yaptığı şeyi yaptı: dizlerimin bağının çözülmesine neden oldu.

"Hey, Cane," diye nefes aldım, saçlarımı kulağımın arkasına sıkıştırarak. "Burada ne yapıyorsun?"

"Uh..." Cane sanki birinin gelmesini bekliyormuş gibi araba yoluna baktı. "Baban bu akşamki Atlanta Hawks maçı için onu almak üzere saat beşte gelmemi söyledi..."

"Oh." Omzumun üzerinden baktım. "Bugün terapiye gitti. Annem boş olduğu için bu sefer onu götürdü. Muhtemelen biraz geç kalmışlardır." Ayaklarımın üzerinde kıpırdandım. Onu içeri davet etmem gerektiğini biliyordum ama bu onunla yine yalnız kalacağım anlamına geliyordu.

"Annemi arayıp nerede olduklarını öğreneceğim." Döndüm, kapıyı açık bıraktım, içeri girip girmemeyi, arabasına dönüp dönmemeyi, sigara içip içmemeyi ya da ne yapması gerekiyorsa onu yapıp yapmamayı ona bıraktım, yeter ki bir daha aynı odada yalnız kalmayalım.

Tabii ki içeri girdi. Kalbim çok mutluydu ama beynim ve bedenim endişeyle dönüyordu. Kanepeye gidip cep telefonumu aldım ve anneme hızlıca bir mesaj gönderdim. Birkaç saniye sonra cevap verdi. Mesajı okurken iç çektim.

"Ne oldu?" Cane sordu ve ben de ona odaklandım. Zaten bana bakıyordu ama gözleri telefonuma kaydı.

"Oh, uh... hastaneden yeni çıktıklarını ama bir reçete almak için eczaneye uğramaları gerektiğini söyledi."

"Oh, tamam." Cane oturma odasına baktı ve sonra televizyona odaklandı. "Sanırım burada bekleyip seninle biraz televizyon izleyeceğim... eğer senin için de uygunsa."

"Tabii, evet. Çekinmeyin." Bana gülümseyip arkasındaki tekli koltuğa oturduğunda geri adım attım. Tekli koltuğu aldı, böylece yanıma oturmak zorunda kalmayacaktı - en azından ben öyle görüyordum.

"İçecek bir şey ister misin?" Ben sordum, o da başını salladı.

"Böyle iyiyim, Kandy Cane."

Gözlerimi hafifçe devirerek oturdum. O isim hakkında ne hissettiğimi biliyordu ama olanlardan sonra bile hâlâ o ismi kullanıyordu.

Ayaklarımı popomun altına sıkıştırdım ve gösteriyi izliyormuş gibi yaptım ama odaklanmak imkânsızdı. Cane sadece birkaç adım ötemdeydi ama sanki hemen yanımdaymış gibi hissediyordum.

Kendimi tutamayarak ona baktım, neredeyse çocuksu bir tavırla televizyonu izliyordu. Yüzü rahattı, gözleri genişti, olan bitene şaşırmış gibiydi, sanki yıllardır televizyon izlememiş gibiydi.

Bacakları hafifçe ayrılmıştı ve gözlerim bacaklarının arasındaki çıkıntıya takıldı. Erkekliğinin kalın ve uzun izini görebiliyordum. Bu açıdan bakınca, kalçasının iç kısmına yaslanma şekli çekici görünüyordu.

O zaman kıpırdandım, onunla aynı odada tek başıma hareketsiz ve rahat kalmayı tamamen ve tamamen imkansız buldum. Sürekli o geceyi düşünüyordum. O korkunç, güzel, dehşet verici ama bir o kadar da coşkulu geceyi. Nefesimi içime çektim.

Cane sanki baktığımı hissetmiş gibi başını kaldırdı ve gözleri üzerime dikildi. Başka tarafa bakmak için başımı kaldırdım ama beni yakaladığından emindim.

Pes ettim ve arkama baktım. "Gelecek ay bizimle plaja gitmeyi düşünüyor musun?" Telefonuma bakarak sordum.

"Aslında var. Tatili kullanabileceğimi düşündüm. Yıllardır tatile çıkmamıştım."

Kaşlarımı çattım. "Yıllar mı?"

"Evet, Kandy. Yıllardır. Tempt'i inşa etmek için o kadar çok çalışıyordum ki aslında bir tane planlamaya fırsatım olmadı. Ama Derek ve Mindy bir araya getirdiğine ve şirket için işler oldukça iyi gittiğine göre, neden olmasın."

"Oh. Harika." Jesse'nin birine kaltak demesi daha önemliymiş gibi davranarak gözlerimi televizyona çevirdim. "Kelly'yi mi getiriyorsun?"

Gözlerinden kaçındım ama başımın yan tarafında bir deliğe baktığını hissettim. "Onu getirmemi ister misin?"

"Hayır!" Ağzımdan kaçırdım ve sonra ne kadar acınası ve aptalca konuştuğumu fark ederek hemen ağzımı kapattım. Ani çıkışıma şaşırmış gibi gözleri büyüdü.

"Ondan gerçekten hoşlanmıyorsun, ha?" Kıkırdadı ve ben de bacaklarımı altımdan çekerek ayaklarımı yere koydum ve dik oturdum.

"Ondan hoşlanmadığımı hiç söylemedim." Alt dudağımı çiğnedim ve o da bunu yaparken beni izledi. "Ben sadece... onun ayak bağı olduğunu düşünüyorum."

"Neyin yolunda?" diye sordu kaşlarını hafifçe çatarak, sanki gerçekten hiçbir fikri yokmuş gibi. Onun hakkında ne hissettiğimi *bildiği* halde aptalı oynaması ne kadar da güzeldi.

"O orada olmayacak. Merak etme," diye güvence verdi ve bunu duymak beni çok rahatlatı.

"Çok tuhaf davranmadığına sevindim," diye güldüm.

Kafası karışmış bir şekilde, "Ne hakkında tuhaf?" diye sordu.

"O gece hakkında... ve ne oldu, biliyor musun?"

"Oh." Omuz silkerek gözlerini kaçırıldı. Bunu yaptığında, onu izlemekten kendimi alamadım. Yontulmuş çenesi tekrar kasıldı, burun delikleri hafifçe açıldı, sanki yaptığımız şeyin anıları onu en iyi ve en kötü şekillerde rahatsız edecekmiş gibi.

İçten içe Cane'in de beni istediğini biliyordum ve beni istememesi gerektiği gerçeği işleri onun için daha da zorlaştırıyordu. Eskisi kadar sık gelmediğini fark ettim, bunun nedeni babamın iyileşmesi ve annemin terfisi olabilirdi. Terfi ettiği için daha fazla çalışması gerekiyordu, bu da daha az planlanmış akşam yemekleri anlamına geliyordu... Ya da olanlardan sonra benim yanımda olmaktan korktuğu için de olabilirdi.

Sanırım onu suçlayamazdım ama ona tekrar günah işletmek istediğimi söylediğimde ciddiye.

Kötüydüm, çok kötüydüm ve şehvet gözümü kör etmişti.

Sertçe yutkundum, telefonumu yanıma koydum ve ayağa kalktım. Cane gözlerini kısarak ayağa kalkışımı izledi.

Yapmak üzere olduğum şeyin onu kızdıracağını biliyordum. Bunun onu sinirlendireceğini ve kızdıracağını biliyordum ama aynı zamanda buna tepki vereceğini de biliyordum.

Hareketlerim onu tahrik ederdi.

Büyük olasılıkla bana durmamı söyleyecekti, ama vücudu devam etmem için çılgılık atacaktı.

Cane'in yanında kendimi bu kadar cesur ve özgüvenli hissetmeme rağmen yine de bu kadar küçük ve anlamsız hissettiren şeyin ne olduğunu bilmiyorum. Her zaman ona bir şeyler kanıtlamak zorundaymışım gibi hissettim.

Onunla yalnız kalma fırsatı pek sık karşıma çıkmazdı ve kafamın içinde bir ses o gün bu fırsatı değerlendirmemi söylüyordu...

Ben de öyle yaptım.

K A N D Y

Genelde erkeklere karşı bu kadar ileri gitmezdim. Okuldaki oğlanlarla, onların bana gelmesine izin verirdim, ama Cane'le, hamleyi yapan ben *olmalıydım*.

Yaşlıydı. Olgun. Onlardan daha fazla kendini kontrol edebiliyordu. Sınırları vardı ama bu şekilde hissetmekten hoşlandığımı bilmesine ihtiyacım vardı.

Ona doğru yürüdüm ve kucağına oturdum. Gerildi, kolları koltuğun kollarının üstündeydi, benimkiler de boynunun arkasına dolanmıştı. Yüzlerimiz yakındı, ağızlarımız bir santimden daha az açıktı.

"Lanet olsun, Kandy. Bu saçmalığa başlama," diye homurdandı. "Ne halt ediyorsun sen?"

"Bana çocukmuşum gibi davranmayı bırakmanı istiyorum."

"Ama sen bir çocuksun," diye mırıldandı ve yüzümü parmaklarının arasına almak için bir elini kaldırdı. "Sen lanet olası bir çocuksun ve herhangi bir çocuk da değilsin, *Derek'in çocuğusun*, o yüzden kucağımdan defol git."

"Hayır," diye tersledim, gözlerinin içine bakarak. "İstediğinin bu olmadığını biliyorum."

"Kandy, ailen her an burada olabilir." "O zaman elimi çabuk tutmalıyım."

Gözlerini kısmıştı. "Ne yap-"

Konuşmasını bitiremeden dudaklarım onun dudaklarındaydı. Onu sertçe öptüm ve eli düştü. İlk başta bana dokunmadı. Ellerini kaldırdı, bir an dondu kaldı. Beni itmek istediğini söyleyebilirdim -muhtemelen bir tür hastalığım varmış gibi beni yere itecekti- ama yapmadı.

Onun yerine eli omurgamdan yukarı kaydı ve parmakları boynumun arkasını okşadı. Ensemdeki saçlara dolanana kadar yukarı doğru ilerlediler.

Boynumu tuttu ve sonra bir avuç dolusu tutup çekiştirerek öpüşmeyi kesti.

Nemli dudaklarıyla bana baktı, gözleri alev alev yanıyordu, ikimiz de düzensiz nefes alıyorduk. Yüzümü, gözlerimi inceledi, muhtemelen onun için gerçekten ne kadar çaresiz olduğumu fark etti.

Başka bir şey söylemesine izin vermedim. O anın sıcaklığıyla devam etmezsem bunu durduracağını biliyordum, bu yüzden elini çektim ve kucağından kayarak yerde dizlerimin üzerine çöktüm ve bacaklarının arasına girdim.

Bunu tam da ailemin oturma odasında yaptığımı inanamıyordum ama şehvetten sarhoş olmuştum. Bu adamda ne vardı? Beni onun için bu kadar deli ve aç yapan neydi? Onu istememem gerektiği için miydi? Daha yaşlı olduğu için miydi? Kelly'nin hâlâ etrafta olduğunu bildiğim ve gizliden gizliye ondan daha iyi olduğumu kanıtlamaya çalıştığım için miydi? Bizi asla öğrenemeyecekse bu nasıl mümkün olabilirdi ki?

"Kandy," diye iç geçirdi Cane, sesi gergin çıkıyordu. "Lütfen. Burada olmaz. Şimdi olmaz."

"Neden olmasın?" Kemerini çözüp pantolonunun düğmelerini açarak sordum. Pantolonunu çekiştirdim ama işimi kolaylaştırmak için kalçalarını kaldırmadı, bu da beni daha kararlı hale getirdi. Külotunu görene kadar daha sert çektim, sonra sikini ortaya çıkaracak kadar aşağı indirdim.

Sert, uzun ve koyu renkti, şaftından damarlar fişkırıyordu. Ucu bir ampul gibi yuvarlaktı ve kalındı da. Çok büyüktü ve ona bakmak beni hem suskun hem de meraklı bıraktı. Bırakın başka bir yeri, onu ağızıma nasıl sığdıracaktım?

"Kandy," diye uyardı Cane, gerilerek.

"Yirmi dakika kadar daha burada olmayacaklar, Cane." "Umurumda değil. Ciddiyim. Bunu yapmayı bırakmalıyız." Kavramak için oturdu omuzlarımda. Daha fazla bastırdım, dilim sikinin ucunda kayarak ön spermi yaladı. Tüm vücudunun titrediğini hissettiğime yemin edebilirdim. "Siktir," diye inledi. "Siktir, Kandy. Duygularını incitmeden geri çekil."

"O zaman canlarını yak," diye mırıldandım. "Buraya her geldiğinde ve ben yokmuşum gibi davrandığında onların canını yakmıyor değilsin."

"Böyle boktan şeyler yaparak bunu sen yaptın."

Onu sandalyeye geri oturtmak için bir elimle göğsüne bastırdım. "İstiyorum," diye ısrar ettim ve sonra başımı eğerek sikinin yarısını ağızıma aldım.

"Fuuuccck," diye inledi ve içindeki gerilim daha da arttı. Elleri sandalyenin kollarında yumruklara dönüştü. Başı geriye düştü, ben onu ağızımın derinliklerine alırken yüzü tavana dönüktü.

Bu işte profesyonel değildim, hem de hiç değildim ama acemi de değildim. Carl'la daha önce oral seks yapmışım, gerçi o ilk başta bu konuda çok tereddütlüydü.

Okuldan sonra ve hatta mezun olduktan sonra onun kamyonetindeyken bunu denemişim. Benden kaçtığı için Cane'e o kadar kızardım ki Carl'la bir şeyler yapmanın tatlı bir intikam olacağını düşünürdüm ama bu aptalcaydı çünkü Cane'in bundan haberi bile yoktu. Carl arabayla özel bir yere gidecekti, bir şey diğerine yol açacaktı ve... oldu işte.

Aslında oral seks yapmaktan *hoşlandığım* ortaya çıktı.

Zevkin onu tüketeyeceği noktaya kadar gardını indiren adamı görmek hoşuma gitti. Onun savunmasız hale gelmesini izlemek benim için güçlendiriciydi.

Tam şu anda, Cane benim için çok savunmasızdı. Şimdilik gardını indirmişti ve ben de sikini daha hızlı emdim, bir elimle dibine sarıldım ve hafifçe pompaladım. Dilim tekrar ucunun etrafında döndü ve göğsünde derin bir gümbürtüye neden olan tuzluluğu yaladım.

"Lanet olsun Kandy," diye dişlerini gıcırdattı. Başımı kaldırdım ve başı düştü. Gözleri benimkilere kilitlendiğinde çok sertti. Bana tekrar durmamı söyleyecekti ama gözlerimiz birbirini bulduğunda fikrinin değiştiğinden emindim.

Başımın sallanışını, dilimle sikini ıslatışımı izledi. Bir elimle onu okşamamı izledi, dudaklarım kalın, güzel ucunun etrafında mühürlenmişti.

Dişleri alt dudağını yakaladı ve ellerinden biri başımın arkasına geldi. Üzerine bastırarak onu daha derine almamı sağladı. Daha da içeri iterken öğürdüm ama ona bakmayı bırakmadım.

Hoşuna gitmişti, boğazımda onunla çıkardığım sesler hoşuna gitmişti. Gözlerim sulandı ve elimi çekerek onun liderliği ele almasına izin verdim. Beni durdurmadığı sürece bana ne yapmak isterse yapabilirdi. İki elini başımın iki yanına koyarak kalçalarını yukarı kaldırdı ve ağzımı hafifçe sikti.

Aleti her seferinde boğazımın arkasına çarpıyordu ve giderek derinleşen her itişte boğuluyordum, ama o gevşiyor, hemen geri dönmeden önce nefesimi tutmama izin veriyordu.

"İstiyor musun? İyi o zaman. Bana bakmaya devam et," diye mırıldandı. "Ben senin o güzel küçük ağzını sikerken bana bakmaya devam et."

Sesi amımın sıkılaşmasına neden oldu. Ona bakmaya devam ettim, kendini daha iyi konumlandırmak için kalçalarını ayırdığını hissettim. O kadar sert ve büyüktü ki. Neredeyse nefes alamıyordum ama yakın olduğunu biliyordum ve vazgeçemiyordum.

Cane, Carl gibi değildi. Carl sadece oturur ve işi benim yapmama izin verirdi. Bazen bana ne yapacağımı söylerdi, ama fazla bir şey söylemezdi. Ama Cane? O farklıydı. Çok farklıydı. Cane sınırlarımı test ediyor, onunla ne kadar başa çıkabileceğimi ölçüyor gibiydi. Gözleri alev alev yanıyordu, neredeyse alay ediyordu. Onu hiç böyle görmemiştim, bu kadar gaddar ve hâlâ çok yakışıklıydı. Onunla ilgili her şeyi sevdim.

Bana bakarken hissettiklerim.

Teni ağzımda ne kadar pürüzsüz ve sıcaktı.

Amım nasıl da zonklıyor ve ağrıyordu, bana tekrar dokunması için can atıyordum.

Başımdaki tutuşunu bıraktı ama kalçalarını pompalamaya devam etti. Başımı tekrar aşağı yukarı salladım, sık ve derin yutkunmaların bir karışımını yarattım.

"Evet, aynen öyle," diye inledi Cane ve koltuğun kollarını kavradı, tırnakları deriye batıyordu. "Kahretsin, Kandy. Bu işte nasıl bu kadar iyi olabiliyorsun?"

Gülümsemek istedim. Onun sözleri benim için ödül gibiydi ve ben de köpek yavrusuydum. Beni onlarla ödüllendiriyordu ve bunun farkında bile değildi. Nasıl iyiydim? Frankie. Çok fazla porno izliyor ve Tumblr'da geziniyordu, denemek istediğı bir şeyi göstermek için sık sık telefonunun ekranını yüzüme doğru itiyordu. Onun yüzünden ben de bir hesap açmış ve Tumblr'da gezinmişim, sadece tahrik olmak ve çaresiz kalmak için. Yine de bir iki numara öğrenmişim.

Cane patlamak üzereydi. Tüm vücudu gerilmişti, aleti o kadar sertleşmişti ki bir şeyleri kırabileceğinden emindim. Bunu yapmak üzere olduğuma inanamıyordum - onu ailemin çatısı altına getirdiğime. Her an içeri girebilirlerdi ve bu korkutucu düşünce yine de beni durdurmaya yetmedi, ama sadece biraz zaman alacaklarını bildiğim için. Babamın gittiğı hastane otuz dakika uzaklıktaydı.

Tek yapmak istediğim Cane'i memnun etmekti. O anki görevim onun dölünün tadına bakmaktı, bu yüzden bir elimi yukarı kaydırarak kaslı göğsünü okşadım.

Gözlerim onun yüzüne kaydı. Çoktan bana bakıyordu, burun delikleri açılmıştı.

"Devam et," diye mırıldandı, sesi kabaydı. "Sikimi böyle emmeye devam et. Yaklaştım." Daha sert inledi. "Ağzın öyle lanet bir his veriyor ki

iyi."

Sikini avuçladım, işini bitirmeye hazırdım. Elim etrafını sardı ve yukarı aşağı pompaladım, sonra bileğimi bükerek kalınlığını sıktım.

"Çok iyi." Gözlerini kapattı, başı geriye doğru düştü. Ellerinden biri başımın üstüne düştü ve saçlarımı avuçladı, vücudu saniyeler sonra sertleşti. Kalçalarını yukarı doğru savurarak son bir kez ağzıma sertçe soktu.

"Ohh kahretsin," diye inledi ve ben onun kalınlığının etrafında inledim, acıdan değil, tamamen memnuniyetten. "Oh, Kandy. *Siktir, bebeğim.*" Saçlarımı daha sıkı tuttu ve ben daha ne olduğunu anlamadan sert ve hızlı bir şekilde boğazımdan aşağı boşalmaya başladı.

Onu dünyanın en tatlı suyuymuş gibi içime çektim ve sonra geri çekildim, dilimi sikinin başının etrafına dolayarak her bir tuzlu, keskin damlayı kucakladım. Titredi ve zayıf bir şekilde inledi.

Doyduğunda arkasına yaslandı, gözleri hâlâ kapalıydı. Ona baktığımda hâlâ bacaklarının arasında diz çökmüştüm ve göğsünün inip kalkmasını, vücudunun nefes almak için çabalamasını izlerken hafifçe gülümsedim.

Sonunda bana bakmak için gözlerini tekrar açtı. "Bu konuda nasıl bu kadar iyisin?" diye sordu, sesi daha derindi ve sanki gerçekten merak ediyormuş gibi kaşlarının arasındaki çukurun oluştuğunu gördüm.

"Bunu yaptığım ilk kişi sen değilsin," diye itiraf ettim.

"Annenin bana bahsettiği şu adam..." Sertçe yutkundu, ellerinden biri yumruk haline geldi. "O mu?"

Başımı salladım. Kelimelerle cevap vermek istemedim. Bunu düşünürken bile yüzüm kızarıyordu - *Cane'in* bunu düşündüğünü düşünürken bile.

"Ne zaman?" diye sordu, sesi kurumuştu. Şimdi tedirgin görünüyordu. "Eskiden bazen okuldan sonra yapardık."

Cane'in kaşları daha da çatıldı ve sonra öne doğru eğilerek benimle burun buruna geldi. Yüzümü tekrar parmaklarının arasına aldı ve gözleri ağzıma kaydı. "Şu andan itibaren o dudaklar sadece sikimin etrafında dolaşacak. Anladın mı?"

Gözlerimi hızla kırptırdım, nefeslerim sığılaştı. Sadece onun için mi? Yani bu tekrar isteyeceği anlamına mı geliyordu? Kalbim göğsümde dans ediyordu ama sözleri beni heyecanlandırmamış gibi davrandım.

"Bana ne yapacağımı söyleyemezsin, Cane," diye mırıldandım.

"Az önce yaptım." Koltuğunda doğruldu. "Kirli oynamaya devam etmek, senin için açılmamı sağlamaya çalışmak mı istiyorsun? İyi o zaman. Ama yapmana izin vereceğim tek şey bu. Sikimi istediğin kadar emmene izin vereceğim. Ama sadece *benim* şartlarımla."

"Şartlarınız?"

"Sadece ben söylediğimde. Az önce yaptığın gibi sürprizler yok artık." Sonra sertçe yutkundu, boğazı düğümlendi. "Bana karşı hissettiğin şeyin uzun sürmeyeceğini biliyorum, bu yüzden sessiz kaldığın ve o dudakları bana sakladığın sürece sana istediğini vereceğim."

Kıskançtı. Bu çok açıktı. Belki *de* benim küçük arkadan bıçaklama numaram işe yaramıştır.

"Anladın mı?" diye fısıldadı dudaklarına. Başımı salladım.

"Anladım."

"Aferin kızıma." Ayağa kalktı, ben de geri kaydım ve kendimi ayakta durmaya zorladım. Önce külotunu, sonra da pantolonunu düzeltti. Kendini düzelttiği süre boyunca gözlerimin içine bakıyordu. "Plaja gittiğimizde, az önce yaptığını deneyemeyeceksin. Ailen her zaman etrafta olacak. Fark edebilirler, o yüzden bana bir iyilik yap ve biz oradayken hiçbir şey deneme, tamam mı?"

"Elbette," diye mırıldandım. Tam bunu söylediğim sırada garaj kapısının açıldığını duydum. Annem ve babam buradaydı. Neyse ki Cane toparlanmıştı. Tekrar kanepeye oturdu ve ben de onu takip ederek televizyona odaklandım ve hiçbir şey olmamış gibi davrandım.

Annemle babam içeri girmeden önce Cane gerçekten beklemediğim bir şey söyledi.

"Eğer hala o *çocukla* konuşuyor ve takılıyorsan, ondan ayrıl." Bu bir talepti, rica değil. Yüzü ve ses tonu ciddiye. Hiçbir şey söylemedim, sadece ona baktım.

Birincisi, cevap vermek için çok geçti çünkü kapı açılıyordu ve annem "Ben geldim" şarkısını söylüyordu.

İkincisi, ona hayır dersem bana istediğimi vermeyeceğini biliyordum ve tek istediğim Cane'di, benim için ne kadar kötü olursa olsun.

Ben de gülümsedim ve kabul ettim.

C A N E

Destin'e yapacağımız sahil gezisi iki gün içinde gerçekleşecekti ve ben zihinsel olarak hazırdım. Fiziksel olarak mı? O kadar da değil. Başka şeyler düşünmeye çalıştım ama bu imkânsızdı, çünkü Kandy etrafımdayken vücudumun nasıl tepki vereceğinden emin değildim.

Beş gün boyunca benimle aynı sahil evinde olacaktı. Buna hazır mıydım? Bununla başa çıkabilir miydim? Onu mayoyla, bacaklarını açıkta bırakan şortlarla ve crop top'larla görmek? Teni, kıcı ve göğüsleri?

Derek ve Mindy'nin oturma odasında olanlardan sonra, hayatımı kurtarmak için onu aklımdan çıkaramıyordum. Boş zamanlarımda bir kısmında geceleri ve hatta ülke çapındaki uçuşlarda içki içmek bile yardımcı olmadı. Yaptığım iğrenç şeylerden kaçmama yardımcı olacağını düşünmüştüm ama bu sadece dürtüleri yoğunlaştırdı, istekleri kısırlaştırdı ve talepkar hale getirdi.

Bana bakma şeklinden kurtulamıyordum, kötü olmak için yalvaran iyi bir kız gibiydi. Geniş, kahverengi gözleriyle bana baktı ve dudakları sikimin etrafında kenetlenince kendimi kaybettim.

Bana doğru yürüdüğünü görür görmez onu durdurmalıydım ama kucagımda olması iyi hissettiriyordu. Dudaklarının dudaklarımda olması sarhoş ediciydi... ve son derece berbattı.

Ben karmaşık bir adamdım ve bunu bilmesi gerekiyordu. Birkaç yaş daha genç olsaydım ve Kandy en iyi arkadaşımın kızı olmasaydı bile, yine de onun ihtiyacı olan erkek olamazdım.

Benim iyi bir insan olduğumu düşünüyordu ama gerçekte kim olduğum hakkında hiçbir fikri yoktu. O sadece yüzeyde olanı görüyordu - Bay Cane, babasının arkadaşı. Derek'in arkadaşı olan herkesin iyi olması gerekirdi çünkü o iyi bir adamdı ama ben ona hiç benzemiyordum.

Derek buralarda olsaydı beni kendisi için tutuklatacak şeyler yapmıştım, o kadar çok şey yaşamıştım ki. Kızının yanına adım atmama asla izin vermezdi. Ne istediğini bilse de hâlâ masumdu, benim için fazla masumdu.

O gün oturma odasında ona söylediklerimi düşünecek zamanım olmuştu ve bana ne oldu bilmiyorum. Neden ona sadece dudaklarını üzerimde kullanmasını söylemişim? Aptalca davranıyordum, kalın, geçilmez bir anın içinde sıkışıp kalmıştım.

-Asla unutamayacağım bir andı.

"Bay Cane," sekreterimin sesi hoparlörü keserek zehirli düşüncelerimi böldü.

Sanki o da aynı odadaymış ve düşündüğüm her şeyi duyabilirmiş gibi kravatımı düzelttim. Dahili telefon düğmesine basmadan önce boğazımı temizledim. "Evet, Cora?"

"Bayan Hugo akşam yemeği için lobide. Güvenliğin onu yukarı göndermesini ister misiniz?"

Kelly'den bahsedince boğazım düğümlendi. Kelly Hugo. Benim... o benim için her neyse. On sekiz yaşında bir kız yerine düşünmem *gereken* kadın. Herkes Kelly'yi kız arkadaşım olarak görüyordu ama ben ona öyle diyebileceğimden pek emin değildim. Haftada en fazla iki kez buluşurduk. O benden hoşlanıyordu, ben de ondan hoşlanıyordum ama ona hiçbir zaman kız arkadaşım dememiştim. Daha çok çıkarları olan bir arkadaş gibiydi ve daha fazlasını istediğinden şüpheleniyordum. "Daha fazlası" seçeneğine nasıl yanıt vereceğimi asla bilemedim, bunun yerine onu memnun eden şeyi yaptım.

Hoparlör düğmesine bastım. "Tabii. Yukarı gönder." Sandalyemden kalktım ve ellerimi ceplerime sokarak geniş pencereye doğru yürüdüm.

Kelly'nin sesini duymam uzun sürmedi. "Nasılsın Cora?" diye selamladı.

"Harikayım Bayan Hugo. Umarım iyi gidiyorsunuzdur. O içeride."

Kapı açıldığında menteşeleri hafifçe gıcırdadı ve Kelly odaya girerken omzumun üzerinden baktım. Büyüleyiciydi. Hayır, gerçekten. Kesinlikle muhteşemdi.

Teni bronz ve kusursuzdu, bacakları ipek gibi pürüzsüzdü. Saçlarını sıkı bir topuzla toplamış ve tenini biraz daha koyu gösteren gök mavisi bir elbise giymişti. Annesinin Latin kökenli babasına aşık olması sayesinde doğal bir ışıltısı olduğu için bronzlaşmaya pek ihtiyaç duymadığıyla hep övünürdü.

Elinde Bobby's Steakhouse'un kese kâğıdı vardı ve akşam yemeğini içine saklamıştı. Durduğum yerden kokusunu alabiliyordum. Beni gördüğünde gözleri parladı. Poşeti masamın üzerine koyar koymaz bana doğru koşmaya başladı. Döndüm ve ben daha tam açamadan kollarıma girdi, beni dudaklarımdan usulca öptü.

"Sonunda seni görmek çok güzel," diye iç geçirdi.

"Ben de aynısını söyleyebilirim." Ona gülümsedim. Topuklu ayakkabı giymek zorunda olmamasına rağmen yine de ayak parmaklarının ucuna bastı ve dudaklarıma bir öpücük daha kondurdu.

Fazla çaba sarf etmedim, edemezdim de. Aklım başka bir yerdeydi, boktan şeyler düşünüyordum. Sanki fark etmiş gibi kaşları birbirine yaklaştı ve omuzlarımı kavrayarak aramıza biraz mesafe koydu. "Sorun ne?" diye sordu omuzlarımı sıkarak. "Gergin hissediyorsun,

Quinton."

"Sadece... iş stresi. Her zamanki gibi."

Masaya yönelmeden önce omzuna bir kez vurarak geri çekildim. "Ne almaya karar verdin?"

Döndü ve sanki yemeği yeni hatırlamış gibi gülümsedi. Çantayı masadan aldı ve odanın köşesindeki iki katlı masaya götürdü.

Masayı almak onun fikriydi. Beni yeterince göremediğini iddia ediyordu ve iş dışında sadece nadiren öğle ve akşam yemeklerinde bir araya geldiğimiz için, 5.000 dolarlık masamda yemek yeme konusunda mazeret üretemeyeyim diye masayı aldı. Ben her zaman ona gelemediğim için o bana gelmeye karar verdi.

"Sevdiğin T-bone bifteği aldım," diye duyurdu, "yanında da tatlı patates güveci, buharda pişmiş brokoli ve kuşkonmaz var." Hiç vakit kaybetmeden yiyecekleri poşetlerden çıkardı. Normalde Kelly'yi böyle giyinmiş görmek - kısa elbiseler ve bacaklarını gösteren yüksek topuklu ayakkabılar- her ne yapıyorsa onu durdurmak, masanın üzerine yatırmak ve onu becermek istememe neden olurdu.

Ama bu gece değil.

Bu gece kendimde değildim. Dürüst olmak gerekirse, oturma odasında Kandy ile olanlardan beri Kelly'ye dokunmayı pek düşünmemiştim.

Ona dokunmaya dayanamıyordum çünkü içine girer girmez Kandy'yi hayal edeceğimi biliyordum. Muhtemelen kazara onun adını söyleyecektim. ile

O kız aklımda ve çevremdeyken, özdenetimim her zaman yok olmuş gibiydi ve inanın bana, bu gerçekten nadir görülen bir şeydi.

Kandy. Kandy. Kandy. Siktiğimin Kandy'si.

Beni deli ediyordu ve yanımda bile değildi. Her zaman sakın ve derli toplu biriydim; beş yüzden fazla çalışanı olan, sahibi olduğum o pahalı binada bulunmamın nedeni de buydu. Kontrollü olmak en iyi bildiğim şeydi. Belki de Kandy'nin bu kadar ilgimi çekmesinin nedeni buydu.

Daha önce de pervasızdım. Hiç düşünmeden bir sürü çılgınlık yapmıştım. Bu alışkanlığımdan kurtulduğumu sanıyordum ama görünüşe göre hâlâ risk almak istiyordum. Sınırdaki yaşamak. Çizginin dışına çıkmak ve kuralları çiğnemek bana her zaman yadsınamaz bir heyecan vermişti.

Kandy kontrolümü test etti ve benimle sürekli kuralları çiğnedi. Düğmelerime nasıl basacağını ve derimin altına nasıl gireceğini biliyordu. Muhtemelen benim sakın ve derli toplu saçmalıklarımı görebilen ve beni gerçekte olduğum gibi görebilen tek kişiydi.

"Quinton?" Kelly seslendi. Kafamı kaldırdığımda kaşlarını çatmıştı. Bana doğru yürüdü. "O kafanın içinde neler oluyor?" Şakacı ve tatlı görünmeye çalışıyordu ama sesinin derinliklerindeki endişeyi duyabiliyordum.

Zorla gülümsedim ve başımı salladım. "Önemli bir şey değil. Ben iyiyim." Kelly'nin yanındayken bile iyi bir adammışım gibi davranıyordum. Herkese göre iyi bir adamdım, ama içimdeki kargaşayı bilselerdi - sürekli bir tehdit olan kaos ve karanlık - aksini düşünürlerdi.

"Hadi," dedi Kelly, elimi tutup beni masaya götürürken. "Seni bu bunalımdan kurtarmak için iyi bir yemeğe ve harika bir şaraba ihtiyacın var." Tempt'in en iyi şarabından bir şişe çıkardı ve ben de ona gülümsedim.

Kelly iyi bir kadındı.

Aslında harika bir kadındı.

O da benden daha iyisini hak ediyordu. Doğrusu, hâlâ nasıl görüştüğümüz hakkında hiçbir fikrim yoktu. Ona elimden geleni yapmadım. İşle o kadar meşgul oluyordum ki ona mesaj atmayı ya da aramayı unuttuğum günler oluyordu ama o hiç şikâyet etmiyordu.

Belki de anlıyordu. Varlıklı bir ailede büyümüştü. Çocukken hiçbir şey için endişelenmek zorunda kalmadı, ama bana sık sık ailesinin onunla daha fazla zaman geçirmesini dilediğini söylerdi.

Çocukluklarımız tamamen farklıydı. Onunla ya da herhangi biriyle kendi çocukluğum hakkında pek konuşmazdım. Ailem hakkında çok şey bilen tek kişi Derek'ti ve bunun tek nedeni de o gece orada olmasıydı.

Annemi kurtarmıştı ve yaşadığım cehennemi bir anlığına görmüştü. Bunu gördükten sonra, ona kendimle ilgili birkaç şey söylemekten başka seçeneğim kalmamıştı.

Kelly gibi her zaman parlak, sıcak bir aura yayan bir insan için fazla karanlıktım. Kandy, Kelly ve benim iyi bir çift olamayacağımızı söylerken haklı olabilirdi ama Kelly benim karanlığımda bir ışık huzmesiydi ve belki de ona tutunmak istememin nedeni bu ışıktı.

Bulabildiğim her ışığa tutundum. Derek ve ailesi bir ışıktı. Kız kardeşim de bir ışıktı ama son zamanlarda onun ışığından pek faydalanamıyordum. Aklımı kaybetmemek için ışığa ihtiyacım vardı. Uzun bir süre karanlığa hapsolmuştum.

-Onun tarafından kuşatılmış. Onun tarafından boğulmuş.

Bu zamana kadar Kelly'i oyaladığımı biliyordum. Bazen onun da bunu bildiğini ve sadece ayrılmamı ya da bu konuda konuşmamı beklediğini hissediyordum. Bazen stresim o kadar yüksek olurdu ki rahatsız edilmek istemezdim. Yanlış bir zamanda ortaya çıkıyordu ve ben de ona gitmesini söylüyordum, nazıkçe değil ama o yine de etrafımda dolanıyor, beni bekliyordu. *Beni istiyordu.*

Pisliğin teki olduğumu kabul ediyorum.

Adil değildim, ama Kelly bir pislik olduğumu umursamadı. Kandy'nin umurunda değildi.

Peki ya en iyi arkadaşım? Derek mi? O da kesinlikle umursamıyordu. Yine de beni hayatında tuttu, yine de beni sevdi ve ben ona ihanet ettim.

"Demek benden uzakta beş gün geçireceksin, ha?" Kelly bir parça kuşkonmaz ısıırken başımı kaldırdım. Tabaklarımızı yemekle doldurduğunu fark etmemiştim bile.

"Sadece Derek'le küçük bir tatil. Bir süredir birlikte takılmıyorduk. Onun evini ziyaret etmek pek sayılmaz, bu yüzden biraz uzaklaşmanın eğlenceli olacağını düşündüm."

"Biliyorsun, her zaman gelip Mindy ile biraz daha fazla zaman geçirebilirim. O harika bir insan ve onunla beş gün geçirmek onu tanımama gerçekten yardımcı olabilir."

İşte başlıyoruz. Bunu yine yapıyordu - bana ipuçları veriyor, onu benimle tatile davet etmemi sağlamaya çalışıyordu.

İlk başta bunun iyi bir fikir olduğunu düşünmüştüm. Kelly benim dikkatimi dağıtacak ve Kandy'den uzak durmak için iyi bir neden olacaktı, çünkü Kelly benim üzerimde olmayı seviyordu. Ama sonra Kandy'yi ve Kelly peşime takılırsa ne kadar kızacağını düşündüm. Ona orada olmayacağını söylemişim ve Kandy her zaman sözümü tutmamı isterdi.

Mindy Kelly'yi de getirmemi istemişti ama ben buna yanaşmadım. Kelly ve ben sadece bir *şeydik*. Bir kaçamak olarak başladı ve başka bir şeye dönüştü. Tam olarak açıklayamadım. Derin bir konuda bağlantı kurduk ve oradan başladı. Bir ilişkinin sınırındaydık ama birkaç ay sonra bile henüz tam olarak o noktaya gelmemiştik.

Arada bir geceyi birbirimizin evinde geçiriyorduk, programımda boş yer olduğunda yemek yiyorduk ama tatil yapmak farklıydı. Daha önce ailem dışında bir kadınla tatile çıkmamıştım ve şimdi de çıkmayı planlamıyordum. Keşke onu D ve ailesiyle tanıştırmaya getirmeseydim diye düşündüm. Onunla işler çok hızlı ilerliyordu ve bunun için kendimi suçluyordum. İş dışında ne yaptığımı ve kimlerle takıldığımı öğrenmek için yalvardı, ben de onu onlarla tanışmaya getirdim. Biraz daha beklemeliydim.

"Bunu hayır olarak kabul ediyorum," diye mırıldandı sıkı bir gülümsemeyle. Acısını hafifletmek için şarabını yudumladı.

"Hayır Kelly, öyle değil. Sadece... Bunu açıklayamam. Derek ve ailesinin kalbimde özel bir yeri var. Onlara karşı çok özel olduğumu biliyorsun. Gitmemi istediler ve ben de yanımda birini getirerek onları rahatsız etmek istemedim. Planları vardı. Oradaki etkinlikler için belli miktarda bilet almışlardı. Bir tür aile meselesi gibi, anlıyor musun?"

"Anlıyorum." Cevabımdan memnun kalmamıştı.

Bir parça kuşkonmaz ısırdım. "Döndüğümde seni yemeğe götüreceğim," diye söz verdim.

"Her zaman yemek yeriz, Quinton. Her zaman. Bıktırıcı olmaya başladı. İlerlememiz gerektiğini hissediyorum. Derek ve Mindy'nin anlayış göstereceğinden eminim ve sizin katıldığınız etkinliklere katılmayıp siz dönene kadar sahil evinde kalmamın bir sakıncası yok."

"Kelly," diye uyardım.

"Hayır. Bana *Kelly* deme, Quinton. Ben ciddiylim." Yüzünden bu anlaşılıyordu. Masanın öbür ucuna uzanıp elini benimkinin üzerine koydu ve yüz hatlarını yumuşattı. "Açılmakta zorlandığını biliyorum. Bunu anlıyorum, gerçekten anlıyorum. Zamanının çoğunu yalnız geçirmeyi seviyorsun çünkü tek bildiğin şey yalnız olmak ve kendi başına bir şeyler yapmak, ama ben senin için buradayım Quinton. Seninle bir şeyler yapmak istiyorum. Seni daha iyi tanımak istiyorum. İş her zaman araya giriyor ama bu tatil, telefonlar, e-postalar ve diğer her şey tarafından bölünmeden istediğimiz kadar uzun süre birlikte olmamız için mükemmel bir fırsat olacak. Birbirimizi gerçekten tanıyabiliriz.

Bakalım bunu bir üst seviyeye mi çıkaracağız yoksa olduğu yerde mi tutacağız."

Sertçe yutkundum.

Sikeyim. Beni taşaklarımdan yakaladı.

O anda tek düşünebildiğim Kandy'nin Kelly'nin peşime takıldığını görünce ne kadar sinirleneceği idi. İşin bu noktaya gelmemesini diledim.

-Öyle ki Kelly'yi yanıma alarak Kandy'yi gücendiriyordum. Başlarda zararsızdı -sadece basit bir hoşlanma, bunu biliyordum- ama sonra daha da büyüdü. Bu hoşlanma bakışmalara ve derin bakışlara yol açtı. Sonra derin bakışlar ağır nefes almaya. Sonra yoğun nefes alma öpüşmeye, emmeye ve yoğun parmaklamaya dönüştü. Bu benim bile başa çıkamayacağım kadar fazlaydı ve çok fazla şeyle başa çıkmıştım.

Ama bu farklıydı.

Kandy'yi istememem gerekiyordu. Ona dokunmamam ya da dudaklarını sadece benim üzerimde kullanmasını söylememem gerekiyordu, ne kadar cazip olurlarsa olsunlar ve onları başkası üzerinde kullanmış olması beni ne kadar kızdırırsa kızdırırsın. Ona dokunulduğunu ve kullanıldığını öğrendiğimde bir orospu çocuğunu ikiye bölmek istedim ama nasıl yapabilirdim? O benim değildi -asla benim olamayacaktı- ve bunu biliyordum.

Birlikte olmam gereken kadın tam karşımda oturuyor ve ona bu tek şeyi vermem için yalvarıyordu. Ona bok gibi davrandıktan, randevuları unuttuktan ve her zaman son dakikada iptal ettikten sonra, en azından bunu yapabilirdim. Cidden, öyleydi. Kelly'ye aldığından daha fazlasını borçluydum. Bir parçam onu memnun etmek istiyordu, bu her neyse çok ciddiye almasam bile. Bana karşı iyiydi.

Mindy, Kelly'nin gitmesi için can atıyordu. Arkadaşlarım benim için önemliydi.

Kandy benim için de önemliydi ama onun bu tutkusunun bir gün geçeceğini umuyordum. Benim çalışma odamda ve ailesinin oturma odasında olanları unutacağını umuyordum.

Lanet bir aptal olduğumu ve bunun bir daha olmasına asla izin vermeyeceğimi açıkça belirtmem gerekecekti. O genç bir kızdı. Başka birini bulup beni unutmak için bolca zamanı vardı.

Onu hak etmediğimi ne kadar bilsem de beni anlayan bir arkadaşaya ihtiyacım vardı. Bu arkadaşın kim olduğunu biliyordum, bu yüzden Kelly'nin elini tuttum ve "Bunu düşüneceğim" dedim.

K A N D Y

Babam Florida'ya özel bir jetle gideceğimizi söylediğinde heyecandan öleceğimi sanmıştım. Jetin Cane'e ait olduğunu ve Cane'in beş buçuk saat boyunca araba kullanmamıza izin vermek yerine bizi oraya götürmekten mutluluk duyacağını söylemişti.

Babam uçuşuna engel olmamızı istemediğini söyleyerek küçük bir yaygara kopardı ama hem annem hem de ben ona susmasını ve şükretmesini söyledik. En iyi arkadaşı bizi özel, tam donanımlı bir jetle gezdirecek kadar zengindi. Akli başında kim bunu geri çevirir ki? Babam reddederdi, çünkü ayak bağı olmaktan ya da rahatsızlık vermekten nefret ederdi.

Clay'in üniversite için yaz kampı olduğundan ve Frankie de iki ay daha UNC'ye gitmeyeceğinden, geziye benimle gelmeye karar vermişti.

Annem ve babam onun bize katılmasını sorun etmediler. Evdeki tek genç olduğum için sıkılmamı istemiyorlardı. Sanki hâlâ çocukmuşum gibi, etrafımın yetişkinlerle ve "yetişkin konuşmalarıyla" çevrili olacağını söyleyip durdular.

Bana göre on sekiz yaş çoğu insan için ciddiye alınabilecek bir yaştı ama görünüşe göre ailem için öyle değildi. Benim yanımda tartışmaya bile korkuyorlardı ve küfür etmeye başlamayayım.

Babam bana her zaman sevgi ve şefkat yağmuruna tutulması gereken narin küçük bir çiçekmişim gibi davrandı ve annem de aynı şekilde davranmaya yakındı, ancak bana ne zaman yer vereceğini biliyordu.

Destin'e yapacağım bu seyahati uzun zamandır bekliyordum. Annemle babamın birlikte çok zaman geçireceklerini ve hatta dışarı çıkacaklarını biliyordum, Cane ise sahil evinde tek başına olacaktı. Bu onu biraz daha yakından tanımak için mükemmel bir fırsattı.

Babamın kamyonetiyle özel piste yanaştık, Frankie yanımda zıplıyor ve ciyaklamasını tutmaya çalışıyordu.

"Buna inanamıyorum!" Pencereye yaklaştı, jete yaklaştıkça önüne bakıyordu. Beyazdı ve yan tarafında kırmızı renkle yazılmış Tempt kelimesi vardı. Evet, bu kesinlikle Cane's'ti.

Etrafa bakındım ama hiç araba görmedim. Sadece pilot şapkalı ve takım elbiseli bir adam ve elinde benzin pompası olan turuncu yelekli bir başkası vardı.

"Bu kadar zengin bir arkadaşınız olduğu için şanslısınız. Ciddiyim. Kim en iyi arkadaşının kendisini özel bir jetle tatile götürdüğünü söyleyebilir ki? En iyi arkadaşımın yaptığı en iyi şey bana Pinx adında büyük pembe bir oyuncak ayı vermektir."

Annem ve babam ön tarafta gülüşürken dirseğimle Frankie'nin kaburgasını dürttüm. "Tam bir ahmaksın," diye güldüm.

Frankie sırıttı. "Ama sen beni seviyorsun."

Babam arabayı jetten çok uzak olmayan bir yere park etti ve sert bir iç çekti. "İşte geldik."

Kapının kolunu tuttum. "Hadi, çıkar beni. O şeyi yakından görmek istiyorum."

"Tamam, ama çok yaklaşma. Görünüşe göre hâlâ bazı önemli işlerle uğraşıyorlar." Babam kapıları açmak için düğmeye bastı ve hem Frankie hem de ben hapisaneden çıkmış mahkûmlar gibi dışarı fırladık, daha iyi görebilmek için SUV'un etrafında koşturduk.

Jet çoktan çalıştırılmıştı ve motor gürültülüydü. Aslında tüm pist gürültülüydü. Pistte, koyu Georgia güneşinin altında park etmiş, çeşitli renklerde başka jetler de vardı. Hatta bazıları uçuyordu.

Çakılların üzerinde yuvarlanan tekerleklerin sesi kulaklarımı tırmaladı ve başımı çevirip arkama baktığımda beyaz bir Mercedes'in bize doğru yaklaştığını gördüm. Arabayı kimin kullandığını göremiyordum. Pencereden siyah bir şapka taktığını görebiliyordum. Siyah takım elbisesi ve kravatıyla arabadan indi, başını bize doğru salladı ve sonra arka kapıya yöneldi.

"Kim o?" Frankie sordu. O bunu yaparken, babam arabadan iniyor, sakat bacağına biraz ağırlık vermek zorunda kaldığında biraz homurdanıyordu.

Şoför arka kapıyı açtı ve Cane dışarı çıktı. Yakıcı sığağa rağmen onun varlığı tüylerimi ürpertti. Göbeğim sıkılaştı ve dudaklarım onu tamamen içime çekerken düzleşti.

Gözlerinde havacı güneş gözlükleri, dirseklerine kadar kıvrılmış düğmeli bir gömlek ve haki pantolon giymişti. Kollarındaki mürekkep, şimdiye kadar gördüğüm en beyaz gömlekle keskin bir tezat oluşturarak daha da göze çarpıyordu. Saçları düzgünce kesilmişti, kenarlarındaki yumuşak solgunluk jöleyle dalgalar haline getirilmiş saçlara kadar uzanıyordu.

"Vay anasını," diye fısıldadı Frankie nefesinin altından.

Kutsal bok haklıydı. Cane harika görünüyordu. Tatildeyken bile ateşliydi. Kendine güveni tamdı, gözeneklerinden seksapel fişkırıyordu.

Yaklaştıkça ona aptal gibi baktığımı fark ettim, bu yüzden başımı eğdim, ama tabii ki Frankie aval aval bakmaya devam etti. Onu sadece bir kez şahsen görmüştü ama bu kadar yakından değil.

"Cane," diye selamladı babam içten bir kıkırdamayla. Aptalca, erkekçe el sıkıştılar ve ayrılmadan önce birbirlerine kardeşçe sarıldılar.

"Nasıl hissediyorsun, D?" Cane sordu ve babam basit bir omuz silkme hareketi yaptı. "Özel bir jete binmek üzereyim ve çok rahatlatıcı bir tatile çıkacağım.

ailem. Bundan daha iyisini bulamazsın dostum." Cane kıkırdadı. "Bunu duydum."

Annem kamyonun ön tarafına doğru yürüdü ve Cane'in omuzlarına sarıldı. "Her zamanki gibi harika görünüyorsun, Cane."

"Teşekkür ederim Mindy. Çok rahat görünüyorsun," dedi Cane. "Keten pantolon sana çok yakışmış."

Annem gülümsedi, iyi bir seçim yaptığını anladığında her zaman takındığı o gülümsemeyle. "Teşekkür ederim. Önümüzdeki hafta için onları alıştırmam gerektiğini düşündüm."

Şoför arabanın diğer tarafına doğru yürüdü ve diğer arka kapıyı açtı. Cane'in bavulunu ve diğer bazı şeyleri aldığını düşündüm ama bir sandalet belirdi ve ardından kahverengi saçlı bir kafa ortaya çıktı.

Şoförün elini tutup yardımları için teşekkür ederken vücudu tek bir yumuşak hareketle kalktı ve kapı kapandığında çırpınan kalbim durdu.

Nefesim kesildi.

"Kim o?" Frankie, Kelly'yi bir aşağı bir yukarı süzerek sordu.

Kelly mi? Ama onu getirmeyeceğini söyledi.

İlk başta onu sadece uğurladığını düşündüm ama şoför bagaja yönelip bazıları pembe, bazıları Tiffany mavisi olan bavulları çıkardığında -ki bu renkleri Kelly seçerdi- gerçek yüzüme çarptı.

Kelly bizimle tatile geliyordu. Cane ile.

Onunla aynı odayı paylaşmak.

Sonunda gözlerimi Cane'e dikmeden önce gözlerimi kırıştırdım. Annem ve babam konuşuyorlardı ve gözleri bana kaydı. Çok ama çok kısa bir bakıştı ama gözlerindeki özrü gördüm. Bir şey söylemesine bile gerek yoktu. Her şey apaçık ortadaydı.

Bunu düşündüğünü duyar gibiydim: *Bu benim planım değildi. Bir anda oldu. Özür dilerim.*

"Oh, Kelly!" Annem sanki Kelly'nin etrafta olduğunu yeni fark etmiş gibi ciyakladı. "Mindy! Oh, şu haline bak! Harika görünüyorsun!"

Ortaokul kızları gibi ciyakladılar ve ben kusmak istedim. Kelly sadece Cane ve benim aramıza girmekle kalmamış, şimdi de annemi kazanmaya başlamıştı. Ben farkına bile varmadan en iyi arkadaş olacaktı ve o da sürekli gözümün önünde olacaktı.

Babam bagaja gitti ve boşaltmaya başladı. Ben de ona yardım etmeye karar verdim. Kelly ya da Cane'e daha fazla bakamazdım.

"Kim bu piliç?" Frankie omzumun üzerinden sordu, peşimden geliyordu Be

n. "Hiç kimse," diye mırıldandım.

"Belli ki önemli biri," diye kahkaha attı.

Bavulumun sapını tuttum ve hızla döndüm, sağa çarptım

Birinin göğsüne.

Cane'in göğsü.

İçimden yumuşak bir nefes yuvarlandı ve her ne kadar öfkeli olsam da - içim hayal kırıklığı ve öfkeyle kavrulsa da- vücudumun ona verdiği tepkiyi inkâr edemedim. Meme uçlarım sertleşti, neredeyse rahatsız edici bir noktaya gelmişti. Kirpiklerim titredi ve gözlerini bulduğumda ağzım kupkuru oldu.

"Kandy," diye mırıldandı Cane. "Senin yerine ben alayım."

"Hayır," dedim sıkıca. "Ben hallederim. *Kız arkadaşına* yardım etmeye ne dersin? yerine."

Annem ya da babamın görmesini umursamadan omzumla onu ittim. Kabalık ettiğimi düşünmeleri umurumda bile değildi. Annem her zaman yaptığı gibi benim adıma özür diler, babam da buna güler ve hormon derdi.

Umurumda değildi. Onun saçmalıkları için havamda değildim. Bana yalan söyledi. Bana onun gelmeyeceğini söyledi. O anda şımarık bir velet gibi davranıyordum ve bunun farkındaydım ama içimdeki hislerden kurtulamıyordum. Kafamda Cane benimdi. Kelly'nin değil. Benim. Bunun beni içten içe ne kadar öldürdüğünü nasıl göremezdi?

Cane'in pilot ve uçuş görevlisi olduğunu tahmin ettiğim bir kadınla konuşmasını izlerken, bir yanımda bavulum, diğer yanımda Frankie, kamyona yaslandım. O konuşurken başlarını sallıyorlar, söylediklerine çok dikkat ediyorlardı.

Cane bize doğru döndüğünde, "Artık binmeye başlayabiliriz," diye duyurdu. Annem ve Kelly, Destin'de yapılacak şeyler, nerede içki içilebileceği ve suyun ne *kadar güzel* olduğunu duydukları hakkında akılsızca sohbet ediyorlardı. Frankie yanımda sessizdi, sanki ani ruh hali değişikliği hissetmiş ve beni rahatsız etmek istememiş gibiydi.

Tek sorun... Bu konuda açılmak isteyip istemediğimi bilmiyordum. Frankie'ye ya da kimseye Cane'le ne yaptığımızı söylememiştim. Frankie ondan hoşlandığımı biliyordu ama o kadar. İki kez ilişkiye girmiştik ve babamla olan arkadaşlığı ve kendim için bunlar hiç olmamış gibi davranmak zorundaydım.

Frankie... bir bakıma beni örnek alırdı. Bunu asla kabul etmezdi ama her zaman rehberlik ve tavsiye için bana gelirdi ve her zaman annesinin de benimki kadar onunla ilgilenmesini dilerdi. Seçtiğim uyuşturucu Bay Cane yüzünden bunun mahvolmasını istemedim. O adama çok ama *çok* bağımlıydım.

Uçağa binip koltuklarımızı seçerken Kelly, "Kandy, elbisene bayıldım! Çok güzel görünüyorsun."

Gözlerimi devirmemek için kendimi çok zor tuttum. Benimle on yaşındaymışım gibi konuşmasından nefret ediyordum. Bana güzel olduğumu söylemesine ihtiyacım yoktu. On sekiz yaşına geldiğimde nasıl göründüğümü biliyordum. Her kız gibi benim de güvensizliklerim ve kusurlarım vardı ama çirkin olmadığımı tüm kalbimle biliyordum.

Belimi saran ve kalçalarımın üzerinde duran en sevdiğim şeftali rengi elbisemi bilerek giymiştim. Babam bu elbiseden nefret ediyordu ama tatilimiz olduğu için bana izin veriyordu. Tatil deyken biraz tenimi göstermemde bir sakınca yoktu ama dışarıda, örneğin okula, bir partiye ya da bir oğlanın evine giderken bunu giymem ona ciddi bir kalp krizi geçirtebilirdi.

"Teşekkürler," diye mırıldandım.

Annem ve babamın çaprazındaki koltuklara oturdum. Kelly de onların karşısındaki koltuklara oturdu. Sıralar arasında çok fazla açık alan vardı, bu yüzden bolca bacak boşluğumuz vardı ve ayrıca aramızda Frankie ve benim gerçekten duyulmadan sohbet edebileceğimiz kadar boşluk vardı.

Babam tüm bu boşluktan memnundu. Yüksek sesle içini çekti, bacaklarını uzatabildiği kadar uzattı ve "Ah, evet. Ben de bundan bahsediyordum."

"Hazır mıyız?" Cane jete bindiğinde sordu. Anneme ve babama baktı. Benimle göz teması kurmaktan kaınıyordu, bu çok açıktı.

"Her şey hazır, dostum. Sen hazır olduğunda hazırım," dedi babam.

"Kalkıştan önce su ya da başka bir şey ister misin?" Cane teklif etti.

"Hayır. İkimi sahile saklayacağım. Destin bu ciğer için hazır değil." Babam göğsünü hafifçe dövdü, tıpkı kibirli bir niversite öğrencisinin fiıdan bira içtikten sonra yapacağı gibi.

Annesi göz ucuyla ona bir bakış attı ve sonra başını sallayarak Cane'e gülümsedi, o da omuz silkip yarım bir gülümsemeyle karşılık verdi. Frankie güldü ve çantasından bir dergi çıkardı.

Çantamdan aşk kitabımı çıkarıp okumaya başladım ama Cane'in Kelly'nin yanındaki koltuğa oturduğunu fark etmedim. *Tabii ki oraya oturacaktı, çünkü başka nereye oturabilirdi ki?*

Kelly ona gülümsedi, kolunu ovdu ve kulağına bir şeyler mırıldanarak sırtımasına neden oldu.

Gözlerimi devirmiştim. Beş gün boyunca bununla başa ıkabileceğimden emin değildim. Cane ve Kelly'yi birbirlerinin üzerinde görmek midemi ağrıyacaktı.

Uçuş sırasında kafam giderek daha da karıştı. Her fırsatta Kelly'yi yüzüme vuracaksa neden bana dudaklarımı ona saklamamı söylüyordu?

Anlayamadım. Normalde olduğu gibi açık sözlü, dürüst ve açık sözlü olmasını istiyordum ama şu anda çok bencil ve kafa karıştırıcı bir pislik gibi davranıyordu.

K A N D Y

"Sadece onu neden yanında getirdiğini anlamıyorum." Bir hışımla bavulumun fermuarını çektim.

Bir saat önce Destin'e inmiştik. Vardığımızda Cane'in bizi bekleyen bir Mercedes minibüsü vardı.

Mülkün anahtarlarını almak için mülk yönetim ofisine bir gezi yaptık, popüler bir smoothie dükkanına uğradık (Cane herkesin içeceklerini ödedi) ve şimdi sahil evindeydik.

Çatı katında Frankie ile aynı odayı paylaşıyordum. Çatı katı, üç katlı sahil evinin en üst katında yer alıyordu. Kendi dairemiz varmış gibiydi. Hızlı bir şeyler yapmak istediğimizde bir mini mutfak bile vardı. Havuz ve plaj dışında aşağıya inmemize bile gerek yoktu.

Cane ve Kelly ikinci kattaydı ve ben sessizce Kelly'nin onunla aynı odada değil de kendi odasında uyuyacak kadar mütevazı olması için dua ettim ama bunun olmayacağını biliyordum. Cane bavullarını içeri getirdiğinde Kelly'nin kıkırdadığını ve odalarındaki manzaraya yaltaklandığını duyabiliyordum.

Annem ve babam birinci katta ana yatak odasında idi ve annem balkonlarının doğrudan sahilin muhteşem manzarasını sunan özel bir güverteye açılmasından çok memnundu.

"Bu kadar büyütecek ne var?" Frankie benimkinin karşısındaki kraliçe yatağa oturmuş, tırnak etlerini inceliyordu. "Onun kız arkadaşı, Kandy. Ondan hoşlanabilirsin ama onun da senin aşık olduğun kişi dışında bir hayatı var."

Frankie, Frankie, Frankie. Anlamadı ve asla da anlamayacaktı, çünkü gerçeği sadece ben biliyordum.

"Evet, ama benim aşkımı biliyor. Sanki ne hissettiğim umurunda bile değil." İçimi çektim, tedirgindim. "Bu sadece... bu bir aile meselesi, anlıyor musun? O aileden değil." Katlanmış bir etek çıkardım ve yatağın üzerine koydum.

"Ben de değilim." Frankie kaşlarını çattı ve kollarını kavuşturarak bana meydan okudu, muhtemelen bu ifadeyi telafi etmemi bekliyordu.

"Frankie, beş yaşından beri benim en iyi arkadaşımın. Neredeyse hayatının yarısını benim evimde geçirdin. Sütyenlerinden bazıları külot çekmecemde. Güven bana, sen ailedensin."

"Eh, sanırım bu doğru, ama hadi, K.J.! Gerçekçi ol! Onun gibi birinin sonsuza kadar bekar kalmasını bekleyemezsin!"

"Biliyorum, Frank! Biliyorum!" Eşyalarımı yerleştirmekten vazgeçtim, onun yerine yatağıma uzandım ve bacak bacak üstüne attım. "Bu konuda çocukça mı davranıyorum?"

"Gerçekten öylesin," diye güldü. "Bir düşünsene. Destin'deyiz amına koyayım. Az önce sahilde koşu yapan beş tane seksi adam gördüm ve o smoothie dükkanındaki üniversiteli çocuklardan bahsetmiyorum bile." Ayağa kalktı ve bana doğru yürümeye başladı. "Denizde bir sürü balık var. Bay Cane çok seksi ama dışarıda bakabileceğimiz ve hatta bir şeyler yapabileceğimiz çok daha fazlası var. Bizim yaşımıza daha yakın ve daha kolay elde edilebilecek erkekler." Ellerimi tutarak beni ayağa kalkmaya zorladı ve sonra omuzlarımı kavradı. "Ona olan aşkını aş artık. O bir hayatı ve bir sürü parası olan yetişkin bir adam. Kız arkadaşı burada, ama ne olmuş yani? Bu onu hâlâ üstsüz yüzerken izleyemeyeceğimiz anlamına gelmiyor."

Buna güldüm. "Cane'in yüzmeyeceğinden oldukça eminim." "Her neyse. Tatildeyse ve en azından tişörtünü çıkarmazsa bir kez olsun, o iyi kalpli Kelly tarafından şımartılması daha iyi."

Frankie ve ben günün geri kalanını sahilde güneşlenerek geçirdik. Mükemmel bir gündü, esintili ve masmavi. Gökyüzü bulutlardan arınmış, güneş mükemmel bir açıdan parlıyordu. Güneşin sıcaklığı cildimize yeterince yumuşak geliyordu ve iki saat boyunca ışınları içimize çekebiliyorduk.

Bronzlaşmayı ve Facebook ve Instagram'a yüklemek üzere bikinilerimizle binlerce fotoğraf çekmeyi bitirdiğimizde güneş batmaya başlamıştı. Havlumu ve plaj çantamı aldım ve Frankie'yi çıkışa kadar takip ettim.

Sahildeki evimize giden kısa, özel bir patikadan geçtik ve dışarıdaki duşlarda bir mola verdik. Frankie benden önce durulamayı bitirdi ve önce sıcak sudan yararlanacağını duyurduktan sonra havlusunu geride bırakarak eve doğru koştu.

Benim saçım Frankie'ninkinden daha kıvrıkcıktı, bu yüzden kumun çoğunu çıkarmam biraz zaman aldı.

Su üzerimden akarken, izlendiğime dair tuhaf bir hisse kapıldım. Duş başlığından uzaklaştım ve eve doğru baktım. Önce havuz alanını, sonra da balkonları taradım. İlk başta kimseyi görmedim ama sonra parlak turuncu bir titreşim gördüm.

Ateş.

Titreşimin parlayan turuncu bir ışığa dönüşmesini izledim. Sigaranın arkasından dumanlar yükseliyordu ve çubuğun arkasında Cane vardı.

İki kez nefes aldı, gözleri bana dikilmişti. İçimden ona sırtımı dönmek, saçlarımdaki ve göğüslerimin altındaki kumları temizlemeye odaklanmak geldi ama bunun yerine onun önünde yıkanma cüretini gösterdim.

Sigarasının ışıklı ucundan ve havuz ışıklarından gözleri parlıyordu. Sanki hayatı buna bağlıymış gibi sigarasından birkaç nefes çekti, ben de ellerimi önce göğüslerimde, sonra da bikini üstümün eteğinin altında gezdirerek kumları temizlemeye çalıştım.

Göğüs uçlarım üstümün altında sertleşti, birkaç nefesi bastırırken midem kasıldı. Su gittikçe soğuyordu ama bunun bir önemi yoktu. Bunu yaparken kendimi aptal gibi hissediyordum, ama bir şey bana gözlerindeki alev alev yanan sıcak bakıştan ona iyi göründüğümü söylüyordu. Çok iyi.

Elim önce karnımın, sonra da leğen kemiğimin üzerinde gezindi. Cane söndürmeden önce sigarasından bir nefes daha çekti. O beni izlerken ben de onu izledim. Burun deliklerinden dumanlar süzülüyor, esnek dudaklarının arasından süzülüyordu.

Sonra bir şey hatırladım.

Ona kızgın olmam gerekiyordu. Üzgün olmama rağmen, yine de onu memnun etmek istedim. Onu tahrik etmek. Onu tahrik edip edemeyeceğimi görmek. Kelly etrafımdayken bile tüm bunları yapabileceğimi bilmek, kendime dokunmak için parmaklarımı altına daldırmadan önce durmamı sağladı.

Cane de başını başka yöne çevirdi ve omzunun üzerinden baktı. O bunu yaparken Kelly'nin de onunla buluşmak için dışarı çıktığını fark ettim. Siyah, tek parça bir mayo giymişti, saçları kısa bir süre önce yüzmüş gibi nemliydi. Hemen Cane'in onu yüzerken izleyip izlemediğini merak ettim. Eğer Cane

Yüzeye çıkarken benimkinden daha büyük olan göğüslerinin arasından ve dudaklarının üzerinden suyun süzüldüğünü fark ettim.

Kalbim biraz daha sert çarpıyordu. Duşu kapattım ve çantamı alıp aceleyle kapıya yöneldim. Hâlâ beni izlediğini hissedebiliyordum.

Merdivenlere ulaşmak için mutfak ve oturma odasından geçmem gerekiyordu. Kimseye çarpmadan doğruca bizim kata koşmak istedim ama fazla uzağa gidemedim. Annem koltukta oturuyordu ve ben odayı geçerken dizüstü bilgisayarının kapağının üzerinden bir göz attı.

"Oh, işte buradasın." Gülümsedi ve beni gördüğüne sevinmiş gibi dizüstü bilgisayarının ekranını indirdi. "Plaj nasıldı tatlım? Bakıyorum bronzlaşmışsın."

Kendime bakarak başımı salladım. Belimde, Cane için neredeyse altımı indirdiğim yerde bronzlaşmamış bir deri parçası gördüm. Tenimin geri kalanı altın kahverengiydi, neredeyse bronz. "Evet, öyle. Çok güzeldi. Ben ve Frank bir sürü fotoğraf çektik."

"Bu çok iyi. Frankie'ye çoktan söyledim ama Cane bu akşam bize yemek ısmarlayacak kadar nazık davranıyor. Dışarıda yiyeceğiz ve bir saat içinde gitmeye hazır oluruz. Güzel giyin ama aşırıya kaçma." İnce çerçeveli gözlüklerinin üzerinden bana baktı ve bir an panikledim. Kendimi ifşa olmuş hissettim, sanki en derin karanlık sırlarımı biliyordu - Cane'le olan fantezilerimi ve şehvetimi. Biliyor muydu? Günlüklerimi bulup okumuş muydu? Bilgisayarımı mı karıştırmıştı? Hayır, yapamazdı. O *öyle bir* anne değildi. Mahremiyete ve gizliliğe inanırdı. "Ne demek istediğimi anlıyorsun, değil mi?" diye sordu ben hızlı bir kalp atışıyla merdivenlerde buluşurken.

"Ne demek istiyorsun?" Sesimi sabit tutmaya çalışarak sordum.

"Çok açık bir şey giyerek babanın kalp krizi geçirmesine neden olma," diye cevap verdi, sanki cevabı en başından beri bilmem gerekiyormuş gibi, sesindeki cesaretle. Bunu bilmem gerekirdi. Bunu bana her zaman söylerdi.

"Oh, evet! Doğru ya!" Sıkı bir gülümsemeyle etrafıma bakındım. "Babam nerede bu arada?"

"Bira içmeye gitti." Gözlerini devirdi ve ben bu göz devirmeyi biliyordum. Muhtemelen bira hakkında konuşmuşlardı, biz dışarı çıkana kadar bekleyebileceği ya da ilk gece çok fazla içmemesi gerektiği gibi. Bu çizgide bir şey. "Birazdan döner, o yüzden acele et ve giyin." Başımı salladım, ondan sonra merdivenleri ikişer ikişer çıktım. İkinci kata ulaştığımda sağ tarafa bakmaktan kendimi alamadım. Cane'in yatak odasının kapısı açıktı ve sadece birkaç adım ötedeydi. Yanına gidip neler olduğunu görmek istedim,

ama yeterince güçlü değildim. Tek bildiğim, yatakta öpüşüyor olabilecekleriydi. Ya da daha kötüsü, tıpkı bana yaptığı gibi, boşalana kadar onu parmaklıyor olabilirdi. Belli ki bu konuda biraz pratiği vardı.

Odama çıktım, duş aldım, makyajımı yaptım ve çabucak giyindim. Frankie'nin çiçekli elbisesinin fermuarını çekmesine yardım ettikten sonra iki kat merdivenden inip herkese katıldık.

Oturma odasına vardığımızda Cane'in elinde telefonuyla ön kapının yanında durduğunu, Kelly'nin de dizüstü bilgisayarından nihayet kurtulmuş ve kraliyet mavisi bir tulum giymiş olan annemin yanındaki koltukta oturduğunu gördüm.

"Oh, kızlar. Güzel. Hazırsınız." Annem ayağa kalktı ve Kelly zarif bir şekilde açılarak bize gülümsedi. "Artık gitmeliyiz. Babanız dışarıda bekliyor ve rezervasyonumuza geç kalmak istemeyiz."

"Rezervasyon mu? Şimdiden kulağa hoş geliyor," dedi Frankie omuzlarını hafifçe sallayarak.

Cane'in hâlâ ayakta olduğu kapıya ulaştım. Gök mavisi düğmeli gömleği ve siyah elbise pantolonuyla harika görünüyordu. Saçları da aynı şekilde şekillendirilmişti ve yanından geçerken bile kolonyasının kokusunu alabiliyordum.

Telefonunu arka cebine soktu, gözlerini üzerimde gezdirmeden önce kısa bir süre benimle göz göze geldi.

Dikkatini Kelly'ye verdiğini anlamak için bakmama gerek yoktu.

C A N E

Ona bakmadığım sürece sorun yok.

Kendime sürekli bunu söylüyordum ama bu lanet bir yalandı. Neden bu kızı unutamıyordum? Kelly benimle bir geziye çıkmıştı ve çok güzel görünüyordu. Akşam yemeği için dar kırmızı bir elbise ve uzun kırmızı topuklu ayakkabılar giymiş, saçlarını zarif bir şekilde toplamıştı. Harika görünüyordu ama ben daha çok küçük siyah elbise ve sandalet giyen on sekiz yaşındaki kıza odaklanmışım.

Birbirlerinin tam zıttıydılar.andy ve Kelly. Kelly sofistike, temiz ve şıktı. Kandy'nin de klas ve temiz olduğu anlar vardı ama sofistike olmaktan çok uzaktı. Pervasız ve vahşiydi. İstememem gereken her şey onda vardı ama yine de her bir santimini arzuluyordum. Kendini topluma göre şekillendirmemişti. Kendine has biriydi. O pervasız ruhu sorun yaratıyordu ama bana çok tanıdık geliyordu. Bana onun yaşındayken kendimi hatırlatıyordu.

Onu duşların yanında kumları yıkarken görmek beni çok şaşırttı. Bir şov sergiliyordu - izlediğimi ve başka tarafa bakmayacağımı biliyordu - başka tarafa bakamıyordum. Beni büyüdü altına almıştı ve eğer Kelly o gezide benimle birlikte olmasaydı, hemen sonra tekrar sikimi emmek için odama gizlice gireceğinden emindim. Hiç şüphem yoktu ve sadece bu düşünce bile sikimin zonklamasına ve ağırmasına neden oluyordu.

Akşam yemeği sahildeki bir restoranda verildi. Kızlar manzaraya bayıldılar. Gökyüzü değişmiş ve pembeler, maviler, turuncular ve mor sıçramalarla renklenmişti. Daha önce hiçbirinin görmediği bir manzaraydı, bu yüzden tabii ki kendi yaşlarındaki kızların yaptığı gibi, doğru olanı bulana kadar telefonlarıyla binlerce fotoğraf çektiler. Florida'daki gün batımlarını hep sevmişimdir. Beni hep rahatlatırlardı.

Kandy ve hatta Kelly'nin dahil olduğu bir konuşmadan kaçınmak umuduyla Derek'le spor konuşarak, her şeyden bahsederek kendimi meşgul etmek için elimden geleni yaptım. Kelly'nin bende bir sorun olduğunu bildiğini hissediyordum. Birçok kez kolumu ya da bacağımı okşadı ve sayamayacağım kadar çok kez iyi olup olmadığını sordu.

Beni tanımayı o kadar çok istiyordu ki, ama gerçekten ne düşündüğümü bilseydi, diğer yöne doğru koşardı.

Derek dördüncü birasından sert bir yudum alırken Mindy, "O biraları gerçekten de tıka basa içiyorsun, tatlım," dedi.

"O zaman iyi ki ben kullanmıyorum," diye güldü Derek ve Mindy biraz gergin görünüyordu. Gözleri benimkilerle buluşmak için parladı ve ben o bakışı biliyordum. Hem de çok iyi biliyordum.

O masada sırları olan tek kişi ben değildim. Derek'in de bir sürü sırrı vardı ve normalde bunları saklamak için elinden geleni yapardı ama nedense o gün öyle değildi.

Mindy'nin bakışlarını onu yola getirmek için bir işaret olarak aldım. "D, biraz yürüyüşe çıkmaya ne dersin, dostum?" Sandalyemi geriye iterek sordum. Mindy'ye odaklandım. "Yeriniz varsa, kendiniz ve kızlar için tatlı sipariş etmekten çekinmeyin."

"Oh, Cane. Ciddiyim. Bize çok iyi davranıyorsun. Akşam yemeği yeterliydi.

Yine de teşekkür ederim."

"Uh-ne?" Kandy'nin arkadaşı haykırdı. Sanırım adı Frankie'ydi. Kandy bana daha önce en iyi arkadaşı olduğunu söylediği için öyle olduğunu varsaymışım. Podyuma çıktığımızda Kandy bizi tam olarak tanıştırmadı, zaten ben de bunu beklemiyordum. Bana attığı ölümcül bakış, şu anda kendisiyle uğraşılmasını istemediğini anlamam için yeter de artardı bile. "Özür dilerim Bayan Jennings, ama tatlıyı asla ve *asla reddetmem!*"

Kandy kıkırdadı.

Mindy güldü. "Peki, ne istersin Frankie?"

"Çikolatalı-karamelli cheesecake olur." Frankie bana baktı, kirpiklerini kırıştırdı ve parlak, geniş bir gülümseme takındı. "Her lokmasını yiyeceğim, Bay Cane. Söz veriyorum."

Sırtarak başımı salladım ve Derek'i sadece birkaç adım ötedeki kapıya kadar takip ettim. Birkaç saniye sessiz kaldı. Bunun neyle ilgili olduğunu biliyordu. Üçümüz de biliyorduk -Derek, ben ve Mindy.

"Aşırı tepki veriyor," dedi biz daha ikinci merdivenleri inmeden.

"Bir saatten kısa bir süre içinde dört bira içtiğini gördükten sonra, buna aşırı tepki vermek demezdim. Ben buna dikkatli olmak derdim."

"Hayır." Derek içini çekti ve durdu, okyanusa odaklandı. Ben de onunla birlikte baktım, gelgiti, kıyıya vuran dalgaları izledim. Çok renkli gökyüzünün altında su daha koyuydu. Mükemmellik. "Eskiden olduğumdan çok daha ilerideyim, Cane. Öyle olduğumu biliyorsun."

"Öylesin ama en iyi arkadaşın olarak sana karşı dürüst olmak zorundayım." Bir adım geri çekilerek tekrar ona odaklandım. "Vurulma olayından beri daha çok içiyorsun. Mindy endişelendiği için bana birkaç kez bundan bahsetti. Başlarda anlayışlıydı. İyileştikten sonra kendini yeniden kendin gibi hissetmek için bir iki kadeh içkiye ihtiyacın olduğunu düşünüyordu ama ayda bir ya da iki kez bir paket bira alırken gün aşırı bira almaya başladın D. Gittikçe kötüleşiyorsun. Biriyle konuşman gerek."

"Ne?" diye tersledi. "Seninle konuşuyorum, değil mi?" Bana ciddi bir bakış fırlattı, boğazı düğümlendi. Savunmacı yönünü ortaya koyuyordu. Ben de o yönü hakkında her şeyi biliyordum. Derinlere kök salmıştı - onun düzgün ya da iyi konuşmayan yanı. Georgia aksanı sadece kızgın, tedirgin ya da bıkkın olduğunda ortaya çıkıyordu. "Psikiyatriste ihtiyacım yok dostum. Ben iyiyim."

"İyi değilsin. Kaçmak için içiyorsun. Ayrıca bir psikiyatriste görünmenin hiçbir sakıncası yok." Omzumun üzerinden baktım. Kelly Mindy'yi içki içmesi için bara götürmüştü. Kandy ve Frankie birbirlerine telefonlarını gösteriyor, büyük ihtimalle dedikodu yapıyorlardı. "Kızlarına bak, D. Sana güveniyorlar. Bu tatil sadece seninle ilgili değil. Bu senin iyileşmen ve bağ kurman için bir şans, her şeyi unutman ve ailenle birlikte biraz yaşamak için bir şans, anlıyor musun?"

Derek alay etti. "Anlamamı beklemiyorum, Cane. Sen milyon dolarlık bir şirketin CEO'susun."

"Sıfırdan inşa ettiğim bir şirket," diye ekledim kaşlarımı çatarak. "Uğruna her şeyimi feda ettiğim bir şirket."

"Biliyorum. Kahretsin, biliyorum. Öyle demek istemedim. Sadece... polis olmak zor," diye devam etti. "İşimi seviyorum, gerçekten seviyorum. Çocukluğumdan beri hep iyi bir adam olmak istediğimi biliyordum. İnsanlara yardım eden ve onları kurtaran türden, anlıyor musunuz? Yani bizim iyi adamlar olmamız gerekiyor, dünyanın güvenmesi gereken kişiler. Ama çoğumuzun kötü bir şöhreti var, çünkü birkaç kendini bilmez tetikçi yüzünden bu hale geldik." Bir an için konuşmayı kesti ve bana yan yan baktı. "Kahretsin, sana bunu söylemek üzere olduğuma inanamıyorum. Daha Mindy'ye bile söylemedim," diye mırıldandı.

"Ona ne söyledin?"

"Neden o adam o gece beni gerçekten vurdu?" "Neden vurdu?"

"ünkü ben siyahtım." Derek boynundaki yara izini kaşıdı, sanki hâlâ acısını hissedebiliyormuş, yanından geçerken sıyrıklarının yakıcılığını hatırlayabiliyormuş gibi. "Adamın kafası çok iyiydi. Ne kullandığını bilmiyorum, muhtemelen metamfetamin ya da başka bir şey. Ben geldiğimde kızı ön bahedeydi, vücudunun her yerinde morluklar vardı ve bacaklarının arasında kan vardı. Nefes almıyordu, ben de ona yardım etmeye çalıştım, kalp masajı falan yaptım. Babası sürekli bana bağınyordu ve geri ekilmemi, mülkünde beni istemediğini söyleyip duruyordu. Bana ocuk falan diyordu. Kıza ve ona göz kulak olamadım ve muhtemelen bu yüzden uvalladım. Ona göz kulak olmalıydım. Ne olduğunu anlamadan bana silah çekti. Bana bir *zencinin* kızına dokunmasına izin verirse lanetleneceğini, benim gibi biri tarafından lekelenmektense kızının ölmesini tercih edeceğini söyledi."

"*Kahretsin* D. Çok üzgünüm dostum." Buna ne diyeceğimi bile bilmiyordum. Kahretsin, ne diyebilirdim ki?

"Arabaya doğru koştum ama boynumu yakaladı. Kalçamı. Ama en çok canımı yakan şey kurşun yaraları değildi. Onun sözleriydi. Kesinlikle anılarımı canlandırdılar," dedi acı dolu bir kakhaha atarak. "Gerçekten kötü olanları." Başını kaşıdı.

Anılarla ilgili her şeyi biliyordum. Derek ocukken tacize uğramıştı. Annesi anlaşılmaz bir şekilde bağnaz bir adamla evlenmişti. Derek'in öz babası siyahtı ve o iki yaşındayken ölmüştü. Annesinin fotoğraflarını görmüştüm, çift ırklı güzel bir kadındı ama teni açık renkti ve Derek'inkinden çok daha açık tonlardaydı.

Üvey babası beyazdı ve *siyah üvey* oğluna karşı duyduğu hoşnutsuzluğu gizleme zahmetine katlanmıyordu. Az önce kullandığı o kelime mi? Üvey babası ona defalarca böyle seslenirdi. Ona *sahip olduğunu* ve hayatında asla bir şey yapamayacağını söylerdi.

Annesi bu konuda hiçbir şey bilmiyordu. Adamı seviyordu ve Derek onun mutlu olmasını istiyordu. Ne yazık ki, annesi Derek on altı yaşındayken öldü. Oldukça varlıklı bir kadındı, bir kuyumcu dükkânı sahibiydi ama öldüğünde Derek'e hiçbir şey kalmamıştı. Üvey babası her şeyi aldı ve arkasına bakmadı, bu da Derek'i babasının erkek kardeşiyle temasa geçip onun yanına taşınana kadar dört ay boyunca bir yetimhaneye koydu. Derek o zamandan beri üvey babasından haber alamamış.

"Kahretsin, bunun için üzgünüm. Gerçekten üzgünüm. Dedğin gibi, adamın kafası iyiydi. Neyse ki destek geldi, değil mi?" diye sordum. "O kilit altında. Bu nefreti etrafa yayamaz ve iyi insanları zehirleyemez."

"Kızı öldü, Cane. Eğer dikkatli olsaydım ve doğru şekilde tepki verseydim, muhtemelen hala hayatta olurdu, anlıyor musun? Henüz bana dokunmadığı için yanlış olurdu, ama kıza yardım ederken onu tutuklayabilirdim ya da başka bir şey yapabilirdim. Her şeyi yapabilirdim, dostum."

"Bunun için kendini suçlayamazsın, D. Vuruldu, dostum. Ona göz kulak olman gerektiğini kendin söyledin. Bu suçluluk duygusunu taşıyamazsın. Seni canlı canlı yer." Bir nefes aldım. Bunu duyduktan sonra lanet bir sigaraya ihtiyacım vardı. Hatta sert bir içkiye bile. Omzunu tuttum. "Bak, eve döndüğümüzde sana en sevdiğim burbondan bir shot dolduracağım. Ama sadece bir tane."

Güldü ama bu acı verici ve zorlamaydı ve gözleri hâlâ hüzünlü ve mesafeliydi. "İki tane ve bu gecelik bu kadar."

"Pekala, iki kişi. Ama içkiyi fazla kaçırmayacağınıza söz verin. Tatildegiz, anlıyorum. Ama Mindy senin için endişeleniyor. Eninde sonunda ona neler olduğunu anlatmak zorunda kalacaksın, D. O senin karın. Kafanın içinde neler olup bittiğini bilmeyi herkesten çok hak ediyor."

"Haklısın," diye iç geçirdi. "Haklısın. Eninde sonunda ona söyleyeceğim. Sadece aşırı tepki vermesini ya da her şeye ek olarak adamın nefret suçundan yargılanması için baskı yapmasını istemiyorum. Bu beni zayıf gösterir."

Güldüm ve sonra omzuna vurarak gözlerini yakaladım. "Yine de iyisin, değil mi?"

"Evet," dedi hafifçe omuz silkerek. "Ben iyiyim." Tekrar okyanusa odaklandı. "İhtiyacım olan şey buydu. Her şeyden uzaklaşmak için. *Memur Jennings* olmak zorunda olmamak, sadece bir koca, bir baba ve bir arkadaş olmak. Sadece bu da değil, ben şanslı bir adamım. Hâlâ çalışabiliyorum. İyileştim ve bir masanın arkasına hapsolmadım ya da sakat kalmadım."

"Aynen öyle." Elimi bıraktım ve onunla birlikte dalgalanan suyu izledim. Yine de göğsümdeki acının seğirmesini görmezden gelemiyordum. En iyi arkadaşım bir şeyler yaşıyordu ve ben kızının bana sarılmış olmasından dolayı bunu fark edemeyecek kadar endişeliydim.

Benim sorunum neydi? Bana ihtiyacı olduğu açıktı. Onun için orada olmalıydım, tıpkı yıllar önce benim için orada olduğu gibi.

Omzumun üzerinden baktım ve Kandy'nin gözlerini buldum. Şimdi ayaktaıdı. Frankie ile gün batımının önünde fotoğraf çektirmeyi yeni bitirmişti.

Bize bakmak için döndü ve gözleri benimkilere kilitlendiğinde gülümsemesi söndü ama yine de ağzının kenarlarında kaldı.

Bunu yapmak beni öldürdü ama geri çekildim ve kendimi toparlamak için kendime bir söz verdim. Sadece Derek'in iyiliği için değil, Kandy'nin iyiliği için de.

C A N E

"Derek'le bütün o yürüyüş ne hakkındaydı?" Kelly yatağa sırt üstü uzanmış, gözlerini tavandaki vantilatöre dikmişti.

Restoranda Mindy ile birkaç martini içmişlerdi ve kıyafetlerini değiştirip rahatladıktan sonra onunla havuz başında biraz daha içmeyi planlıyordu. Çok yorgun olduğunu ve bunu sadece Mindy'ye yakınlaşmak için yaptığını söyleyebilirdim. Kelly her zaman herkesi memnun etmek için çok uğraşırdı, bu kendi konfor alanının dışına çıkmak anlamına gelse bile.

Kol düğmelerimi açtım ve ardından gömleğimin ilk iki düğmesini çözdüm. "Önemli bir şey değil," diye mırıldandım.

"Gerçekten mi? Önemli bir şey yok mu? Çünkü bana öyle geliyor ki Derek'in alkolle ilgili küçük bir sorunu var. Mindy içki içtiğinde onunla baş etmenin zor olduğunu söyledi, bu da bana ya içkiyle baş edemediğini ya da bir içki sorunu olduğunu düşündürüyor."

"Kelly, bu konuda konuşacak durumda değilim, bu yüzden peşini bırakmanı öneririm." Hafif bir alaycı ses çıkardı. Aynadan onun doğrulup ayağa kalktığını gördüm, ve dolaba doğru yürüdü. Pamuklu bir elbise çıkardı ve söyleyecek daha çok şeyi varmış gibi bir ses çıkardı. "Biliyorsun, bu tatil için sana katılmamın tek amacı birbirimizi daha iyi tanıyabilmemizdi. Birbirimizle biraz daha fazla konuşmak," diye belirtti.

"Hatırlıyorum."

"Peki... neden benimle hayatında olup bitenler hakkında konuşamıyorsun?" diye sordu sesine hafif bir alay katarak. "Derek'in içki sorunu olduğunu hiç bilmiyordum ve bunu tahmin de edemezdim."

"Çünkü bu seni ilgilendirmez Kelly ve bu *benim* hayatım değil, onun hayatı." Ona odaklandım ve yüzündeki şaşkın ifadede, onu incittiğim anlaşılıyordu.

Duygularını. Gözlerini benimkilerden kaçırdı ve ben de ona doğru bir adım atarak iç çektim. "O benim en iyi arkadaşım," dedim biraz daha yumuşak bir sesle. Bazen onun ne kadar hassas olduğunu unutuyordum. "Sadece bu konuda ne söylememi beklediğinden emin değilim. Bu gerçekten bir sorun değil, sadece... içtiği zaman agresifleşiyor. Alkolik falan değil. Ne zaman durması gerektiğini biliyor, sadece birkaç sert içkiden sonra iyi hissetmiyor, hepsi bu."

"Anlıyorum," diye mırıldandı ama gerçekten anlamıyordu ve muhtemelen hiçbir zaman da anlamayacaktı. Tekrar bana odaklandığında kalın kirpikleri dalgalandı. Üç basit adım atarak aramızdaki mesafeyi kapattı ve sonra güneşin öptüğü kolları boynuma dolandı, dudakları çene çizimideydi. "Neden gelmemi istememenin sebebinin bu olduğu hissine kapılıyorum? Çünkü mükemmel arkadaşın Derek'in çirkin yüzünü göstermesini istemiyordun."

Nedeni bu değildi ama şimdilik istediğine inanabilirdi. "Gelmeni istemediğimi hiç söylemedim. Sadece sormadan gelmen konusunda nasıl hissedeceklerinden emin değildim, ama iyiler. Her zaman üstesinden gelirler." İçimi çektim. "Herkes sana ısınıyor gibi görünüyor."

"Evet..." Gülümsemesi kayboldu, gözleri biraz daha ciddileşti. "Kandy hariç herkes." Ofladı ve geri çekildi.

"Ne demek istiyorsun?" diye sorarken yüz ifademi rahat tuttum. "Bana karşı çok *soğuk*. Bazen bana öyle bir bakıyor ki sanki keşke etrafta olmasaydım. Sadece bana mı öyle geliyor bilmiyorum ama senden hoşlandığına eminim Quinton ve bunu anlıyorum. Benden büyük erkeklere çok aşık oldum. Babamın bazı arkadaşları çok seksiydi ve evimizi sık sık ziyaret etmelerinin de yardımı olmadı. Sanırım bu kızlara özgü bir şey. Ben sadece... Yani onunla ilk tanıştığımdan beri böyle. Ondan hep bu mesafeli, buz gibi havayı alıyorum. Elimden geldiğince bana ısınmasını sağlamaya çalışıyorum ama o buna yanaşmıyor."

Ona bakmak zorunda kalmamak için döndüm ve fark etmediğine sevindim. "Artık bunu çoktan aşmıştır diye düşünüyordum ama umarım sana olan tutkusunu kısa sürede atlatır. Mindy de Kandy'nin biraz uzaklaştığını fark ettiğini söyledi; eskiden Kandy ona her şeyi anlatırmış ama şimdi içine kapanıyor ya da kendini odasına kilitliyor. Ya da Frankie'de daha çok takılıyormuş. Ayrıca Kandy'nin konuştuğu bir futbolcuyla ayrıldığını söyledi. Acaba bu yüzden mi böyle davranıyor."

Kahretsin. Gerçekten yapmış. Kızgın olmasına şaşmamalı. Ona onunla ilişkisini bitirmesini söylemişim, umutlarını yeşertmişim ama Kelly'yi de yanımda getirerek umutlarını yıkmışım.

Benimle birlikte.

"Bunu atlatacaktır - mesafeyi kastediyorum," dedim. "Hâlâ genç ve öğrenecek çok şeyi var." Döndüm ve Kelly'yi belinden yakaladım, onu kendime çektim ve dudaklarından öptüm. Kandy hakkında konuşmayı kesmesini istiyordum. Onun adını anmak bile sikimin ağrmasına neden oluyordu.

"Sadece benden hoşlanmasını istiyorum, anlıyor musun?" Mızımızlandı. Yine aynı şeyi yapıyordu. Bir şeylerin kendi istediği gibi gitmesini istediğinde yaptığı o mızımız şeyi. Herkesin senden hoşlanmasını istemek korkunç bir zihniyetti. Gerçekçi değildi. "Uzun süre buralarda olacağım, sence de öyle değil mi?"

Dudaklarımı bastırdım. "Evet. Umarım öyledir."

"Yakında aile gibi olacağız. O iyi bir kız, bunu görebiliyorum. Bana küçük bir kız kardeşi hatırlatıyor. Belki şu anda sadece kız kardeşlerin yaptığı gibi kan davası güdüyoruz." Dudaklarıma bir öpücük kondurdu. "Belki sabah onu ve Frankie'yi alışverişe götürerek onu ısıtabilirim. Ona ne isterse alırım. Derek ne giydiği konusunda ona çok katı davranıyor. Genç bir kadın olarak seçeneklerini keşfetmeyi hak ediyor. Mindy, Kandy'yi doğum günlerinden birinde gizlice bir iç çamaşırı mağazasına götürmek zorunda kaldığını çünkü yıllık indirimlerine gitmek için yalvardığını söyledi. Buna inanabiliyor musunuz? Kadınlar için yaratılmış bir mağazaya yalvarmak ya da gizlice girmek zorunda kalmamalı. Bu tür şeylere ilgi duymanın yanlış bir tarafı yok."

İçimi çektim. Kandy'nin Kelly ile alışveriş yapma fikrinden nefret edeceğini biliyordum ama Kandy'ye en iyi arkadaşımın kızıymış gibi davranmak zorundaydım. Kelly'nin zihninde ben Kandy'nin amcası gibiydim, bu da onun teyzesi olmak istediği anlamına geliyordu. "Bence bundan hoşlanacaklar," dedim ona. "Sadece... çok zorlama, tamam mı? Kandy'nin ağzı iyi laf yapıyor ve canı sıkıldığında bunu kullanmaktan çekinmiyor."

Kelly gülümseyerek göğsümü okşadı. "Sanırım üstesinden gelebilirim. Bu fikri desteklediğine sevindim." Beni yanağımdan öptü ve sonra soyunmak için etrafımda yürüdü. Dizlerinin hemen üzerinde biten turuncu pamuklu elbisesini giydi ve ardından bir çift sandalet giydi. "Mindy ile bir iki kadeh bir şey içmeye gidiyorum. Belki yarın da alışverişe gitmek ister."

Başımı salladım ve gidişini izledim. Merdivenlerden indiğini duyduğumda kapıdan çıktım ve gömleğimin cebinden sigara paketini çıkararak balkona doğru yürüdüm. O konuşmadan sonra biraz kafayı bulmam gerekiyordu.

Sigarayı yakmadan önce birisi "Altmışına kadar yaşamak istiyorsan bir

an önce bırakmalısın" dedi.

Sağıma döndüğümde Kandy'nin beyaz sallanan sandalyelerden birinde oturduğunu gördüm. Üzerinde bir çift siyah şort ve bir bluz vardı. Kulaklarında Derek'in on yedinci yaş günü için aldığı elmaslar ay ışığının altında parılıyordu. Onları hatırlıyorum çünkü bana bir mesaj göndermiş ve beğenip beğenmeyeceğimi sormuştu. Beğeneceğini biliyordum.

Küçülen ay cesur ve parlaktı, Kandy de dahil olmak üzere tüm gökyüzünü ve altındaki her şeyi aydınlatıyordu. Dağınık bir topuz haline getirilmiş kıvrıkcık, koyu kahverengi saçlarından, sandalyede katlanmış ipeksi, bej bacaklarına kadar her santimini görebiliyordum.

"Sana daha önce kendi işine bak demedim mi?" Sigarayı dişlerimin arasına sıkıştırarak söyledim. "Sanırım sana bunu söylediğimde dokuz yaşındaydın."

Söylediklerime rağmen kötü alışkanlıklarımı Kandy'ye aktarmak istemediğim için sigarayı dudaklarımdan çekip gömleğimin cebine attım.

"Belki de yapmalıyım. Belki de yapmamalıyım." Gözlerini kaçırdı. "Söz konusu sen olduğunda ne yapacağımı nasıl bilebilirim?"

"Bu da ne demek oluyor?"

"Bu senin bir pislik olduğun anlamına geliyor," diye cevap verdi hızlıca, hiç tereddüt etmeden, sanki bu kelime içinde şişelenmiş ve kullanılmak için mükemmel anı bekliyormuş gibi.

"Ben mi? Bir pislik mi? Vay be. Bunca zamandır iyi biri olduğumu sanıyordum."

Hâlâ okyanusa odaklanmış bir şekilde gülümsemeye çalıştı. "Arkadaşın nerede?" diye sordum.

"Telefonda erkek arkadaşıyla konuşuyor. Onu ne kadar özlediğini söyleyip sızlanmasını duymak istemedim ve buraya geldim."

"İkinci kat balkonunda mı?"

"Bizimkinde sallanan sandalye yok. Sadece oturulamayacak kadar rahatsız olan ucuz, plastik sandalyeler var."

"Mm-hmm."

Bir an için sessiz kaldık.

Kandy ayaklarını indirdi ve nefes verdi. Aklında bir şeyler olduğu belliydi. Onu neyin rahatsız ettiğini öğrenmek için sormama gerek yoktu.

"Onu neden getirdin, Cane?" diye sordu. "Dürüst olmak gerekirse sadece merak ediyorum. Bunu anlamak için beynimi zorluyorum ama bir türlü anlayamıyorum. Onu seviyor musun?"

"Kandy-"

"Çünkü eğer biliyorsan, o zaman her şey anlam kazanır. Ama o gün ailemin oturma odasında bana söylediğin şey..."

Burun deliklerimden sertçe nefes aldım. Durduğum yerden Mindy'nin elinde şarap kadehiyle bir şezlongda oturduğunu görebiliyordum. Kıkır kıkır gülüyordu ve neşeliydi. Kesinlikle çakırkeyifti. Kelly'nin konuştuğunu duyabiliyordum ama onu göremiyordum.

"Ona değer veriyorum," dedim ve bu doğrudu. "Ama ona aşık değilsin."

Başımı salladım. Bunu yüksek sesle söylemeye çalışmak yanlış geliyordu. "O senin kız arkadaşın mı?"

İçimi çektim. "Onun ne olduğunu bilmiyorum, Kandy. O sadece çıktığım bir kadın."

"Bütün bir yıl boyunca mı? Çaresiz olmalı." Güldü ama kahkahasında neşe yoktu.

"Seni daha iyi tanımaya çalıştığını biliyorsun."

"Evet. *Çok* çabalıyor. Beni tanımasını istemiyorum." "Senin de bana aşık olduğunu biliyor."

Bunun üzerine gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Ne? Nasıl?" "O sadece... görüyor, sanırım."

"Bu artık sadece bir aşk değil. Bunu biliyorsun, değil mi?"

"Bu işin peşini bırakmalısın, Kandy." Sesim sertti, gülümsemem azalıyordu. "Kimi istediğime yardım edemem, Cane." Dengesiz bir nefes verdi. "Yapamam."

ne istediğime ya da *nasıl* istediğime de yardım edemez."

Burun deliklerimden eşit bir şekilde nefes aldım ve sesini ele geçiren hüznü görmezden gelmek için elimden geleni yaptım.

Sonra ayağa kalktı ve dirseklerini korkuluklara dayamasını izledim. Önce okyanusa, sonra da aya ve yıldızlara baktı. "Keşke her şeyi silebilseydim - sana karşı hissettiklerimi, anlıyor musun? Keşke sana bir kardeş, bir amca ya da başka bir şey gözüyle bakabilseydim... sana karşı hissettiğim her neyse."

Kokladım ama başka bir şey yapmadım.

"Şu anda sana dokunmama izin verilmediğini biliyorum ve bu beni öldürüyor. Kendimi tutmak ve içime kapanmak sandığımdan daha zor," diye devam etti. "Birbirimize bu şekilde dokunduğumuzu öğrenirse bunun ailemi, özellikle de babamı inciteceğini de biliyorum. Aranızdaki ilişkiyi mahvetmek istemiyorum. Sen yanlarındayken daha mutlu oluyorlar. *Ben* de daha mutluyum... ama sadece sen ve sadece sen olduğunda."

"Ne diyorsun sen?"

Omuz silkti ve konuyu kapattı. "Nasıl olsa bu konuda bir şey yapacak değilsin."

"Sana yapmanı söylediğim bir şeyi yaptın."

Biraz kaşlarını çattı. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Sana söylediğim gibi o adamdan kurtuldun." Dirseklerimi korkuluklara dayadım.

"Bunu senin için yapmadım."

"Saçmalık," diye güldüm. "Dişlerinin arasından yalan söylüyorsun, Bits." "Söylemedim!" diye haykırdı ama sözleri küçük bir kıkırdamayla sona erdi. "Peki neden onunla ilişkini bitirdin? Sana söylediklerimden hemen sonra?"

"Sadece istedim." Tekrar omuz silkti. "Benim üzerimde büyük bir gücün varmış gibi davranmayı bırak, çünkü yok." Geri çekildi ve kapıya doğru ilerlemek üzereydi ama gitmeden önce elini yakaladım.

Bana ne oldu ya da o anda beni etkileyen neydi bilmiyorum. Belki de sözleri ve bana bu kadar kolay meydan okumasıydı. Belki de ay ışığının altında çok saf ve tatlı görüldüğü içindi ve tek yapmak istediğim onu kirlletmekti. Gözleri. O dudaklar. Üzerindeki her şey onu yemem için hazırды.

Sen lanet bir aptalsın, Cane, diye bağırdı vicdanım.

Elim elinin etrafını sardığında ayrık dudaklarından hafif bir soluk geldi ve sonra gözleri benimkilerle buluşmak için yukarı fırladı.

"Senin üzerinde ne tür bir güce sahip olduğumu çok iyi biliyorum Kandy," diye homurdandım.

"Sende hiç yok," diye meydan okudu. "*O etraftayken* olmaz."

"Gerçekten mi? Sana şu anda dizlerinin üzerine çökmeni söylesem, hiç soru sormadan bunu yaparsın, değil mi?" Gözleri parıldadı, sergilemeye çalıştığı sert kişiliğe ihanet ediyordu. Boğazı düğümlendi ve alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırdı.

"Belki senin olsaydım, yapardım, ama senin değilim."

Uzaklaşmaya çalıştı ama ben izin vermedim. Onu daha da yaklaştırdım, kalbim göğsümde gümbürdüyordu. Ona bu kadar yakın olduğum için sikim titriyordu. "Ne tür bir boktan geçerse geçelim, her zaman *benim* olacaksın, Kandy. Durumun ne kadar boktan olduğu ya da ne kadar yanlışı hissettirdiği önemli değil... *sen benim*sin." Dudaklarımın kulağının kabuğuna dokunmasına izin verdim. "Bunu asla unutma, anlıyor musun?"

Göğsümü omzuna bastırduğımda titrediğini hissettim. Tüyleri diken diken oldu ve gözlerimin içine bakarak onları inceledi. Beni inceliyordu.

Sanki o anda aklımdan geçen her düşünceyi okuyabiliyordu.

Siktir, seni istiyorum.

Bakire amının sikime sarıldığını hissetmek istiyorum. İnlemeni duymak. İç çekişini. Nefes al. Seni sikmem için bana yalvarmanı.

Ama Derek var... Mindy...

Kelly...

Sen...

Ama o bütün bunları görmezden geldi. "Seni istiyorum, Cane," diye fısıldadı güçsüzce. Eli sikimin üzerinde gezindi ve pantolonumun içinde sertçe seğirdim. "Sana dokunamamak, seninle birlikte olamamak beni öldürüyor." Bu beni de öldürüyordu ama bunu ona itiraf edemezdim. Geri çekilmeye başladım, ama bunu yapamadan beni avuçlarının içine aldı. Gözlerimiz tekrar kilitlendiğinde sikim canlandı. "Senin için dizlerimin üzerine çökebilirim... eğer istersen..."

"Hayır. Yapma." Sesim kalındı. Kaba. Eğer diz çökecek olsaydı, kendimi kaybederdim - onu o balkonda becerir ve hayatımdaki tüm iyi şeyleri tek bir hareketle yok ederdim. "Odana geri dön."

Ama tabii ki dinlemedi. Asla dinlemedi. Çok inatçı ve ısrarcıydı, bu da ona biraz saygı ve disiplin gösterme ihtiyacımı artırıyordu.

Rehberlik ve şefkat için yalvaran masum bir evcil hayvan gibi dizlerinin üzerine çöktü ve geniş kahverengi gözleriyle bana baktı.

"Beni böyle görmek hoşuna gidiyor mu?" diye fısıldadı. "Altında mı? Sana tapmaya hazır mısın?"

Dişlerimin arasından keskin bir nefes çektim, gözlerimi kapatırken başımı hızla salladım. "Kandy..."

Kemerim boyunca bir parmak ucunu gezdirmeye başladı ve onu yukarı çekme dürtüsü yüksek ve talepkârdı, ama onun güzel, parlak dudaklarının tekrar horozumun etrafına sarılmasını izleme arzum da öyleydi.

"Seni memnun etti mi?" diye sordu usulca, fermuarımın tırnağını çekiştirerek. "Buraya geldiğimizden beri mi?"

"Bu seni ilgilendirmez," diye homurdandım.

"Senin için diz çöküyor mu?"

Boğazıma bir ses doldu. Kelly dizlerinin üzerine çökmekten hoşlanmazdı. Bunun kadınlar için aşağılayıcı olduğunu düşünüyordu ve ben önünde dururken yatağa oturmayı ya da ben sırtüstü yatarken bacaklarımın arasına girmeyi tercih ederdi.

"Hayır," dedim ve bu tek kelimeyi çıkarmak biraz daha zor oldu. Kontrolü elimde tutmaya çalışıyordum. Bu neredeyse imkânsızdı. Artık ona dokunmayacağıma yemin etmişim. Daha bir saat önce kendime söz vermişim ama *lanet olsun...*

Ona bakmadan duramıyordum. Sikim çok sertleşmişti. *Çok sertti.* Şimdi zorlanıyordum, kendimi serbest bırakmak için can atıyordum - boğazının arkasını hissedene kadar aletimi dudaklarının arasından geçirdim.

"Seni memnun etmeme izin ver, Cane. Gerçekten memnun olmak istediğin şekilde. Benden ne istersen yaparım."

Başım bir o yana bir bu yana sallandı ve sonunda gözlerimi sıkarak kapattım. Körü körüne kolunu tuttum ve onu kendime doğru çektim, meme uçları sertleşti ve göğsüme saplandı. "Beni gerçekten memnun etmek istiyor musun?" Sesim hırçındı.

"Evet," diye yalvardı.

"O zaman iyi bir kız ol, beni dinle ve odana git. Bunu burada yapamayız."

Gözlerini tekrar dudaklarıma dikti. Beni öpmeyi o kadar çok istiyordu ki.

"Ne istiyorsun, Bits?" Nefes nefese kaldığında sordum.

"Sen, Cane. Hepiniz."

"Dudaklarım mı?"

"Evet," diye iç geçirdi.

"Bir öpücük," dedim ve hiç tereddüt etmedi. Yüzümü ellerinin arasına aldı ve ağzını benimkine dayadı.

Yüzünü parmaklarımın arasına aldım ve onu geri çekilmeye zorladım. İnledi ve sadece bu inleme bile elbiselerini yırtıp onu korkuluklara doğru eğmek istememe neden oldu. Keşke yalnız olsaydık.

"Açgözlü olma," diye mırıldandım. "Tadını çıkar. Tadını çıkar. *Hisset beni.*"

İçini çekti ve başını salladı, bu sefer ben önden gittim. Yüzünü ellerimin arasına aldım, dudaklarımı aşağı indirdim ve önce onu yavaşça öptüm.

Öpüşmeyi derinleştirdim ve sanki onunla sevişiyormuşum gibi inledi. Geri çekildim ve şehvet dolu gözlerine baktım. "Sessiz ol," diye talimat verdim ve başını hızla sallayarak daha fazlası için eğildi. Dudaklarımız birleşti ve sonra dili benimkini bulmaya çalıştı. Geçmesine izin verdim. Bizim

Dilleri çarpışıyor, dans ediyor, dönüyor ve kıvrılıyordu ve bir sonraki iniltiyle savaşmak zorunda kalan bendim.

Bir elini enseme doladı, yine açgözlülük yapıyordu. Bu sefer aldırmadım. Gençti ve hâlâ öğreniyordu. Ona vücuduyla ilgili her şeyi öğretmek istiyordum; sabrın ve kontrolün, öpüşme ve seks sırasında bile uygulanabilecek bir erdem olduğunu.

Yüzünü tutmaya devam ettim ve öpücüğü tekrar kestim. Gözleri yarı açıktı, dudaklarımı arıyordu, onlar için çaresizdi. Başımı eğerek dilimi tekrar dolgun dudaklarının arasından geçirdim ve olabildiğince sessiz bir şekilde inledim. Parmakları gömleğimin içinde kıvrılmıştı, diğer eli enseme sıkılaşıırken nefesleri düzensiz ve aceleliydi.

Lanet olası bir aptaldım. Pervasız ve aptaldım. Bunu bana sadece o yapabilirdi. Küçük Kandy Jennings. Beni her zaman kendi kurallarımı çiğnemeye nasıl ittiğini bilmiyorum. Onu öperken aynı anda hem boğuluyor hem de nefes alıyormuşum gibi hissediyordum. Bu nasıl mümkün olabilirdi ki? Nasıl aynı anda hem bana hayat verip hem de neredeyse beni öldürebilirdi? Hiç mantıklı gelmiyordu ama gelmesine de gerek yoktu. Tek bildiğim kaya gibi sert olduğum, zonkladığım ve onun bakire amına gömülmek için can attığımdı.

"Hey, sen, Cane!" Derek uzaktan bağırdı.

Aceleyle kendimi ondan uzaklaştırdım. "Kahretsin!" Tısladım.

Kandy hâlâ sersemlemiş bir halde geriye doğru tökezledi. Babasının sesini tekrar duyduğunda kendini toparladı ve sallanan sandalyeye doğru koşarak geri döndü, kucağına baktı ve hiçbir şey olmamış gibi davrandı.

"Evet, buraya!" Seslendim. Kapıya ulaşmak için gereken tek adımı attım, Derek'i görmeyi bekliyordum, ama orada duran o değildi, geniş gözlerle kapıdan bakıyordu ve çenesi yerdeydi.

Frankie'ydi.

K A N D Y

"Ah...*kahretsin...*" Cane bana baktı, ben de ne yapacağımı bilemez bir halde ona baktım. Babam bizi görmüş müydü? *Yakalanmış mıydık?* Hızla atan kalbim daha da hızlı çarpmaya başladı, nabzım kulaklarımda ağırlaştı. Tekrar sandalyeyi ittim.

"Ne?" Ben sordum.

Ama cevap verme fırsatı bulamadı çünkü Frankie elinde telefonuyla dışarı çıktı. Cane'den bana baktı ve paniklemeye başladım ama sonra onun Frankie olduğunu hatırladım.

Frankie, en iyi arkadaşım. Frankie bütün sırlarımı saklardı. "Frankie? Ne yapıyorsun?" Fısıldadım.

"Ne yapıyorum ben? *Sen* ne yapıyorsun! Siz ikiniz-"

"Şşşt!" Omzunun üzerinden baktım ama Cane çoktan gitmişti. Kapının önüne çıktım ve babamla Cane'in merdivenin başında konuştuklarını gördüm. Babam aşağı inmek için döndü ve Cane de onu takip etmek üzereydi.

Bana bir kez baktı, bakışları ciddiydi. "*Ona çenesini kapalı tutmasını söyle yoksa ben yaparım*" diye bağırان bir bakış.

"Kandy!" Frankie tısladı, gözleri o güne kadar gördüğüm en geniş halini almıştı. "Bu da neydi böyle? Seni *öpüyordu!* Sana dokunuyordu! Ne oluyor lan!" Şimdi fısıltıyla bağıırıyordu. *Yüksek sesle* fısıldayarak bağıırıyordu.

"Frankie, lütfen. Sessiz ol." Korkulukların üzerinden baktım ve annemin hâlâ havuzun kenarında bir bardak şarap salladığını gördüm. Frankie'nin elini tuttum ve onunla birlikte kapıdan geçip merdivenlerden yukarı koştum.

Sağ salim odamıza vardığımızda, "Neden bana söylemedin Kandy! Sadece bir çarpılma olduğunu sanmıştım!"

"Sadece bir aşktı, Frank! Yemin ederim *boktan bir şeydi*." Parmaklarımı saçlarımın arasından geçirdim. Yeniden paniğe kapılmıştım. Ya onun yerine babam orada olsaydı? Ya onun yerine bizi yakalasaydı? İş o noktaya gelirse Cane'i korkuluklardan aşağı atacağından hiç şüphem yoktu. Babam o kadar deliydi.

"Hey, beni dinle!" Frankie kolumdan tuttu ve beni yatağa oturmaya zorladı. Yanımdaki yeri aldı ve gözlerimin içine baktı. "Sakin korkma! Beni tanıyorsun, K.J.! Kimseye söylemeyeceğimi biliyorsun. Yemin ederim." Kalbini hızla çarpı işareti yaptı, kahverengi gözleri hala ciddi ve aynı zamanda cevaplar için umutsuzdu. "Şimdi, bunu söyledikten sonra, bana az önce ne olduğunu anlatmak zorundasın. Buna şahit olan baban değil de ben olduğum için şanslısın!"

Bakışlarımı indirdim ve bacaklarıma baktım. Hâlâ o öpücüğün -o tutkulu, ayak parmaklarımı kıvıran, lezzetli öpücüğün- tüyleri diken dikendi. Kalbim hâlâ hızlı atıyordu. Kahretsin, duygularım karmakarışıktı.

"Babamın vurulduğu geceyi hatırlıyor musun?" diye sordum. Başını salladı. "Evet, Cane seni almaya gelmişti."

"Evet, aynı gece beni hastaneye götürmedi çünkü annem beni oraya götürmesini istemedi, ben de bir şey olursa diye onunla kaldım. Her neyse, o gece konuşuyorduk ve ben ağlıyordum ve babam için çok üzüliyordum.

İçki içiyordu ve ona içtiğinden biraz alıp alamayacağımı sordum. Başta tereddüt etti ama beni başka nasıl daha iyi hissettireceğini bilmiyordu, o yüzden biraz içmeme izin verdi. Ama ben hepsini içtim. İskoç viskisiydi.

Gerçekten çok sertti." Frank yarı gülerek, "Evet, o şey çok sert," dedi ve sonra elini şöyle salladı

Şu anda o kısmın bir önemi yoktu.

"Ben de onu içtim ve sonra babamla nasıl tanıştıklarını anlatmaya başladı. Babamın annesinin hayatını nasıl kurtardığını ve ona hayat boyu borçlu olduğunu hissettiğini anlattı.

-Bilmediğim bir sürü şey. Sonra tekrar ağladım çünkü babam için korkuyordum ve bu hikaye gerçekten kalbime dokundu. Cane'den bana sarılmasını istedim ve sonra... Bana ne oldu bilmiyorum. Elim onun kucağındaydı, yüzüm ona çok yakındı ve çok güzel kokuyordu Frank. *Çok güzel*. Bunun olmasını istemedi ama ben inatçıyım -beni bilirsin- bu yüzden yine de kucağına çıkıp onu öptüm. Önce beni durdurdu ama sonra ona beni isteyip istemediğini sordum. Bana evet beni istediğini ve bunu itiraf etmekten nefret ettiğini söyledi."

"Lanet olsun," diye fısıldadı Frankie. "Sonra ne oldu?"

"Beni öptü ve sonra kuru kuru sevişmeye başladık. Sonra beni *parmakladı...*" Ağzımı kapattım ve en iyi arkadaşıma baktım, beni yargılamasını bekliyordum.

Ama o yapmadı.

Yüksek sesle bir kahkaha attı ve sonra sanki o da bunun olduğuna inanamıyormuş gibi ağzını kapattı.

"Babanın en iyi arkadaşı mı?" diye nefes nefese kaldı.

"Biliyorum!" Feryat ettim. "Bu yüzden bu kadar kötü oldu. Ertesi sabah kendini çok kötü hissetti. Bana bakamadı bile Frank. Hastaneye giderken, bunun bir hata olduğunu söyledi ve... duygularımı incitti ama içten içe doğru olduğunu biliyordum. İkimiz için de bir hataydı, ama asıl mesele şu." Avucumda evrenin gücünü tutuyormuşum gibi bir elimi havaya kaldırdım. "Aramızda olan tek şey bu değil."

Gözleri daha da genişledi. "Bekle, *dahası* mı var?"

Başımı salladım. "Annemle babamın rehabilitasyonda olduğu bir gün vardı. Cane geldi çünkü babamı bir basketbol maçına götürmesi gerekiyordu." Başını salladı, sabırsızlıkla ayrıntıları bekliyordu. "Babamın koltuğunda oturuyordu, ben de yanına gittim ve kucağına oturdum. Bu sefer biraz daha tereddütlüydü ve duygularımı tekrar incitmek istemediğini söyledi ama umurumda değildi. O gün onu çok istemiştim. Neden bilmiyorum. Onun yanındayken hep deliriyorum ya da yalnız kaldığımızda başka hiçbir şeyin önemi yokmuş gibi davranıyorum. Pantolonunu indirdim ve oturma odasında ona sakso çektim."

"Kahretsin, K.J! Sen lanet olası bir cadalozsun!" Frankie ayağa kalktı ve aklını kaçırmış gibi ellerini başının yanında birleştirdi. Aslında sanırım yaptığım şey için benimle *gurur duyuyordu*. Gülümsemesi daha büyük ve gözleri daha genişti.

"Sana söylemediğim için kızgın değil misin?" Yanında durarak sordum.

"Ne? Hayır! Hayır! Sikeyim hayır! Yaramaz bir tarafı olan tek kişinin ben olmadığımı bilmek beni mutlu ediyor. İyi kız rolünü iyi oynuyorsun, dostum." Kollarımın üst kısmını tuttu. "Cidden, böyle şeyleri benden saklamana gerek yoktu. Ben senin en iyi arkadaşını K.J. Sen benim tek *gerçek* arkadaşımsın. Bunu kimseye söyleyerek sana asla ihanet etmem."

"Biliyorum... ama Cane kimsenin bilmesini istemedi, ben de kendime sakladım. Bana olan güvenini kaybetmesini istemedim."

"Anlıyorum, ama şu andan itibaren ben bir istisnayım." Başını salladı ve geri çekildi. "Vay canına. Kelly'ye neden bu kadar kızdığını şimdi anlıyorum."

burada olmak. Beni istediğini bilseydim ben de öyle olurum." "Evet," diye güldüm.

"Yani...kahretsin! Bu çılgınlık! Seni sanki... sanki sana *sahipmiş* gibi öpüyordu, K.J. Her yerindeydi. İsteddiği kadar inkâr etmeye çalışsın, gördüğüm kadarıyla o da seni en az senin onu istediğin kadar çok istiyor."

"Bilmiyorum." Omuz silktim ve tekrar yatağa oturdum. "Bilemiyorum. Yani bana Kelly'yi getirmeyeceğini söyledi ama yine de getirdi. Carl'dan ayrılmamı söyledi, ben de ayrıldım. Dudaklarımı sadece onun için kullanmamı söyledi, ben de öyle yaptım, ama sonra onu mu getirdi? Anlamıyorum. Bazen çok kafa karıştırıcı oluyor. Kafasının karışık olmadığı tek zaman sadece ikimizin olduğu zamanlar."

"Hmm... belki de az önce balkonda olanların devam etmesini istemediği için onu getirmiştir. Ve çünkü arada biri olmadan ikinizin yakalanma ihtimali çok yüksek. Lanet olsun, eğer baban bunu öğrenirse onu öldürür. Bunun farkındasın, değil mi?"

"Biliyorum, biliyorum! İnan bana, bu konuda kendimi kötü hissediyorum. Ailem Cane'e bayılır ve ne yaptığımızı öğrenirlerse çılgına dönerler. Sanırım Cane de onu bu yüzden getirdi. Sanırım benden kaçmaya çalışıyor, anlıyor musun? Sanki etrafımda *olmamak* için bir sebebi varmış gibi. Onun hakkında ne hissettiğimi biliyor. O aptal değil. Üzücü olan Kelly'nin çok iyi biri olması! Çok tatlı biri ama Cane'e sahip ve onunla herkesin önünde ya da özel olarak istediği her şeyi yapabiliyor ve bu da ondan nefret etmeme neden oluyor."

"Dostum... bu çılgınca bir şey," diye güldü ve yatakta geriye doğru yığıldı. Ben de onunla birlikte geriye düştüm ve gözlerimizi yüksek tavana diktik. "Senin yerinde olsaydım, ben de kendimi tutamazdım sanırım. Ne kadar ateşli olduğunu görüyor musun? Onun kadar deneyimli birinin V-kartımı almasını tercih ederdim. İlk seferimden farklı olarak bu deneyimi daha iyi hale getirirdi." Bana baktı. "Bekle... İstedığın bu mu?"

Başımı salladım ve yanaklarımın ısındığını hissettim. "Benim için sorun olmazdı ama bunu yapmayacağını biliyorum."

"Asla bilemezsin. Belki ikinizin yalnız olduğu başka bir zaman olur. Daha önce iki kez istediğini aldın. Neden tekrar yapmayasın? Bana anlattığın kadarıyla sana karşı koyabilecek gibi görünmüyor." Sertçe gülümseyerek doğrulup oturdu. "Bu sana da tuhaf gelmiyor mu? Milyon dolarlık bir şirketin otuz beş yaşındaki CEO'sunun *sana*, on sekiz yaşındaki bir çocuğa karşı koyamaması? I

her gün bokum kokmuyormuş gibi etrafta dolaşırdım. Onu ömür boyu şeker babam yapardım. Okul masraflarımı, arabamı, her şeyimi ona ödetirdim!"

Gülmekten kırıldım, şakacı bir şekilde onu ittim ve bavuluma doğru gittim. "O benim için sadece Cane. Milyoner bir CEO değil." Omuz silktim. "Gah, çok sarsıldım. Sanırım havuza gitmem gerek. Sen de katılıyor musun?"

"Aşağıdayım biliyorsun. Ve hey!" Frankie küçük mutfakın bulunduğu alana koştu. Mini buzdolabını açtı ve bir şeyler alıp geri geldi. "Bak annemin içki dolabından ne aldım." Üzerinde mavi etiket olan şeffaf bir cam şişeyi havaya kaldırdı.

"Tekila mı?" Nefesim kesildi. "Frankie, o bok bizi mahvedecek!"

"Amaç da bu zaten," diye güldü. "Bir iki tek atarız ve yüzeriz. Eğlenceli olacak!"

Güldüm ve başımı salladım. O öpücükten sonra kendimi rahatlatacak bir şeye ihtiyacım vardı. Hemen giyindik. Daha sonra, küçük mutfak alanının yanında plastik bardaklar bulduk ve tekiladan iki shot içtik.

Havuza indiğimizde, alkolün damarlarımda yüzdüğünü ve bana hafif bir vızıltı verdiğini hissedebiliyordum. Annem ve Kelly kapının yanındaki şezlonglarda oturuyorlardı. Babam ve Cane dışarıdaki barda oturmuş, televizyonda futbol maçı izliyorlardı.

"Yüzmek mi? Bu çok eğlenceli!" Kelly bize doğru bağırdı. Olanlardan sonra ona karşı bu kadar kaltakça davranmamaya karar verdim. Cane'in beni hâlâ istediği açıktı. Yoluna çıkmış olabilirdi ama Cane için ondan daha önemli olduğuma dair bir his vardı içimde.

"Evet, öyle olmalı!" Ona gülümsedim ve o da hemen kocaman gözlerle anneme baktı, sanki ona bu kadar neşeli bir yanıt verdiğime inanamıyormuş gibiydi. Annem de aynı şaşkın ifadeyi takındı ve ikisi de Frankie ve benim yüzmemizi birkaç saniye izledikten sonra tekrar kendi aralarında sohbet etmeye başladılar.

Ben daha ne olduğunu anlamadan Kelly ve annem ellerinde şarap kadehleriyle havuza doğru yürüyorlardı. Oturdular ve ayaklarını suya soktular.

"Kızlar, sabah alışveriş çılgınlığına çıkmaya ne dersiniz?" Kelly parlak bir gülümsemeyle sordu. "Benden."

"Gerçekten mi?" Frankie haykırdı. "Sana mı? Sanki seçtiğimiz her şeyi satın alacakmışsın gibi?"

"Mm-hmm." Kelly dudaklarını bardağının kenarına bastırdı ve yudumladı.

"Elbette, kulağa eğlenceli geliyor," dedim, suyun omuzlarımı sarabilmesi için daha aşağıya indim.

Frankie, "Alışverişe her zaman varım," deyince annem ve Kelly gülümsediler. Bir süre orada oturup konuştular ve bir şeyler yudumladılar, sonra annem kalkıp boş şarap şişesinin bulunduğu masalarına gitti.

"Bir tane daha alayım mı?" Annem şişeyi sallayarak sordu.

Kelly omzunun üzerinden baktı ve hızlıca başını salladı. "Evet. Sanırım bir tane daha sıkıştırabilirim." Kelly havuzdan çıktı ve annemi kapıya kadar takip etti. İçeri girdiler ve mutfağın penceresinden annemin geniş buzdolabını açtığını, Kelly'nin ise sanki bir yudum daha içemeyecekmiş gibi dirseklerini ada tezgahına dayadığını görebiliyordum. Muhtemelen yapamıyordu ama anneme yaklaşmak için kanatlanmaya çalışıyordu. Annem baştan aşağı bir şarap uzmanıydı.

Frankie havuzun derin ucuna doğru yüzdü ve ben de onu takip ederek serin suyun altına dalıp saçlarımın arasından akmasına izin verdim. Sıcak tenimde iyi hissettirdi. Tekrar yüzeye çıktım ve beton kenara tutundum. Bara doğru baktığımda Cane'i gördüm.

Babam oyuna dalmış, bizimle neredeyse hiç ilgilenmiyordu. Cane yarıya kadar dönmüştü, böylece sadece başını çevirerek hem havuzu hem de oyunu görebiliyordu. Benimle göz göze geldi, yüzü yumuşaktı. İfadesini okuyamadım ama gözlerinin göğüslerime inişini not ettim.

En sevdiğim iki parçalı siyah bikinimi giyiyordum. Babamın nefret ettiği bikiniydi. C-cup göğüslerimi daha büyük gösteriyordu ve alt kısmı ortadan kıvrıktı, bu yüzden popomu daha çok şeftali gibi gösteriyordu.

Saçlarımdan damlayan su omuzlarıma ve dudaklarıma düştü. Cane yine ağzımı izledi, gözleri odaklanmış, aç. Dudaklarını bir kez yaladı ve babam bir şey söyleyince bakışlarını kaçırdı, arkasını döndü ve tekrar oyuna odaklandı.

Muhtemelen dudaklarından benim tadımı sileceğini umarak kısa bardağından hızlı bir yudum aldı.

Benim için onun ağzının tadı asla silinmeyecekti. Onunla ilgili her şey içime kazınmış, derinlere işlemiş ve kan hücrelerime kadar işlemişti - dokunuşu, kokusu, hatta dölünün tadı bile.

Bana verdiği her şey el üstünde tutulacaktı. Keşke o da aynı şeyi söyleyebilseydi.

K A N D Y

Kelly herkesi memnun etmeye çalışmaktan başka bir şey yapamazdı.

Alışveriş yaparken bunu fark ettim. Bu onun doğasında vardı, muhtemelen DNA'sına işlemişti. Sürekli iyi olup olmadığımızı, aç ya da susuz olup olmadığımızı soruyordu. Hatta Frankie'ye elbiselerin üzerimize tam oturup oturmadığını görmek için prova odasına gelmesini isteyip istemediğini bile sordu, Frankie gülmemek için kendini zor tutarak reddetti.

Kelly'nin etrafında tam üç saat geçirdikten sonra, ona karşı böyle bir sürtük olduğum için kendimi kötü hissettim. O sadece uyum sağlamak ve sevilmek istiyordu. Beni anlamaya çalışıyordu ama ben ona bu şansı vermemiştim. Hepsi bir erkek yüzünden.

Gerçekten boyumdan büyük işlere kalkışmıştım. Aynı adam bir gün bana kız arkadaşım diyecek ya da Kelly'de olduğu gibi beni karısı yapacak değildi. Cane'in beni teşhir etme ve dünyaya gösterme seçeneği de yoktu. Yani, vardı ama ikimiz de bunu yapacak kadar cesur değildik. Ayrıca, ailemi çok seviyordum. Yapmak isteyeceğim son şey onların kalplerini kırmak, aramızdaki bağı ve Cane ile olan arkadaşlıklarını mahvetmek olurdu. O varken hayatımız onsuz olduğundan çok daha eğlenceliydi.

Üç saatlik alışveriş çılgınlığımızın ardından, etrafımızı saran çeşitli renklerdeki çantalarla yemek alanında oturuyorduk. İlk geldiğimizde Kelly bize kredi kartına para yüklendiğini söyledi ve tabii ki Frankie çılgına döndü. Onu suçlamadım. Annesi alışveriş çılgınlığı yapacak türden bir kadın değildi. Frankie'nin annesi alışveriş merkezlerinden nefret eder, bunun yerine ona yalnız gitmesi için para verirdi. Frankie genellikle okul alışverişine annem ve benimle giderdi.

Yemek salonunda Kelly karşımda, annem yanımda ve Frankie de Kelly'nin solunda oturuyordu. Tavuklu sandviç yemeyi yeni bitirmiştim ve

tarçınlı kraker. Tatlı bir şeyler alan tek kişi olduğum için kendimi domuz gibi hissettim, ama sonra en iyi arkadaşım "Sanırım biraz dondurma istiyorum" diyerek beni utanç verici, şişman kız düşüncelerimden kurtardı. Cüzdanını çıkardı ve ayağa kalktı. "Başka isteyen var mı?"

"Oh!" Annem çayını yudumladı ve sonra başını sallayarak onun yanında durdu. "Ben de dondurmaya bakıyordum. Ben de sizinle geleceğim. Kandy, Kelly? Siz bir şey ister misiniz?"

"Hayır, ben iyiyim," dedim.

"Naneli çikolata alayım lütfen." Kelly annesine kredi kartını uzatmaya başladı ama annesi hızla başını salladı ve elini geri çekmeye zorladı.

"Bugün yeterince harcadın. En azından sana tatlı bir şeyler getirebilirim." Kelly'ye gülümsedi ve sonra Frank'le birlikte uzaklaştı.

Sonra yalnız kaldık.

Birbirimize baktık, garip, orantısız gülümsemeler verdik.

"Sadece sana söylemek istedim," diye başladı Kelly kahkahalar atarak ve buzları kırdı. "İç çamaşırlarını bavulunun derinliklerine soktuğundan emin ol ve eve gider gitmez bavulunu aç ki baban görmesin."

Güldüm. "Evet, güleceğim." Sessizlik yine etrafımızı sardı. Parmağımın ucuyla tepsimdeki tarçın yığınının üzerinde gezindim.

"İstediğin her şeyi aldın mı? Biraz daha almak istersen her zaman biraz daha alışveriş yapabiliriz."

"Hayır, Kelly. Ciddiyim. Sorun yok." Ona gülümsedim. Gerçek bir gülümseme. "Yeterince eşyam var." Ayaklarımın dibindeki dört torba dolusu giysiye baktım. "Bunun için teşekkür ederim. Frankie de gerçekten minnettar."

Gülümsedi, sanki kalbi bu iltifat karşısında olabilecek en iyi şekilde eriyordu. "Her zaman, Kandy. Ve hey-" kolunu masanın üzerinden uzattı ve benimkinin üzerine koydu, "alışverişe gitmek için bir kıza ihtiyacın olduğunda, ben buradayım. Alışveriş yapmaya bayılırım. Tek yaptığım bu. Quinton sana hiç ev ve ofis tasarladığımı söyledi mi?"

Başımı salladım ve onun adından bahsedilince sırtımı biraz daha dikleştirdim. "Hayır, bana hiç söylemedi ama senin böyle bir şey yaptığını görebiliyorum."

"Evet. Ben bir iç mimarım. Herkes için tasarım yaptım ama en sevdiğim tasarım yaptığım kişi asla tahmin edemeyeceğiniz biri..." Kendini beğenmiş bir gülümsemeyle tahmin etmemi bekledi.

"Kim?"

"Adele." Gülümsedi ve ben nefes nefese kaldım.

"Yok artık! Adele'i tanıyor musun?"

"Evet! İki hafta boyunca Londra'da annesi için bir ofiste çalıştım. Bayıldı. Anlata anlata bitiremedi. Ve o çok hoş bir kadındı."

"Wow-" Söyleyecek sözüm yoktu. Kelly, Adele ile tanışmıştı. En sevdiğim şarkıcılardan biri. Birdenbire onun en iyi arkadaşı olmak istedim. "Bu harika."

"Evet. Belki böyle büyük bir işim daha olur ve sana fotoğraflarını gönderebilirim." Kelly öne doğru eğildi, ela gözleri şimdi biraz daha ciddiydi. "Gerçekten arkadaş olmamızı istiyorum Kandy. Zorlamak istemiyorum - güven bana, on sekiz yaşında bir kadın olarak kendi alanımı istemenin nasıl bir şey olduğunu hatırlıyorum - ama bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver. Benden istemekten çekinme."

Gülümsedim. "Teşekkürler Kelly. Bunu aklımda tutacağım."

Yumuşak bir gülümsemeyle karşılık verdi, arkasına yaslanıp çayını yudumladı. "Quinton iyi anlaştığımızı bilmekten mutlu olacak."

"Quinton." Güldüm.

"Ne?" diye mırıldandı, gözleri parlıyordu.

"Ona böyle hitap eden tanıdığım tek kişi sensin. Bazen onun gerçek adını duymak komik oluyor."

"Oh!" Güldü ve fincanını yere bıraktı. "İnan bana, bundan nefret ediyor ama onunla tanıştığımda kendini böyle tanıtmıştı. Cane'den önce Quinton'dı, bu yüzden sanırım bana öyle geldi." Omuz silkti ve sanki ilk tanıştıkları anı düşünüyormuş gibi yana doğru baktı.

Şimdi sorma şansım vardı. Cane benimle Kelly hakkında konuşmaya dayanamıyordu. Cevapları almamın tek yolu birincil kaynaktan geçiyordu: ondan.

"Siz nasıl tanıştınız?" Parmağımı tarçının üzerinde gezdirerek ve sıradan bir soruymuş gibi davranarak sordum.

"Oh, Tanrım." Sanki onunla tanışmasının anısı hiç silinmeyecekmiş gibi içini çekti ve güldü. "Aslında Charlotte'ta bir arkadaşımın bekârlığa veda partisine katılıyordum. Bir gece bir kulübe gittik ve bizim için bir bölüm ayrılmıştı. Herkes için içki almaya gönüllü olmuştum, bu yüzden bara gittim ve taşıyamayacağım kadar çok içki sipariş ettim ama denedim! Gerçi muhtemelen taşımamalıydım çünkü döner dönmez inmem gereken bir basamak olduğunu unuttum ve takılıp her bir içkiyi düşürdüm."

"Aman Tanrım," diye soluk soluğa kaldım, gülmemek için kendimi zor tuttum.

"Evet! Herkes gülüyordu ve tüm kızlar muhteşem nedime kıyafetleriyle aşağıya inip temizlememe yardım etmeye çalıştılar. Her yerde cam vardı; ayakkabılarımın, eteğimin, gömleğimin her yerinde. Bu arada gömleğim kelimenin tam anlamıyla sıırıslıklamdı ve açık pembeydi, bu yüzden sütyenim herkesin görebileceği kadar açıktı. Sonra birden bire bir adam yanıma geldi ve bana iyi olup olmadığımı sordu. Çok ilgiliydi ve bir erkekten beklediğim gibi gözlerini göğsümden ayırmadı. Beni arka ofise götürdü ve ilk başta korktum, bu adamın bir şey yapmaya çalıştığını ya da üzerime geldiğini düşündüm, anlıyor musunuz?" Gülerek şöyle diyor: "Ona, tuhaf bir şey bekliyorsa yanlış düşündüğünü söyledim."

"Öyle mi? Cane'e mi?" Kıkırdadım.

"Evet ve bana hemen rahatlamamı söyledi; burası onun ofisiydi ve giyebileceğim fazladan bir gömleği vardı. Beyaz düğmeli bir gömlekti. Onu bana verdi ve üzerimi değiştirmeme izin vermek için ofisten dışarı çıktı. İşim bittiğinde onunla kapının dışında buluştum ve beni bara götürüp daha önce istediğim tüm içkileri sipariş etti, ama bu sefer onları bize birisinin getirmesini sağladı. Ona söylediklerim için kendimi çok kötü hissettim. Sadece bana yardım etmeye çalışıyordu, anlıyor musun?"

"Sonunda birkaç kadeh içki içtim çünkü o noktada içkiye ihtiyacım vardı ama tüm gece boyunca birinin beni izlediğini hissettim ve onun o olduğunu biliyordum. Ne zaman kafamı kaldırırsam beni izlediğini görüyordum. Kendince sakın davranıyordu. Başını eğik tutuyordu ama gözleri tam üzerimdeydi."

İç çekmemeye çalıştım. Gözleri hakkında her şeyi biliyordum. Bir şey istediğinde ve onu nasıl elde edeceğini bulmaya çalışırken attığı o yakıcı, sıcak, aç bakışları. Avını yakalamaya çalışan bir canavar gibiydi. İzliyordu. Etrafında dönüyordu. Saldırmak için mükemmel anı bekliyordu. Canavar sonunda avını yakaladığında kaçmak, saklanmak, olabilecekleri inkâr etmek yoktu. Ya onun her bir santimini, hücrelerine kadar arzulayacaktınız ya da ondan hiçbir şey istemiyormuş gibi davranmaya çalışırken ölecektiniz.

Cane'in kadınlar üzerinde böyle bir gücü vardı ve bunu biliyordu. Ne zaman kullanıp ne zaman kullanmayacağını biliyordu. Bunu benim üzerimde birçok kez kullandı.

"Gecenin sonunda kızlar gidip onunla konuşmamı ve numarasını almamı talep ediyorlardı. Müstakbel gelin, yaklaşan düğününü kutlamaktan çok beni tavlama kararıydı. Eğlenceliydi,

Çok komik, delicesine utanç verici bir geceydi ama eğer böyle bir şey olmasaydı, asla dikkatini çekemezdim ve onunla asla konuşamazdım."

"Vay canına. Bu çok hoş." Bakışlarımı indirdim. Bir sonraki soru ben durdurmayı düşünemedim ağzımdan kaçırıldı. "Onu seviyor musun, yani ona aşık mısın?"

Sanki nasıl cevap vereceğinden emin değilmiş gibi bana şaşkın bir bakış attı. "Ben... onu seviyorum, evet. Ve sanırım ona aşık olmaya başlıyorum." İç çekti ve perçemleri sallandı. "Sadece... onun aynı şeyi hissettiğini sanmıyorum."

"Peki neden onunla kalıyorsun? Neden seni sevmeyen biriyle kalasın ki?"

Bir an düşündü, gözleri biraz daha büyüdü. "Çünkü Quinton karmaşık bir adam. Birçok katmanı var. Size gösterdiği şey bu katmanlardan sadece biri; tüm dünyanın görmesini istediği kişi, yani iyi tarafı. Ama onunla bir yatakta birkaç ay geçirdikten, uykusunda söylediği şeyleri dinledikten ve hatta durup dururken, hayatı buna bağılıymış gibi nefes nefese uyanışını izledikten sonra... bu anlaşılabilir bir şey." Bir an durdu ve masayı inceledi. "Sanırım ben sabırlı bir kadıyım. Ve onun bir sonraki adımı atıp birini bu şekilde sevmesinin zaman alacağını biliyorum çünkü-" gülümsedi, sanki bu ona acı veriyormuş gibi, "kendinle ilgili her şeyi sevmezsen, bir başkasıyla ilgili her şeyi sevme görevini nasıl üstlenebilirsin?"

C A N E

Görmeyi beklediğim son şey Kandy'nin gülerek eve girmesi ve Kelly'nin de hemen arkasından onu takip etmesiydi. Gözlerimin beni yanıltmadığından emin olmak için gözlerimi iki kez kırıştırmak zorunda kaldım.

"Şu adamı gördün mü?" Kandy güldü. "Frankie'nin poposuna öyle sert bakıyordu ki! Sapık herif!"

"Gördüm! İnanamıyorum! Babam yaşımda olmalıydı!" Kelly seslendi.

İkisi de tekrar güldü ve oturma odasının önünden geçerlerken Kelly bana baktı ve kendini beğenmiş bir sırıtışla göz kırptı. Vay canına. Üstesinden gelebileceğini söylediğinde, bunu gerçekten başarabileceğini düşünmemiştim.

Dikkatimi Kandy'ye verdim ama bana doğru bakmadı bile. Sanki onun için orada değilmişim gibiydi. "Çantalarımı odaya koyacağım," diye açıkladı, bakışlarını Kelly ve annesi arasında değiştirerek. "Frankie ve benimle sahile gelmek ister misiniz?"

"Elbette, tatlım." Kelly tekliften mutlu olmuş gibi nezaketle gülümsedi. "Bunu gerçekten çok isterim."

"Güzel. Yirmi dakika sonra burada buluşalım." O ve Frankie, Tanrı bilir ne hakkında ciyaklayarak ve gülerek merdivenleri hızla çıktılar.

Mindy yatak odasına giderken Kelly kanepenin koluna oturarak benimle buluştu. Derek zaten oradaydı, duş alıyordu.

O gözlerini dikince dizüstü bilgisayarımı kapattım. "Tatilde çalışmamanız gerekiyor, Bay Cane," dedi şakacı bir şekilde.

"Bakmıyordum. Sadece birkaç e-postayı kontrol ediyordum." Koltuğumda doğruldum. "Bütün bunlar da neydi?"

"Neyin hepsi?"

"Gülüşmeler. Sahilde takılmak için davet..."

"Oh, Kandy ile mi?" Kelly basit bir doğa olayıymış gibi elini salladı. Ama ben Kandy'yi tanıyordum. O basit değildi. Çok karmaşık biriydi. "Alışveriş merkezinde gerçekten iyi vakit geçirdik. Bana çok açılmasını sağladım. Sana söylüyorum, bir alışveriş çılgınlığı her kızın kalbini kazanır." Göz kırptı ve ayağa kalktı. "Bunu unutma."

"Gerçekten onlarla sahile mi gidiyorsun?" O uzaklaşmaya başladığında sordum.

Omuz silkti ve dudaklarını bastırdı. "Elbette. Neden olmasın?"

Çok belli etme, diye hatırlattım kendime. "Sadece soruyorum."

Döndü ve benimle yüzleştı. "Merak etme, Quinton. Ben hallederim. Birbirimize bağlanıyoruz ve bu hoşuma gidiyor. Çok fazla zorlamayacağım. Söz veriyorum."

Başımı salladım ve gülümsemeye zorladım ama endişelendiğim şey bu değildi. Kandy'ninki gibi bir kişiliğe sahip biri, sırf beni kızdırmak için konuştuğum bir kadınla arkadaş olurdu. Sabrımı ve sınırlarımı sürekli test ediyordu. İşin bu noktaya geleceğini bilmeliydim. Kandy aptal bir kız değildi. Kartlarını doğru oynamayı biliyordu ve bana nasıl ulaşacağını çok iyi biliyordu.

Yirmi dakika bile geçmeden Kandy, arkasında Frankie ile birlikte aşağı indi. Pembe bikinisinin üzerine şeffaf beyaz bir örtü giymişti. Örtü anlamsızdı. Her şeyi görebiliyordum ve bunu görünce ona yukarı çıkıp daha az açık bir şeyler giymesini söylemek istedim.

Erkekler bakardı.

Erkekler bakardı.

Kimsenin bana ait olana bakmasını istemedim.

Yine de o anda tüm kavramı kavradım. Kandy'yi tanımasaydım, on sekiz yaşından biraz daha büyük olduğunu düşünürdüm. Tahminimce yirmi bir ya da yirmi iki yaşındaydı. Bu kadar şehvetli göğüsleri, bu kadar kalın kalçaları ve bu kadar yuvarlak bir poposu varken, bana başından beri göstermeye çalıştığı şeyi kaçırmış olabileceğim aklıma geldi. Tüm vücudu kıyafetlerinin altında saklıydı ama kıyafetleri olmadan... Onu gerçekten görebiliyordum.

O artık bir kadındı.

Gençti. Olgun.

Hazırdı.

Özgür bir ruha ve vahşi bir kalbe sahip olmasına rağmen ne istediğini çok iyi biliyordu...

Ben.

K A N D Y

Frankie, annem ve Kelly ile sahilde iki saat geçirmiştim. şaşırtıcı bir şekilde, o kadar da kötü değildi. Annem mayom konusunda başımın etini yemedi. Aslında, biraz daha müstehcen olmasına rağmen beğendiğini söyledi, bu nedenle evden çıkarken örtüyü giydim. Babamın görüp değiştirmemi istemesine ihtiyacım yoktu.

Duşu kapattıktan sonra döndüm ve Cane'in odasının bulunduğu balkona doğru baktım. Duştan çıkarken yine beni izlediğini hissedebiliyordum.

Kelly'den hiç iz yoktu. Sadece o vardı. Gözleri bu sefer sıcak ve aç değildi. Daralmış ve meraklıydı.

Eşyalarımı toplayıp içeri girerken karnımın guruldamasını görmezden gelmeye çalıştım, doğruca kendi katıma yöneldim ve Frankie'nin nemli saçlarıyla odadan geçtiğini gördüm. Hepimizden yaklaşık yirmi dakika önce içeri girmişti. Regl dönemi başlamıştı. Berbattı.

Gerçek duşa girdikten sonra giyindim. Anlaşılan yine Cane'de akşam yemeğine çıkacaktık. Beyaz bir tulum giydim, pembe altın bilezikler ve ucunda beyaz bir tüy olan en sevdiğim pembe altın kolyeyi taktım. Frankie hâlâ hazırlanıyordu, ben de içecek bir şeyler almak için aşağı inmeye karar verdim ve o sırada Cane'i tezgâhta gördüm.

Bir dirseğini mermer tezgâha dayamış, elinde telefonuyla geziniyordu. Etrafta Kelly'yi aradım ama ondan bir iz göremedim. Nedense, Kelly'nin alışveriş merkezindeki hikâyesinden sonra, onun peşinden bu kadar çok gittiğim için kendimi kötü hissettim. Bunun beni tembel biri yaptığını biliyordum ama doğruydu. Suçluluk duygusu beni hep ele geçirirdi. Aşırı düşünen biriydim. Her şey hakkında en kötüsünü düşünürdüm.

Onu seviyordu. Bunu söyleyebilirim. Onu o kadar çok seviyordu ki, tıpkı benim gibi canı yanıyordu ve onun aynı şekilde hissetmediğini biliyordu. Bu zaten yeterince kalp kırıcıydı. Görmek isteyeceği son şeyin Cane'in on sekiz yaşında bir kızın üzerinde olması olduğuna emindim. Bir bakıma aynı gemideydik.

Yanımdan geçip buzdolabını açtım ve bir şişe su çıkardım. Açtım ve gözlerinden kaçarak birkaç yudum aldım. Oturma odasına doğru ilerlemek üzereydim ki sesi beni adımımın ortasında durdurdu.

"Yani Kelly ile en iyi arkadaş olduğuna göre artık senin için ben yok muyum?" Sesi alçaktı ama benim duyabileceğim kadar netti.

Başımı eğerek ona doğru döndüm. "Bunu sana söyleten ne?" Aptalı oynadım.

"Yanımdan geçip gittin. Bunu daha önce de yapmıştın, alışveriş merkezinden döndüğünde." Sırtının alt kısmını tezgâhın kenarına dayadı ve kollarını geniş göğsünde kavuşturdu.

Ondan kaçmakla o kadar meşguldüm ki kot pantolon giydiğini bile fark etmemiştim. Kot pantolonlu Cane. Çok nadir görülen bir manzaraydı ama sanırım takım elbiselerinden biraz daha fazla hoşuma gitmişti. Koyu mavi kotu kalçalarından aşağı sarkıyordu ve giydiği siyah tişört kollarındaki ve boğazındaki mürekkebin çoğunu ortaya çıkarıyordu. Bu bana hemen babamın vurulduğu geceyi, beni öptüğü geceyi hatırlattı. Bana dokunduğu. Benimle yasak kelimeleri paylaştı.

Onu gördüğümde, onu uzakta tutma planım biraz geri tepti. Pahalı kolonyasının kokusunu alabiliyordum ve hatta erkekliğinin pantolonundaki belirgin izini bile fark ettim. Gömleği üzerine tam oturmuş, karın kaslarıyla bütünleşmişti. Onun gibi meşgul bir adamın karın kası geliştirecek zamanı nasıl bulabildiği hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Gözlerimi hızla kırpıştırarak kendimi şehvet dolu sersemliğimden kurtardım. "Onu biraz daha yakından tanıdım," dedim ona doğru bir adım atarak. "O iyi bir insan."

"Öyle olduğunu biliyorum. Bunu sen de biliyordun." Beni incelerken gözleri daha bulanıktı.

Başımı öne eğdim. "Bana nasıl tanıştığınızı anlattı... ve seni sevdiğini ama senin aynı şekilde hissetmediğini bildiğini söyledi. Anında onun için kötü hissettim... ve arkasından seninle yaptığım her şey için."

"Yaptığın şeyler," diye tekrarladı sesine yumuşak bir hırıltı katarak. "Onları yaparken amını *ıslatan* şeyleri mi kastediyorsun?"

Başımı kaldırıp ona odaklandım. Tezgâhı itmişti ve beni canlı canlı yemeye hazırmış gibi aşağı yukarı bakıyordu.

"Madem onu sevmiyorsun, neden onunla kalıyorsun?" Sessizce sordum. "Onun zamanını boşa harcamayı bırak."

Gözlerini kısıtı ve sanki söylediklerim karnına bir yumrukmuş gibi sağa, benden uzağa baktı. Bir süre sessiz kaldı, o kadar sessizdi ki annemle babamın duş sesini duyabiliyordum.

"Benimle gel," diye hafifçe emretti. Yanımdan geçip havuza açılan kapıya doğru yürüdü. Dışarı çıktı ve ben de arkasından gitmeden önce omzumun üzerinden bakarak bir nefes aldım.

Dışarısı hâlâ sıcaktı ve biraz da nemliydi. Saçlarımı ve burada çok uzun süre kalırsam ne kadar kabaracağını düşündüm.

"Cane, burada ne işimiz var?"

Yürümeye devam etti, hasır ve pelüş beyaz pamuktan yapılmış oturma alanının yanından geçerek bir kapıya ulaştı. Kapıyı açtı, bir ışık düğmesini açtı ve içeri adım attı. Nerede olduğumuzu anladığımda gözlerim daha da büyüdü.

"Vay anasını." Bir ev sinema salonundaydık. Kuzey duvarına yapıştırılmış büyük bir projeksiyon perdesi ve yatar deri koltukların arasındaki koridorda bir projektör vardı.

Arka duvara dayalı bir patlamış mısır makinesi ve üzerinde çeşitli şekerlemeler ve şekerlemelerle dolu bir kase bulunan bir tezgah vardı. Tezgâhın altında bir yığın film vardı. Frankie'yle birlikte kaldığımız süre boyunca burayı çok iyi kullanacağıma dair içimde bir his vardı.

Cane bir adım kenara çekildi ve ben odayı tekrar tararken kapıyı sessizce kapattı. "Bu odaya girebilmek için ekstra ödeme yapman gerekiyor," dedi. "Derek ödemeye yanaşmadı ama senin hoşuna gideceğini bildiğim için parayı ona verdim."

"Vay canına. Teşekkürler Cane, ama bunu yapmana gerek yoktu." Yüzümü ona döndüm ama o çoktan bana bakmaya başlamıştı. "Ne?" diye sordum. Saçımı kulağımın arkasına sıkıştırarak sordum. Artık gergindim. Bana iki kafam varmış gibi bakıyordu. Kötü mü görünüyordum? Yeterince makyaj yapmamış mıydım? O kısa yürüyüşten sonra saçlarım kabarmış mıydı? "Ne var? Bana öyle bakmayı kes ve aklından geçenleri söyle."

Sonra bakışları değişti, her zaman kullandığı o yakıcı sıcak bakışa dönüştü - ruhumu uyandıran ve nabzımı vücudumun her hassas parçasında hissettiren bakış.

Bunun ne olduğunu hemen anladım.

Bana bu odayı kendisi göstermek istedi. Bunu sadece benim için aldığını bilmemi istiyordu ama başka bir şey daha istiyordu. Başka bir şeye *ihtiyacı vardı*.

Bu anı tam olarak algılayamadan Cane bana doğru bir adım attı, beni belimden yakaladı, bir tüy ağırlığındaymışım gibi kaldırdı ve sırtımı duvara yasladı. Göğsü benimkini ısıttı, kasıkları bacaklarımın arasına gömüldü. Hiçbir uyarıda bulunmadan, ağzı boynumun üzerinde gezindi, ısırdı, emdi ve ısırdı.

Bunun nereden geldiğini bilmiyordum ama onu durdurmayı reddettim. Suçluluk duygusu beni ne kadar yutarsa yutsun ya da aileme ve hatta Kelly'ye zarar vermeden önce bu işi bırakmamız gerektiğini ne kadar kötü biliyor olursam olayım, durmadım. Duvarlarım yıkıldığında beni yakalamıştı ve beni yakalamak için tuğlaların üzerine basmak umurunda bile değildi.

İçimi çektim ve parmaklarımı saçlarında dolaştırdım, sandaletlerimin topuğu sırtının alt kısmına batıyordu. Ağzını kulağıma götürerek inledi.

"Neden senden uzak duramıyorum?" diye hırladı. "Neden? Anlamıyorum."

"Bilmiyorum," diye nefes aldım. Cane'in bana neden karşı koyamadığını gerçekten bilmiyordum. Kelly çok daha olgundu ve çok güzeldi. Her erkeğin hayalindeki kızdı. Çok formdaydı, iyi besleniyordu ve yemek yapmayı da biliyordu... ama Cane beni daha çok istiyor gibiydi.

Bana sahip olamayacağını bildiği için miydi? Yasak onu da beni heyecanlandığı kadar heyecanlandırıyor muydu? Yoksa el değmemiş ve seks konusunda eğitimsiz olmamdan hoşlanıyor ve bana tüm kirli şeyleri öğretmek mi istiyordu?

"Tek istediğim sana dokunmak. Tadına bakmak. Hayatım boyunca bir kız için hiç bu kadar zayıf olmamıştım." Kulağımın memesini emdi ve ben titredim. Bir adım geri çekilerek beni ayaklarımın üzerine yatırdı. "Dizlerinin üzerine çök," diye emretti, hızlı hızlı nefes alıyordu.

Biraz kaşlarımı çattım.

"Ne?" "Dizlerinin üzerine çök, Kandy."

Kaşlarım diken diken oldu ama tereddüt etmedim. Onu memnun etmek, benim için ne kadar kötü olursa olsun ona istediği her şeyi vermek benim hayalimdi.

Dizlerimin üzerine çöktüm ve aşağı inerken ne kadar sert olduğunu fark ettim.

Aleti kumaşı itiyor, kotun içinden çıkmaya çalışıyordu.

"Pantolonumun fermuarını aç."

Fermuarını açtım ve sert, kızgın, güzel sikini ortaya çıkaracak kadar aşağı itti. Damarları boylu boyunca uzanıyordu.

pre-cum ile parlıyordu yuvarlak, kalın ucuna. Kelly Destin'e geldiğimizden beri onu memnun etmemişti. Bunu anlayabiliyordum. Çok sertti, sanki haftalardır sevişmemiş gibiydi.

Ne kadar büyük olduğunu asla unutmayacaktım. O kadar büyüktü ki beni hem korkutuyor hem de heyecanlandırıyordu. Bir aceminin boyutuna ya da çevresine sahip değildi. Tamamen gelişmiş ve cehennem gibi korkutucuydu. İçime ilk kez girdiğinde sevinç gözyaşları dökceğimden emindim ve sonra onun boyutuna göre ayarlayıp her yerine geldiğimde saf mutluluk içinde ağlayacaktım.

"Şimdi ne olacak?" Yukarı bakarak fısıldadım. "Eminim ne yapacağını biliyorsundur."

Dilim dudaklarımın üzerinde gezindi ve öne eğilip sikinin ucunu öptüm. Ürperdi ve inledi, gözlerini kapattı, sanki alay etmeme dayanamıyormuş gibi -acele etmezsem patlayacakmış gibi.

Belini tutmak için bir elimi kaldırmaya başladım ama başını sallayarak elimi hafifçe itti. "Ellerini istemiyorum. Sadece ağzını istiyorum."

Talimatların tadını çıkararak ona odaklandım. Dudaklarımı ayırdım ve ucunun etrafına sardım. Sert ve ağır bir iç çekerek bana baktı.

"Em," diye homurdandı. "Ama çabuk ol. Yakında bizi aramaya başlarlar."

Başımı salladım ve onu ağzımın derinliklerine sokarak sikini kayganlaştırdım. Geriye yaslandım ve sonra tekrar ileri atıldım, başka bir tat için açtım. Tadı temiz ve tazeydi, sanki kısa süre önce duş almış gibiydi ve eti dudaklarımın arasından pürüzsüzce akıyordu.

Tekrar tekrar iç çekti, nefesleri her lokmada daha da sıkıştıyordu. Taşaklarını da emmek için kendimi alçalttım ve kenetlenmiş dişlerinin arasından tısladı.

"Kahretsin, Kandy," diye inledi. "Bunu tekrar yap."

Tekrar yaptım ve daha da yüksek sesle inledi, vücudu gerildi.

Ellerimi kullanamamak zordu ama yaptım ve kendimi bir profesyonel gibi hissettim. Sanki oral seks konusunda ustaydım. Kendime güveniyor, istekli ve büyük ödülüm için hazır hissediyordum. Ödül, onun dölünün her yasadışı damlasına sahip olmaktı.

Bunu aklımda tutarak, durmadım. Bu beni sadece körükledi.

Ben de daha hızlı emdim. Başım sallanıyor, öğürürken boğazım daralıyordu. Öğürmememe bayılırdı. Her yaptığımda, nefes almadan ne kadar dayanabileceğimi görmek için ileri doğru itiyordu.

Sırtımı duvara nasıl dayadığımı ya da Cane'in avucunu duvara nasıl dayadığını bilmiyorum. Diğer elini başımın üstüne koymuştu ve şimdi ağzımın içine doğru ileri geri itiyordu.

"Oh evet, bebeğim. Böyle kal. Bu muhteşem yüzü becermeme izin ver."

Kıpırdamadan durdum, ağzım onun için sonuna kadar açıktı. Gözlerimin kenarlarından belli belirsiz yaşlar süzülüyordu ama bu benim için işkence değildi. Hayır, bu teslimiyetin verdiği tatmindi. Bu tam olarak onun istediği şeydi, *benim* istediğim şey. Bunu biliyordum. O da biliyordu. Tek istediğim kendimi ona vermektir. Onu memnun etmek. Onun için ve onunla her şeyi yapmak.

"Gözlerini kapatma," dedi ben tam kapatacakken. "Seni döllerimle beslerken bana bak." Sesi neredeyse hırıltılıydı, hışırtilı ve kalındı. Bana yabancıydı. Onu hiç bu şekilde, bu kadar vahşi duymamıştım. Gerçek bir vahşiydi.

Burun delikleri alevlendi ve başımı tutan eli, dudaklarım leğen kemiğine bastırılana ve siki boğazımın arkasına değene kadar öne doğru götürdü. Sertçe salladım.

Tekrar salladı.

Ellerimi kaldırıp biraz nefes almak için yalvaracaktım ki, "Yaklaştım Kandy. Yapma. Lanet olsun. Hareket etme." Gergin ses tonundan ne kadar yakın olduğunu duyabiliyordum; ağzımın içinde ne kadar sertleştiğini ve kalınlaştığını *hissedebiliyordum*. Dayanmaya çalıştım.

Geri çekildi, oksijeni geri kazanmam için bana birkaç saniye verdi ve sonra kendini tekrar ağzıma soktu. "Burnundan nefes al," diye emretti, sesi gergindi. Ben de öyle yaptım. Yardımı oldu. Nefes alabiliyordum. Odaklanabildim. "Kahretsin, boğazın çok iyi hissediyor," diye inledi.

Patlamasının başladığını, tabandan hareket ettiğini ve dudaklarımın arasında titreşerek yükseldiğini hissedebiliyordum. Birkaç saniye içinde boşaldı. Yoğun bir orgazmdı, o kadar yoğun ki nefesinin altında tekrar tekrar küfrediyordu ve gözlerini bile kapatmıştı.

"Siktir," diye bir kez daha küfretti. Biraz geri çekildiğinde dilime onun tadı geldi. Olabildiğince çabuk yutkundum, burnumdan nefes almayı hatırlarken inledim.

Sonunda başımdaki tutuşunu bırakarak inledi ve alnını duvara dayadı. Biraz geri çekildim, onu emerek temizledim ve tüm vücudunun memnuniyetle titremesini sağladım.

"Çok iyisin," dedi alçak sesle kıkırdayarak, iki sıra beyaz dişi ortaya çıktı. "Çok iyisin, Bits."

Ona baktım. Bu açıdan çok güzeldi. Keskin çenesi, hafif kirli sakalı ve pembe dudakları. "Güzel bir gülümsemen var," dedim ona. "Belki de bunu daha sık göstermelisin."

Duvarı itti ve elimi tutarak ayağa kalkmama yardım etti. "Hiç şansın yok." Kot pantolonunu düzeltirken bana baktı. Saçımı, tulumumu düzeltmeye çalıştım - sonrasındaki gariplikten kaçınmama yardımcı olacak herhangi bir şey.

"Ne yapıyoruz biz?" Sonunda bir adım geri çekilerek sordum.

Gözlerini kırıştırdı ve başını eğerek patlamış mısır standına doğru baktı. "Hiçbir fikrim yok, Kandy Cane."

Gülümsedim. Kendime engel olamadım. Bu ismi çok seviyordum. "Yakında üniversiteye gideceğim, biliyorsun."

"Evet, biliyorum. Indiana buradan çok uzakta."

"Evet. Bu muhtemelen o zamana kadar sona erecek... *bu* her neyse."

İç çekti ve omuz silkti. "Belki de en iyisi bu olur. Belki de beni unutmanı sağlayacak kadar dikkatini dağıtacak üniversiteli bir çocukla tanışırsın."

Bir an bunun üzerinde düşündüm ve kendimi başımı sallarken buldum. "Bundan şüpheliyim. Seni unutmayı daha önce de denedim. İşe yaramadı. Burada hep yönetiliyoruz, az önce yaptığımız gibi şeyler yapıyoruz ve... Bu hoşuma gidiyor, Cane. Bana öğretmeni ve ne yapacağımı söylemeni seviyorum. Üniversiteli bir çocuğun bunu benim için yapacağını sanmıyorum."

Cam gibi gözleri bir ton daha karardı, dudakları sanki sözlerim onu daha karanlık bir yere götürmüş gibi birbirine yapıştı.

"Ama durum biraz karışık," diye devam ettim. "Sen haklıydın. Ailem etraftayken bunu yapmaya devam edemeyiz. Bu çok riskli."

"Evet, öyle," diye kabul etti. Bir adım geri çekilmeden önce beni kısa bir süre inceledi. Gözlerini üzerimde gezdirdi, gömleğini düzeltti. "Sana öğretmeme izin verir misin? Sana hükmetmeme?" diye sordu.

"Bana *hükmetmek* mi? BDSM gibi şeyler mi?"

Gözlerini kısarak sırtıttı. "BDSM hakkında ne biliyorsun?"

"Okudum. Kırbaçlar, zincirler ve şallar gibi şeyler olduğunu biliyorum..." Gülümsemeye karşı koyarken yanaklarımdaki ısının yükseldiğini hissedebiliyordum. "O kadar uzağa gidebileceğimi sanmıyorum..."

Belimi tutarak bir adım öne çıktı. "Buna gerek yok, çünkü BDSM bana göre değil."

"Peki, senin olayın ne?"

"Durumları kontrol etmeyi seviyorum. Emir vermeyi seviyorum. Sınırları zorlamayı ve test etmeyi. Acı ve zevkin karışımını seviyorum ve bunu yaptığım için bazı kadınlar benim zalim olduğumu düşünüyor. Gerçekten ortaya koyduğum şeyle başa çıkamazsın, Kandy."

Bir elimi kalçama koydum. "Neden böyle düşünüyorsun?"

"Çünkü sen hâlâ bakiresin," diye dudaklarıma yapıştı ve tüylerim diken diken oldu, küçük kar taneleri gibi aşağıya süzüldü. "O noktaya gelene kadar bile seni birkaç kez alıştırırmam gerekirdi."

"Hakimiyet mi?" diye sordum.

"Evet," diye mırıldandı.

"İstiyorum," diye meydan okudum. "Öyleyse beni içeri al.

Yapmanı istiyorum." "Yapamam."

"Evet, yapabilirsin. Ben de bunu istiyorum. Bekaretimi al."

"Yapamam. Şu anda ne istediğini biliyor olabilirsin ama daha çok gençsin Kandy. Önünde uzun bir zaman var. İnan bana, sana istediğini vermeyi çok isterdim ama bunu yapmak benim için çok zor olurdu."

Konuşmaya başladım ama çenemi tutup beni durdurdu. "Sana karşı bencil olmak istiyorum ve eğer D arkadaşım olmasaydı belki olurdu ama ikimiz de o kadar ileri gidemeyeceğimizi biliyoruz. Bu her şeyi mahveder ve yapmak isteyeceğim son şey seni mahvetmek olur."

Tam konuşacaktım ki kapı tokmağı sallandı ve Cane elini çekerek neredeyse bir sıçrayışta geri çekilip patlamış mısır ve şekerlere doğru döndü.

"Hey!" Annem içeri girerken küçük bir gülümsemeye haykırdı. "Ne yapıyorsunuz çocuklar? Hepimiz sizi bekliyoruz."

Cane sanki durumdan hiç rahatsız olmamış gibi rahatça döndü. "Kandy beklemekten sıkıldığını söyledi, ben de ona tiyatro odasını göstereyim, döndüğünde dört gözle bekleyeceği bir şey olsun dedim." Gülümsedi. Sadece biraz.

"Oh, Cane." Annem gülümsemeye devam etti ve hiçbir şeyden şüphelenmediğine sevindim. Ayrıca göğsümde çarpan kalbimi duyamadığı için de mutluydum. "Onu şımartıyorsun, bunu biliyor musun? Tiyatro olmadan da yapabildik." Annem bana odaklandı. "Ona teşekkür ettiğini söyledin mi Kandy? Bu odayı senin için aldı."

"Anne. Evet." Gözlerimi devirmemek için kendimi zor tuttum. Annem güvence için Cane'e baktı.

"Öyle," diye onayladı Cane ve karizmatik bir gülümseme takındı. Herhangi bir kadının, hatta annemin bile yüzünü kızartacak bir gülümsemeydi bu.

Ve eminim ki öyle de oldu. "Hadi ama!" diye ısrar etti. "Oraya varmak için yirmi dakikamız var ve ben açlıktan ölüyorum." Ona doğru yürüdüm ve o da beni dışarı çıkardı. Cane de arkasından geldi.

Dönüş yolunda annem birkaç adım önümdeydi, ben de Cane'e baktım.

Onun da benimkine benzer düşünceler içinde olduğunu söyleyebilirdim.

Neredeyse yine yakalanıyorduk ve henüz yirmi dört saat bile olmamıştı. Bu tehlikeli bir oyundu. Bu şekilde ateşle oynamaya devam edemezdik - tek sonuç yanmak olurdu.

Düşüncesinden nefret etsem de, ne kadar zor olursa olsun buna yakında bir son vermemiz gerektiğini biliyordum.

KANDY

Üç gün geçti ve Cane ile birbirimizin yüzüne bile zor bakıyorduk. Peki, tamam... Yalan söylüyorum. Baktık ama birbirimize pek bir şey söylemedik ya da uzun süre birbirimizin etrafında oyalanmadık. Sanırım tekrar yakalanmanın eşiğinden dönmek ikimizi de korkutmuştu.

Sadece bu da değil, Kelly'yle aramızda çok daha fazla bağ oluşmuştu. Kendimi böyle düşünürken yakalayacağımı hiç düşünmezdim ama Cane'in kız arkadaşı -ya da her neyse- olması bir yana, aslında oldukça havalıydı.

Bizim kata gelir ve plajda hangi bikiniyi giyeceğimizi seçmemize yardım ederdi. Annem ve benimle birlikte yaban mersinli krep yapmamıza yardım eder, hatta Frankie ve bana kendi şarabından bir bardak içirirdi.

Havalıydı... ama yine de Cane için iyi bir eş değildi. Dürüst olmak gerekirse, ondan *daha iyisini* hak ediyor olabilirdi.

Gece gündüz neden bu kadar uzun süre onunla kaldığını merak ettim. Bunu daha önce açıklamıştı ama yine de seni sevmek istemeyen biriyle birlikte olmak ya da herhangi birine aşık olmak bana mantıklı gelmiyordu ama yine de birlikte sarhoş oluyorlardı ve yine de ona sarılıyor ve onu öpüyordu.

Buna kızamadım bile. Deniyordu... ve başarısız oluyordu.

Ne olduğunu anlamadan son günümüzdü. Sahil evindeki eşyalarımızın çoğunu toplayıp temizlemiştik ve sonunda Cane'in jetiyle Georgia'ya geri dönüyorduk.

Yine de bir şeyler değişmişti. Destin'e giderken Cane'in Kelly'nin yanında oturmakta bir sorunu yoktu ama Georgia'ya uçarken Cane Kelly'nin arkasındaki sırada oturuyor ve dizüstü bilgisayarında çalışıyordu. O ise kitap okuyor ve maden suyunu yudumluyordu. Yüzüme yapıştırılmış bir kitap vardı, ama gerçekten

okuyordum. İkisi arasında bakışıp durmakla meşguldüm. Kız bir kez bile adama bakmamıştı, adam da bir kez bile kıza bakmamıştı. Şimdi düşününce, bütün gün birbirlerine neredeyse iki kelime bile etmediklerini fark ettim.

Güneş batarken eve vardık ve annem herkese İtalyan yemeği ısmarladı ama daha çok Cane'e bizim için yaptıklarından dolayı teşekkür etmek için.

Frankie yanımdayken ada tezgâhındaki tabureye oturmuş, sarımsaklı galetaları mideye indiriyordum. Plaj sahnesi sona ermişti ve nihayet yeniden ekmek yiyebildiğim ve göbeğimin dışarı çıkması konusunda endişelenmeme gerek kalmadığı için mutluydum. Frankie ve ben yaz vücutlarımız için çok çalışmış, onun arka bahçesinde yorucu egzersizler yapmıştık ve bunun karşılığını aldığımız için mutluydum. Softbol kondisyonumun ve antrenmanlarımın bana çoğunlukla yardımcı olduğundan bahsetmiyorum bile.

Kelly el çantasını tezgâhtan alırken, "Gitsem iyi olacak," dedi. "Yetiştirmem gereken bir sürü iş var ve yarın sabah ilk iş bir müşteriyle buluşacağıma söz verdim." Frankie ve bana doğru yürürken iç çekti. Başımızın yan tarafına bir öpücük kondurduktan sonra annemin yanına giderek ona sıkıca sarıldı. "Yolculukta size katılmama izin verdiğiniz için çok teşekkür ederim çocuklar. Yeniden ilham almak için tam da ihtiyacım olan şeydi."

Cane tezgahı iterek, "Seni geçireyim," diye teklif etti. Kelly basit bir baş hareketiyle dudaklarını bastırdı. Hâlâ onunla konuşmuyordu. Bir kez daha vedalaştıktan sonra mutfaktan çıkıp ön kapıdan geçtiler.

"Bu gece kalacak mısın, Frank?" Taburemden zıplayıp tabağımı lavaboya götürerek sordum.

"Evet. Şu anda beni alması için kimseyi aramak istemiyorum." İç çekti. "Plaj çok harikaydı Bay ve Bayan Jennings. Beş gün boyunca sizi rahatsız etmeme izin verdiğiniz için teşekkür ederim. Umarım çok fazla rahatsızlık vermemiştir."

Babam içten bir kahkaha atarken annem de kahkahalarla güldü.

"İnanın bana," diye söze başladı babam, tabağını tezgâhın üzerine koyarak, "kimse beni kendi kızım kadar kızdıramaz ya da rahatsız edemez."

Dişlerimi sıktım ve omzuna yumuşak bir yumruk attım. "Her neyse, dostum." Mutfağın çıkışına doğru yürüdüm. "Senin için çekmeceyi hazırlayayım, Frank."

"Tamam." Döndü ve ailemle sahilde reklamını gördüğü bir tekne gezintisi hakkında konuşmaya devam etti.

Çamaşır dolabına gitmek için antreden geçtim. Yolda Kelly'nin Audi'nin önünde durduğunu gördüm.

O ve Cane arka kapıların yanında duruyorlardı ve direksiyonun arkasında biri bekliyordu. Sanırım bir Uber şoförüydü. Kelly'nin yüzü sertti, Cane ise bir şeylerden bahsediyor ve sanki yapılan konuşma anlamsızmış gibi ellerini sallıyordu.

Kelly ona yaklaştı ve bir şey söyledi... ya da belki de ona bir şey sordu.

Cane ona boş boş baktı ve yanıt vermedi, o da bakışlarını kaçırdı. Ondan uzaklaştı, başını sallayıp eğdi ve arka koltuğa geçmek için kapıyı çekti.

Cane orada durmuş, mürekkepli parmaklarını saçlarının arasından geçirirken şoför arabayı durdurdu. Ben daha gözümü kırpamadan araba görünürde yoktu.

Cane yirmi saniye kadar orada durdu ve ben onu izledim. Elini kalçasına indirmesini, yüzünü gökyüzüne çevirecek şekilde başını eğmesini, gözlerini kapatmasını ve üç uzun saniye boyunca nefes almasını izledim.

Bir.

İki.

Üç.

Sonra nefesini verdi. Tekrar evimize doğru yürümeye başladı, ben de arkamı döndüm, dolaptan yeni çarşafalar aldım, kapıyı kapattım ve o içeri girip beni fark etmeden önce aceleyle merdivenlerden yukarı çıktım.

Her ne hakkında tartışıyorlarsa kötü görünüyordu. Merak ediyordum ve her zaman yaptığım gibi kulak misafiri olabilmem için babama anlatacak kadar uzun süre kalmasını umuyordum. Ne yazık ki söylemedi.

Ben mutfığa döndüğümde Cane gitmişti.

C A N E

Georgia'ya döndüğümüzden beri bir hafta geçmişti. Döndüğümüz geceden beri Kelly'den haber alamamıştım. Benden neden kaçtığını biliyordum ama bu konuda konuşmak istemiyordum.

O hafta boyunca Derek'i ya da ailesini de görmemiştim. Varışımızın ertesi günü, bir anlaşma yapmak için Boston'a uçmak zorunda kaldım. Potansiyel bir yatırımcıyla görüşmek üzere Washington'a uçmadan önce iki gün Boston'da kaldım. Haftanın geri kalanını orada geçirdim ve Pazartesi sabahı uçakla geri döndüm.

O gün hava çok sıcaktı. Derek bana öğle yemeğinde buluşmak isteyip istemediğimi soran bir mesaj gönderdiğinde ofiste evrak işlerimi hallediyordum.

Şimdi küçük bir kahvaltılık lokantasında sahte kırmızı deriden yapılmış bir masada oturmuş onun gelmesini bekliyordum. İçerisi tıklım tıklım doluydu, etrafa yayılan tuzlu pastırma kokusu tatlı, yapışkan şurup kokusuna ve yoğun kahve aromasına karışıyordu.

Dürüst olmak gerekirse rahatlatıcıydı. Bana Tempt'ten önceki günleri, kız kardeşimle birlikte yemek yemek için birkaç blok yürüdüğümüz günleri hatırlattı. Okuldan sonra bir fast food restoranında çalışırdım ve tüm paramı ona ve anneme harcardım. Paramla her zaman market alışverişi yapardım ya da ihtiyaç varsa yeni kıyafetler ve ayakkabılar alırdım. Günün sonunda beş parasız kalsam da fark etmezdi. Onlar benim ailemdi, onları dünyadaki her şeyden daha çok seviyordum ve babamın aksine sevdiği insanların ihtiyaçlarını karşılayan *gerçek bir* erkek olmak istiyordum.

Kahve sipariş etmiştim, krema ve şekeri bardağa doldururken kapının üstündeki zil çaldı ve Derek'in içeri girişini izledim.

Derek sıradan bir erkeğin gözünü korkutabilecek bir yapıya sahipti. Üzerindeki polis üniforması ve beline bağladığı silahların takılı olduğu kemerle ona ancak bir aptalın meydan okuyabileceğini düşündüm.

Annemi kurtardığı gece, babamı indirmek zorunda kaldığını duydum. Babam küçük bir adam değildi. Çocukken ve hatta gençken, boyundan ve cüssesinden ürktüğümü hep hatırlardım, bu yüzden Derek'in onu yere serdiğini, hatta neredeyse hiç karşı koymadan onu tutukladığını bilmek ona otomatik olarak saygı duymamı sağladı.

Babam boktan bir insandı ama kasları, boyu ve kas gücüyle kutsanmıştı. Aynı genetiğe sahip olduğum için şanslıydım.

Derek beni bulana kadar restoranı taradı. Tembel bir gülümseme takındı ve hızla yanıma gelerek karşımdaki koltuğa oturdu.

"N'aber dostum?" İçini çekti, hemen kahve sürahisini kaptı ve kendine bir fincan doldurdu.

"Her şey yolunda mı?" diye sordum. Geldiğinde gülümsemiş olmasına rağmen gözlerinin etrafındaki çizgileri ve omuzlarındaki gerginliği fark ettim.

"Evet, evet. Ben iyiyim. Sadece uzun bir sabahı. Biraz kahve ve yağlı bir öğle yemeğinin iyileştiremeyeceği bir şey değil." Eğer işimin stresli olduğunu düşünseydim, polis olmanın yanında hiçbir şey olmadığından emindim. İşini seviyordu ama bu onu her gün yıpratıyordu. Bu çok açıktı.

Onu rahatsız eden tek şeyin bu olmadığını hissediyordum. Yine de kımıldamamam gerektiğini biliyordum. Eninde sonunda pes edecekti.

"Dönüş uçuşun nasıldı?" diye sordu bardağına bir kaşık karıştırarak.

"İyi idi. Bu hafta sonu tekrar uçmam gerekecek."

"Bütün o uçuşlar," diye bir kahkaha attı. "Eminim bıkmışsındır."

"Bir jetin üzerindeyken olmaz." Sırıttım. "Beni rahatsız edecek kimse yok."

Hızlı yolculuklar. Telefon görüşmesi ya da mesaj yok."

"Oh, evet. Kelly'den bile mi?" Başını kaldırıp kaşlarını kaldırdı ve sanki benim bilmediğim bir şey biliyormuş gibi bana sert bir bakış attı.

"Çok meşguldü."

"Ben saçmalık diyorum." Kupasından bir yudum aldı. "Mindy bana birkaç gün önce Kelly'yi aradığını söyledi. Brunch için buluştuklarını söyledi." Kupasını yere bıraktı. "Kelly'yi akşam yemeğine davet ettiğini ama Kelly'nin reddettiğini çünkü ikiniz artık birlikte değilken onun gelmesini istemeyeceğini düşündüğünü söyledi."

Çenemi kilitleyerek çenemi eğdim. "Anlıyorum."

Derek'in gözleri büyüdü ve bir an için bana Kandy'nin meraklı ama aynı zamanda cevap isteyen gözlerini hatırlattı.

Nefes verdim. "Bu... uzun bir hikaye."

"Zamandan başka bir şeyim yok kardeşim." Arkasına yaslandı, hâlâ bana bakıyordu. "Bence oldukça iyi bir kızdı. Sana karşı sabırlıydı. Plajda eğlenmişsiniz gibi görünüyordu. O zamandan bu zamana ne oldu?"

Omuz silktim. "Anlaşılan benimle beş gün geçirince birbirimize uygun olmayabileceğimizi fark etmiş. Geçmişim hakkında ona açılmak istemediğim için *çok mesafeli olduğumu* söyledi." Tekrar konuşmadan önce yutkundum. "Ayrıca ondan bir şeyler sakladığımı düşünüyor... ama geçmişim hakkında çok fazla şey bilmesine izin veremem, D. Çok fazla şey var. Yaşadığım her şeyi biliyorsun. Sadece yeniden yaşamak istemiyorum. Yeterince biliyormuş gibi hissediyorum."

"Eğer onu seviyorsan, bir gün ona anlatmak zorunda kalacaksın. Tıpkı bana Mindy'ye vurulma olayımı anlatmamı söylediğin gibi, Kelly'ye de seninkini anlatmalısın, yeniden yaşamak ne kadar zor olursa olsun. Bunu ondan sonsuza kadar saklayamazsın."

Başımı salladım. "Mesele de bu. Onu gerçekten sevmiyorum. Sevmiyor musun? Seviyorum. Ama onu sevmiyorum. O şekilde değil. Kelly'ye onun bana aşık olduğu gibi aşık değildim, o da bunu hissetti ama yine de yanımdan ayrılmadı."

"Madem böyle hissediyorsun, neden onu oyalıyorsun? Neden onu sahile getirdin ve neredeyse bir hafta boyunca onunla aynı odayı paylaştın?"

"Gitmek için yalvardı, Derek. Ben istemedim ki. Israr etti; bunun bizim için iyi olacağını ve birbirimizi gerçekten tanımamız için bir yol olacağını söyledi. Beni tanıdı ve sanırım gördüğü şey hoşuna gitmedi."

Gülümseyerek iç çekti. "Sen karmaşık bir adamsın, Cane. Bunu ben bile biliyorum. Bir arkadaş olarak zaten zor birisin. Onun yerinde olmayı ve seni bir sevgili olarak anlamaya çalışmayı hayal bile edemiyorum."

Omuz silktim. Artık benimle uğraşmak istememesinin gerçek nedenini ona söyleyecek değildim. Ona söylediklerim bunun sadece bir parçasıydı.

Sunucumuz geldi ve ikimiz de sıcak hindili sandviç ve patates kızartması sipariş ettik. Derek'in telefonu çaldı ve kontrol etmek için çıkardı. Baktığında tedirgin bir şekilde iç çekti.

"Ne oldu?"

Telefonunu arka cebine soktu. "Mindy," diye mırıldandı. "Geç saate kadar çalışacağı için bu akşam yemeği benim almamı istiyor."

"Oh."

"Bütün hafta geç saatlere kadar çalıştı, tatilden sonra arayı kapatmaya çalışıyor. Dün ona kahve ve çörek götürmek için ofisine gittiğimde ofisinde bu adamı gördüm."

Kaşlarımı çattım. "Kimdi o?"

"Lanet olası patronu. Onunla gülüp eğleniyor, yaptığı işle ilgili iltifatlarda bulunuyor ve masasının üzerine eğiliyordu. Bu beni çok rahatsız ediyordu, bu yüzden eve döndüğünde ona patronunun yüzüne bakma şeklinden hoşlanmadığımı söyledim. Zararsız olduğu konusunda ısrar etti ama siktir et. Erkekleri tanırım, Mindy'yi de tanırım. Bazen çok iyi davranıyor ve her zaman herkesin memnun olmasını istiyor, özellikle de iş konusunda."

Güldüm. "Ondan bir şey istediğinden şüpheliyim dostum. Belki başka bir terfi, ama onu tanıyorsun. Seni çok seviyor."

"Biliyorum, biliyorum. Sadece onun etrafındaki davranışlarından hoşlanmadım. Onda beni rahatsız eden bir şeyler vardı. Sonra onu öptüğümde sanki göz ucuyla onu göremiyormuşum gibi beni süzdü. Onu istiyor, ama eğer ona elini sürerse, onu saldırıdan tutuklarım ve bunu yaparken de kolunu kırarım." Alnını ovuşturdu. "Dün gece bu konuda hararetli bir tartışmaya girdik. Bu sabah işe üzgün gitti. Bunu bir şekilde telafi etmem gerekecek."

Kıkırdadım. "Akşam yemeğini toplamak bir başlangıç olacaktır."

"Evet, sanırım. Yakında biraz yalnız kalacağımız için mutluyum. Aylardır kendimize zaman ayıramadık. Birkaç hafta içinde yıldönümümüz yaklaşıyor. İlk kez Paris'e gidiyoruz."

"Bu sizin için iyi ve harika bir kaçamak. Orayı seveceksin, D. O şehirde tamamen farklı bir hava var. Ve çok çeşitli. En sevdiğim yanı da bu."

"Evet. Hakkında çok güzel şeyler duydum." Sandviçini bitirdi ve ardından birkaç yudum kahve içti. Çiğneyip yutarken omzundaki telsiz çatırdadı ve bir ses geldi. Sadece ikimizin duyabileceği kadar alçak bir sestti.

Telsizi aldı ve bir düğmeye basarak çağrıya yanıt verdi, sonra da "Ahh, gitmem gerek. Şehir merkezinde bir hırsızlık olayı." Kabinden çıktı ve ayağa kalkmadan önce tozunu aldı. "Gitmeden önce Kandy bu yaz havuzunuzu kullanabilir mi diye soracaktım? Sahilden döndüğümüzden beri yüzmek için can atıyor. Havuzu özlediğini ve bir tane yaptırmamız gerektiğini söyleyip duruyor. O konuşuyor

ve bu beni deli ediyor. Yemin ederim, ceplerimin içi dışına çıkana kadar o kız mutlu olmayacak." Bunu söylediğinde güldüm, ama kızın adının anılması bile midemi karıştırdı ve az önce yediğim sandviçi küçük hissetmeme neden oldu.

Sakin davrandım. "Her zaman kapımızın size açık olduğunu biliyorsun D. Ona istediği zaman gelebileceğini ve kapıdaki güvenlikten bir anahtar almasını söyle. Onu bugün giriş listesine ekleyeceğim."

"Güzel, güzel." Bana iki kez baktı ve bir an için bir şey sakladığımı hissedip hissetmediğini merak ettim. "Sen harika bir arkadaşsın dostum. Bunu biliyor muydun?" *Rahatladım.* "Seninle tanıştığımdan beri birbirimize hemen bağlandık. Bunu hatırlıyor musun? O klik sesini kaçırmak imkânsızdı. Sensiz ne halt edeceğimden emin değilim, Cane."

Omzuma vurdu ve o gitmeden önce ona hafif bir gülümseme verdim. Aldatmacamı ve yalanlarımı fark etmemiş olmasına sevinmiş olsam da, sözleri yine de beni öldürdü.

Derek bana güvenirdi. İçten içe, eğer ona bir şey olursa, Kandy'nin babası olma rolünü benim üstlenmemi isteyeceğini biliyordum. Bunu çok uzun zaman önce bir kez söylemişti.

Bu rolü üstlenmek artık asla gerçekleşemezdi. Başka bir aday bulması gerekecekti - kızını domaltıp anlamsızca becermek istemeyen bir adam.

K A N D Y

"Bay Cane'in havuzunu kullanmamıza izin vermesine çok sevindim!" Frankie heyecanlıydı ama sanırım ben bu heyecanı milyon kere yendim.

Babama defalarca Cane ile temasa geçip havuzunda yüzmemize izin verip vermeyeceğini sorması için yalvarmıştım. Cane sahildeki akşam yemeklerinde bu havuzla o kadar övünmüştü ki ben de deneyimlemek istemiştim. Şelale hakkında yalan söylemiyordu. Çok güzeldi.

Eğer sorsaydım, Cane'in sırf onlar olmadan yanımda olmak zorunda kalmamak için bir bahane uyduracağını biliyordum, ama babam sorsaydı, hayır demezdi. Tabii ki işe yaradı.

Frankie, babam bana söyledikten sonraki sabah beni evimden aldı ve ilk iş olarak bizi onun evine götürdü.

"Ben de memnunum. Bu hafta sonu kampta gönüllü olarak çalışacak mısın?" Kalçalarıma güneş kremi sürerek sordum.

"Evet. Ağabeylik gibi bir şey. Çocukların hepsi koruyucu aile yanında ve terk edilmiş hissetmenin nasıl bir şey olduğunu biliyorum. Onlarla bağlantı kurmak ve bir umut olduğunu bilmelerini sağlamak harika olacak."

"Ah, Frank. Bence bu şimdiye kadar söylediğin en tatlı şey!"

"Evet, belki de öyledir. Ama bundan birine bahsedersen seni ikiye bölerim."

Güldüm, güneş kremi şişesini yere bıraktım ve karnımın üzerine uzanmak için döndüm. Bir elimi diğerinin üzerine koydum, sonra çenemi ellerimin üzerine koydum.

"Sen ve Bay Cane hala takılıyor musunuz?"

"Meh. Pek sayılmaz. Sahilden beri değil. O da pek ortalıkta görünmüyor. Kelly'den de pek haber alamadım. Onları gördüm

Destin'den döndüğümüz gece tartışıyorduk. Sanırım ona bir konuda kızmıştı."

"Muhtemelen ayrılmışlardır. Beni yanlış anlamayın-Kelly çok güzel ama onun için iyi bir eş değil."

"Ben de öyle dedim!"

"Kız onun için fazla iyi ve adamın onunla ilgilenmediği de çok açık. Belki başlangıçta öyleydi, ama şimdi sadece diğer insanlar onun eşcinsel olduğunu düşünmesin diye onunla birlikteymiş gibi görünüyor."

"Aman Tanrım, Frank. Kapa çeneni," diye güldüm. "Güven bana, o gey olmaktan çok uzak." "Dilini boğazından aşağı inerken gördükten sonra, evet, bahse girerim

milyon dolarına bahse girerim ki öyle değil."

Arkadaşım tam bir aptaldı.

Ayrılmadan önce yaklaşık iki saat güneşlendik ve yüzdük. Cane'den hiç iz yoktu.

Ertesi gün annemle yurt odası alışverişi yaptıktan sonra bir kez daha yüzmekten zarar gelmeyeceğini düşündüm ve arabayı boşalttıktan sonra beni bırakmasını istedim. O hiçbir şey düşünmedi. Ayrıca bir toplantı için işe gitmesi gerekiyordu ve geç kalıyordu, bu yüzden ona beni tekrar alana kadar beklememin sorun olmayacağını söyledim.

Havuzunu çok severdim. Asla çok soğuk ya da çok sıcak değildi. Sıcaklık rahatlatıcıydı ve günümü suyun içinde yüzerek, güneşin tadını çıkararak geçirdim. Dışarı çıkmaya hazır olduğumda güneş beni tüketmişti, bu yüzden eşyalarımı toplamaya başladım, ancak ayağa kalktığımda cam kapının önünde biri duruyordu.

Baston.

Elleri cebinde öylece duruyordu ve uzunca bir süredir orada duruyormuş gibi görünüyordu.

Ben el salladım, o da elini cebinden çıkarıp bana el salladı. Çantamı omzuma attım ve kapıya doğru yürüdüm. Kapıyı benim için açtı ve beni serin evin içine soktu.

"İyi yüzdün mü?"

"Evet." Başımı salladım. "Tam da ihtiyacım olan şeydi." "Destin'de yeterince alamadın, ha?"

"Hiç de değil. Orada yaşayabilseydim, yaşardım. O sahili çok severdim."

Sırıttı ve bir adım geri çekildi. "Eğer duş almak istersen, içinde her şey olan bir misafir banyom var. Bütün gün dışarıda kaldıktan sonra acıktığını varsayıyorum?"

"Evet, açlıktan ölüyorum."

"Güzel. Çin yemeği sipariş ettim." Omuz silkti. "Bu gece domuz gibi hissediyorum. Git duş al. İşin bittiğinde yemek gelmiş olur."

Başımı salladım ve merdivenlere gitmek için yanından geçtim. Omzumun üzerinden baktım ama beklediğim gibi beni izlemiyordu. Onun yerine dönmüş ve mutfığa doğru ilerliyordu.

Neden akşam yemeğinin yemek odasındaki süslü yemek masasında olmasını bekliyordum bilmiyorum. Bunun yerine Cane iki katlanır tepsi çıkarıp odalardan birindeki kanepenin önüne koymuş, sonra da tabağını, viski olduğunu tahmin ettiğim bir bardakla birlikte tepsilerden birinin üzerine bırakmıştı.

Bugün garip davranıyordu ama hiçbir şey söylemedim. Bunun yerine tabağıma *lo mein* ve kızarmış tavuk pilavı doldurdum, iki şans kurabiyesi aldım ve çalışma odasında ona katıldım.

Televizyon açıldı ve bir spor kanalını izliyordu. Bu kesinlikle onun yapacağı bir şey değildi. Cane'in televizyon izlediğini gördüğüm tek zaman, televizyonu çok seven babamı ziyaret ettiği zamanlardı. Hatta bir keresinde bana oturup çok fazla dizi izleyemeyecek kadar meşgul olduğunu söylemişti, ancak babam ona önemli bir maç olduğunu söylediğinde arada sırada birkaç maç izlemeye çalışırdı.

"Her şey yolunda mı?" diye sordum. Buranın aramızdaki her şeyin başladığı yer olduğunu hatırlamadan edemedim. Belki de bunu düşünüyordu.

"Evet. Ben iyiyim." Yemeğinden bir ısırık aldı. "Neden televizyon izlemek istiyorsun?"

Omuz silkti ve çatalını bırakıp yerine suyunu koydu. "Bilmiyorum. Boktan bir gün geçirdim. Anlaşmalarımdan biri gerçekleşmedi ve sadece kendimi suçlayabilirim. Aklım oyunda değildi." Öfkelendi. "Sadece eve gelmek ve bir süreliğine işi unutmak istedim. Biraz daha insan gibi hissetmek ve bu kadar hırslı olmamak. Anlıyor musun?"

Başımı salladım. "Anladım." Bir an sessiz kaldım, çatalımın ucuyla yemeğimin yerini değiştirdim. "Neden kafan oyunda değildi?"

"Annemle ilgili bir sürü şey. Kelly hakkında da bazı şeyler." Son cümlesini ilkinden daha yumuşak söyledi. Ama benim için en gürültülüydü.

"Kelly'ye ne oldu? Onu bir süredir görmedim."

Tekrar televizyona odaklanmadan önce göz ucuyla bana baktı. "Artık konuşmuyoruz."

"Neden olmasın?"

O gece onuncu kez omuz silktili. Cane umursamazmış gibi davranma konusunda gerçekten berbattı. "*Gerçek* beni Destin'de tanıdı sanırım."

"Bu da ne demek şimdi?" Küçük bir kahkaha atarak sordum.

Kısa bir ara verdi, burnunun kenarını sıktı ve gözlerini kapattı. Birkaç saniye sonra sertçe yutkundu ve sonra devam etti. "Her şey sahildeyken başladı. Ben içkiyi biraz fazla kaçırmıştım, o da öyle." İçini çekti. "Orada odamızdaydık. Siz aşağıda müzik açmış UNO oynuyordunuz. Beni öpüyordu, beni havaya sokmaya çalışıyordu ama ben o kadar sarhoştum ki-" Birden konuşmayı kesti, gözlerimin içine baktı. "Ona senin adınla seslendim, Kandy."

Bunu söylediğinde, kalbim bir çentik hızlandı. Bunu hiç beklemiyordum. "Ne?"

"Evet." Bardağındaki kehribar rengi sıvıya odaklanırken yontulmuş dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. Sonra gözleri benimkilere kaydı ve bakışlarını çekmeden önce uzun bir yudum aldı. "İşte kafamı karıştırdığını böyle anlıyorum, Bits."

Buna ne demem gerekiyordu? *Yolumuza çıkan kadın seni terk ettiği için özür mü dileyecektim?* Eğer durum buysa, üzgün değildim. Kelly'den artık hoşlanıyor olsam da, aramızda olmadığı için mutluydum; dürüst olmak gerekirse, bu konuda olmam gerekenden daha mutluydum. Cane'e karşı bencildim. Çok ama çok bencildim ve o da bunu biliyordu. İkimiz de biliyorduk.

"O kadar sarhoştı ki ertesi gün ona söylediğim ismi hatırlamadı. Sanırım tek hatırladığı başka bir kadına ait olduğu... ki bu iyi bir şey."

"Çok iyi bir şey." Eğer Kelly onun adımı söylediğini duysaydı, şüpheleneceğinden ve her şeyi anlayacağından emindim. Annemle bir bağ geliştirmişti, bu yüzden ilk işi ona söyleyeceğini biliyordum.

Kelly iyi kalpli bir kadındı. Annem ise adaletten yanaydı. Dürüstlüğü seviyorlardı, bu da onları mükemmel bir ikili yapıyordu. İki iyi, dürüst, iyi kalpli kadın.

"Bir saniyeliğine dürüst olabilirsem, ikinizin ayrılmasına sevindim."

Gülümsemesi zayıftı. "Elbette öylesin, Bits." Nefesini içine çekti. "Böyle şeyler genelde beni rahatsız etmez ama sanırım

O kadar uzun süredir etrafımda ki aramadığımda, mesaj atmadığımda ya da ziyaret etmediğinde garip hissediyorum."

"Evet, sanırım bunu anlayabiliyorum." Bunu duymak berbattı ama bana söylediği için memnundum.

Elini dizime koydu. "Ama sen varsın. Her zaman yanımda olacaksın, değil mi?"

"Genelde benden kurtulmaya çalışmıyor musun?" Güldüm.

Şakamı görmezden geldi. "Ciddiyim, Bits. Eğer her şey başarısız olursa, senin orada olacağını biliyorum. Burada beni önemseyen insanlar olduğunu bilmek iyi hissettiriyor." Bakışlarımı tuttu ve karnımın çukurunda bir girdap hissettim. Uyluklarımın arasında bir sıkışma. Üzerine tırmanıp onu öpmeyi, ona *gerçekten ne kadar* değer verdiğimi göstermeyi ne kadar çok istediğimi bilemezdi.

Cane'i önemsemekten daha fazlasını yapıyordum. Bu çılgın adama aşkıttım ve o bunu fark edemeyecek kadar şehvet ve kafa karışıklığıyla kör olmuştu.

Kapı çalındı ve Cane geri çekilirken ben nefes nefese kaldım. Ona doğru eğilmiştim, dudaklarımı dudaklarına bastırmaya hazırdım. Sanırım o da pes edip bana izin vermek üzereydi. Koltuktan kalktı ve köşeyi dönüp kapıya yönelmeden önce bana bir kez baktı.

"Selam, Cane! Eve bu kadar erken geleceğini fark etmemiştim!"

Annemdi. Doğrudum ve yemeğimle meşgul oldum.

Köşeyi dönüp çalışma odasına girdiler. Annem bana gülümsedi. "Yeterince güneş aldın mı? Böyle devam edersen cayır cayır yanacaksın," diye şaka yaptı.

Cane kıkırdadı.

Ortamı yumuşatmak için zorla bir kahkaha attım.

"Evet, gidebiliriz. Tabağımı mutfaka götürmeme izin verin."

"Oh, Kandy. Bunun için endişelenme. Ben hallederim." Cane öne doğru bir adım attı ve tabağımı kaptı. "Annenin yorgun olduğuna eminim. Belki de onu eve sen götürmelisin."

"Evet, belki de yapmalısın," diye kabul etti. "Senin şoförün olmaktan bıktım."

"O zaman bana bir araba bul." Dilimi ona doğru uzattım.

Güldü ama başka bir şey demedi. Hâlâ bana bir araba verecekleri günü bekliyordum. Annem ve babamın, özellikle de annemin iyi maaşlı işleri vardı ama ben on sekiz yaşında hâlâ arabasızdım. Beni neden bir Maserati ya da Tesla ile şımartmadıkları bana hiç mantıklı gelmiyordu. Tamam... bu biraz fazla oldu ama yine de.

Çantamı aldım ve kolunu omuzlarıma dolayarak benimle kapıya kadar yürüyen annemle buluştum. Cane de bizi takip etti ve arabaya bindiğimizde bize iyi geceler diledi.

Gözleri benimkilerde olması gerekenden daha fazla kaldı. Ben arabayı garaj yolundan çıkarıp evden uzaklaşırken o geri çekildi ve ön kapısına giden beton yürüyüş yolunda durdu. Arabayı çekmeden önce ona bir kez daha baktım.

"Cane bize karşı çok iyi," diye nefes verdi annem. "Havuzunu kullanmanıza izin veriyor ve sizi besliyor. O meşgul bir adam ve eminim ki sadece sakın bir eve gelmek ve çılgınlıktan kaçmak istiyor. Havuzu kullanmanıza izin verdiği ve o yokken evinde olduğunuz için ona teşekkür ettiniz mi?"

Hayır, aslında ona teşekkür etmemiştim. Ama eninde sonunda edecektim. Yine de yalan söyledim, sırf beni azarlamasın diye. "Tabii ki ona teşekkür ettim. O iyi bir insan."

"Evet, öyle. Biliyorsun, babanın pek çok tuhaf, aptal, bencil arkadaşı oldu ama Cane bunların hiçbirisi değil. Muhtemelen babanın gerçekten onayladığım ve yanında olmaktan hoşlandığım tek arkadaşı o. Herkese karşı çok destekleyici ve moral verici ve o etraftayken bana her zaman iyi bir hava veriyor. Cane'den asla olumsuzluk gelmez. Ayrıca babanın o çılgın öfkesi söz konusu olduğunda ona karşı da çok iyi."

Harika, anne. Sadece harika. Onu istediğim için kendimi bok gibi hissettirmeye devam et.

İç çekti. "Dürüst olmak gerekirse, neden bu kadar etrafta dolaştığını hâlâ merak ediyorum. Arkadaşlığımız dışında ona sunabileceğimiz pek bir şey yok. Akşam yemeklerine geldiği zamanlarda lüks bir restoranda yemek yiyor ya da bir randevuya çıkıyor olabilir. Bilmiyorum." Omuz silkti ve kısa bir nefes verdi. "Sanırım bizimle geçirdiği zamanın gerçek ve samimi olduğunu bilmek güzel. Anlıyor musun?"

"Tamam, anne. Muhtemelen durmalısın. Şu anda çok duygusal davranıyorsun."

Kahkahası arabayı dolduran yumuşak bir çınlamaydı. "Tanrım, biliyorum bebeğim. Biliyorum. Sadece... babanla yıldönümümüz yaklaşıyor ve sen de yakında üniversiteye gideceksin. Her şey çok hızlı geliyor, anlıyor musun?"

Omzunu ovmak için uzandım. "Sorun değil anne. Cidden, her zaman ziyarete gelirim... özellikle de bana bir araba verirsen."

O anda hayali bir sünger tüm gözyaşlarını emmiş gibiydi. Bana hafif bir gülümsemeyle donuk bir bakış attı ve "İyi denemeydi, küçük

Kızım, ama ben bir avukatım. Bana çekmeye çalıştığın o küçük sempati kartının içini görebiliyorum."

"Yine de iyi olmadığını söyleyemezsin!"

Sırıtmamak için kendini zor tutarak bana baktı.

İşe yaramazdı.

İkimiz de kahkahalara boğulduk, sesler neredeyse aynıydı.

K A N D Y

Üniversiteye gitmeme üç buçuk hafta kala beklenmedik bir şey oldu: Babam benden baba-kız randevusuna çıkmamı istedi.

Bu nasıl beklenmedik bir şeydi? Beni hazırlıksız yakalamıştı çünkü babam ve ben evin dışında birlikte hiç vakit geçirmemiştik. Evet, tatil yapardık ve evet, her gün eve gelir, ailesini görmekten mutluluk duyardı ama ev dışında asla bire bir takılmazdık.

Baba-kız buluşmalarımızdan birine en son ne zaman gittiğimizi hatırlayabiliyorum, on altı yaşındaydım ve o gün takılmamızın tek nedeni mezuniyet balosu için yeni bir elbiseye ihtiyacım olmasıydı. Annem beni götüremeyince babamı da yanımda sürüklemek zorunda kaldım. Bir elbise aldık ve sonra bana nasıl o kadar çok dondurma yedireceği konusunda benimle dalga geçti ki kendimi hasta hissedecektim ve dansa gidemeyip genç oğlanların bakışlarına maruz kalacaktım. Bu konuda çok aptaldı.

Kapım çalındı ve çalmasından o olduğunu hemen anladım. Üç kez çift vurdu. Yeni bir mat oje hakkında bir dergi makalesi okumanın ortasındaydım.

"İçeri gel," diye seslendim.

Babam küçük bir gülümsemeyle kapıyı açtı. Onu üniformasıyla görmeyi bekliyordum ama gündelik kıyafetler giymişti. Bir elini koyu renk, dalgalı saçlarının tepesinde gezdirdi, içeri girdi ve odamı uzun zamandır görmemiş gibi etrafına bakındı.

Şimdi düşündüm de, belki de buraya son adımını atalı epey olmuştu. Babam da anneme çok benzerdi, mahremiyetimi ihlal etmekten hoşlanmazlardı. Herkesin kendi özelini hak ettiğini düşünürlerdi.

yalnızlık yeri. Odamın dışında ise mahremiyet diye bir şey yoktu. Birbirimizin yanındayken babamın bana kaç kez kiminle mesajlaştığını alaycı bir şekilde sorduğunun sayısını unutmuştum.

"N'aber evlat?" diye sordu. Ona şüpheli bir bakış attım.

"Um...hiçbir şey." Dergimi kapattım ve koltuğumda daha dik oturdum. "Neden garip davranıyorsun?" Güldüm.

"Garip mi davranıyorum? Gerçekten mi?" Gözlerini kocaman açtı ve sonra başını salladı. "Sadece uğramak istedim. Bir merhaba demek istedim. Ayrıca bugün izin günüm. Frankie ile bir planın olup olmadığından emin değildim..."

"Bilmiyorum. Hafta sonları bir yaz kampında gönüllü olarak çalışıyor," dedim.

"Oh, tamam." O anda gözleri parladı, sanki aklına bir fikir gelmiş ama işe yarayacağından emin değilmiş gibiydi. "İkimiz de boş olduğumuza göre, baba-kız buluşmalarımızdan birini tekrar yapabiliriz diye düşündüm. Hani eskiden yaptığımız gibi, bir film, biraz patlamış mısır ve şu sevdiğin fıstıklı M&M'lerden? Onları hâlâ seviyorsun, değil mi?"

Güldüm. "Evet, baba. Onları hala seviyorum."

"İyi, güzel. O zaman sinemaya gidelim. Annen ve ben yakında Paris'e gideceğimiz için birlikte takılmayı denemeliyiz diye düşündüm. Ne dersin?"

"Kulağa harika geliyor aslında." Yataktan çıktım. "On dakika sonra aşağıda buluşuruz."

"Güzel, güzel." Geri adım attı ve kapı kolunu tuttu. Geri dönüp bir şeyler söyleyecekti ama kendini durdurdu ve bunun yerine kapıyı arkasından kapatmaya karar verdi.

Babam hakkında bildiğim bir şey varsa, o da ergenlik çağındaki benliğimle nasıl başa çıkacağından hiçbir zaman emin olamadığıdır. Küçükken onun yanında olmaya doyamadığımı söylerdi ama ben geliştikçe daha çok yalnız kalmak istediğimi fark etti. İçime kapandım, alınganlaştım ve daha az konuşur oldum.

Babam hiç kardeşi olmadığını ve anne babasının çok iyi rol modelleri olmadığını, bu yüzden hala öğrenmekte olduğunu söyledi. Bunun için onu biraz rahat bıraktım. Berbat bir iş yapmıyordu. Hem de hiç.

Babam bizi ben küçük bir kızken her zaman gittiğimiz sinemaya götürdü. Lobisinde pembe ejderha olan sinemaydı.

Bir eyreklik atar ve iki heyecan verici dakika boyunca o Şeye binerdim. Bazen birden fazla.

Ekstra tereyağlı büyük boy patlamış mısır ve bir paket fıstıklı M&M sipariş ettik. Michael B. Jordan'ın oynadığı bir aksiyon filmi izleyecektik. Film i izlerken bu anları özlediğimi fark ettim - babamla bire bir takılmayı, ona şakalar yapmayı ve onun da bana aynısını yapmasına izin vermeyi.

Her zaman saçlarımla dalga geçer, büyük olasılıkla ondan aldığımı, çünkü kabardığında afro saçlarım varmış gibi göründüğümü söylerdi. Tam bir g t olabiliyordu. Cane ile bu kadar iyi anlaşmalarına şaşmamalı.

Cane'i düşünmek anında moralimi bozdu. Tek düşünebildiğim onun en iyi arkadaşıydı ve o bunu bilmiyordu bile. Babamın sorunları vardı, evet, ama genel olarak harika bir insandı ve ihaneti ya da sırları hak etmiyordu.

Filmden sonra donmuş yoğurt almaya gittik. Ben cheesecake aromalı olanından aldım ve üzerine jelibon ve çikolata parçaları ekledim. Oturduğumda babam tatlı karışımına baktı ve burnunu çekti.

"Ne?" Güldüm, hemen konuya girdim. "Nefret etme. Sadece benimki seninkinden daha lezzetli olduğu için kıskanıyorsun. Kim böyle bir yere gelir ve sadece vanilyalı yoğurt alır ki? Çok ezike," diye şaka yaptım.

"Evet, evet, her neyse." Kahkahası derinden gürledi. Bu onu gerçekten gıdıklamıştı. "Daha sonra karnının ne kadar ağrıdığından şikâyet etmeye başlarsan şaşırmam." Gözleri irileşti. "Oh, adamım. Bu bana bir Şey hatırlattı. Yedi yaşındayken doğum günün için self-servis dondurmacıya gittiğimizi hatırlıyorum.  zerine ne istersen almana izin vermiştim. Kızım, onu her Şeyle doldurmuştun. Sakızlı kurtlar, çikolatalı şekerleme, kurabiye kırıntıları, karamel, daha fazla çikolatalı şekerleme, her Şey! Annen ıldırdı!"

Bir kahkaha patlattım. "Oh-şimdi sen söyleyince, sanırım bunu hatırladım!"

"Evet. Ama annene sorun olmadığını, doğum günün olduğunu ve ne istersen alabileceğini söyledim."

Başımı salladım. "Mm-hmm."

"İyi olmadığın ortaya ıktı. Eve geldin, şeker y klemeşi yapıldığı için sağa sola zıpladın ve sonra yatağının her yerine kustun. Her Şey berbattı."

"Oh, Tanrım," diye inledim, yüzüm buruştu.

"Annen beni azarladı. Nasıl olduğunu bilirsin," diye kıkırdadı bir ısırık aldıktan sonra. "Ama sorun değildi. Ona bu işi hallettiğimi söyledim, çarşaflarını çamaşır makinesine attım, duşa girmene yardım ettim ve sonra seni erkek mağarasına götürdüm, böylece en sevdiğin prenses filmlerini izleyebilecektik."

"Gerçekten mi?" Bakışlarımı kaçırarak gülümsedim.

"Evet. O günü çok iyi hatırlıyorum çünkü ilk kez *benden* seninle ilgilenmemi istemiştin. Ondan önce hep annenden böyle şeylerde yardım isterdin ama benden istediğinde gurur duydum, anlıyor musun? O an kendimi gerçek bir baba gibi hissettim. Ve o sevimsiz kız filmlerini izlerken seni kollarımda tutmak da işin kremasıydı. O anı dünyaya değişmem."

"Vay canına, baba." Hayranlık içindeydim. "Bu çok tatlı."

Yoğurdunu bitirirken gülümsemesi devam etti. Üzerinde hüzünlü bir gölgenin dolaştığını gördüm ve göğsüm sıkıştı. Bitirdiğinde boş bardağını yere bıraktı ve bir süre beni izledi. "Bak Kandy... Bazen çok iyi bir baba olmadığımı biliyorum. Kendimi ifade etme konusunda berbatım. Sanırım bunu teşvik eden bir evde büyümediğim için." Yara izinin olduğu boynunu kaşıdı. "Çılgınca şeyler yapabiliyorum ve gerçekten kontrolden çıkabiliyorum, ama bunların hiçbirisi sana olan sevgimi değiştirmiyor, biliyor musun? Seni çok seviyorum ve senin için her şeyi yaparım. Büyümüş olsan ve babanla eskisi kadar vakit geçirmek istemesen de bu hiçbir şeyi değiştirmmez. Seni her zaman küçük kızım olarak göreceğim. Bebeğim olarak. Beni duyuyor musun?" Kulak mememi tuttu ve ben küçükken yaptığı gibi çekiştirdi.

Gülümsedim ve gözyaşlarımı ısırarak geri çektim. "Biliyorum baba. Ve kendine yalan söylemeyi bırak. Sen *harika* bir babasın. Tıpkı annem gibi meşgulsün ama bu onu daha az anne ya da kötü bir anne yapmaz. Anlıyorum."

"Senin için asla çok meşgul değilim. Çekimlerin işleri biraz karıştırdığını ve eskiden yaptığım pek çok aktiviteyi yapamadığımı biliyorum ama ben buradayım. Ne zaman sinemaya gitmek ya da öğle yemeği ve tatlı yemek istersen, ben buradayım, anlıyor musun? Tabii bu adamla toplum içinde görünmek istemiyorsan o başka."

"Yani... sen biraz eziksin," diye takıldım, onunla birlikte güldüm.

"Topal mı? Topal bir adam annen kadar güzel bir kadını çekebilir mi?"

Kıkırdadım. "Bunu hep savunma olarak kullanıyorsun!"

"Şey, hey, bu doğru. Annenle tanıştığımda, peşinde bir sürü erkek vardı. Bir üniversite partisine gitmiştim ve o avukat olmak için çalışan güzel, akıllı bir kız olarak tanınıyordu. Aynı zamanda bir parti kızıydı.

Notlarını nasıl yükseltti ve o kadar içkiyi nasıl içti, hiçbir fikrim yok. Ama başardı." Göz kırptı. "Ve her nasılsa, oradaki onca erkek arasından beni fark etti ve ben o okula bile gitmedim. Havalı olduğum çok açık."

"Aman Tanrım, baba. Az önce gerçekten de *yağma* mı dedin?" Gülmekten kırıldım. "Lütfen kendine bir iyilik yap ve bunu bir daha asla söyleme."

Ben gülmeye devam ederken yüzünde geniş bir gülümseme belirdi. Babamı böyle görmeye bayılıyordum. Gülümserken. Mutlu. Eğlenceli. Bu kaygısız anlar kalbimin neşeyle çarpmasına neden oluyordu.

Masanın öbür ucuna uzandı ve ön kolumun üst kısmını ovdu. "Her zaman senin için burada olduğumu bil. Hemen üst katta ya da binlerce kilometre uzakta olman fark etmez. Eğer bir şeye ihtiyacın olursa, senin için buradayım, anlıyor musun?"

Başımı salladım.

"Senin için adam öldürürüm, Kandy, ve bunda ciddiym. Sen benim küçük kızsın ve kimse benim kızıma bulaşamaz. Hiç kimse." Göz kırptı ve bir gamzesi parladı. Gülümsedim ama kalbimin çarpmasına engel olamadım. Sanki suçluluk duygusu vücudumun en karanlık köşelerinden gizlice çıkıp kanıma zehir gibi akıyor ve kalbimi felç ediyordu.

Babamın hayranlık dolu gözlerine baktım ve kendimden nefret ettim. Bunu ona nasıl yapabildim? Bunu Cane'e nasıl yapabildim? Cane'i seviyordum, evet, ama babamı çok daha fazla seviyordum. Öyleyse bırakıp gitmek neden bu kadar zordu?

"Hey, sorun ne?" diye sordu, gözleri artık ciddiydi. "Bunların hiçbirini seni kötü hissettirmek için söylemedim. Sadece seni sevdiğimi ve her zaman yanında olduğumu bilmeni istiyorum."

"Biliyorum baba. İnan bana, bunu asla unutmayacağım." Ellerimi indirdim ve parmaklarımı kucağımda bükerek gözyaşlarımı geri kııptım.

"Güzel." Saçımı karıştırdı ve yanağımı okşadı. "Hadi, gidelim buradan."

Yolculuk sırasında içimi bir endişe kapladı. Çok güçlüydü. Kendimi berbat hissettim ve dürüst olmak gerekirse midem bulandı. O anda hâlâ o yedi yaşındaki masum, midesi zayıf kız çocuğu olmayı diledim. Keşke Cane ile olan anılarımı silebilseydim. Onun benim için babamın arkadaşından başka bir şey olmamasını diledim.

Neden onu bu kadar çok istemek zorundaydım? Neden o da beni bu kadar çok istemek zorundaydı? Neden her şey bu kadar karmaşıktı? Henüz üniversiteye bile gitmemiştim ama hayat beni çoktan başarısızlığa hazırlamış gibi hissediyordum.

Suçluluk duygusuyla ba  edemiyordum. Kelimenin tam anlamıyla beni yiyip bitiriyordu, öyle ki karnım gerçekten a rımaya ba lamı tı. Eve d nd   m zde babama kendimi iyi hissetmedi imi söyledim, o da beni dinlenmem için bıraktı ama dinlenmek bir türlü gerçekleşmedi.

Onun yerine sıcak gözyaşları burnumun kenarından aktı. Gözlerim gergin ve acıydı.

Suçluluk duygusu inkâr edilemezdi, acı vericiydi ve en üzücü kısmı da neydi? Suçluluk duygusunun ve yalanların beni yok edebileceğini bilmeme rağmen Cane'i istemekten vazge meyecektim.

K A N D Y

Ailem yıldönümleri için yola çıkmadan bir gün önce bana beyaz, 2 kapılı bir Honda Civic ile sürpriz yaptılar. İlk arabamdı ve her şeyini çok sevmiştim.

"Aman Tanrım! Cidden!" Ciyak ciyak bağırdım. "Sizi çok seviyorum çocuklar!" İkisini de boynundan sıktım. "Teşekkür ederim! On sekiz yaşında ve arabasız olmama izin vermeyeceğinizi biliyordum!"

İkisi de kahkaha krizine girdi.

"Buna iyi baksan iyi olur, duydun mu beni?" Babam hafifçe azarladı. "Dikkatsiz araba kullanmak yok, mesajlaşmak yok ve kesinlikle sarhoş araba kullanmak yok."

"Doğru," diye onayladı annem.

"Evet, evet! Söz veriyorum!" diye bağırdım. Bana yazın geri kalanında her gece bulaşık yıkamam gerektiğini söyleyebilirlerdi ve ben de kabul ederdim.

"Ve temiz kalsa iyi olur!" Babam talep etti.

Çok hevesli bir şekilde başımı salladım, ellerimi birbirine kenetledim, anahtarları almak için yanıp tutuşuyordum.

Annem arabamın adı olan Bubby ile yüzlerce fotoğrafımı çekmek için ısrar etti. Babam anahtarları bana teslim eder etmez Frankie'nin evine giderek bir tur attım ve o da yeni arabamla yüz fotoğrafımı daha çekti.

Ertesi gün annem ve babam Paris'e gitmek üzere ayrıldılar. Gitmelerine üzüldüm ama yirmi yılı aşkın süredir birlikte oldukları ve birlikte özel bir şey yapabildikleri için mutluydum.

Onları havaalanına ben götürdüm. Babam arabamın bagajını kapattıktan sonra başımın arkasını kavradı ve alnıma sert bir öpücük kondurdu. Bu şekilde sert olabilirdi - buna sert *aşk derdi*.

"Bir hafta sonra görüşürüz, tatlı yanaklım." Annem gelip bana sıkıca sarılmadan ve yanağıma bir öpücük kondurmadan önce bana sert bir öpücük daha verdi. "Döndüğümüzde görüşürüz, tamam mı? Kendine iyi bak." Beni bir kez daha öptü. "Döndüğümde tüm evi parmak izi taramasından geçireceğim,

O yüzden ev partilerinde bunu denemeyin bile!" Babam arkasından bağırdı.

Annem başını sallayıp gözlerini ona dikerek, onun *dünyadaki en* ateşli şapşal olduğunu düşündüğünde her zaman takındığı o sevimli, sevgi dolu ifadeyi takındığında güldüm. Tam olarak bu kelimeler, çünkü bana onu tarif ederken sık sık bu kelimeleri kullanırdı.

Dürüst olmak gerekirse, annemle babam çok sevimliydiler. İlişkilerini seviyordum ve başka bir istatistik olmadıkları için mutluydum - hani iki meşgul, çalışan ebeveynin bir çocuğu veya çocukları olur ve birbirlerine olan sevgilerini kaybederler ya? Elbette iniş çıkışlar yaşamışlardı ama hepsini birlikte atlattılar ve sevginin kazanmasına izin verdiler. Beni birlikte büyüttüler ve bence gayet iyi bir çocuk oldum.

Onlar uzaklaşırken gülümsedim, ben arabaya binerken ikisi de bana el salladı. Camı açtım ve annem bana bir öpücük kondurdu, ben de ona karşılık verdim. Artık onları göremeyene kadar onları izledim, sonra da arabamı sessiz bir eve doğru sürdüm.

Saat sabah dokuz civarıydı ve biraz açtım, bu yüzden tezgahta telefonumu karıştırırken bir kase mısır gevreği yaptım.

Daha sonra odamı temizledim, annemin gitmeden önce benim için yıkadığı gömleklerden birkaçını astım ve sonra Netflix izlemek için babamın erkek mağarasına gittim.

Tüm bunlar olurken, kafamın arkasındaki dırdırı, karanlık düşünceleri, zihnimdeki kilitli kapının arkasındakileri görmezden gelmeye çalıştım.

Sonunda dağıldılar ve beni evde volta atmaya, kendimi meşgul edecek küçük bir şey bulmaya çalışırken bıraktılar.

Cane aklıma geldi. Benim Cane'im. Annemle babam bir hafta boyunca evde olmayacaklardı. Cane birkaç günlüğüne şehirde çalışacağını ve bana göz kulak olacağını söylemişti. Babamla yaptığı telefon konuşmasına kulak misafiri olmuşum.

Şehirdeydi. Ben
evde yalnızdım.

Bu mükemmel, diye fısıldadı düşünceler.

Yanımdaki minderin üzerinde duran telefonun karanlık ekranına baktım. Yapılacak en iyi şey fısıltıları duymazdan gelmek ve

Film beni tüketiyor, hatta annemin verdiği parayla yeni arabamı alıp yeni bir elbise ya da bluz almak için alışverişe çıkıyorum.

Bunların hiçbirisi olmadı. Parmaklarım karıncalandı ve kalbim de fısıldamaya başladı, telefonu açıp onunla iletişime geçmem için bana yalvarıyordu. *Ne yaptığına bir bak, diye* fısıldadı kalbim. *Onu kontrol et. Onu düşündüğünü bilmesini sağla. Bak bakalım o da seni düşünüyor mu?*

Kalbim sınır tanımıyordu. Onu istememesi gerektiği umurunda değildi. Ve günün sonunda, irade gücü benim uzmanlık alanım değildi. İster pasta ister Cane olsun, istediğim şeyi kendimden asla esirgeyemezdim.

Mesele şu: Okul benim için iki hafta içinde başlayacaktı. Bu da Cane'i olabildiğince çok görmek için sadece iki haftam daha olduğu anlamına geliyordu. Tabii ki kalbimin sesini dinledim çünkü o iki haftadan sonra onu aylarca göremeyecektim. Bu düşünceye katlanamazdım.

Yazım hızla sona eriyordu ve her şeyden çok ihtiyacım olan bir şey vardı.

Ön sevişmelerden ve gizlice dolaşmaktan bıkmıştım. Evet, bunu bu kadar çok istememin yanlış olduğunu biliyordum ve evet, suçluluk duygusu beni hâlâ öldürüyordu ama Cane'de beni daha fazlası için geri getiren bir şey vardı. O etraftayken varlığı asla fark edilmiyordu ve ne kadar uğraşırsam uğraşayım, sadece onu düşünürken bile vücudumun verdiği tepkiyi inkâr edemiyordum.

Durdurmaya çalıştım, gerçekten denedim ama çok zordu.

Kumsaldan ayrıldığımızdan beri bana dokunmayı bırakmıştı. Bana neredeyse hiç bakmadı bile. Kelly'den ayrılmasının onu gerçekten rahatsız ettiğini düşündüm. Onu haftalardır görmemiştim ve akşam yemeğinde annemin tek konuşabildiği şey buydu. Kelly'den gerçekten hoşlanıyordu ve onun Cane için uygun olduğunu düşünse de ben sessizce aynı fikirde değildim.

Cane'in havuzunu kullanmaya devam ettim ama o gittikçe daha az geliyordu. Bunun kasıtlı olduğuna emindim. Suçluluk duygusu da çok şiddetliydi. Direnebilmesinin tek yolu etrafımda hiç olmamasıydı.

Çaresizdim. Gerçekten, inanılmaz derecede çaresizdim, bu yüzden benim yaşımdaki bir kızın yapacağı tek şeyi yaptım: Ona bir mesaj gönderdim.

Ona hemen dikkatini çekecek bir şey söyledim - ne kadar meşgul olursa olsun görmezden gelemeyeceği bir şey.

**Bana istediğim her şeyi vereceğini söylediğini
hatırlıyor musun? Veda hediyesi olarak ne
istediğimi biliyorum.**

Hediye.

Bekaretimi almanı istiyorum.

Mesaj buydu ve gönder düğmesine bastıktan sonra kendimi aptal gibi hissettim. Boğazım kurudu ve telefonumu yanıyormuş gibi yere düşürdüm.

"Aman Tanrım," diye nefes nefese kaldım. Bunu gerçekten gönderdiğime inanamıyordum. Aradan dört acı verici saat geçmesine rağmen hâlâ bir yanıt alamamış olmam da yardımcı olmamıştı. Bir kase patlamış mısır patlattım ve gönderdiğimi unutmak için tekrar babamın erkek mağarasına film izlemeye gittim ama işe yaramadı. Her on saniyede bir telefonuma bakıyor, çalmasını bekliyordum.

O gece saat 22:00 civarında, yani sekiz saat sonra, nihayet ekranda onun adı belirdi. Hemen dikkatimi filminden ayırdım ve telefonumu elime aldım. Mesajlarıma bakarken kalbim hızla çarpıyordu.

Onun cevabı:

Cane: Kandy, bana böyle şeyler gönderemezsin.

Başka bir şey seç. Gerçekçi bir şey.

Anında cevap verdim.

Baston, lütfen. İstedğim tek şey bu.

Bu isteyeceğim son şey olacak, yemin ederim.

O da cevap verdi:

Hayır.

Hayal kırıklığının ötesindeydim ama aynı zamanda Kandy Jennings'tim ve pes edecek biri değildim. Onu ikna etmek için tam on dört günüm vardı. Yapabilirdim.

Ertesi gün havuz çantamı hazırladım ve arabama atlayıp Cane'in evine doğru yola çıktım. Orada olmasını umuyordum ama tabii ki yoktu. Boş bir eve girdim, kendime bir bardak limonata doldurdum ve dışarı çıktım.

güneşlenmek için güverteye çıktım. Sanırım bir saat kadar sonra içeriden gelen sesleri duydum.

Güneş gözlüklerimi indirdim ve pencerenin önünden birinin geçtiğini gördüm. Telefonu kulağında olan Cane'di. Heyecandan kalbim yerinden çıkacak gibi oldu; kalbimin atışını kulak zarlarımda duyabiliyordum.

Sandalyemden kalkıp kapıya doğru yürüdüm, kapıyı açtım ve soğuk mermere bastım. Onun mutfakta olduğunu duydum ve oraya gittim ama etrafta sadece onun olmadığını görünce şaşırdım.

Cane bana ve mavi polo yakalı, haki pantolonlu uzun boylu bir adama baktı. Etrafında bir çanta dolusu alet vardı ve göz ucuyla beni görüp durmadan önce ışıklarla ilgili bir şeyler söylüyordu.

İkisi de bana baktı ve ben hafifçe geri adım attım. Üzerimde sadece mayom vardı - göğüslerimi daha da dikleştiren gök mavisi bir mayo. Etrafta sadece Cane'in olacağını düşünmüştüm. Kahretsin, bu utanç vericiydi.

"Kandy?" Cane boğazını temizledi ve adamın etrafından dolaştı. "Bugün uğrayacağını bilmiyordum."

"Ah, evet. Şu anda başka pek bir şey yapmadığım için bugün havuzu kullanabileceğimi düşündüm."

Cane başıyla onayladı ve sonra adama baktı. İşte o zaman beni süzdüğünü fark ettim - kelimenin tam anlamıyla bir köpeğin bir et parçasına baktığı gibi bakıyordu bana.

Yüzüm kızardı ve bir adım daha geri çekildim. "Arayı sonra kapatırız," diye mırıldandım.

Cane hâlâ adama bakıyordu. Dönüp uzaklaştım ama koridorun yarısına geldiğimde Cane'in "Ona bakmayı kes lan" dediğini duydum.

"Onunla çıkıyor musun?" diye sordu adam.

"O benim arkadaşımın kızı," diye tersledi. "Benden ne kadar para alacaksın? Bu hafta sonuna kadar ışığın tamir edilmesini istiyorum."

Ondan sonra pek bir şey duymadım.

Hızlıca yüzdüm ve yaklaşık on dakika sonra gözlerin tekrar üzerimde olduğunu hissettim. Cane güvertede kollarını kavuşturmuş, aviator güneş gözlükleriyle gözlerini kapatmış ve kaşlarını çatmış bir şekilde duruyordu.

"Neyi tamir ediyor?" Ben sordum.

"Oturma odamdaki avize." Alnı daha da kııştı. "Neden buradasın Kandy?" Öne doğru bir adım attı ve ben de havuzun onun tarafına doğru yüzdüm.

"Yüzüyorum, Cane. Havuzu istediğim zaman kullanabileceğimi söylemiştin."

Dudaklarını bastırdı ve başını salladı.

Merdivenlere yöneldim ve hasır sandalyenin üzerindeki havluma doğru yürüdüm. Tüm bu süre boyunca beni izlediğini hissedebiliyordum. "Duşunuzu kullanabilir miyim?" diye sordum.

Başını salladı. "Yapabileceğini zaten biliyorsun. Sadece bu sefer bana bir iyilik yap ve yarı çıplak dolaşma."

"Çok mu sahiplenicisin?" Çantamı aldım ve kapıya doğru gitmek için yanından geçtim. "Bana katılırsan daha iyi olur."

"Git duş al," diye tersledi ve ben de döndüm, merdivenlere doğru ilerlerken gülümsemeye karşı koydum. Misafir banyosuna gidip sıcak bir duş aldım, sonra saçlarımı tarayıp at kuyruğu yaptım. Tekrar aşağıya indiğimde avize üzerinde çalışan adam ortalıkta yoktu. Cane birinci kattaki ofisinde masasının önünde oturmuş, bir şeyler yazıyordu.

"E-postalar mı?"

"Evet," diye dalgınca cevap verdi.

Çantamı koltuğun yanına bıraktım ve masanın yanındaki tabureye doğru yürüyüp oturdum. Onun dikkatini dağıttığımı biliyordum. Ama umurumda değildi. Tek düşündüğüm bana velet dediği zamanlardı ama o benim şımarık hallerimden sürekli besleniyordu. Tanrım, kendimi aşmam gerekiyordu ama Cane'in yanındayken elimde değildi. Beni aynı anda hem masum hem de karşı konulmaz hissettiriyordu.

"Neden bana istediğimi veremiyorsun?" diye sordum ve hemen yazmayı bırakıp gözlerini benimkilere çevirdi.

"Şu anda bunun için havamda değilim."

"Dürüst bir cevaba ihtiyacım var. Şu an tam zamanı, Cane. Annemle babam sekiz günlüğüne gidecekler. Eylül'de on dokuz olacağım ve iki hafta sonra üniversiteye gideceğim. Ben bir yetişkinim ve ne yaptığım hakkında en ufak bir fikirleri olmayacak."

Hiçbir şey söylemedi. Klavyenin tıkırtısı boşluğu doldurdu.

Sertçe oflayıp pufladıktan sonra onun yanından geçip ön bahçesinde çim biçen ve çitleri düzelten adamların olduğu pencereden dışarı baktım.

"Bana veda hediyesi olarak ne istediğimi sormuştun. Ne istediğimin önemli olmadığını, onu bana vereceğini söyledin." Bu onun dikkatini çekti ve yazmayı bıraktı ama gözlerini ekrandan ayırmadı. Öne doğru eğildim. "I

Bunu istiyorum, Cane. Senden başka kimsenin sahip olmasını istemiyorum. Bunun seni mutlu etmesi gerekmez mi? Bu seni *memnun etmemeli mi?*"

Bir ses çıkardı ama boğazına takıldı.

"Bir daha asla bir şey istemeyeceğim, yemin ederim. Bunu bir kez yapabiliriz, o kadar. Sana bir daha asla böyle yalvarmayacağım, Cane." Sonunda gözlerimle buluştu ve beni şaşırtacak kadar sempattikti.

Birkaç saniye sessiz kaldı ve ellerini dizüstü bilgisayardan çekti. "Allah kahretsin." İç çekerek sandalyesine geri oturdu, gözlerini kapattı ve burnunun kenarını sıktı. "Peki, Kandy." Elini bıraktı ve "Tamam. Sana istediğini vereceğim" dedi.

"Gerçekten mi?" Kalbim birkaç kademe hızlandı. Gülümsememe engel olamadım. "Bu hafta sonu kısa bir kaçamak için göl evimde olacağım. Bazı işler için. Cuma günü ayrılıyorum. Sen de benimle gelebilirsin."

"Aman Tanrım! Ciddi misin?" Tabureden atlayıp kucağına oturdum, bu da hafifçe homurdanmasına neden oldu. Onu her yerinden öptüm; alnından, yanaklarından, burnundan ve çenesinden. "Teşekkür ederim!"

Ne kadar sevinçli olduğum hakkında hiçbir fikri yoktu. Cumaya üç gün vardı. Bu yakında gerçekleşecekti. *Vay anasını.*

"Bir göl evi mi?" Ben sordum.

"Kuzey Carolina'da," diye cevap verdi ve dudaklarında hafif bir gülümseme fark ettim. Onu öptüğüm için miydi? Onu her yerinden öpmek kendini iyi hissetmesini mi sağlıyordu?

Göl evi demek su manzarası demekti. Şimdiden kulağa romantik geliyordu.

"Sana istediğini vereceğim ama bir şeyin farkına varmanı istiyorum," diye başladı.

"Ne?"

"Bunu yaptıktan sonra, hepsi bu. Her şey bitecek. Bunu Derek'in arkasından yapmaya devam edemem ve seni mahvetmek istemiyorum."

"Tamam, babamın arkasından iş çevirmemeyi anlıyorum. Anlıyorum, bu yüzden bunu bir daha asla istemeyeceğimi söyledim. Ama beni nasıl *mahvedebilirsin, Cane?*"

Başını salladı, çenesi gerildi. "Güven bana, bu mümkün." Bir elini yüzünde gezdirdi. Omuzları gerildi, çenesi titremeye başladı. "Bu saçmalığı gerçekten kabul ettiğime inanamıyorum."

"Cane." Elini tuttum. Çalkantısını anlıyordum ve bunun için üzülüyordum. Babamı seviyordu. Annemi de seviyordu. Onun için aile gibiydiler ve

Beni ne kadar çok isterse, onlarla olan bağı ve güvenlerini kaybetme riskini o kadar çok göze alıyordu. "Bunun berbat bir durum olduğunu biliyorum. Sana her şeyin farklı olmasını dilediğimi zaten söyledim ama... bunu benden almasını istediğim başka kimse yok. Bunun özel olmasını ve ne yaptığını bilen biriyle olmasını istiyorum. Güvendiğim biriyle." Alt dudağını çiğnedim. "Bundan sonra başka bir şey istemeyeceğim, yemin ederim. Seni yönlendirmeyeceğim. Seni baştan çıkarmayacağım ya da üzerine gelmeyeceğim. Durabiliriz ve gerçekten arkadaş olmayı deneyebiliriz. Ailemin seni kaybetmesini istemiyorum. Seni kaybetmek istemiyorum." Ama bu bencil olmadığım anlamına gelmiyordu. Bunu yaparak son derece bencilce davranıyordum. Bunu biliyordum ama kendimi durduramıyordum.

"Pekâlâ." Bilgisayarına bir göz attı. "Şu anda bitirmem gereken bazı işler var. İstersen burada kalabilirsin ama biraz zaman alabilir."

Omuz silktim. "Hayır, sorun değil. Yiyecek bir şeyler alacağım ve sonra da film izlemek için eve gideceğim."

"Orada tek başına olmanın sorun olmayacağından emin misin?" diye sordu, ben ayağa kalkmadan belimi sıkarak.

"Ben iyiyim. Söz veriyorum. Aslında evin sessizliği hoşuma gidiyor. Düşünmeme yardımcı oluyor."

"Neyi düşünüyüm? Seni *becermemi* sağlamanın yollarını mı?"

Kıkırdadım ve sesindeki hırıltıdan karnım guruldadı. "Belki." Ayağa kalktığımda gırtlaktan bir kahkaha attı. "Dikkatli sür, Kandy."

Çantamı alıp kapıya yöneldim ama kafamı kaldırdığımda avizeyi tamir eden adam orada duruyordu. Gözleri kocaman açılmıştı, çenesi gevşemişti ve sonra söyledikleri beni bir kahkahaya boğdu.

"Onun sadece arkadaşının kızı olduğunu sanıyordum."

"Öyle!" Cane tersledi. "Ben başkasını işe almadan önce git lanet ışığımı tamir et, Larry!"

Güldüm ve beni izlediğini hissettiğim Larry'nin yanından geçip gittim.

"Gözlerini ondan ayırmazsan, gözlerini oyarım," diye homurdandı Cane.

"Kahretsin... Elimde değil. Ona baksana! Ben senin kuzenimim, Q. Bana her şeyi anlatman gerekiyor, değil mi?"

Cane bir şeyler söyledi ama duyamadım. Larry'nin kuzeni olması iyi bir şeydi. Larry'yle konuşmalarına bakılırsa, Cane'in ona bir şey söylemeyecek kadar güvendiğini ya da belki de Larry'nin

söyleyecek bir şey. Her iki durumda da, ailesinin gerçekten var olduğunu bilmek güzeldi.

K A N D Y

Bugün o gündü. Cuma günü.

Çantamı en sevdiğim elbiseler, etekler ve hatta birkaç iç çamaşırı ile doldurmuştum. Hazırdım.

Telefonumdan saati kontrol ettim. Beni 11:00'de alacağını söylemişti. Saat 10:50'ydi. Kapının yanında durdum ve çok endişeli bir şekilde bekledim. Zamanımı meşgul edecek başka bir şey yapacak gücü kendimde bulamıyordum. Anlaşmayı yaptığımız Salı gününden beri onu görmemiştim.

Saat 10:58'de bir araba kapısının kapandığını duydum. Perdeyi kenara ittim ve Cane'in eve doğru yürüdüğünü gördüm. Kapıyı çaldı ve ben de çok çaresiz görünmemek için cevap vermeden önce birkaç saniye bekledim.

"Hey," diye nefes aldım gözlerini yakaladığımda.

"Günaydın," diye mırıldandı. Gözlerini çantalarımaya dikti. "Hazır mısın?"

"Evet. Her şey hazır." Bavulumu almaya başladım ama o gülümseyerek benden önce davrandı. Döndü ve ben de onu kapıdan çıkarken takip ettim, kapıyı arkamdan kilitledim ve arabasına kadar gittim. Bagajı kapattı ve sürücü tarafına geçmek için arabanın etrafında döndü. İkimiz de aynı anda bindik ve kapılar kapandığında kalbim göğsümde hızla çarpmaya başladı.

"Gelmeyeceğini sanıyordum," dedim, koyu sessizliği bozarak.

"Seni ne zaman ektim ki?" Arabayı iterek çalıştırdı.

Bir an düşündüm ve Quinton Cane'in beni hiç ekmediğini fark ettim. Vay be. Ne kadar meşgul olursa olsun, hep gelirdi. Mezuniyetimde, softball maçlarımda, akşam yemeklerinde, her şeyde. "Kesinlikle," dedi.

Sonra da kendini beğenmiş bir sırıtışla arabayı garaj yolundan çekti. "Oraya varmak yaklaşık dört saat sürüyor bu arada, rahat olun."

"Tamam."

Arabasıyla evimden uzaklaştı ve ben nedense arkama baktım. Neden bilmiyorum ama aniden farkına vardım. O eve bekaretim olmadan dönecektim. Yeni bir kadın olarak dönecektim. *Tecrübeli* bir kadın. Hepsi Cane yüzünden.

"Aç mısın?" Cane sordu.

"Hayır. Şimdi lütfen havadan sudan konuşmayı keser misin? Bunca zamandır gergin olanın ben olduğumu sanıyordum."

Yüzünde çarpık bir gülümseme belirdi. "Ben sadece..." Bırakmadan önce derin bir nefes aldı. "Bilmiyorum. Hayatının bu noktasında beni unutmuşsundur diye düşünmüştüm. Üniversite göz açıp kapayıncaya kadar biter. Gençsin, çekicisin ve istediğin her erkeğe sahip olabilirsin ama yine de beni istiyorsun. Sanırım sadece şok oldum... ve endişelendim."

Kaşlarım birbirine yaklaştı. "Endişeli misin?"

"Evet, endişeliyim. Sen benim en iyi arkadaşımın kızıydın. Yanlış bir şey yaparsam beni her an ispiyonlayabilirsin."

"Bunu asla yapmam, Cane."

"Biliyorum, Kandy." Bir elini benimkinin üstünde gezdirdi. "Biliyorum. Şu anda sadece saçmalıyorum. Beni görmezden gel."

"Sorun yok," diye ona güvence verdim. Nereden geldiğini anlıyordum. Aramızda kötü bir şey olmasından endişeleniyordu. Bizim hakkımızda aileme hiçbir şey söylemeyeceğimi biliyordu ama bir şeyler ters giderse ona bir daha asla eskisi gibi bakamayacağımı da biliyordu.

Ne zaman uykuya daldığımı bilmiyorum.

O kadar heyecanlıydım ki dinlenecek kadar sakinleşebileceğimi düşünmüyordum, ancak yolculuk sırasında bir hamburger ve bir milkshake yedikten sonra, güneşin üzerime vurmasıyla birlikte yenik düştüm.

Bir gece önceki heyecanımdan dolayı neredeyse hiç uyumadığımı söylemeyi unutamam. Tek düşünebildiğim beni nasıl alacağıydı. Önce nazik davranıp sonra daha sert bir hamleye mi geçecekti? Beni oyalayıp bekletecek miydi, yoksa hemen işe koyulacak mıydı?

Sıcak bir el omzuma dokunarak beni uykumdan uyandırdı.

"Hmm." Biraz kıpırdandım, gözlerimi açtım ve güneşe alıştırmaya çalıştım.

"Geldik, Kandy." Cane motoru durdurmuş, gri-yeşil gözlerini bana dikmişti. Bakışlarımı ondan çektim ve önümüzdeki eve odaklandım. Güzel bir evdi. Basitti.

Neden bir tür malikane, hatta Atlanta'daki gerçek evi gibi bir ev bekliyordum bilmiyorum ama şikayetçi değildim. Yine de güzeldi.

Bu göl evi iki katlı basit bir evdi. Evin önünde geniş, kare pencereler ve ön kapıya kadar uzanan, pedikürlü çimlerle çevrili uzun, beton bir kaldırım vardı.

"Kontrol etmek ister misin?" Cane sordu.

"Elbette." Kapısını açıp dışarı adımını atarken emniyet kemerimi çözdüm. O gözlerine bir güneş gözlüğü yerleştirirken ben de bir elimi kaldırarak gözlerimi güneşten korudum. Arabanın etrafından dolaşarak kaldırıma ve kapıya doğru ilerledi.

Geniş kahverengi kapının kilidini açtı ve ondan önce içeri girmeme izin verdi.

Evin içi daha da güzeldi. Oturma odasındaki mobilyalar kahverenginin açık bir tonundaydı, yerler koyu kahverengi sert ağaçtan yapılmıştı ve ışıklar yumuşak, altın rengi bir parıltı yayıyordu. Vurgulu duvar hafif yanmış tuğladan yapılmıştı ve içine elektrikli bir şömine yerleştirilmişti. Mobilyalar muhteşemdi, yerleştirmeler mükemmeldi ama hiçbir şey manzaranın önüne geçemezdi.

Kapıdan içeri girer girmez beni içine çeken ilk şey bu oldu. Su rüzgârla parıldıyordu ve çok uzakta olmayan kare bir güverteye açılan bir iskele görebiliyordum. Yeşil ağaç tepeleri, kum, tekneler ve su. Kesinlikle nefes kesiciydi.

"Vay canına. Buraya sık gelir misin?" Dönüp ona bakarak sordum.

Omuz silkti. "İstediğim kadar çok değil. Belki yılda iki kez, o da hep iş için. İlk defa hem iş hem de zevk için buradayım." Bana bakarken gözleri parladı. Bir kez değil, iki kez. Sanırım kot şortumu ve en sevdiğim göbekli tişörtümü giymiş olmam iyi bir şeydi. Bana bakmadan duramıyordu.

Yanaklarımdaki yanmayı hissederek dudaklarımı bastırdım.

"Akşam yemeği siparişi vereceğiz," dedi ve sonunda anahtarlarını köşedeki cam masanın üzerine koymak için geri çekildi. "İtalyan yemeği senin için uygun mu?"

"İtalyancayı
severim."

"Güzel."

Cane bagajdan bavullarımızı almak için dışarı çıktı ve o dışarı çıkarken ben de evin içinde ilerleyerek her odanın her özelliğini özümsem. Odaların çoğu soluk maviye boyanmış, beyaz perdeler ve beyaz yatak örtüleriyle vurgulanmıştı. Sonunda gerçekleştiğinde hangi odada *olacağımızı* merak ediyordum.

Akşam yemeği bir saatten kısa bir süre sonra geldi ve beyaz mermerden yapılmış büyük bir masada yemek yedik. Masadan gölü ve ufukta tünemiş batan güneşi görebiliyordum. Cane'in açtığı geniş bir pencere vardı, perdeler aralıktı ve birkaç dakikada bir yanımdan rahatlatıcı bir esinti geçiyordu. Gökyüzü olağanüstü, sanki pembe ve mavi pamuk şekerlerden oluşmuş gibiydi. Yılın en çok bu zamanını severdim; güneşin battığı ve sıcaklığın rahat olduğu zamanları. Ne çok sıcak, ne de çok serin.

Cane yanımdaki sandalyeye oturdu ve bana üniversite, bölümlerim, kaldığım yurt ve Destin'e gitmeden hemen önce annemle kampüs turu için yaptığım gezi hakkında sorular sordu. İngilizce ve pazarlama bölümlerinde okumak istediğimi biliyordum. Ona muhtemelen fazla bir şeye ihtiyacım olmayacağını söyledim. Annem birkaç hafta önce yaptığımız üniversite alışverişinde aşırıya kaçmıştı. Odam eşyalarla doluydu. Hepsinin arabamıza sığması mümkün değildi, bu yüzden bir U-Haul ya da kiralık bir SUV kiralamayı düşünüyordu.

Yalnız geçirdiğimiz zamanı garipleştirmedeği için mutluydum. Etrafımda pervane olmasını beklerdim ama öyle olmadı. Sakin ve aklı başındaydı. Gülüyordu ve hâlâ benimle flört ediyordu ama bunu zorlama gibi görünecek kadar çok yapmıyordu. Onun bu yönünü fark ettiğinden çok daha fazla seviyordum.

Yemekten sonra bulaşıkları yıkamayı teklif ettim. Cane kendine sek bir viski koymuştu ve tezgâhın arkasındaki tabureye oturmuş, bir yandan yudumlarken bir yandan da beni izliyordu. Sıcak bakışlarının üzerimde gezindiğini hissedebiliyordum ve biraz gerginleştim.

Belki de bu durumdan kurtulmanın ve beni eve geri götürmenin yollarını düşünüyordu. Kolayca bir bahane uydurabilirdi ve bu konuda şikayet etmekten başka bir şey yapamazdım, o da kolayca görmezden gelebilirdi.

Sonunda bir hamle yaptı ve tabureyi itti. Omzumun üzerinden baktım ve viskisini alırken onu izledim. Tezgâhın etrafından dolaştı ve yanımda durdu. "Yapmam gereken birkaç telefon görüşmesi var ama uzun sürmez," diye mırıldandı.

"Tamam. Sorun değil."

"Bir süre burada iyi olacak mısın?"

Gölümsedim. "İdare ederim."

Kolumu nazikçe tutarak çatalları durulamama engel oldu. Cam gibi gözleriyle karşılaşmak için başımı kaldırdım ve onlara kilitlendiğim anda içimde bir sıcaklık tüneli oluştu. "Gergin görünüyorsun, Kandy. Bunu yapmak zorunda olmadığımızı biliyorsun," diye mırıldandı. "Seni sorunsuzca geri götürebilirim."

Boğazım yutkunmak için çok zorlandı, sanki tüm kelimeler boğazımda düğümlenmişti. Bunun olmasını istiyordum. Bunu o kadar çok istiyordum ki, vücudumdaki her bir siniri kemiren bir ağrı vardı... ama aklımın bir köşesinde babamla annemi ya da bunun Cane'le aramızdaki ilişkiyi ne kadar değiştireceğini düşünmeden edemiyordum. Sonrasında bana aynı gözle bakmayacaktı. Berbat olduğumu düşünüp bir daha ziyaretime bile gelmeme ihtimali vardı.

Bu düşünceleri bir kenara ittim. "Hayır, sorun değil. Seninle kalmak istiyorum." Derin düşüncelere dalmış gibi bakışlarını yere indirdi.

"Sorun nedir?" Ben sordum.

Bir süre düşündü, sonra bakışlarını tekrar benimkilere çevirdi. "Ben sadece... Sana karşı yeterince nazik olup olamayacağımı bilmiyorum Kandy. Olmaya çalışacağım ama kendim hakkında bildiğim bir şey varsa o da.... *sert sevişmeyi* sevdiğimdir." Yavaşça göz kırptı ve karnım sıkıştı ama kesinlikle kötü bir şekilde değil. "En son seviştiğimden ya da bir şey yaptığımdan bu yana epey zaman geçti..."

"Sorun yok..." Yüzümü ona döndüm. "Sana güveniyorum, Cane."

"Yapmamalısın," dedi ve bakışları fazlasıyla ciddileşti, dudakları inceldi. İçkisini yüzünü buruşturmadan bitirdi ve bir adım geri çekildi. "Bana yirmi dolar ver. Rahatına bak." Arkasını döndü ve mutfaktan çıktı.

Onun gidişini izledim ve bulaşıkları bitirdim. Kalbim duracak gibi değildi.

Sözleri beni çok korkutmuştu. Olsa olsa bir tehdit gibi gelmişti ama Cane'i tanıyordum. Ne zaman kontrollü olacağını ve ne zaman kendini bırakacağını bilirdi ama benim durumumda durum farklıydı.

Onun için yeniydim; zevk ya da seks hakkında pek bir şey bilmeyen genç, masum bir kızdım. Daha önce kendisinden bu kadar genç biriyle birlikte olmadığından emindim. O benim neyle başa çıkabileceğimi bilmiyordu, *ben de* neyle başa çıkabileceğimi bilmiyordum ama onun sunacağı her şeyin üstesinden gelebileceğimi umuyordum.

C A N E

Yukarı çikalı yirmi dakikadan fazla olmuştu.

Kalbimde bir kartopu gibi başlayan ama sonunda bir çığa dönüşen suçluluk duygusuyla odada volta atıyordum ve artık onu kontrol edemiyordum. Yapmam gereken tek bir telefon görüşmesi vardı ve o da hallolmuştu ama sessizlik üzerime çöküp neden burada olduğumu hatırladığım anda içim parçalandı.

Kandy.

Başıma bir sürü bela gelmişti ve ben bunları kazasız belasız atlatmıştım ama bu tür bir suçluluk duygusunu hayatımın sonuna kadar taşıyacak durumda değildim. Derek'in üzerimdeki kokuyu almasından ya da daha kötüsü değişiklikleri fark etmesinden korkuyordum. Sırf arkadan bıçaklamaları ve sırlarımla yüzleşmek zorunda kalmamak için kendimi ondan ve kızımından uzaklaştırmaktan korkuyordum.

Kandy'ye istediği her şeyi vermek istiyordum ama *kendimi* ona vermek göz korkutucu bir görevdi. Bana o mesajı göndermişti ve nereden geldiğini anlıyordum ve dürüst olmak gerekirse, önce başkasının ona sahip olmasını istemiyordum. Bu beni ne kadar açgözlü ya da bencil yaparsa yapsın, onu kendime istiyordum. İkimizin de bana ait olduğunu bildiği bir şeyi başka bir erkeğin ya da *çocuğun* almasına izin vermeyi reddettim.

İç çekerek uzun pencerenin önüne geçtim ve su kütle sine odaklandım. Su, metal grisi kayaların ve kumun üzerinden sıcıyor, yanaşmış tekneler hafifçe sallanıyordu. Huzur vericiydi. Güzeldi. Buraya gelip kaçmayı sevmemin birçok nedeninden biri de bu manzaraydı. Sakin gün batımı, dalgalanan su kütle sine insanın ayaklarını suya bırakmak ya da bir tekneyle gezintiye çıkmak isteyeceği çekici bir şekilde parıltıyordu. Sonsuza kadar burada kalamayacağımı biliyordum. O beni dışarıda bekliyordu ve düşünmesini istediğim son şey onu istemediğimdi... çünkü

Bu lanet bir yalan olurdu. Onu o kadar çok istiyordum ki, eğer onu ele geçirmelerine izin verseydim, arzularımın beni öldüreceğinden emindim.

Eğer şimdi olmayacaksa, asla olmayacaktı. Birlikte zamandan başka hiçbir şeyimiz yoktu ve nedense sadece bu düşünce bile aklımı başımdan alıyordu.

Önceden hayır demek çok daha kolaydı çünkü her zaman önümüzü kesecek ve işleri daha ileri götürmemizi engelleyecek biri ya da bir şey vardı, ama şimdi yalnız olduğu, korumasız ve rahatsız edilmediği için durmak aklımıza bile gelmeyecekti.

Ona mutfakta söylediklerim konusunda şaka yapmıyordum. Sevişirken nazik ya da tatlı değildim. Hiç olmadım, bu da onu yaralamaktan en çok korktuğum şeydi.

K A N D Y

Gerginleşmeye başlamıştım.

Bulaşıkları yıkamış, bavulumu bana bahsettiği yatak odasına götürmüştüm ve şu anda kanopili California King yatağın üzerinde oturmuş, elimi pamuklu yorganın üzerinde gezdiriyordum. Mavi ve pelüştü, duvarlar yumuşak bir griydi. En çok bu odayı sevmiştim ve onun da neden sevdiğini anlayabiliyordum. Odanın tam karşısındaki pencereden gölün yüksek bir manzarası görünüyordu. Bir göl bile görebiliyordum. su kütesinin karşısındaki birkaç ev.

Cane yıkılmıştı. Beni buraya getirmesi ve bu noktaya gelmemiz için onu zorladığıma inanamıyordum. Tam olarak bir ültimatom vermemiş olsam da, üniversitedeyken bekâretimi bana bırakırsa muhtemelen başka birine vereceğimi söyleyerek bunu ima etmiştim. Bekaretimi hemen birine vereceğimden şüpheliydim ama işler her zaman değişirdi; ileride ne olacağını ya da kiminle tanışacağımı asla bilemezsiniz.

Gece gündüz aklımda olan Cane'di, başka bir erkek değil. Elbette, üniversitede biriyle tanışabilir, onunla takılabilir ve sarhoş olabilirdim, ama muhtemelen işi külotumu çıkarmaya kadar götürmesine izin vermezdim. Cane tarafından birden fazla kez dokunulmuştum. Onun dokunuşunu ezberlemiş ve arzulamıştım ve hiç kimsenin vücudumun her bir parçasını onun gibi canlandıramayacağını biliyordum.

Yataktan kalkıp aşağıya inmek üzereydim ki ayak sesleri beni durdurdu. Yaklaştıklarında kafamı kaldırdım ve sonra kapının çerçeveleri arasında belirdi. Kravatı gevşemiş, gömleğinin düğmeleri çözülmüştü. Kemer tokası da gevşekti. Rahatlamış görünüyordu, sanki uzun bir iş gününden sonra böyle giyiniyordu.

"Biraz zaman aldı," dedim usulca ama sesimdeki gergin ihanet için kendimden anında nefret ettim.

"Düşünüyordum da." Odaya girdi, sanki uzun zamandır görmemiş gibi etrafına bakındı. Derin bir nefes aldı ve sonra serbest bırakarak gözlerini benimkilere dikti. "Hemen konuya girmeyelim," dedi.

Daha yukarı oturdum. Bunu biliyordum. Bu işi iptal ediyordu. "Ne demek istiyorsun?" "Demek istediğim... önce seni tazeleyeyim ve rahatlatayım."

"Bunu nasıl yapacaksın?"

Sağ tarafa, banyo kapısına baktı ve sonra eliyle işaret etti. "Bir banyo olur mu? Kendim için kullandığım esansiyel yağlarım var. Uzun bir günün ardından gevšememe yardımcı oluyor."

Dudaklarımı bastırdım ve başımı salladım "Elbette. Kulağa hoş geliyor."

Memnun olduğu, bakışlarını benden kapıya kaydırırken gözlerindeki parıltıdan anlaşıyordu. Beni yıkama fikrinin mi onu heyecanlandığından, yoksa sonunda beni çıplak görebildiği için mi mutlu olduğundan emin değildim.

Yanımdan geçip kapıya doğru yürüdü, kapıyı iterek açtı ve banyoya girdi. Yataktan kalkarak ben de kapıya doğru ilerledim, çerçevelerden birini kavradım ve yanağımı kapıya bastırdım.

Eğilip ayaklı küvetin gümüş topuzlarını tutuşunu izledim. Suyu başlattı, sıcaklığı kontrol etmek için ellerini akıntının altına bıraktı. Tam kıvamına geldiğinde, küvetin üstündeki duvara sabitlenmiş raftan küçük, mor bir şişe aldı.

"Lavanta ve papatya," dedi bana sırtarak. O suya birkaç damla eklerken ben de gülümsedim. "Seni daha sakın hissettirecek. Kaslarındaki gerginliği gevşetir. Beni her zaman rahatlatır."

"Dürüst olacağım, Cane. Seni o küvette otururken hayal edemiyorum," diye güldüm.

O da benimle birlikte güldü, bu rahatlatıcı ses beni o kadar da yersiz hissettirmiyordu. "Koridorun sonunda benim kullandığım daha büyük bir tane var. Evdeki küvetim Kaliforniya yapımı lüks bir jakuzi. İki kişi sığıyor." Yağı yerine koydu ve başka bir şişe aldı, suya da birkaç damla ekleyerek anında bir köpük karışımı yarattı.

Duşun yanındaki dolaba doğru yürüdü ve banyonun duvarlarıyla aynı renkte olan gök mavisi bir havlu alıp havlu askısına yerleştirdi. Dolaba geri dönerek buzlu camlar içindeki iki beyaz adak mumunu indirdi, fitillerini cebinden çıkardığı çakmakla tutuşturdu ve tezgahın üzerine yerleştirdi.

Küvetten gelen yağlar zaten banyonun mis gibi kokmasını sağlıyordu ama yanan mumlar banyoyu romantik bir hale getirmişti. Her şey hazır olduğunda bana doğru geldi ve bir adım geride durdu. Çenemi parmaklarının arasına aldı, gözleri dudaklarımı incelemek için düştü. "Seni rahat bırakayım. İstedğin yere geldiğinde suyu kapat."

Başımı salladım ve o da çekildi, banyodan çıktı ve beni yalnız bıraktı. Kapıyı kısmen açık bıraktım, karnımda kelebekler ve heyecan karışımı bir girdap vardı. Artık gerçekten gergindim. Cane beni çıplak görecekti. *Tamamen* çıplak. Bu sefer mayo beni saklayamayacaktı. *Tamamen* çıplak kalacaktım.

Küvetin önünde yavaşça soyundum. Küvetin içinden camla kaplı duşa, taş zemine ve mermer tezgahlara, başımın birkaç santim üzerindeki iki pencereye kadar etrafıma baktım.

Kendime bunun iyi olduğunu söyledim. Çok gergindim ama bunu istiyordum ve sonunda gerçekleşiyordu. Geri adım atamazdım, atmayacaktım. Bu düşünceyle bir ayağımı suya daldırdım. Mükemmel sıcaklıktaydı. İçine girdim ve oturdum, parmaklarımla suyun kabarcıklarını eleyip bacaklarımla üzerinde gezdirdim. Su tam göğsümün üzerine geldiğinde kapattım ve bir dakika geçmeden Cane geri geldi.

Dizlerimi göğsüme çektim ve elinde bir tabure ile bana doğru yürürken omzumun üzerinden ona gülümsedim. Küvetin önüne koydu ve oturdu. Artık elbise gömleğini giymiyordu. Düz beyaz bir tişört giymişti. Gömlek, geniş, yontulmuş göğsünden kalın kalçalarına inen mükemmel, dar gövdesine kadar her şeyi ortaya çıkarıyordu. Dövmeleri ortaya çıkmıştı ve onları görmek her zaman tuhaftı ama bunun tek nedeni genellikle onları kapatmasıydı. Bu görünüm ona yakışıyordu ama Cane gibi bir adam görseydim, en son düşüneceğim şey onun bir şarap, çikolata ve iç çamaşırı şirketinin milyoner sahibi olduğuydu.

"Su iyi mi?" diye sordu bana.

"Harika."

Dudaklarını bükerek gülümsedi ve küvetin yanında duran bir şeyi aldı. Pembe bir sünger ve sırt temizleyicisini kaldırıp suya daldırdı.

"Seni yıkayacağım. Tek yapman gereken rahatlamak," diye mırıldandı. Ama onun önünde çırılçıplakken rahatlamak çok zordu.

Elimden gelenin en iyisini yaptım. Bacaklarımı indirdim ve köpüğün göğüslerimin çoğunu kaplamasına sevindim. "Garip görüldüğünü ve senin için yeni olduğunu biliyorum," dedi süngeri kolumun üzerinde gezdirirken. "Bu benim için de yeni bir şey. Bunu senin gibi biriyle yapmak."

"Bunu başka kadınlar için de yaptın mı?"

"Sadece bir tanesine."

"Kim?"

"Annem."

Bunu söylemesini beklemiyordum. "Oh."

Bir süre sessiz kaldı, süngeri omzumun üzerinden kaydırmaya odaklanmıştı.

"Sarhoştı," diye devam etti, süngere odaklanmıştı. "Her tarafına, yatağına, her yere kustu. Eve yeni gelmişim ve kapısından kokusunu alabiliyordum. Korkunçtu. Neredeyse kusacaktım." Acı dolu bir kahkaha attı. "Küçükken banyomda papatya ve lavanta kullandığını hatırlıyorum. Biraz öfke problemim vardı, bu yüzden banyoyu benim için hazırlar, yağları ekler, sakinleşene kadar biraz ıslanmama izin verir ve sonra gelip yıkanmama yardım ederdi. Büyüdüğümde bunu o kadar çok yapmaz oldu ama onları özledim."

"Bu çok hoş. Görünüşe göre onu gerçekten seviyorsun."

Buna cevap vermedi. Onun yerine süngeri sırt temizleyicisiyle değiştirdi. "Biraz öne otur."

Söyleneni yaptım ve sırtımı nazıkçe ovdu. Çok rahatlatıcıydı. Nazık ve dikkatliydi ama yine de titizdi. "Bir gün ailenle tanışmak güzel olurdu."

"Hayır, olmaz." Sesi daha sertti. "Onlar etrafını sarmak için iyi insanlar değiller."

"Nasıl değiller? Sizi onlar yarattı ve siz o kadar da kötü değilsiniz."

Sırtımı yıkamayı bıraktı ve bir elini omzuma bastırarak beni hafifçe arkaya oturmaya zorladı. Gözleri göğsüme kaydı ve burun delikleri açıldı. Gözlerini kırpması biraz zaman aldı ama sonunda kırptı. Bakışlarımı daha önce baktığı yere indirdim ve açık kahverengi meme uçlarımın köpüğün içinden çıktığını fark ettim.

"Özür dilerim," diye fısıldadım.

"Olma." Süngeri omuzlarımda ve göğsümde gezdirdi ama göğüslerimin arasına girerken dikkatli davrandı. Aşağı doğru inerken başparmağı meme ucumun üzerinden geçti ve nefesim kesildi. Boğazı düğümlendi.

"Annem bir ayyaş ve bağımlı. Aslına bakarsanız, şu anda rehabilitasyonda" dedi. "Aslında bir yıl içinde ikinci kez. Temizlenirse ona Charlotte'ta bir daire alacağımı söyledim. Oraya taşınmak, yakında bir fırın açmak ve her şeye yeniden başlamak istiyor ama sağlığı ya da geleceği konusunda ciddi değilse yatırım yapmayı reddediyorum." Bana bakmaktan ya da bana dokunmayı düşünmekten kendini alıkoymak için ailesinden bahsettiğini anlayabiliyordum ve bu benim için sorun değildi. Her zaman ailesi hakkında daha fazla şey öğrenmek istemiştim ve işte buradaydı. "Kız kardeşim bok kafalı bir uyuşturucu satıcısıyla nişanlı ve onunla Los Angeles'ta yaşıyor, bu yüzden onu pek görmüyorum veya ondan haber almıyorum. Adamın parası var, o yüzden benden fazla bir şey istemez. Benden hoşlanmadığını da söylemeyi unutmayayım."

"Uyuşturucu satıcısı mı?" Biraz kaşlarımı çattım, kafam karışmıştı.

"Neden bir uyuşturucu satıcısı?"

Başını salladı. Cevabı bildiğini ama bu konuda konuşmak istemediğini hissettim ve bunun yerine, "Onları hala önemseydiğini ve düşündüğünü bilmek güzel," dedim.

"Önemsiyorum... ama bazen hata yapıyorlar. Onlara elimden geldiğince yardım etmek istiyorum ama gerçekten yardım istemeyen insanlar için yapabileceğiniz çok şey var."

"Sanırım." Alt dudağımı çiğnedim. "Baban hâlâ hapiste mi?"

"Öyle sanıyorum, evet."

"Onunla görüşüyor musun?"

Sonra kaşlarını çattı, başı titriyordu. "Lanet olsun, hayır."

"O zamandan beri seninle temasa geçmeye çalıştı mı?"

"Evet, ama hiç cevap vermiyorum. Ne anlamı var ki? Hiç kimse çocukken kendisini öldüresiye döven bir babayla konuşmak istemez."

Vay canına. Bunu duymak kalbimi acıttı ve gözlerindeki üzgün bakıştan ve ağzının etrafındaki gerginlikten, bunun onu da incittiğini anladım. Hem de çok. "Cane, çok üzgünüm," diye fısıldadım.

"Özür dileyecek bir şey yok Kandy." Omuz silkti. "Bu geçmişte kaldı. Yaşıyoruz ve öğreniyoruz. Artık bana zarar veremez ve önemli olan da bu." Bir elini suya daldırıp süngeri karnımda gezdirdi. O aşağı indikçe kendimi daha çok sıkıştırdım hissettim. "Artık bunun hakkında konuşmak istemiyorum. Burada sizinleyim."

Kalçalarımın iç kısımlarını yıkadı, amıma gittikçe yaklaştı. Kafamı kaldırdığımda gözleri üzerimdeydi, sanki bu kadar yakınımda olmasına nasıl tepki vereceğimi görmek istiyordu.

Öyle ateşli bakıyordu ki, bakışlarının ruhumu ısıttığını hissedebiliyordum, ona aradığı tepkiyi verdiğimi biliyordum. Nefesimi tutarken göğsüm sıkışmış, parmaklarım yumruk olmuş, bedenimi kontrol etmeye çalışıyordum.

Cane süngeri bıraktı, böylece bacaklarımın arasında sadece eli kalmıştı. Aynı elini öne doğru kaydırıp ve bir parmağını amımın dudaklarına bastırdı. Kıvrımların hemen dışındaydı ve tek bir itmeyle erişebilecekti.

Dudaklarını kulağıma değdirmek için öne doğru eğildiğinde, nefesi omuzlarımda ve göğsümde serin serin gezinerek meme uçlarımı gerginleştirdi ve varlığının acı verici bir şekilde farkına varmamı sağladı.

"Amin çok yumuşak," diye fısıldadı kulağıma. Bir nefes daha çektim, o da "Rahatla Kandy. Sadece nefes al."

Ben de öyle yaptım. Lavantanın yumuşak kokusunun zihnimi ve bedenimi yatıştırmasına izin vererek nefes alıp verdim. "Gözlerini kapat ve başının arkasını küvete yasla," diye talimat verdi.

Gözlerimi kapattım ve başımı arkaya yatırdım, başımın tabanı porselenin serinliğiyle buluştu. Elini çekmesini beklemiyordum. Elini orada tutmasını istiyordum, hatta bu yüzden inledim.

Yumuşak bir şekilde kıkırdadı. "Sabırlı ol ufaklık. Birlikte iki koca günümüz var. Seni eğitmem ve bedenle oynamam için bolca zaman var." Parmakları saçlarımda geziniyordu. Saçlarıma biraz su ve bir fıs şampuan döktü, sonra da kafa derime masaj yaptı. Bunu bir süre yaptı ve o kadar iyi hissettirdi ki o bunu yaparken ben de uyumak istedim.

Sabunu duruladı ve sonra vücudumu tekrar yıkadı. Bu sefer süngerle hiç tereddüt etmedi. Süngeri göğüslerimin üzerinden geçirdi, altlarını yıkamak için kollarımı kaldırdı, göbeğimden yukarı ve sonra bacaklarımın arasına ulaşmak için tekrar aşağıya indirdi. Oramı da yıkadı ve ben dişlerimi alt dudağıma geçirerek yer değiştirdim.

"Nefes al," diye fısıldadı. "Rahatla." Sesi sakindi. Derin. O beni yıkarken nefes alıp verdim. "Tamam mı?" diye mırıldandı.

"Evet. Ben iyiyim."

Sünger tekrar bıraktı, böylece geriye sadece eli kaldı. Amımın dudaklarını birbirinden ayırırken çıkardığı inilti vahşi ve derindi. Bir parmağını klitorisimin üzerinde kaydırıp ve keskin bir nefes aldım.

Gözlerim fal taşı gibi açıldı, dudaklarım aralandı, bir şeyler söylemeye hazırdım ama o yine aynı şeyi tekrarladı.

Nefes al. Rahatla.

Parmağını yavaşça aşağı kaydırıp içime sokarken iç çekerek başımı salladım. Parmağı girip çıkarken avucunun tabanı ağrıyan klitorisime masaj yapıyordu.

Dudaklarım ayrılırken gözleri benimkilere kilitlendi, sıcak ve aç. Bakışlarını hemen ağzıma indirdi. Ben daha ne olduğunu anlamadan öne doğru eğilmiş, ağzını dudaklarıma dayamıştı.

Eli daha hızlı çalışıyor, parmağı içimde yanlış ve iyi olan her şeyi tetikleyen tanıdık noktaya çarpıyordu. Avucunu kademeli olarak itiyor ve döndürüyordu; sıcak, ipeksi dili beni yutarken tüm bunlar beni sınıra daha da yaklaştırıyordu. Dudakları eliyle senkronize olmuştu. Her itişinde beni öpüyordu. Dili benimkiyle her buluştuğunda inliyordu.

Çok iyi hissettirdi.

Neredeyse zevkten ağlamak istiyordum.

Çok yaklaştım.

Kapat.

Kapat.

Ve sonra oldu.

Ama bu sefer, çalışma odasındaki ilk seferden çok daha güçlüydü. Kolunu sıkıca kavrayarak sertçe boşaldım. Yanlışlıkla alt dudağını ısırdım ve tısladı ama geri çekilmedi.

"Siktir, bebeğim," diye homurdandı, ama ben hâlâ boşalıyordum ve o hâlâ parmağını sokuyor ve klitorisimi avuçluyordu, kazanmak için çok çalıştığı şeyin her onsunu topladığından emin oluyordu.

Diğer eliyle yüzümü kavradı ve ben nefes nefese kalırken gözlerimi ona dikmeye zorladı. "Sen çok güzelsin. Bunu biliyor musun?" Dudakları benimkilerle bir kez daha buluştu, dili iyice tadıma baktı ve sonra çekildi. "Rahatladın mı?" Bana sırıttı.

Başımı salladım, halsizce doğruldum. "Evet," diye itiraf ettim nefes nefese. "Çok rahatladım."

K A N D Y

Banyodan sonra Cane giyinmeme izin vermek için odadan çıktı. Giymeyi planladığım kıyafeti bulana kadar bavulumu karıştırdım - vücudumu saran şeffaf siyah bir elbise. Dar olmasına rağmen yine de rahat olmayı başarıyordu. Annemin bana verdiği harçlıkla almıştım.

Cane'in beni reddetmek için bir sebebi olmasını istemiyordum. Bu bir eskort gibi giyinmek anlamına geliyorsa, öyle olsun. Bunu sadece onun gözleri görsün diye satın almıştım.

Bacaklarıma ve kollarıma losyon sürdükten, dişlerimi ve saçlarımı fırçaladıktan ve aynayı binlerce kez kontrol ettikten sonra, güneş artık görünürde yoktu. Gökyüzünde hâlâ uzaklarda bir ışık izi vardı ama artık çoğunlukla karanlıktı. Cane yatak odasının neredeyse her köşesinde mumlar yakmış, huzurlu bir atmosfer yaratmıştı.

Artık hazırdım. Hâlâ çok gergindim ama hazırdım.

Yatağın kenarına oturup bacak bacak üstüne attım. Cane sanki bir işaretmiş gibi odaya geri döndü, hâlâ inanılmaz yakışıklı görünüyordu. Sanki beni tanımamış gibi hızla gözlerini kırptırdı ve sonra gözleriyle beni baştan aşağı süzdü. Alt dudakımı dişlerimin arasına aldım, yüzüm ateşle doldu.

"Çok mu fazla?" Yumuşakça sordum.

"Hayır." Bir adım öne çıktı. "Bu mükemmel."

Bakışlarımı indirdim ve sıkışmış dudakımı serbest bıraktım. "Cane?"

"Evet?" Birkaç adım daha yaklaşmıştı, gözleri mum ışığından parlıyordu.

"Bu gece benden başka bir şey düşünmeni istemiyorum. Tamam mı?"

Kısa bir süre şaşkınlıkla bana baktı. Bunu kabullenmeye mi çalışıyordu yoksa isteğim mantıksız mıydı bilmiyorum ama sonunda sırtını dikleştirdi ve "Tamam" dedi.

Ondan sonra gözleri karardı ve çenesi titredi. Bu yeni bir Cane'di, tamamen farklı bir ışık altında. Daha karanlık, daha gizemli bir adam. İçinde sakladığı her şeyi açığa çıkarmaya hazır bir adam.

Sanırım geceyi fırlatan şey benim isteğim oldu. Daha önce kendini tutuyor, bunun sorun olmadığını ve tek istediğimin bu olduğunu ona bildirmemi bekliyor gibiydi.

Evet, öyleydi. Bunun hemen şimdi olmasına ihtiyacım vardı. Evde sahip olduklarımız arka plana atılmıştı. Bu bizim kaçışımızdı, anımızdı, bu yüzden tadını çıkarmalıydık. Bildiğim bir şey varsa o da kaçışın geçici olduğuydu. Eğer bu geçici olacaksa, kendimi tatmin etmek ve bundan mümkün olduğunca fazla yararlanmak istiyordum.

"Peki... şimdi ne olacak?" Gerçekten merak ediyordum. Bundan sonra ne olacağı hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Ona gittim mi, yoksa onun bana gelmesini mi bekledim?

Cane'in çenesi kilitlendi. O kadar uzun süre sessiz kaldı ki bu beni kıpır kıpır yaptı. Nabzım titreyerek kulaklarımda kaotik bir gürültü yarattı.

Sonunda harekete geçerek sola doğru bir adım attı ve gömleğini başının üzerine çekti. O bunu yaparken, ince pamuk tabakasının altında gizlenmiş olan mürekkep ve karın kaslarına bakmaktan kendimi alamadım. Gömleği bir kenara fırlattı, gözleri tekrar benimkilere kaydı. Üzerinde sadece daha önce giydiği siyah takım elbise pantolonu kalmıştı. Bacaklarının arasındaki çıkıntı büyümüşü.

"Dizlerinin üzerine çökmeni istiyorum," diye emretti, sert bir sesle. Bu yeni bir sestti. Beklemekten bıktığında kullandığı derin, talepkâr baritonun aynısıydı. "Eğer beni gerçekten istiyorsan," diye devam etti, "benim için diz çök. Hemen şimdi."

Kalın bir şekilde yutkundum, yatağın kenarından kayarken ve yerime düşerken ona odaklandım. Döşeme tahtalarına çarptıklarında dizlerim birbirine çarptı, ellerim titriyordu. Neden titriyorlardı bilmiyorum. Neden bu kadar gergindim? Umarım anlamamıştır.

Omuzlarını dikleştirdi, çenesini yukarı kaldırdı. "Bana doğru sürün," diye emretti, tüylerimi diken diken eden basit bir talepti bu. Öne doğru eğildim, avuç içlerimi yere bastırdım, saçlarım yüzüme döküldü. Yere bakmak için başımı eğdim ama o onaylamayarak homurdandı. "Gözlerini benden ayırma." Başımı tekrar kaldırıp ona odaklandım ve o anda dudaklarının kenarında bir gülümseme gördüğüme yemin edebilirdim. Yatağın üzerinde süründüm.

soğuk, ahşap zemin-el, diz, el, diz-kalbim davul gibi çarpıyordu. "Aferin kızıma," diye iç geçirdi, sanki beni dizlerimin üzerinde görmek onu tatmin etmiş gibi.

Ayaklarının dibine geldiğimde, hâlâ ona bakıyordum, çömeldi ve bir parmağını çenemin altına koydu. "Benim için her şeyi yaparsın, değil mi?"

"Evet," diye yemin ettim.

"Güzel, çünkü bu gece benim için çok daha fazlasını yapacaksın ufaklık." Tekrar ayağa kalktı, kasları esniyordu.

Kısa bir an için gözlerini kapatıp nefes aldı ve midem altüst oldu. Panik içimde yüzüyordu. Bu konu hakkında çok fazla düşünüyordu. Aklında ne olduğunu biliyordum. Suçluluk duygusu ve bu iş bittiğinde saklamak zorunda kalacağı sırlar.

"Cane," diye yalvardım.

Bir elini kaldırdı, başı titriyordu.

Dudaklarımı birbirine bastırdım,

bekliyordum. Bekliyordum.

Bekliyorum.

"Yatağa uzan," dedi sonunda. Sesi daha sertti. Başını eğip aşağıya baktı, ben de ayağa kalkmadan önce biraz geriye kaydım. Yatağa doğru ilerledim ve bana sırtüstü yatmamı emretti. Söylediğini yaptım, o ise yatağın dibine yaklaşmış, yoğun gözlerle beni izliyordu.

"Daha önce hiç kendinle oynadın mı Kandy?" Sorusu

beni hazırlıksız yakaladı. "Ne?"

"Hiç kendi ellerinle kendini boşalttın mı?" diye sordu, sanki cevaplama basit bir soruymuş gibi. Sanki kahvem yanına krema sevip sevmediğimi sorar gibiydi.

Başımı salladım. "Hayır."

Kaşları yukarı kalktı, yüz hatlarında şaşkınlık vardı. "Hiç denemedin mi?" "Denedim ama hiçbir şey olmadı."

Hâlâ yatağın dibinde duruyordu, ayak bileklerimden tuttu ve beni hafifçe kendisine doğru sürükledi. Elleri kalçalarımın kadar gelip elbisemin şeffaf kumaşını belime kadar kaydırduğunda üzerimde duruyordu. Sıcak teni benimkinin üzerinde gezindiğinde neredeyse nefesim kesiliyordu. Fark etti. "Sana ne demiştin Kandy? Nefes al," diye ısrar etti. Bunu talep etmesine rağmen sesi yatıştırıcıydı. Gözleri amıma kaydı ve birkaç saniye boyunca gözlerini kırpmadan baktı.

Bu sabah tıraş olmuşum, Cane beni almaya gelmeden çok önce.

Tazeydim. Çıplak. Hazırdım. Seksten önce ne yapmam gerektiğine dair birçok makale okumuştım. Brezilya ağıdası yaptıracak kadar cesur değildim ve bunun için param da yoktu, bu yüzden Şimdilik yapabileceğim en iyi Şey tıraş olmaktı. Yine de memnun görünüyordu.

"Bu," diye inledi, bir elini pürüzsüz tmseğın üzerinde gezdirirken. İçimden yırtık bir nefes çıktı ve nabzım hızlandı. "Sana sahip olduğumda hep böyle olduğundan emin ol."

Başparmağı yarığın üzerinde gezindi, amımın dudakları arasına hafifçe daldırıp klitorisime bastırdı. Nefesim kesildi ve belli ki bundan heyecanlanmıştı çünkü gözleri genişledi ve parıldadı.

Sırtını dikleştirerek, "Bana kendinle nasıl oynayacağını göster," dedi.

Kalp atışlarım ağırlaştı. "Yapabilir miyim bilmiyorum," dedim.

"Biliyorum, biliyorum." Gözlerini kapadı ve kararsız bir nefes verdi, sanki tüm bunlar dayanılmazmış gibi -sabrı tükeniyordu ve tek yapmak istediğı sert ve acımasızca içime girmekti. Ama soğukkanlılığını korudu. Bunu aceleye getirmek istemiyordu. "Aklında ben varken kendinle nasıl oynardın, göster bana. Ne yapardın? Nerene dokunulmasını isterdin?" Avuç içi uyluğumda gezindi. "Nerenin plmesini isterdin? Yalamak? Becerilmek?" Gözleri tekrar açıldı.

Gözlerimi kırmak istedim ama yapamadım. Gözlerindeki bakış hem dehşet verici hem de heyecan vericiydi.

"Cane, ben-"

"Bu senin için yeni, biliyorum," diye mırıldandı. "Ama seni tanıyorum. En azından benim için gelmeyi düşündüğünü biliyorum. *Göster bana.*"

Yalan söylemiyordu. Onu düşünürken kendime dokunmayı birçok kez düşünmüştüm ama hiçbir zaman gerçekten istediğim gibi olmamıştı. Uzun zaman önce bırakmıştım, kendime onun dokunuşunu ve sonunda sikini bekleyeceğimi söylemiştim.

Mümkün olduğunca dengeli bir Şekilde nefes aldım, sağı elimi kalçalarımın arasına koydum ve parmak uçlarımı kalçalarımın üzerinde gezdirdim.

"Gözlerini kapat ve beni düşün" diye talimat verdi, önce tereddüt ettim ama yine de yaptım.

Gözlerimi kapatarak elimin kontrolü ele almasına izin verdim. Anında kendi başına bir akla sahip oldu. Ya da belki de çok istekliydim ve beklemekten çok ama çok yorulmuştım. Bacaklarımı ayırdım, böylece sağı elim aralarındaki yumuşak sıcaklığı bulabilirken, sol elim

elim dudaklarıma doğru gitti. İşaret parmağımı hafifçe ısırdım, diğer elimi kullanarak amımın dudaklarını birbirinden ayırdım.

Cane'in derin ve ağır bir inilti çıkardığını duydum, bu ses içimdeki en hassas kısımları harekete geçirdi. Orta parmağımı klitorisimin üzerine koydum ve yavaş, bilinçli daireler çizerek ovuşturdum. Kendi dokunuşumun beni bu kadar sarsabileceğine inanamıyordum ama sarsmıştı ve dudaklarımin arasındaki elimi göğsüme doğru sürükleyerek titrek bir nefes verdim. Göğsümü avuçladım, hâlâ ovuyordum.

"İşte bu," diye homurdandı. "Şimdi kendini *boşalt*."

Yapıp yapamayacağımı bilmiyordum, kendimi hiç gerçekten boşaltmamıştım ama onun için denemeye kararlıyım. Bu yüzden ovmaya, sıkmaya ve yoğurmaya devam ettim. Harika hissettiriyordu ve bunu kendime yapıyor olmam bana bir güçlenme hissi veriyordu.

Parmağımınla daha fazla baskı uygulayarak kalçalarımı aşağı yukarı hareket ettirdim. Nasıl hissettiğimi görmek istedim, bu yüzden aynı parmağımı amıma kaydırardım. Yumuşak. Nemli.

"Kahretsin bebeğim," diye gürledi. "Sakın durma."

Yapamadım. *Yapamadım*. O seyirciydi ve ben de ona her şeyimi vermek isteyen bir oyuncuydum.

"Oh," diye inledim ve Cane iri ellerinden biriyle dizimin üst kısmını kavradı. Dokunuşu beni ateşledi, tüm vücudumu, içimi ve dışımı tutuşturdu. Alevlerin doğal bir orman yangını gibi içimden geçtiğini, her şeyi yakıldığını ve her saniye daha da ısındığını hayal edebiliyordum.

Daha hızlı ovuşturdum, parmağımı daha derine kaydırardım, içimde bir sıcaklık hissedene kadar eylemleri tekrar tekrar tekrarladım. Bu his bu dünyanın dışındaydı.

Gözlerim o kadar sıkılmıştı ki yıldızları görebiliyordum. "Oh, Tanrım... Sanırım-"

Kahretsin. Çok yaklaşmıştım.

Çok yaklaştın.

"Cane," diye inledim. "Cane!" Neden onun adını söylediğimi bilmiyorum ama belli ki hoşuna gitmişti çünkü dizimi daha sıkı kavradı. Tam eşiğe varmak üzereyken, emrettiği gibi kendimi boşaltmak üzereyken, elimi amımdan uzaklaştırdı. Gözlerim fal taşı gibi açıldı.

"Ne-"

İri elleriyle belimin iki yanını kavrayıp kalçalarımı yukarı kaldırmadan ve başını kalçalarımın arasına indirmeden önce başını basitçe salladı. Ağzı öpmek için amıma bastırdı ve tiz bir iç çektim.

"Aman Tanrım," diye nefes nefese kaldım. "Bekle... emin misin? Orada mı?" "Evet, eminim. Ve evet, *burada.*"

Kadifemsi dili dudaklarımı ayırdı ve kolaylıkla içeri girdi, tam bir tat almak için yukarı ve aşağı yaladı. Benden tiz bir ses kaçtı; çıkarabileceğimi hiç düşünmediğim bir ses.

"Kahretsin," diye tısladı. "Amını tatmak için ne kadar uzun zamandır beklediğimi bilemezsin Kandy." Tekrar tadıma baktı, dili yavaş, işkenceli, kademeli bir şekilde giriş yerimden hassas sinir demetine doğru kaydı. "Şeker gibi tatlısın, bebeğim." Dilini tekrar klitorisimin üzerinde dolaştırdı, kalçalarımı daha da sıkı kavradı, sanki yeterince sıkı tutamıyormuş gibi.

"Aman Tanrım," diye nefes aldım. *Bu gerçekleşiyordu. Bu gerçekten oluyordu.*

Uzandığım yerden tek görebildiğim, başını aşağı yukarı sallayarak yasak suları yalamasıydı. Yine de uzun süre bakamadım. Duygular bedenimi çok fazla sarstı. Neredeyse bununla başa çıkamayacağımı düşünecektim. O bacaklarımın arasına girmeden önce zirvede ve düşmeye hazırdım, ama bu beni tamamen farklı bir yüksekliğe çıkardı.

"Cane!" Çığlık attım, çarşafları ve saçlarını tuttum; düşerken beni yakalayacağını umduğum her şeye tutunmaya çalıştım. Ama beni yakalayacak hiçbir şey yoktu. Doruk noktası yakındı ve düşüş hemen ardından gelecekti. Bunu biliyordum, daha önce de hissetmiştim. Ama bu şekilde değil. Hayır, böyle bir şey değildi.

Homurdandı ve yalvarışlarımı duymazdan gelerek son yemeğiymişim gibi amımı yaladı. Dili hem işkence hem de zevk veriyordu, klitorisimi yukarı doğru itiyor, sonra her damlayı kucaklamak için geri çekiliyordu. Hiç geri çekilmedi. Hâlâ nazikti ama onu herhangi bir şeyle kıyaslayacak olsaydım, aç bir kurt olurdu. Saldırgan. Sahiplenici. Kontrol tamamen ondaydı.

"Kahretsin," diye küfretti, zar zor yüzeye çıktı. "Siktir, bebeğim. Tadın çok güzel." Dili içime girdiğinde, bu bir sargıydı. İpeksi dili beni uçurumun kenarına getirdi. Sırtım eğildi ve gözlerim neredeyse kafatasımın tabanına yuvarlandı. Vücudumun tepkisini kontrol etmeye çalıştım ama bu neredeyse imkânsızdı.

Bu kadar güçlü ve mükemmel bir orgazmı kontrol edebilmemin hiçbir yolu yoktu. Bacaklarım kilitlendi ve Cane kıcımı kavradı ve daha sert inledi, ama durmadı.

Ne olduğunu anlamadan önce, onun adını haykırıyordum.

Ağlamak. Ağlıyor.

Onun adı benim tek ilahimdi. *Cane. Cane. Evet, Cane!*

Zevkten titredim, coşkuyla feryat ettim. Sert bacaklarım başının etrafında titriyor, amım serbest kalmayla birlikte sıkıca kenetleniyordu. Düşüşün gerçekleşmesi biraz zaman aldı ama ondan önce, Cane her bir damlayı kabul etti, beni en iyi şarap gibi içti.

Toprağı bulduğumda tüm vücudum güçsüzdü. Gevşemiştim, öyle ki bir santim kıpırdarsam yerdeki su birikintisine döküleceğimi hissediyordum.

Cane bacaklarımı yatağı bıraktı ve kendini tekrar düzeltti. Şimdi daha da sertleşmişti, siki serbest kalmak için adeta yalvarıyordu.

"Hâlâ doğum kontrol hapı mı kullanıyorsun?" diye homurdandı.

"Evet," dedim ona, hâlâ nefes nefese.

"Güzel. Prezervatiflerden nefret ederim." Sert bir elini saçlarının arasından geçirdi ve bakışlarını aşağıdaki şişkinliğe indirdi. Derin, ince bir kahkaha attı, başı öne eğikti. "Ben lanet olası bir deliyim. Bunu biliyorum. Bana bir bak." Yüzünü biraz fazla sertçe ovuşturdu. "Senin için ne kadar zor olduğuma bak. En son ne zaman böyle hissettiğimi hatırlamıyorum bile. Bu kadar *istekli*. Ergen bir çocuk gibi."

Halsizce doğruldum. "Durma," diye yalvardım.

"Öyle bir planım yok bebeğim." Elimi tuttu ve yataktan kalkmama yardım etti. Sonra eliyle omzuma bastırarak beni tekrar dizlerimin üzerine çökmeye zorladı. "Önümüzde uzun bir gece olduğunu söylediğimde bana güven. Umarım buna hazırlıklısındır."

C A N E

Aminin tadı tahmin ettiğimden daha güzeldi. Yumuşak, sıcak ve tatlıydı. Olmasını umduğum her şey. Çok hoşuma gitmişti ama beklemek beni öldürüyordu. Sabırlı olmak ve dürtülerimi dizginlemek için çok çabalıyordum, ama o her bir kontrolümü kaybetmeme neden oluyordu. Onun içinde kaybolmak istiyordum, öyle kaybolmak ki geri dönüş yolunu bulmak zorunda kalmamak.

"Pantolonumun fermuarını aç," dedim.

Hiç bu kadar sabırsız olmamıştım. Hayatımda pek çok kadınla birlikte olmuşum, hepsi de çaresiz ve beni memnun etmeye hazırdı ama hiçbiri Kandy gibi değildi. Beni tatmin etmeye hazırdı ama hâlâ bekaretini koruyordu. Onun masumiyeti yakında benim olacaktı.

Hepsi benim.

Kemerimi tutup çekti ve sonra pantolonumun düğmelerini açtı. Fermuar yavaş iniyordu. Lanet olası işkence.

"Benim için çok sert boşaldın," diye mırıldandım, parmaklarımı saçlarında gezdirirken. "Hayal ettiğin her şey oldu mu?"

"Evet," diye iç geçirdi.

Saçlarını tuttum ve hafifçe çekiştirdim. "Külotumu da aşağı çek."

O da hemen öyle yaptı ve külotumu ayak bileklerime kadar indirdi. Saçlarını serbest bırakarak pantolonumdan çıktım ve sonra eğilerek külotumu çıkardım. Tekrar dik durduğumda sikim doğrudan yüzüne bakıyordu. O kadar sertti ki kızgın görünüyordu; tepesi kalındı ve ucu parlıyordu. Ona bakarken dudaklarını yaladığını görmek kanımı kaynattı.

"Şimdiden özür dilemek istiyorum." Elleri kalçalarımda gezinirken iç çektim ve zonkladım.

"Ne için?"

"Ağzını kullanmak istiyorum, Kandy. *Onu becermem* gerek. Sana bir şey yapmayalı uzun zaman olduğunu söyledim, bu yüzden kontrolümü kaybedip biraz sertleşirsem anlayışla karşılırsın değil mi?"

"Evet, yapacağım."

"Güzel." Geniş kahverengi gözleriyle bana baktığında önce saçlarını, sonra da yanağını okşadım. "Güzel." Başparmağım dolgun dudaklarının üzerinde gezindi. "Ağzını benim için aç."

Dudaklarını ayırmadan önce onları yaladı. Hâlâ o iri, parlak gözleriyle yukarı bakıyordu; onu çok çekici gösteren gözleriyle.

Başının üst kısmını kavradım ve yavaşça ağzına girerken kendimi destekledim. Dili sıcak ve mükemmel derecede ıslaktı. Ağzını etrafıma kapattı ve ben gözlerimi kapatarak inledim. "Siktir, Kandy." Başını daha sıkı kavrayarak kalçalarımı geri çektim. "Bunu daha önce yaptığımızda sana ne söylediğimi hatırlıyor musun?"

"Burnumdan nefes almak için."

"Aferin kızıma. Tek yapman gereken bu. Burnundan nefes al ve beni memnun etmeye odaklan."

"Tamam."

Tekrar ağzına girdim, bu sefer biraz daha derine soktum. Aletimin ucu boğazının arkasına çarptı, çenesinde çuvalım vardı. "Kahretsın." İki elim de kafasına indi ve etrafını sardı. Boşalmam gerekiyordu. Uzun bir hafta olmuştu ve onu çıplak gördükten ve benim için iki kez boşalmasını izledikten sonra artık kendimi tutamıyordum. Amının şu anda yumuşak, ıslak ve benim için hazır olduğunu biliyordum.

Kontrolü elimde tutmaya yönelik tüm düşünceler ve arzular yok oldu. Kalçalarımı ileri doğru iterek başını kişisel seks oyuncağım gibi tuttum.

Tek amacım boğazının derinliklerine boşalmaktı. Bu yüzden ağzını becerdim, tıkaçlarının seslerini sevdim, onun için biraz fazla olmaya başladığını anladığımda gevşedim. Gevşememden hoşlanmıyordu. Muhtemelen benim kadar o da bundan zevk alıyordu. Destek için kalçalarımı tuttu ve dayanılmaz olduğunda sıktı, ama asla çok sık değil.

Ağzının sikilmesinden hoşlanıyordu. Bunu kesinlikle biliyordum.

"Bu lanet olası ağzın," diye homurdandım, tekrar içeri kaydım. Aşağı baktım ve sikim kaya gibi sertleşmişti. Cidden, onu hiç bu kadar sert, bu kadar endişeli görmemiştim.

Sırtımı dikleştirerek başparmağımı alnının ortasına bastırdım, diğer parmaklarımla da bowling topu tutar gibi başının arkasını kavradım. Boğazı gevşedi ama emmeyi bırakmadı. Sanki kanıtlaması gereken bir şey varmış gibi vücutunu ileri geri oynattı. Sikim onun ağzında çok büyük görünüyordu. O kadar büyüktü ki dudaklarının arasına zor sığıyordu ama o bunu başardı.

Gözleri sulanmış, kirpikleri nemlenmişti. Onay için bana baktı ama gözlerimiz kenetlendiğinde konuşamadım, başımı sallayamadım ya da onu izlemekten başka bir şey yapamadım. Bu genç, güzel, yetenekli, baştan çıkarıcı kızın sikimi her zaman oraya aitmiş gibi ağzına almasını izledim ve kendimi kaybettim.

"şu anda çok seksi görünüyorsun," diye mırıldandım, vücutum gerilmişti. Tam oradaydım. Çok yakındım.

Yüzünü yaklaştırdım, ağzının içine girdim ve tekrar boğazını hedefledim. Dudakları pelvisime değecek şekilde birbirinden ayrılmıştı. Yüksek sesle nefes aldı, sertçe öğürdü ama vazgeçmedi.

"Ne kadar iyi bir kız," diye inledim. "ok iyi, bebeğim."

Etrafımda inledi ve başını yönlendirmek için elimi kullandım, ağzını tekrar aletimin etrafında ileri ve geri hareket ettirdim.

ıkardığı sesler dayanılmazdı. Dudaklarının emişi her zamankinden daha sıkıydı. Gözlerimi kapattım ve başımı geriye doğru eğdim, hâlâ elimi başını yönlendirmek için kullanıyordum.

İleri.

Geriye

doğru.

İleri.

Geriye

doğru.

Beni emiyor, her hamlede inliyor, başını geriye ittiğimde sanki yokluğu onu rahatsız ediyormuş gibi iç çekiyordu.

Ve sonra geldi.

Ben geldim.

Başını öne eğdim ve orada tuttum. Fazla nefes alamadığını biliyordum ve bu düşüncenin beni ne kadar tahrik ettiğinden nefret ediyordum. Kıvranıyor ve inliyordu ve ben buna bayılıyordum. Kontrolünü tamamen kaybetmesine bayılmışım.

Aletim boğazına saplanmışken, hızlı ve sert bir şekilde boşaldım ve daha önce hiç duymadığım vahşi bir ses çıkardım. Daha önce

Bir sürü kadınla yatmışım ama hiç bu kadar ses çıkarmamışım. Tek bir yüz sikişinden hiç *bu kadar* tatmin olmamışım.

"Ah kahretsin, Kandy." Bunu inkar etmek mümkün değildi. Olması gerekenle savaşmak yoktu. Döllerim boğazından aşağı döküldü ve iyi bir kız gibi her son damlayı küçük iniltiyle yuttu.

Sonunda geri çekildim, sikim dudaklarından kurtulduğunda hafif bir spazm geçirdi. "Gördün mü?" İnledim ve ikimiz de doymuş sikime baktık.

"Bunu yaptın çünkü sen. İnanılmazsın. *İnanılmazsın*."

Ve ciddiye dim. İnanılmazsın da ötesindeydi.

K A N D Y

Olmak üzereydi.

İkimizin de beklediği an gelmişti. Cane çoktan boşalmıştı ama her nasılsa hâlâ sertti. Yarı sert sikini yumrukladı ve yatağa geri dönmemi emretmeden önce kısa bir süre yüzümde okşadı.

Ayağa kalktım ve üstüne tırmanmak için arkamı döndüm. "Arkana yaslan ve rahatına bak."

Elimden geleni yaptım ama bunların hiçbirisi benim için gerçekten rahat değildi. Her şey çok yeniydi. Bunun gerçekten olduğuna inanamıyordum. Gerçekten, gerçekten oluyordu.

En büyük korkum canımın yanmasıydı. Onun büyüklüğüne baktım ve acı vereceğini biliyordum ama Frankie bana sadece başlangıçta acıyacağını söylemişti. Belki iki ya da üç dakika kadar. Ondan sonra daha iyi olduğunu ve artık seksi sevdiğini söylemişti. Umarım doğru söylüyordur. Ben de seksi seveceğimi umuyordum.

Mumlar titriyor, altın ışıltısı yontulmuş vücudunun çukurlarını ve kıvrımlarını belirginleştiriyordu. Cane tamamen çıplaktı ve kesinlikle çok lezzetli görünüyordu. Onu tepeden tırnağa yalamak, dilimle dövmelelerinin izini sürmek ve sonra sırf zevk için sikini tekrar ağzıma almak istedim. Evet, o kadar muhteşem görünüyordu.

"Hâlâ doğum kontrol hapı kullandığına emin misin?" diye sordu yatağın sağ tarafına geçerek.

"Evet, Cane. Sana yalan söylemem. Kontrol etmek istersen paket çantamda."

"Hayır. Sorun yok." Çıplak bedenimi tepeden tırnağa iki kez taradı. "Sana inanıyorum." Yatağa uzandı ve ben daha yatağa uzanamadan bacaklarımın arasına girdi.

tekrar göz kırptı. Öne doğru eğildi, dirseğini başımın dışına dayadı, diğer eliyle de dizim neredeyse göğsüme degecek şekilde bacaklarımdan birini yukarı itti. "Sadece seni çiğ çiğ sikmek istediğim için soruyorum. Ne kadar ıslak olduğunu ve amının beni ne kadar sıkabileceğini hissetmek istiyorum."

Başımı salladım, ama sikişimin girişimi dürttüğünü hissettiğimde gerildim ve bir elimi omzuna bastırdım.

"Çok büyüksün, Cane," diye sızlandım. "Acıtacak diye korkuyorum."

"Olacak," dedi pervasızca. Yüz ifadesi sempatikti. Bir elini enseme götürdü ve başparmağıyla yanağımı okşadı. "Sana yalan söyleyip olmayacağını söylemeyeceğim, gerçi duymak istediğinin bu olduğuna eminim. Ben bir erkeğim Kandy, sen ise henüz alışmamış bir kızsın. Aşağısı o kadar sıkı ki, ben içindeyken biraz kanamaktan başka çaren yok."

Yüzümü buruşturdum ve gözlerim yandı. Acıyı sevmezdim.

"Yapmak zorunda değiliz," diye mırıldandı, yüzü yine ciddileşmişti. "Bu gerçekleşmeden önce seni biraz daha çalıştırabilirim. Seni acele ettirmek istemiyorum-"

"Hayır." Onu kendime çektim; o kadar yakındı ki dudakları neredeyse benimkilere değiyordu. Kalp atışlarını göğsümde hissedebiliyordum. "Acıtacağını biliyorum, ama bu işi bitirmek istiyorum ve seni istiyorum. *Şimdi istiyorum.* Böyle bir şansımız daha olmayacak."

Ölçülü bir nefes verdi. "Sana istediğini vermek istiyorum ama Kandy... çok korkmuş görünüyorsun."

"Ben değilim." Başımı sertçe salladım ama kendime inandığımdan bile emin değildim. "Sadece biraz gerginim ama iyi olacağım. Söz veriyorum."

Dudakları birbirine çarptı ve bana inanmayacağını bildiğim gibi baktı.

"İstiyorum," dedim ve gözleri sertleşti. Boynumun arkasına doladığı eli sıkılaştı.

"Ağırdan alacağım," diye cevap verdi.

Başımı salladım ve ona sıkıca sarıldım.

"Gözlerime bak," diye nefes aldı. "Sadece bana bak. Acı hakkında düşünme. O noktayı geçtiğinde ve sonunda her zaman istediğin şeye sahip olduğunda nasıl hissedeceğini düşün."

"O da ne?" Fısıldadım.

Üst dudağıma bir öpücük kondurdu. "Ben senin içindeyim."

C A N E

Çılgınca. Bu da öyleydi.

Lanet olası deli.

Bu kız. Bu *an*. Göğsüm çok sıkıydı, kalbim göğüs kafesime çarpıyordu ama taşaklarım daha da sıkıydı.

Boynunun arkasını tuttum ve sıcak gözlerini izledim. Çok endişeliydi, gözleri çok fazla endişeyle doluydu. Gergin olmakta sonuna kadar haklıydı. Belki de onun için biraz fazla büyüktüm. Belki de olması gerekenden daha fazla kanayacaktı. Daha önce hiç bir kadının bekaretini almamıştım, bu yüzden onu alıştırmak ve gevşetmek iki kat daha fazla çalışma gerektirecekti.

Ama burası Kandy'ydi.

Benim Kandy'm. Benim bebeğim.

Ve benim bebeğim olduğu için ona bakmam gerektiğini biliyordum. "Hazır mısın?"

Kalçalarımı yukarı doğru kaydırarak sordum.

Çok hızlı bir şekilde başını salladı, bu da onun buna hazır olmadığını, daha ziyade bu işi bitirmeye hazır olduğunu kanıtlıyordu. "Sorun değil," diye mırıldandım.

Sadece sikimin başıyla başladım, yavaşça içeri soktum. İrkildi ve tırnakları sırtıma battı. Acı içime işledi ama bu beni rahatsız etmedi. Yardımı olacaksa aylarca yara bere içinde kalana kadar tırnaklarını saplayabilirdi. Sadece duramayacağımı biliyordum.

Biraz daha derine indim ve o da biraz bağırdı.

"Sorun yok," diye mırıldandım. "Vücudunu rahatlatmalısın, Kandy. Gergin olamazsın, yoksa daha çok acır. Anladın mı?"

Başını salladı.

"İstersen gözlerini kapatabilirsin," diye teklif ettim ama başını hızla salladı.

"Hayır. Seni görmem gerek." Aşağıya, birleşmeye başladığımız yere baktı. Birkaç santim daha gitmem gerekiyordu. "Devam et."

Boynunun arkasını kavradım ve ağzımı onunkinin üzerine yerleştirdim. Onu acıdan uzaklaştırmak için elimden gelen her şeyi yapmak istiyordum. Elini yukarı kaldırdı ve bir avuç saçımı sıkarken diğer elinin tırnakları yine içime battı. İnledi ve hatta ağzıma "ah" dedi. Geri çekilmek üzereydim ama beni sıkı sıkı tuttu, bırakmayı reddetti.

"Durma," diye yalvardı. "Lütfen. Devam et."

Her dalış yavaştı. Kademeli. Amcığı yavaş ama emin adımlarla sikimi sarmak için yayılıyordu ve muhtemelen canını yakıyor olsa da, bana harika hissettiriyordu. Düşündüğümde çok daha sıkıydı. İnlemeleri yumuşadı ama devam etti. Gergindi ama giderek gevşiyordu.

Açgözlü oldum, onu daha sert öptüm, daha yakın tuttum. Bir sonraki iniltisi diğerlerinden çok daha yüksekti ve işte o zaman sikimin her bir santiminin içine gömüldüğünü anladım. Başımı kaldırdım, dudaklarım neredeyse onunkilere değiyordu. Bir an için hareket edemedim.

Etrafımdaki tutuşu deliceydi. O kadar sıkı ve ıslaktı ki. "Kahretsin. Çok sıkısın bebeğim," diye inledim. "Hareket etmek bile istemiyorum. Böyle çok iyi hissettiriyor." Gözlerine kilitlendim. "İyi misin?"

"Evet," diye iç geçirdi ve başını salladı. "Başlamamı ister misin?"

Tekrar başını salladı.

"Yavaş olacağım." Dirseğimin üzerine bastırdım ve kalçalarımı hafifçe kaydırdım. Sadece bu hareket bile onun tıslamasına neden oldu. İlk kez gözlerini sıkarak kapattı.

"Kahretsin... Kandy. Bu senin için çok fazlaysa durabilirim," diye onu tekrar bilgilendirdim.

"Hayır, Cane. Lütfen." Beni aşağı çekti ve göğsüm onunkinin üstüne düştü.

Bana alışması için zamana ihtiyacı vardı. Kalçalarımı yavaşça ileri ve geri hareket ettirdim. Her itişte irkiliyor ya da tıslıyordu, ama sonunda tıslamaları yumuşak inlemelere dönüşene kadar istediği gibi devam ettim.

"Hâlâ acıyor mu?"

"O kadar da değil," diye nefes nefese itiraf etti.

"Güzel." Sabit bir tempoda ilerleyerek ağzımı boynunun kıvrımına indirdim. Mümkün olduğunca nazikçe okşayarak onu tekrar tekrar öptüm. Ben değildim

nazik olmaya alışkındı. Onun sıkı, bakir amcığının etrafımı sarması, onu anlamsızca beceme isteğine yardımcı olmuyordu, ama iyi hissettiriyordu - bencil arzularla anı mahvetmek için çok iyi.

En azından kendime böyle söyledim.

Her darbede kendimi daha da kaybediyordum. Kan kokusunu alabiliyor, kalçalarım ve leğen kemiğime bulaştığını hissedebiliyordum ve bu bile tek başına bir hayvana dönüşme isteği uyandırıyor çünkü bunu yapmıştım. Onu parçaladım ve kanını akıttım. Ben yaptım, başka kimse değil. O benimdi ve bu dünyada benden başka hiç kimse ona sahip çıkamazdı.

"Daha hızlı," diye yalvardı.

Duymak istediğim tek şey buydu. Ayağa kalktım, bacaklarını belime doladım ve sikim amına durmadan girip çıkarken gözlerinin içine baktım. Her yerim kan olmuştu. *Onun her yerinde*. Durup icabına bakmalıydım ama yapamadım.

Onu sikmeye devam ettim, masumiyetini alıp götürdüm ve tatlı Kandy'mi kirlettim. Onu kirli ve murdar yapıyordum, arzuladığım her şeyi. Daha yüksek sesle inledi, tırnakları çarşaflara batıyordu.

"Aletimin etrafına boşalmanı hissetmeliyim, Kandy. Bunu benim için yapar mısın?" Nefes nefese kaldım.

"Deneyeceğim," diye inledi.

"Hayır, bebeğim, denemeyeceksin. Yapacaksın."

Başparmağımı klitorisine bastırdım, içeri ittim ve onu santim santim doldurdum. Daha da yüksek sesle inledi, adımını haykırdı.

Amcığı sikimin etrafında kenetlenmişti ve beni kurutacağından yüzde yüz emindim.

"Kahretsin." Öne doğru eğildim ve kahverengi meme uçlarından birini ağzıma alıp emdikten sonra bıraktım. "Siktir, çok iyi hissediyorsun. Hem de çok iyi." Dişlerim meme ucunu sıyırdı, gözlerim onunkileri bulmak için yukarı fırladı. Onunkiler sıkıca kapanmıştı, nefesleri dengesizdi. "İstediğin buydu, değil mi?"

"Evet," diye inledi.

"Seni böyle becermemi mi istedin? Her zaman benim olan şeyi almamı mı?" "Evet!" diye bağırdı.

Gözlerini açtı ve bana bir şey için yalvarmaya başladı. Onu boşaltmam için mi yoksa içine boşalmam için mi yalvarıyorlardı emin değildim. Her neyse, beni kızdırdı ve kanımı kaynattı. Büyük, kahverengi gözleri beni yakaladığında tüm kontrolümü kaybettim.

İnledim, kalçalarımı biraz fazla sertçe öne doğru ittim. Bağırdı ve canını yaktığımı düşündüm, ta ki "Evet, Cane!" diyene kadar. Bu hoşuna gitmişti. Zevk ve acı. Beni böyle, onun üstünde görmek. Kontrolde. Bu amcığa hükmetmek.

Sıkıştırdı ve ben de amının zonklamasını hissedecek kadar uzun süre hareketsiz kalırdım. "Lütfen, Cane," diye yalvardı, ellerini göğüslerine götürerek. "İsanırım yaklaştım."

Sırtı eğilmişti, başparmaklarını üzerlerine sürterken meme uçları gergin ve kalındı. Başparmağımı tekrar narin klitorisine bastırdım ve küçük daireler çizerek ovuşturdum.

Bu onu uçurumun kenarına getirmeye yetti.

Tatlı amının etrafımda sıkılaştığını hissettim ve sonra bacakları kilitlendi, bu da dengemi bozdu ve beni onun üzerine çöktürdü.

"Oh, Cane," diye haykırdı ve üç kez daha yavaş yavaş, derin pompalayarak ben de boşalıyordum. Kontrol edebileceğimi düşünmüştüm, biraz daha dayanabilirdim.

-Ama bu ilk kez olmayacaktı. Bunun olmasını çok uzun zamandır istiyordum ve şimdi olduğu için kendimi tutmayı reddettim.

"*Fuuuck.*" Yüzümü boynunun kıvrımlarına gömdüm ve kalçalarını kavradım.

İçine boşaldığım için kendimi bok gibi hissetmeliydim ama hissetmedim. O anda, ne kadar ıslak ve sıkı olduğundan başka bir şey düşünemiyordum, her zonkladığımda ve dölümün onu doldurduğunu bildiğimde, amının tadını çıkarmak için nasıl sıkılaştığını. Kandy'nin küçük amının derinliklerine boşaldım ve uzun zamandır ilk kez sadece zevk, tutku ve güç hissettim. Kendimi tamamlanmış ve tatmin olmuş hissettim, sanki bu dünyada hiçbir şey beni durduramazmış gibi.

Onun içine girmek hayalini kurduğum bir şeydi ama bunu gerçekten *yapmak* bana kendimi kral gibi hissettirdi.

"Kahretsin," diye inleyerek dudaklarımı kulağına götürdüm. "Bunu yapmak için ne kadar uzun zamandır beklediğimi bilmiyorsun."

Başımı kaldırıp ona baktım ve gülümsüyordu. Bu beni şaşırttı ama iyi anlamda. Onu incitmediğime sevinmiştim. "Benim de ne kadar beklediğim hakkında hiçbir fikrin yok," diye itiraf etti sesinde bir kıkırdamayla.

"Siktir," diye kıkırdadım. "Beni sıkıştırdın bebeğim. Zar zor hareket edebiliyorum."

Yine kıkırdadı.

Kemiklerim jöleden yapılmış gibi hissetse de sonunda biraz güç buldum ve ondan ayrıldım. Yarattığımız karmaşaya baktım. Çarşaflar kırmızı

lekelerle boyanmıştı ve her yerimize bulaşmıştı.

orta kısımları. Doğrulup bir an için yere baktı ve gözlerini bana dikti. "Özür dilerim," diye fısıldadı.

Yataktan kalktım ve elini tuttum. "Olma." Elini çekiştirerek, önümde durmadan önce yatağın kenarına gelmesini sağladım. Bir kolumu beline doladım, sonra boştaki elimle çenesini tutup ona derin ve yumuşak bir öpücük verdim. İnledi ve bir elini boynumun arkasına dolamak için yukarı kaldırdı. Bu öpücüğün kısa ve hızlı olması gerekiyordu ama o anda ikimiz de bırakmak istemiyorduk. Ben, hayatım boyunca, onu durduramadım. Bana bir şeyler olmuştu. Bu bölgeci, açgözlü yanıma tanıımıyordum ama onu durdurmayı reddettim.

Öpüşmenin ne kadar sürdüğünü bilmiyorum. Düşünmeye fırsat bulamadan onu kollarıma aldım ve banyoya götürüyordum. Onu tezgahın üzerine yerleştirdim ve sonunda öpücüğü kestim. Dudakları pembeydi ve benimkiler çiğ gibiydi.

"Hadi duş alalım," diye mırıldandım. Elimi tuttu, bırakmak istemedi ama duşa doğru ilerlediğimde isteksizce bıraktı. Çalıştırdım ve kısa sürede banyo buharla kaplandı. Onu belinden kavradım ve tezgahtan inmesine yardım ederek benden önce içeri girmesine izin verdim.

Yıkınmasına yardım ettim, sırtında ve esnek göğüslerinde sünger gezdirdim. Ben kendimi yıkarken o da gerisini halletti.

İşini bitirdiğinde, siyah saçları ıslanmış ve dudaklarına su damlamış bir halde bana baktı.

Ona baktım.

O anın sıcaklığıyla ikimiz de aynı şeyi istiyor gibiydik. Hiçbir kelimenin paylaşılmasına gerek yoktu. Alev alev yanan şehvet gözeneklerimizden damlıyor ve gözlerimizde dönerek her şeyi daha da açık hale getiriyordu.

Bana doğru bir adım attı ve ben de onu belinden tutup kaldırdım, bacaklarını etrafımda kilitlerken sırtını duş duvarlarından birine yasladım.

"Tekrar istiyorum," diye nefes aldı ağzımdan. Benim de bunu ne kadar çok istediğim hakkında hiçbir fikri yoktu.

Ona ikimizin de istediği şeyi verdim. İçine girmekte hâlâ yavaşım ve hâlâ rahatsızlıktan dolayı tıslıyordu ama ilk seferki kadar değildi. Destek için her iki kolunu da boynumun arkasına dolamıştı ve ben içine iterken alt dudağımı ısırıyordu.

Sadece birkaç vuruş sürdü.

Birkaç hafif inleme.

Birkaç ağır, derin inilti.

O duşla ilgili bir şeydi - buharlı yapı, buğulu cam ve beni sakinleştiren su akışı. Ya da belki de bu sefer *beni* beslediği içindi - bana istediğimi hiç bilmediğim parçalarını veriyordu.

Tutku.

Hassasiyet.

Sevgi.

Öpücükleri içimi olabilecek en iyi şekilde burktu. Ağzının tadı adı kadar tatlıydı ve ellerimdeki vücudunun şekli ve kıvrımları uğruna ölünecek gibiydi.

O anda, bana başından beri göstermeye çalıştığı şeyin bu olduğunu fark ettim.

Sevildiğimi hissetmemi istedi. İstiyordu. Takdir edilmemi. Ve işe yaramıştı çünkü o gece her şeyi hissettim.

K A N D Y

Duştan sonra birlikte uzandık.

Bana sarıldı. Öptü. Arkamdan sarıldı.

Onun sıcak kollarına sarılmıştım ve çıplak ve nemli olmama rağmen kendimi hiç bu kadar güvende hissetmemiştim. Mükemmel bir geceydi ve hepsi bana bunu verecek kadar cesur olduğu içindi.

O gece, birbirimiz için yaratılmamış olmamızın bir önemi yoktu. On yedi yaş büyük olması ya da onun milyon dolarlık bir şirketin CEO'su olması ve benim yakında üniversite öğrencisi olacak olmam önemli değildi.

Hiçbirinin önemi yoktu çünkü o yeni yapılmış yatakta, beyaz pamuklu çarşafaların altında, kaslı kolları etrafımda ve yumuşak dudakları saçlarımdayken biz birdik ve gerçekliğin acımasızlığının mükemmel anımızı mahvetmesine izin vermeyi reddettim.

Ne zaman uykuya daldığımı bilmiyorum ama uyandığımda dışarısı hâlâ karanlıktı ve artık Cane'in kollarına dolanmış değildim. Mum ışığı hâlâ titriyor, duvarda kabarık, koyu gölgeler yaratıyordu.

Çıplaktım, vücudumu örten tek şey ince beyaz çarşafardı. Yataktan kaydım ve kapıda asılı siyah bir bornoz buldum, kollarımı içine sokarken aynaya baktım. Saçlarım çılgına dönmüştü, buklelerim dağılmıştı. Sabah onları evcilleştirmek çok zor olacaktı.

Yatak odasından çıkıp ay ışığının aydınlattığı koridora yöneldim. Durduğum yerden, uzun kemerli pencereden ayı görebiliyordum. Manzara

çok etkileyiciydi. Sütli ay orada, ufukta tünemişti, ipeksi ışığın altında su dalgalanıyordu.

Koridorda yürüdüm ve Cane'in herhangi birinde olup olmadığını görmek için her odayı kontrol ettim. Pencereye en yakın olan son oda hariç hepsi boştu.

Kapı ardına kadar açıktı, bu oda az önce girdiğim yatak odasından biraz daha küçüktü. En sol köşede, üzerinde bir bilgisayar bulunan büyük bir masa, ay ve gölün aynı mükemmel manzarasını sunan bir pencerenin hemen yanındaydı. Masanın önündeki koltuk boştu ama açık mavi duvara dayalı aşk koltuğu doluydu.

Cane üzerinde tişört yoktu, sadece eşofman vardı, bacaklarını hafifçe ayırmıştı ve dizüstü bilgisayarı bacaklarının arasında dengede duruyordu. Derin düşüncelere dalmış gibiydi, kaşları birbirine kenetlenmiş ve klavyeyi tıklarken gözleri kısılmıştı.

Onu saatlerce böyle izleyebilirdim. Gömleksiz. Dövmeli. Kaslı. Çalışıyordu. Cane'in işine tutkuyla bağlı olduğundan hiç şüphem yoktu. Onu her gördüğümde bundan bahsederdi. Durduğum yerden çocuksu ve masum görünüyordu, tıpkı ilkokuldaki bir çocuğun bir soruya anında nasıl cevap vereceğini bilemediğinde nasıl görüneceği gibi.

Odaya geri dönüp çalışmasına izin vermek üzereydim, ama ben harekete geçmeden, yazması durdu ve başını eğerek beni gördü.

"Seni uyandırdım mı?" diye sordu alçak ve yatıştırıcı bir sesle.

"Hayır. Az önce uyandım ve orada olmadığını gördüm." Elimi kaldırdım. "Sorun yok. Uyumaya devam edebilirim. Seni rahatsız etmek istemem."

"Beni rahatsız etmiyorsun." Dizüstü bilgisayarı kapattı ve yanındaki sehpanın üzerine koydu. "Zaten şu anda konsantre olmakta zorlanıyorum. Buraya gel."

Kalbim küt küt atıyordu. Parmaklarımı bornozun yakalarında sıkarak ona doğru ilerledim. Yanına oturmak üzereydim ama başını salladı ve belimden yakaladı, yüzüm ona dönük olacak şekilde beni döndürdü ve kucağına oturana kadar indirdi.

"Sen *buraya* aitsin," diye mırıldandı.

Gülümsedim, artık hassas ve çığ olan bir bölgeye doğru içimden fişkıran sıcaklığı görmezden gelemiyordum. "İyi ki burayı seviyorum."

"Neden gerçekten uyanıksın?" diye sormadan önce yüzümü taradı.

"Bilmiyorum." Omuz silktim. "Nedense hep bu saatlerde uyanıyorum. Evdeyken genellikle aşağıya inip su, meyve suyu ya da başka bir şey alırım ve sonra tekrar uyurum."

"Evet. Şimdi sen söyleyince, Destin'deyken sabahın üçü civarında mutfakta birinin sesini duyduğumu hatırladım."

Yumuşak, utangaç bir gülümseme takındım. "Büyük ihtimalle bendim." "Neden uyumuyorsun?" diye sormadan önce kısa bir süre alt dudakımı çiğnedim.

Yorgun bir nefes verdi, sanki bunu düşünmek bile onu strese sokmuştu. "Yaklaşık iki saattir uyuyordum. Sonra işle ilgili bir şey çıktı. Asistanım çoğunu halletti, böylece geri dönmek zorunda kalmadım, ama eninde sonunda oraya gitmem gerekecek."

"Oh."

"Dürüst olmak gerekirse, en son ne zaman tam bir gece uyuduğumu hatırlamıyorum." "Hayır mı?"

"Hayır." Düşündü, yanımdan geçip gitti. "Muhtemelen Tempt başlamadan önce. Uykucu biriyimdir." Sırıttı. "Gün boyunca kestiriyorum, sabah akşam çalışıyorum. Vücudum artık buna alıştı. Seninle o kısa uykuyu uyuduktan sonra tekrar işe döndüm. Bugünlerde gerçekten düşünebildiğim tek şey bu."

"İşini gerçekten seviyorsun." Bu bir ifadeydi, soru değil.

"Hem de çok." Bunu söylediğinde neredeyse işini kıskanacaktım. Ona bir bebek gibi davranıyordu; onunla gurur duyuyor ve kimsenin onu bozmasına izin vermiyordu. Biraz kıskandım ama bu yüzden ona daha da hayran oldum.

"Bu iyi bir şey," dedim. "İşini önemseyen çok fazla insan yok."

"Neden İngilizce okumak istiyorsun?"

Düşünürken dudaklarım bir an için büküldü. "Bilmiyorum. Yazmayı gerçekten çok seviyorum ve bir keresinde okulda başka birinin ödevini gözden geçirip düzenlememiz gerekmişti, bu benim için eğlenceliydi. Herkes bundan nefret ederken ben çok heyecanlanmışım. Beyzbol maçındaki o konuşmamızdan beri modellik yapmayı da düşünüyorum. Bu garip mi?"

"Hiç de değil. Senden çok güzel bir model olurdu." "Kapa çeneni," diye güldüm.

"Şaka yapmıyorum." Gözleri ciddiydi ama yumuşak gülümsemesi devam ediyordu. "Sen çok güzelsin, Kandy. Kimsenin sana aksini söylemesine izin verme."

"Teşekkürler." Kızardım. Yüzümün her yerinde hissedebiliyordum. Boynumda.

Cane kalçalarını kavradı ve gözlerini bornoza indirdi. "Bunun içinde iyi görünüyorsun."

"Bornozun," diye not ettim.

"Evet." Parmakları pamuklu kumaşın üzerinde gezindi. Üst yakaya ulaştığında, sol omzumu ve göğsümü ortaya çıkaracak şekilde kaydırıldı. Göğüs ucum hava vurduğunda anında gerildi ve gözleri beni içine çekerken, neye baktığına inanamıyormuş gibi keskin bir nefes çekti. Sanki beni onun önünde çıplak görmek canını acıtacak kadar güzeldi.

Diğer eliyle kumaşı itti ve iki göğsüm de ortaya çıktı, meme uçlarım ona dönüktü.

Üstümü örtme dürtüsüyle savaştım zorunda kaldım. Tüm bunlar benim için çok yeniydi - tamamen çıplak ve açıkta olmak - ama söyleyebileceğim kadarıyla bundan hoşlanıyordu. Sadece çıplaklığımdan değil, aynı zamanda durumun savunmasızlığından da zevk aldığını hissediyordum.

"Benim için kaldır," diye mırıldandı, sesi biraz daha çakıllı çıkmıştı.

Kalçalarımı kaldırdım, o da ellerini indirerek eşofmanını indirdi ve güzel sikini çıkardı. Sert ve kalındı ve sadece ay ışığında bile boyutu hâlâ ürkütücüydü.

Cane kalçalarımı kavradı ve beni öne doğru getirdi, böylece giriş yerim doğrudan onun karanlık tepesinin üzerindeydi. Sertçe yutkundum ve bir kolumu boynunun arkasına doladım.

"Sana bir şeyler öğreteceğimi söylemiştim," diye mırıldandı. "Şu anda sana bana nasıl binileceğini öğreteceğim."

"Korkarım bu işte o kadar iyi olamayacağım,"

diye sızlandım. "Sana rehberlik edeceğim.

Sadece doğru hissettiğin şeyi yap."

Sözleri beni sakinleştirdi. Başımı salladım ve o da bir eliyle belimi tuttu, diğer eliyle de sikiinin tabanını kavradı. Onu giriş yerimde hissettiğimde vücudum ürperdi, sonra yavaşça beni indirdi, yavaş yavaş santim santim doldurdu. Boynunun arkasına doladığım kolumu sıktım, büyüklüğünü ayarlamaya çalışırken keskin bir nefes aldım. Yine acıdı, acı uyluklarımın arasına yayıldı, ama birinci veya ikinci sefer kadar acı verici değildi.

"Nefes al, benim tatlı Kandy'm," diye mırıldandı. Kalçamda tuttuğu eli enseme kadar geldi. Parmakları kıvrıcık saçlarıma dolanana kadar yukarı kaydırıldı. Aynı parmaklar alnımızı birbirine bastırmak için başımı öne eğdi. Aletini yönlendiren eli belime kadar geldi ve kalçalarımı öne ve arkaya kaydırmak için kullandı.

"Sür onu," diye hırladı ağızımda. "Beni her zaman becermek istediğin gibi becer." Etrafında kenetlendim ve o da bunu hissetti, derinden inledi,

Burun deliklerinden hırıltılı bir şekilde nefes alıyordu. "Senin amın benim sikime ait, bebeğim. Bunu biliyor musun?"

Başımı salladım, ritmi bulmaya ve orada tutmaya çalıştım. İçimde o kadar büyüktü ki kendimi her zamankinden daha dolgun hissetmeme neden oluyordu.

"Konuş benimle," diye inledi. "Sesini duymama izin ver." "Gerçekten iyi hissettiriyor," diye itiraf ettim.

"Çok iyi."

"Öyle mi? İçine girmem hoşuna gidiyor mu?"

"Evet," diye nefes aldım.

"Ne zamandır beni böyle becermek istiyorsun?"

"Çok uzun zamandır. *Çok uzun zamandır.*" İki kolumu da boynunun arkasına doladım ve ellerini belime indirerek kalçalarımı tekrar yönlendirdi.

"Siktir," diye inledi. Kıcımlı sıklıkla, sanki yeterince sıkı tutamıyormuş gibi. Bu işte biraz daha iyi olmaya başlamıştım, önce öne arkaya, sonra yana ve yukarı sallanıyordum. Bundan zevk aldığından emindim. Ellerini kıcıma götürüp sıkıyor, sonra boynumun kıvrımını emerek daha da derine gömülüyordu. "Benden çekinme bebeğim. Benim için inle. Çıkarabildiğin tüm seksi sesleri duymama izin ver."

Ben de öyle yaptım, çünkü doğrusu kendimi tutuyordum. Aptalca ya da amatör bir porno kaseti gibi görünmek istemiyordum. Ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yoktu ve benden on kat daha iyi ve deneyimli başka kadınlar olduğundan emindim. Kelly gibi kadınlar.

Onu düşünmek içimde bir kıskançlık dalgası yarattı ama şu anda ona sahip değildi. Benim vardı.

O benimdi.

Hepsi benim.

İçimde derinlere gömülmüştü, o değil ve sadece bu düşünce bile bana ihtiyacım olan tüm tatmini ve gücü veriyordu.

Cane'in sikini daha hızlı ve daha sert sürdürdüm, kulağına inledim, kalın, sert, güzel sikinin üzerinde aşağı yukarı kaydım. Parmaklarım onun koyu renkli saçlarına dolanmıştı, amım onun uzunluğunu sıkıyordu.

"Evet, bebeğim. Aynen böyle," diye inledi.

Kalçalarımı döndürdüm ve onu öpmek için başımı eğdim. Dudaklarına ihtiyacım vardı. Onun her şeyine ihtiyacım vardı. Onu içime çekmek, kendimi ona sarmak istiyordum. Quinton Cane'in her şeyini istiyordum. Onun her bir izini.

Ben de onu becerdim, tam istediği gibi.

Vücudunun gerildiğini ve sikinin sertleşip içimde zonkladığını hissederken bile sikini sürdürdüm. Homurdanana ve sıkana kadar ona bindim.

ve nefesinin altında küfrediyordu. Mümkmn olduğunca derine inmek için kalçalarını aşığı doğru zorlarken yukarı doğru itene kadar ona bindim, adını çığılık atmamı ve daha fazlası için yalvarmamı sağladı.

Ve sonra, ben daha tam nefes alamadan, inlemeye başladı. "Ah! Kahretsin, Kandy."

O geliyordu.

Benim için

geliyordu.

İçime.

Hepsi benim için.

Ben de boşılırken alt dudağını dişlerimin arasına aldım, ikimiz de cennete yükselip tekrar yeryüzüne inerken ağızına doğru inledim.

O soluk soluğa kalırken ben ağızına doğru hırıltılı bir şekilde nefes aldım. Gözleri yavaşça benimkilere kaydı.

"Bunun peşini nasıl bırakabilirim ki?" diye mırıldandı dudaklarımda.

Yüzünü ellerimle kavrayarak, "Yapamazsın," dedim ona. "Gitmeme izin verme."

Bana baktı ve gözlerinde suçluluk duygusunun yüzdüğünü gördüm ama bunu görmezden gelmeyi seçtim. Ayağa kalkmak için tek kolunu kaldırıp beni de yanına getirdiğinde çok mutlu oldum. İçimden sıyrıldı ama beni vücuduna sımsıkı sararak yatak odasına dönmek üzere ofisten çıktı.

Beni yatağı yatırdı ve sonra arkama kıvrıldı. İçimi çektim, bunun her anını seviyordum. O kadar çok seviyordum ki, kaçınılmaz olarak bunun sona ereceğini bilmek bana acı veriyordu. Birlikte geçirdiğimiz zaman çok geçmeden gerçek hayattaki sorunlarla kesintiye uğrayacaktı.

Bunun gibi daha çok gece istedim. Değer vereceğim daha çok an. Onunla daha fazla zaman geçirmeyi arzuluyordum ama buna sahip olamayacağımı biliyordum. En azından, gerçekten istediğim şekilde değil.

"Geri döndüğümüzde hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağını biliyorsun," dedi kulağıma alçak sesle, avucunu kolumun üstünde gezdirerek. "Annen ve baban var. İş var. Üniversite. Mesafeler. *Hayat*."

Bunu düşünmek bile gözlerimi yakıyordu. "Biliyorum," diye fısıldadım ve sesimin çatallaşmasından nefret ettim.

"Ben sadece... Bunu çok uzun süre tutmanı istemiyorum. Tamam mı Kandy? Yapmak istediğim son şey, bana ihtiyacın olduğunda yanında olmayarak seni hayal kırıklığına uğratmak. Sana karşı ne kadar bencil olmak istesem de, hayatını yaşamayı hak ettiğini biliyorum. Yeni insanlarla tanışmayı. Yeni şeyler yap."

"Biliyorum, Cane. Anlıyorum."

"Hayır bebeğim," dedi, o kadar içten gülüyordu ki karnım zangır zangır titriyordu. "Anlamıyorsun. Dürüst olmak gerekirse bir süre de anlamayacaksın."

"Sadece benden kaçmayacağına ya da beni görmezden gelmeyeceğine söz ver. İşler değişecek, evet, ama daha kötüye gitmesine izin verme."

Birkaç saniye sessiz kaldı. Tek duyabildiğim, kulaklarımda yeniden sabit bir ritim bulmaya çalışan nabzımdı. "Ailenin yanındayken uslu duracağına söz verdiğin sürece senden kaçmayacağım ya da seni görmezden gelmeyeceğim."

Döndüm, leğen kemiğimi onunkine bastırdım ve kollarının arasına kaydım. "Söz veriyorum."

Alnımdan öptü. "Güzel." Yanağımı okşayarak derin bir iç geçirdi ve pencereye doğru baktı. "Daha önce hiç bu kadar iyi hissetmemiştim. Bu şekilde tamamlanmış. Bu garip bir duygu."

"Nasıl yani?"

"Başka bir kadınla yatakta olmak ve ayrılmak istememek? Kelly ile sadece hızlı bir sevişme ve ayrı duşlar vardı. Yatakta birlikte uzanırdık ama çok uzun sürmezdi ve onu bu şekilde tutarken bile... Gerçekten hiçbir şey *hissetmezdim*. Ama seninle..." Gözlerini benimkilere dikerek konuşmasını sonlandırdı. Ay ışığı gözlerini parlatıyordu ve bu kez griden çok yeşil görüyordum. "Her şeyi hissediyorum ve bunu anlamıyorum. Seninle birlikte olmak berbat bir şey, bunu ikimiz de biliyoruz ama... o kadar doğru hissettiriyor ki. Ve bazen bu kadar doğru hissettirmesinden nefret ediyorum. Eğer yanlış hissettirseydi, bırakmak çok daha kolay olurdu. Bitirmek."

"Ben de aynı şekilde hissediyorum," diye itiraf ettim. "Keşke ikimiz de Kelly'ye karşı senin hissettiğin gibi hissetseydik. Küçük bir bağ. Belki her şey çok daha kolay olurdu."

"Belki."

Dudaklarımı bastırdım, içimi ani bir suçluluk duygusu kapladı. "Neden babamın en iyi arkadaşı olmak zorundaydın ki?" Güldüm ama gülüşüm göğsümü ve kalbimi acıttı. "Neden otobüste ya da uçakta, hatta pis bir tuvalette tanıştığım bir yabancı olamadın?"

"Neden beni bu kadar çok istiyorsun ki?" Gülüşü derin ve tatlıydı ve karnımı titretti. "Ve neden ben de seni aynı şekilde istemek zorundaydım?"

"Bilmiyorum," diye mırıldandım. Göz kapaklarım tekrar ağırlaştı, tüm bedenim doydum. Beni bu kadar memnun etmesi inanılmazdı. Hayatım boyunca hiç bu kadar rahat olmamıştım. "Hiçbir zaman bilebileceğimizi sanmıyorum. Sadece bununla savaşmanın çok zor olduğunu biliyorum."

Hâlâ yanağımı okşuyordu. Dokunuşu rahatlatıcıydı. Bu şekilde okşanmak ve sarılmak hoşuma gidiyordu. Kendimi güvende ve bütün hissediyordum ve bedenimden sıcaklık ve zevk sızıyordu. Onun kollarından başka bir yerde olmak istemiyordum.

"Eh, bir gün," diye fısıldadı Cane, ben uykuya dalarken, "kendini benden kurtarmak için yapman gereken şey savaşmak olacak."

Cevap veremeden uyuyakalmışım.

C A N E

Ufukta altın rengi şeritler belirene ve gökyüzü gümüşü, gece yarısı mavisinden turuncumsu bir pusa dönüşene kadar onun uyumasını izledim.

Hiç bu kadar huzurlu uyuyan birini görmemiştim. Ailem neredeyse hiç uyumazdı, uyudukları zaman da kafaları güzel olduğu için sızıp kalırlardı. Bu kadar uzun süre bu kadar iyi birinin yanında olmak bana garip geliyordu.

Birçok kez düşünmeme rağmen Kandy'yi bu kadar farklı kılan şeyin ne olduğunu gerçekten anlayamamıştım. Bir süre bunun en iyi arkadaşımın kızı olmasından kaynaklanabileceğini düşündüm. Onun büyümesini izlemiş, onun ve ailesinin etrafında uzun yıllar geçirmiştım, bu da otomatik bir bağ yaratmıştı.

Belki de o da beni anladığı içindi. Tüm doğru anlarda bana ihtiyacım olanı verdi ve benden de aynı şeyi aldı.

Ama beni etkileyen en büyük neden, onu istememem gerektiğini biliyor olmamdı. Birlikte geçirdiğimiz yasadışı zaman bana heyecan veriyordu, her ne kadar bu heyecan benim çöküşüm olsa da.

Kendim hakkında bildiğim bir şey varsa o da kendime işkence etmekten hoşlandığımdı. Bazen, özellikle de hayatımda işler çok iyi gittiğinde, cezalandırılmaya ihtiyacım olduğunu hissediyordum. Evrenin beni mahvetmesine izin vermektense kendimi cezalandırmayı tercih ederdim.

Kandy'yi seviyordum. O küçük kızı o kadar çok sevdim ki. Masum ve arkadaşça bir şey olarak başladı ve daha fazlasına dönüştü. Ona karşı hissettiklerimi fark ettiğimde tren çarpmışa döndüm. Derek'in vurulduğu geceden önce, o sadece... Kandy'ydi. Sadece bir kızdı. En iyi arkadaşımın kızı, bir arkadaş ve daha fazlası değil. Ama ondan sonra, onu yeni bir ışık altında gördüm. Artık küçük bir kız olmadığını fark ettim. Göğüsleri, dolgun kalçaları ve güzel, taze bir vücudu vardı.

Yüzü. Krem rengi, bronz kalçaları ve poposu o kadar dolmuştu ki. Tüm bunları fark ettim ve onu arzulamaya başladım.

Ondan sonra tek düşünebildiğim Kandy Jennings oldu. İsteyken. Spor salonunda. Seyahat ederken. Rüya gördüğüm o nadir anlarda bile. Aklımda hep Kandy vardı.

Bundan çok daha iyisini hak ediyordu. Onun için doğru adam değildim ve içten içe bunu biliyordu ama yine de beni istiyordu. Bu hafta sonu sona erdiğinde, böyle mutlu anlar bir daha asla yaşanmayacaktı.

En iyi arkadaşımı seviyordum. Onu kardeşim gibi sevdim. *Her şeyimi* ona borçluydum. Temelimizi yıkamazdım ya da onu bu şekilde sırtından bıçaklamaya devam edemezdim. Arkadaşlığımız çok güçlüydü ve aramızdaki bağ çok derindi ve günün sonunda Kandy hâlâ onun küçük kızıydı; tatlı, genç, güzel ve bir gün beni unutacak bir kız. Onu nasıl unutacağıma dair hiçbir fikrim yoktu, özellikle de gelecek onu tekrar tekrar görmek anlamına geliyorsa, ama başka çarem yoktu.

Okula gidiyordu. Mesafe bizi ayıracaktı ve sonunda kendi yaşında birini bulacaktı.

Tempt'i kurmaya devam edecek, kırımını yırtarak çalışacak, seyahat edecek ve imparatorluğumun zirvesinde kalacaktım. Şirketim için çok çalışmışım. Yaşadığım onca şeyden sonra çökmesine izin veremezdim. Kandy dikkatimi dağıtıyordu ama birkaç gün içinde o gidecekti ve Tempt hâlâ burada olacaktı.

Kandy'yi ölesiye seviyordum ama ona olan aşkımın ya da vücuduna duyduğum şehvetin beni hedeflerime ulaşmaktan alıkoymasına izin veremezdim. Sonunda, ne kadar zor olursa olsun, bu işin peşini bırakmamız gerekecekti.

K A N D Y

Ertesi sabah uyandıgımda kendimi bambaşka bir kadın gibi hissediyordum.

Alt tarafım ağrıyordu, ama bu tatlı bir ağrıydı - mutluluk ve tatminle birlikte gelen türden bir ağrı. Bu duyguya sonsuza dek tutunmak istedim.

Yataktan gülümseyerek kalktım. Ne kadar uğraşsam da buna karşı koyamıyordum. Kendime çeki düzen verdim, saçlarımı tepede topladım ve mavi bir maksi elbise giydim.

Telefonumu kontrol ettim ve annemden cevapsız bir arama vardı. Beni kontrol edebilmek için uzun mesafe ücreti ödemişti. Dün telefona cevap vermeyi reddettiğim için geri aramazsam endişeleneceğini biliyordum, bu yüzden yatağın önündeki banka oturdum ve onu aradım.

"Merhaba tatlım!" diye cevap verdi.

"Selam anne." Sesini ne kadar özlediğimi fark ederek gülümsedim. "Paris nasıl?"

"Oh, tatlım. Bu bir rüya. Baban ve ben Eyfel Kulesi manzaralı bir restoranda akşam yemeği yemek üzereyiz."

"Ne? Kışkandım! Kulağa harika geliyor!"

"Hey, tatlı yanaklar!" Babam arka planda bağırdı.

Kıkırdadım ve beni duymamasına rağmen dedim ki. "Merhaba baba."

"Arayıp kontrol etmek istedim ama aynı zamanda size bir paket için tetikte olmanızı söylemek istedim. Bugün ile Pazartesi arasında bir zamanda gelecek." Sanki sinirlenmiş gibi bir nefes aldı. "Bütün bu iş meselesi."

"İş mi? Ne oldu?"

"Patronum hiç de hoş ve saygılı olmayan bir şey yaptı. Şirketteki sözleşmemden erken ayrılmak için bir dava açıyorum. Birkaç gün önce bana karşı biraz fazla ısrarcıydı."

"Hayır, sanırım onun bir pislik olduğunu söylemeye çalışıyorsun!" Babam uzaktan bağırdı. "Annenin üzerine gelmeye çalıştı. Onu öpmeye çalıştı! Beni sakinleştirdiği için şanslı!"

Nefesim kesildi. "Ne? O pislik!"

Annem iç geçirdi. "Biliyorum. Baban onun içini görebiliyordu. Flört etmeye çalıştığını anlayabiliyordum ama bu kadar cüretkâr olacağını düşünmemiştim. Yani, adamın bir karısı var! Delinin teki!"

"Yani bu başka bir iş bulmak zorunda kalacağın anlamına mı geliyor?" Endişeyle sordum. Annem işini çok severdi. Babam ve ben ona her zaman kendi şirketini açması gerektiğini söylerdik. O ise her zaman henüz buna hazır olmadığını söylerdi.

"İşin iyi tarafı da bu. Cane, her şey yoluna girer girmez bana kendi şirketlerinde bir pozisyon vermek isteyen birini tanıdığını söyledi. Hem de çok daha büyük bir firma! Çok saygı duyulan ve tavsiye edilen bir firma."

"Aww, bu harika!" Bunu bilmek gerçekten harikaydı. Cane'in hayatımızda olması iyi bir şeydi. Her zaman nasıl yardım edeceğini bilirdi.

"Evet, gitmek üzereyiz. Gözünü paketten ayırma, tamam mı tatlım? Seni çok özledim!"

"Seni daha çok özlüyorum!"

Bir öpücük sesi çıkardı, "Hoşça kal" dedi ve sonra arama sona erdi.

Bir an için telefonuma gülümsedim ve sonra etrafıma bakındım

Ben.

Evde değildim. Olmamam gereken bir yerdeydim ve suçluluk duygusu içimi ve dışımı kemiriyordu. Yine de bunun beni yıkmasına izin vermeyecektim. Cane ile önümüzdeki yirmi dört saatin tadını çıkarmalı ve her altın, lüks anın değerini bilmeliydim.

Bu düşünceyle yatak odasından çıktım, koridorda ve merdivenlerde yalınayak yürüdüm.

Bir yerden müzik çalıyordu ve sesi hemen tanıdım. Childish Gambino. Frankie onu çok severdi ve hoparlörlerinden gelen sesi dinledikten sonra, duygulu sesi beni de etkiledi, öyle ki şarkıları tüm çalma listelerimi doldurdu. Cane'in de onu sevdiğini bilmek belki de o kadar da farklı olmadığımızı fark etmemi sağladı.

Gambino *uyanık* kalmakla ilgili şarkı söylerken köşeyi döndüm, funkadelic ses yaklaşıyordu. Mutfak doluydu, çok

beni şaşırttı. Beyaz şef ceket ve siyah pantolon giymiş bir adam adanın önünde duruyordu. Tezgâh muffin, kalın pastırma şeritleri, yumurta, krep, dilimlenmiş meyve ve kahve gibi yiyeceklerle kaplıydı. Saçları grinin koyu bir tonundaydı, yüzü tombul ve pembeydi.

Beni fark etti ve gülümsedi. "Günaydın," diye selam verdi ve geri çekilerek dolaptan birkaç bardak alıp onları da tezgâhın üzerine yerleştirdi. Adam ellerinin tozunu aldı, açık kapıya doğru yürüdü, bir şeyler söyledi ve sonra arkasını dönüp bana doğru geldi. "Afiyet olsun."

Onun gidişini izledim ve göle bakan bir güverteye açılan çift kanatlı kapıya doğru ilerlemeden önce bakışlarımı yemeğin üzerinde gezdirdim. Hafif esen rüzgâr beyaz perdeleri dalgalandırıyor, bir kısmı tenime değiyor ve saçlarımın gevşek dallarını oynatıyordu. Hoparlörlerle birlikte duvara yerleştirilmiş bir Bluetooth müzik çalar olan gürültü yapıcıyı fark ettim. Kapıya vardığımda yanağımı kapıya bastırdım ve iç çekmemek için kendimi zor tuttum.

İşte orada.

Cane minderli bir sandalyede oturuyordu, bacaklarını hafifçe aralamıştı ve elinde cep telefonu vardı. Gözlerini kısmış göle bakıyordu ve onu suçlayamazdım. Güverteden görünen manzara nefes kesiciydi ama sudan yansıyan güneş ışığı yüzünden çok parlaktı.

Telefondan bir kadının sesi geliyordu ve adam kadın konuşurken defalarca başını sallıyordu. Beyaz bir tişört giymişti ama bu, biçimli vücudunu gizlemek için hiçbir işe yaramıyordu.

"Sorun değil. Yüzde aynı kaldığı ya da arttığı sürece ben dönene kadar sorun olmaz." Sanki birinin onu izlediğini hissetmiş gibi başını sağa çevirdi ve beni buldu. Gözleri ışınların altında daha yeşil görünüyor ve beni boydan boya süzerken parlıyordu. Belki de dün gece hayal görmüyordum. Daha yeşildiler. Cane gözleri belli sıcaklıklarda, hatta belli ruh hallerinde renk değiştiren insanlardan biri miydi? Bunu okulda öğrenmiştim. Bu mümkündü.

Beyaz bir kupa aldı ve dudaklarına götürdü, telefondaki kadın iş konuşmasına devam ederken gözlerini bana dikmişti. Gözlerinde tanıdık bir açlık vardı ama aynı zamanda daha önce hiç görmediğim derin bir hayranlık da vardı. O yudumlarken ben kızardım.

"Bu kabul edilebilir mi, efendim?" diye devam etti ses.

"Gayet iyi Cora," diye cevap verdi. "Yarın öğleden sonra görüşürüz."

"Kulağa harika geliyor efendim," dedi Cora. "Kaçışınızın tadını çıkarın."

"İnan bana," dedi Cane eliyle yanına gelmemi işaret ederek. "Geleceğim." Beni kendi yolunda yürürken izlerken aramayı sonlandırdı. Gülümsemem daha da genişledi, kalbim hızla çarpıyordu. "Şu haline bak," diye iç geçirdi. "Parlıyorsun."

Kucağına otururken sırtıtmamak için kendimi zor tuttum. "Nedenini merak ediyorum."

"Nedenini biliyorum." Bir elini bana doladı ve beni kendine çekti. Güzel kokuyordu. Tazeydi, sanki bu sabah yeniden duş almış gibiydi. Cane erkenciydi. Bunu aklıma not etmem gerekiyordu çünkü sabahlardan nefret ederdim. O sabah ayakta olmamın tek nedeni onunla daha fazla zaman geçirmek istememdi. "İyi misin? Dün gece çok sert davranmadım, değil mi?"

"Hayır." Başımı salladım ve kollarımı boynuna doladım. "Hiç de bile. Mükemmeldi, Cane."

"Mükemmel mi?" Kaşlarını kaldırdı. "Kullanmak istediğin kelimenin bu olduğuna emin misin?" Kıkırdadım. "Evet, çünkü doğru. Mükemmeldi."

Çocuksu bir gülümsemeyle, "Aç mısın?" diye sordu. "Sıcak bir yemek iyi gelir."

"Güzel." Sırtımı okşadı. "Tanıdığım yerel bir şef, restoranından birkaç şey getirmesi için adamlarından birini gönderdi. Gidip yiyecek bir şeyler al."

Başımı salladım, kucağından inip mutfığa gittim. Tabaklardan birini aldım ve üzerine krep, elma ve pastırma koydum. Kendime bir fincan kahve doldurduktan ve sıcak şurup şişesini kolumun altına sıkıştırdıktan sonra güverteye yöneldim ve onun yanındaki koltuğa oturdum.

"Cora dün gece bahsettiğin asistan mı?" Kreplerimin üzerine şurup dökerek sordum.

"Hayır, Cora benim sekreterim. Asistanımın adı Deon. İşinde iyidir."

"Cora küçük kaçamağınızı biliyor mu?" Sırıtarak sordum.

"Ayrılmadan önce ona birkaç günlüğüne burada olacağımı söyledim. Düşünmek için biraz zamana ihtiyacım olduğunu söyledim."

"Ah." Elma diliminden bir parça ısırdım.

"Yalan değildi. Düşünecek çok şey var." Elini benimkinin üzerine koydu ve ben de yemeyi bırakıp bakışlarımı onunkilere yönelttim. Her zamanki gibi gözlerinin etrafında sert çizgiler olmadığını fark ettim. Gözleri daha önce hiç görmediğim kadar yumuşaktı. "Bütün sabah seni düşündüm, Kandy. Bunu yapmaya nasıl devam edeceğiz?"

"Ne yapıyorsun?" Kalp atışlarım hızlandı, göğüs kafesimin içinde atmaya

başladı.

"Bu her neyse sistemimizden atmamız için bir fırsatmış gibi mi davranalım?"

"Çünkü size hemen söyleyeyim, yeterince içmedim."

Dudaklarımı bastırdım. "Bilmiyorum." Arkama yaslanıp bacaklarımı çaprazladım ve sağıma bakarak su kütlesine odaklandım. "Dediğin gibi, yakında üniversiteye gideceğim. Birbirimizi şimdi olduğu kadar sık göremeyeceğiz."

"Ama ne zaman? Sonra ne olacak? Bunu hiç düşündün mü?"

"Sadece... ne olacağını göreceğiz, sanırım. Kim bilir? Belki şu anda hissettiklerimiz geçer gider. Belki değişiriz ve yeniden arkadaş oluruz, o gece sana gelmeden önce olduğumuz gibi..."

Arkasına yaslandı ve elini çekerek küçük tırnağıyla burnunun ucunu kaşıdı. "Belki," dedi. İçini çekti, parmaklıkların üzerinden baktı. "Ama içimden bir ses bunun öylece geçmeyeceğini söylüyor - zaman ve mesafe birbirimizi tekrar gördüğümüzde birbirimizi daha çok istememize neden olacak."

"Daha iyisini yapacağız. Sadece eskisi gibi savaşamayız. Seni istediğimde ne kadar çılgın ve mantıksız olabildiğimi biliyorsun..." Dişlerimi alt dudağımın üzerinde gezdirdim. "İstediğim şeyle savaşmaktan nefret ediyorum, özellikle de konu sen olunca."

Arkasına yaslandı, parmak uçlarını şakaklarında ve alnında gezdirdi. "Ama tüm bunlar çok boktan," diye mırıldandı. "Çok boktan."

"Cane-"

"Hayır, Kandy. Hiçbir şey söyleme. İkimiz de bunun doğru olduğunu bilirken söylenebilecek pek bir şey yok. Her şey çok boktan. Seninle böyle kahvaltı etmek? Bütün bir hafta sonunu seninle geçirmek? Seninle *seks* yapmak?" Elini bıraktı. "Bunu bilmiyorsun ama Derek'i düşündüğümde, elinde silah olan psikopat bir adamla karşı karşıya olduğunu düşünüyorum, o psikopat adam benim değersiz babam. O tehditkâr adamın karşısına dikilecek kadar cesur olduğunu ve o gece öldürülebilecekken hayatta kalan annemi kurtarmak için onu alaşağı ettiğini düşünüyorum. Derek sayesinde hayatta kaldı. Dürüst olmak gerekirse, onsuz ne yapardım bilmiyorum. Evet, kuruntulu olabiliyor ve sorunları var ama onu seviyorum. Ben...*kahretsin*. Ona *ihtiyacım var*, Kandy. Bu yüzden ikinci kez rehabilitasyona girdi, çünkü daha iyi olmasını istiyorum ve onu uyuşturucuya kaptırmaktan bıktım." İçini çekti ve boğazım duygularla düğümlendi. "Çocukken iyileşmesi için dua ederdim. Çocukken tanıdığım ve sevdiğim kadın olabilmesi için elimden geldiğince ona yardım edeceğime dair ona ve kendime söz verdim. Beni koruyan, kız kardeşimi ve beni ilk sıraya koyan kadın. Temiz, dürüst ve hayat doluyken babamı

arkasına bile bakmadan terk eden kadın. Babam onu tekrar bulup hayatını mahvetmeden önce. Biliyorum o

Hala orada ve şimdi ona yardım edebileceğime göre bu sözü yerine getiriyorum ama ilişkimizi yeniden inşa etmemiz için bize bir şans daha veren adamın güvenini nasıl kırdığımı düşünmeden edemiyorum. *Çok şey borçlu olduğum bir adamın.* "

Gözlerim yanıyordu, gerçekler gerçekten ortaya çıkmıştı. Sahip olduğumu sandığım iştahım tamamen yok olmuştu.

Öfkelendi. "Ama sonra böyle anlar oluyor, senin yanımdayken kendimi dünyanın tepesinde hissediyorum. Böyle anlarda merak ediyorum, neden? Neden bu kadar çok şey hissettiğim kişi *sen* olmak zorundasın? Sanki hayatım zaten yeterince karmaşık değilmiş gibi neden bu kadar karmaşık olmak zorunda?" Acısını ve çatışmasını sözlerinin ham çatlağında hissettim. "Bugün bulunduğum yere gelebilmek için hayatımdaki hemen *her şeyi* feda ettikten sonra neden en iyi arkadaşım ile kalbimin ve aklımın gerçekten istediği şey arasında seçim yapmak zorundayım?" Gözleri parlıyordu, kırmızı çerçeveliydi ve kalbim onun için hem şişti hem de acıdı. "Günün sonunda ne yapmam gerektiğini biliyorum. Sadece bunu başarmak zor olacak."

"Cane... Özür dilerim," diye fısıldadım, elini tutarak. "Yemin ederim, çok üzgünüm. Keşke ben de başka bir şey hissetseydim. Bu sırrı babamdan sakladığım için kendimi çok kötü hissediyorum, özellikle de geçen hafta onunla takıldıktan sonra. O gün kendimi bok gibi hissettim ve senden uzak duracağıma yemin ettim ama işte buradayım. Sende ne var bilmiyorum. Bunu küçüklüğümden beri hissediyorum; bu çılgın, aşılmaz ve özel bağı. Seni istemenin yanlış olduğunu biliyorum ama seni gördüğümde ya da seninle birlikte olma şansını yakaladığımda, tüm bu yanlışlık ortadan kalkıyor." Burnumu çektim. "Bilmiyorum. Bunu açıklamak benim için çok zor. Her zaman seninle ve başardığın her şeyle ne kadar gurur duyduğunu ve bunu herkesten çok senin hak ettiğini söylüyor. Beyzbol ya da basketbol maçlarıyla ya da tanıştığınız barda içtiğiniz biralarla iyileşme sürecini atlatmasına nasıl yardımcı olduğundan bahsediyor ve ben kendimden nefret ediyorum. Ama sonra böyle anlar oluyor, yalnız kaldığımızda, dediğin gibi. Tam yanımdasın. Bana dokunuyorsun. Beni *gerçekte* olduğum gibi görüyorsun... ve senden daha çok istediğim bir şey yok. Birlikteyken başka hiçbir şeyin önemi yok gibi."

"Biliyorum," diye iç geçirdi, kalbimi sızlatan ve çiçek açtıran yorgun, acı dolu bir ses. Bu onu gerçekten bu kadar incitmiş miydi? Seçemediği noktaya kadar

-Seçmez miydi? İş o noktaya gelirse hepimizi geride mi bırakacaktı? Tanrım, bu düşünce beni çok korkuttu. Gitmesini istemiyordum. Sonsuza kadar yanımda olmasını istiyordum. Her zaman bir telefon ya da araba

mesafesinde olmasını istiyordum. Dürüst olmak gerekirse, onu sadece kendime istiyordum.

Cane öne doğru eğildi ve yanağını okşadı. Gözümünden aktığını bile fark etmediğim bir damla yaşı sildi. "Çok komik," diye güldü, içinden gelen samimi bir kahkahaydı bu. "İşimle ilgili her şeyi halledebilirim. Yapılması gereken bir anlaşma olduğunda, bunu yapmaya hazırım ve genellikle kazanan taraf ben olurum. Tüm dünyayı dolaştım. Gezegendeki en zengin adamlardan bazılarıyla tanıştım, iyi bir sunumla beş dakikadan kısa bir sürede onlara yüzlerce şişe şarap sattım ve bunların hepsi benim için çok basitti. Ama iş sana gelince?" Başı sallandı ve düştü. Koyu renk kirpikleri elmacık kemiklerine değiyordu ve onu hiç bu kadar savunmasız görmemiştim. "Seninle ne yapacağıma dair hiçbir fikrim yok. Seni istemek güzel bir meydan okuma Kandy Cane ve karmaşık olsa da bunu yakın zamanda çözmek istemiyorum. Kulağa ne kadar bencilce gelse de, bu mücadelenin olabildiğince uzun sürmesini istiyorum. Aramızdaki doğallığı seviyorum; gülümsemeni gördüğümde aldığım hazzı ve tenin tenime değdiğinde hissettiğim rahatlığı seviyorum."

"Aman Tanrım!" İçimden bir kahkaha yükseldi ve gözyaşlarımı kolumun tersiyle sildim. "Sen onunla böyle konuşurken bir kız seni nasıl unutabilir ki?"

Sırıttı, bir elini enseme kavuşturdu ve yanağıma sıcak, yumuşak bir öpücük kondurmak için beni öne çıkardı. Başını kaldırıp alnını benimkine bastırarak, "Bilmiyorum ama bildiğim bir şey varsa o da berbat durumda olduğumuz." dedi.

Çok haklıydı.

Berbat

durumdaydık.

Vahşi, güzel, mükemmel bir karmaşa ve bu beni gelmiş geçmiş en mutlu kız yaptı.

K A N D Y

Sabahın geri kalanında, ben güvertede güneşlenirken Cane dizüstü bilgisayarında çalıştı. Benimkinin yanındaki sandalyedeydi ve ne zaman yuvarlansam, onu derin düşüncelere dalmış gibi bana bakarken yakalıyordum.

"Ne?" Gülmüştüm.

"Hiçbir şey," diye cevap verdi çabucak, ama *hiçbir şeyden* çok daha fazlasını düşündüğünü kanıtlayan çocuksu bir gülümseme takındı.

Öğle yemeği için güvertede sandviç yedik ve akşam yemeği için pizza sipariş etmeye karar verdik, ki bu benim için fazlasıyla iyiydi. Cane yemekten sonra müzik çalmaya başladı ve pizzayı dans ederek bitirdik. Beni hızla döndürüyordu, ben de kıkırdıyordum, sonra beni kollarının arasına alıyor, biraz geriye doğru eğiyor ve dudaklarıma ya da boynumun çukuruna sıcak, yumuşak bir öpücük konduruyordu.

Çok romantikti ve ona öyle olduğunu söylediğimde bunu inkar etti. Sadece kendisi gibi olduğunu söyledi, her ne demekse.

Akşam olduğunda, yine birbirimizin üzerindeydik. Yani, nasıl karşı koyabilirdim ki?

"Beni yoracaksın," diye takıldı Cane, elini tutup üst kata çıkarken.

Omzumun üzerinden gülümseyerek ana yatak odasına doğru ilerledim. Daha fazla bekleyemezdim. Bütün gün takılmış ve flört etmiştik ama ona tekrar ihtiyacım vardı. Sıcak bedenini üzerimde hissetmek, dudaklarını üzerimde gezdirmek, ağzını sadece onun dokunmasına izin verilen özel yerlerimde gezdirmek istiyordum.

Cane yatak odasının kapısını arkamızdan kapattı ve odanın içinde dolaşarak bir gece önce yaktığı mumları yaktı. Son mumu da yaktıktan sonra bana döndü ve gömleğini başının üzerine çekerek

küçük bir gülümseme. Yatağın üzerinde oturuyordum, tişörtümü çıkarmıştım, üzerimde sadece sütyen ve şort vardı.

"Çok heveslisin," diyerek bana doğru yürüdü.

"Öyleyim," diye mırıldandım bacaklarımın arasına girdiğinde. Elleri belimi tutmak için indi ve beni kendine çekti, ikimiz de titrek nefesler aldık. Burnunun ucu benimkinin üzerinde gezindi, dudaklarıma ve sonra elmacık kemiğime doğru ilerledi.

"Bu gece farklı bir şey denemek istiyorum," diye mırıldandı ağzıma.

"Öyle mi? Neymiş o?"

"Sana göstermeyi tercih ederim." Geri çekildi ve bana dönüp yatağın ortasına doğru sürünmemi söyledi. Döndüm ve süründüm, gözlerini kıcımda hissettim. Bana dört ayak üzerinde durmamı emretti, ben de öyle yaptım.

Yatak arkama doğru eğildi ve parmakları şortumun bel bandını bulup nazıkçe aşağı çekti. Çıkarmasına yardım etmek için iki bacağımı da kaldırdım. Geriye sadece külotum ve sütyenim kalmıştı. Cane kıcımdan yanaklarından birini kavrarken arkamdan derin, kaba bir inilti çıkardı. İç çekerek sıktı ve tamamen üstüne tırmandığında yatak daha da alçaldı. Arkamda bir sıcaklık hissettim ve omzumun üzerinden baktığımda yüzü bana yakındı.

Arkada.

Burnunu kıcımdan çatlağının arasına soktu ve ben bir nefes verdim. Bu farklıydı... ve bu kadar hoşuma gitmesine şaşırıyordum. Kişisel alanımı bu şekilde işgal etmesi ve kontrolü ele alması? Yeni bir şeydi. Farklıydı. Heyecan verici.

Burnunu aşağı yukarı gezdirdi ve ağzının sıcaklığını amımın yanında hissettim. Bunu bu yüzden mi yapıyordu? Beni kızdırmak için mi? Beni heyecanlandırmak için mi?

"Her zaman çok güzel kokuyorsun," diye mırıldandı. Külotumu kenara iterken iç çekerek yüzünü öne çıkardı. Bir anda sıcak ağzı beni hayata döndürdü. Arkamdan amımı öptüğünde nefes nefese kaldım. Gırtlaktan gelen bir iniltiyle tekrar öptü ve tüylerim diken diken oldu.

Eliyle kürek kemiklerimin arasına bastırdı ve yüzümün sağ tarafı yatağa değene kadar beni aşağı itti.

"Benim için rahatla, Kandy Cane," diye mırıldandı ve bu isim - onun boğucu sesi - beni otomatik olarak sakinleştirdi.

"Sana yumuşak ve ıslak ihtiyacım var, bu yüzden amımı aynen böyle yiyeceğim.

Tamam mı?"

"Evet," diye nefes aldım. Çok gergindim, çok çığ ve açıktaydım. Tek

istediğim onun benimle ilgilenmesi, vücudumdaki gerginliği azaltması ve beni

sıcaklık, baskınlık ve güç.

Sonsuzluk gibi gelen bir süre boyunca yataktan kalkmasını bekledim. Hışırtılar duydum ve kıyafetlerinin geri kalanını çıkardığını düşündüm. Yatak tekrar eğildi ve avucu kışımın kıvrımlarında gezindi.

"Böyle çok güzel görünüyorsun," diye mırıldandı. "Açılmış, amın kullanılmaya hazır. Benim için hazır mısın, bebeğim?"

"Öyleyim," diye iç geçirdim. O kadar hazırdım ki.

Yüzü daha da yakındı ve bir parmağı yarığımdan geçerek tüm vücudumun titremesine neden oldu.

Alçak sesle kıkırdadı. "Çok hassas," diye alay etti. Ağzının sıcaklığı yine o bölgeye yaklaşmıştı. Kalçalarımın arasından akan nefesini hissedebiliyordum, seksimin üzerinde gezinirken nazikti. Sırada dilinin sıcaklığı vardı ve klitorisimin üzerinde hafifçe kıvrıldı. Keskin bir nefes nefese kaldım. Geldiğini biliyordum ama bu kadar harika hissettireceğini beklemiyordum.

İnledim ve biraz yer değiştirdim ama Cane beni yerimde tutmak için kalçamı tuttu. Burnu neredeyse el değmemiş deliğime yakındı ve nasıl olduğunu bilmiyorum ama çok iyi hissettiriyordu.

"Böyle kal bebeğim," diye emretti ve dili yarıktan geçip tekrar klitorisime doğru ilerledi. "Bu tatlı amcığını yememe izin ver." Dili bu kez içime daldı ve yavaş yavaş geri çekilerek tekrar şişmiş göbeğimin üzerinde kaydırıldı. İçimden çıkan inlemelere engel olamıyordum. Kalçalarımı tuttu, yaladı, emdi ve daldırdı. Her şey çok iyi hissettiriyordu, özellikle de yüzü kışıma bu kadar yakinken. Dili o kadar yukarı kaydı ki neredeyse tekrar büzülmüş deliğe yaklaştı, ama sonra geri indi ve ben inledim. Kıkırdadı.

"Henüz oraya gitmeyeceğim." Bunlar işimi bitirmeden önceki son sözleriydi. Dili büyüleyiciydi, sonunda boşalana kadar durmaksızın arkamdan beni yaladı.

"Oh, Cane!" Ciyakladım. Her damlanın tadını çıkardı.

"Mmm," diye inledi. "Siktir, bebeğim. Dölünün tadını seviyorum." Geri çekildi ve oturdu, ama arkamda kaldı. Sert bir şey beni dürttü ve ne olduğunu hemen anladım. Bir parmağını içime kaydırarak inledi ve "Oh, evet. Benim için hazırsın."

Dizlerimin üzerinde kaydım, kalçalarımı yukarı kaldırdım, beni almasına hazırdım. Bir elini sırtımın küçük kısmına koyarak kalçalarını öne doğru itti ve sikinin sadece ucunun girişime değmesine izin verdi.

"Bu pozisyonda biraz acıyabilir," diye mırıldandı. "Eğer çok fazla gelirse durmamı söyle, duracağım." Ne kadar nefessiz kaldığını duyabiliyordum. Muhtemelen ona durmasını söylemeyeceğimi umuyordu.

İlerledi ve o ilerlerken ben *her şeyi* hissettim. Kalın tepesi içime doğru itti ve ben çarşafı tuttum, gözlerimi sıkarak kapattım. Bana söylediğinde nefes aldım ve birkaç santim daha içeri itti.

Sonunda bir ödöl olacağını bilerek zevkli acıyı kabul ettim. Boyutunu ayarlamak daha kolay hale geldi, ancak bu açıda ve çevresi ile eskisinden çok daha büyük hissettirdi. Şimdiden dolmuş hissediyordum ve daha tamamen içime girmemişti bile.

"Tamam mı?" diye
nefes aldı. "Evet."

"Güzel." Kalçalarını öne doğru iterek ayak parmaklarımla kıvrılmasına neden olan güçlü bir hamle yaptı. "Benden ne kadarını kaldıracabileceğini görmek istiyorum." Tekrar ileri doğru itti, ellerinden biri saçlarıma dolandı. Elini saçlarımla ucuna dolayarak yüzümü yatağın dışına doğru itti. Daha yüksek sesle inledim ve o da daha derinden okşadı, teni benimkine çarptı. "Bununla başa çıkabilir misin?" diye sordu ve tam olarak yapamasam da başımı salladım çünkü konu ona geldiğinde herhangi bir zayıflığı kabul etmeyi reddediyordum.

Saçlarımla daha sıkı tuttu, diğer eliyle belimi kavrarken homurdandı ve tekrar ileri atıldı.

İnledim ve sanki bu öpücük böylesine güçlü bir dürtüyü telafi edecekmiş gibi omurgamı öpmek için öne eğildi. Saçlarımdaki tutuş gevşedi ve omzumun üzerinden ona baktım. Bana bakıyordu ve gözlerimiz kenetlendiğinde tekrar öne doğru atıldı. Ve tekrar. Ve bir kez daha.

Daha yüksek bir çığlık attığımda, "Siktir, bebeğim," diye homurdandı.

Sert davranıyordu. Çok sert. İlk başta ürkütücüydü ama bunu inkâr edemezdim. Beklediğim şey buydu - onun gizlenmiş, sabırla yaramaz, çarpık başını ortaya çıkarmayı bekleyen bu tarafı. Sevdiği şey buydu: sert, sert seks. Beni nefessiz ve halsiz bırakan, sikişinin her ilkel hamlesinde daha da sertleşmesine neden olan seks.

Sonra kışırma bir şey battı ve onun eli olduğunu fark ettim. O bölge sıcaktı ve bir kez daha şaplak attı. "Bu güzel, mükemmel kışır," diye homurdandı. "Seni uzun zamandır böyle sikmek istiyordum, Kandy. *Kahretsin.*"

Beni ters çevirmek için kalçalarını çalıştırmayı bıraktı, ama sırtüstü yatar yatmaz tekrar içime girdi, kendini o kadar derine gömdü ki sırtım kamburlaştı,

ve nefes nefese kaldım.

"Oh, kahretsin," diye gürledi. "Benim için çok ıslaksın bebeğim." Bacaklarımı tutup kaldırdı, ellerini diz kapaklarımın üstüne koydu ve kalçalarını ileri geri hareket ettirdi. Hızını artırdı, beni daha hızlı beceriyordu. Daha *hızlı*.

"Cane!" Çığlık attım. Sesim çok yüksekti ama kontrol edemiyordum ve o da bunu biliyordu. Biliyordu çünkü gözleri altın rengi, titrek ışıktı parlıyordu ve burun delikleri alevlenmişti, sanki çaresizce onun adını haykırdığımı duymak onu daha da ateşlendirmişti. Kalçalarını sallamaya devam etti, bu sefer ellerini boğazıma dolamak için bıraktı. Kavrayışı hafifti ama yavaşça baskı uyguladı.

O an, belki de bende bir sorun *olduğunu* düşündüm. Belki de acıyı seven çılgın bir mazoşisttim. Belki de içimde bir şeyler kırılmıştı, korkuyla ezici zevkin birleşmesinden zevk aldığım için.

Bunu yaptığında, iri ellerini boğazıma doladığında ve hayatımı ellerine aldığında, şehvetten dilsiz kalmıştım. Kontrolümü kaybetmem bedenimi çılgına çevirdi. İnlemelerim karmakarışık ve kalçalarım onun her hamlesiyle aşağı yukarı kayıyordu. Gözleri benimkilere dikilmişti ve tek bir komutla havai fişeklere tanık oldum.

"Gel," diye emretti, siki derine gömülmüştü, elleri hâlâ boynumdaydı. "Benim için gel, Kandy. Sikimin her yerine boşal bebeğim."

Sesi, siki, *elleri*, hepsi çok fazlaydı. Zihnim ve bedenim bunu kaldıramadı. Daha fazla dayanamadım. Yıldızlara ve aya doğru yükseldikçe yükseliyordum - o kadar yüksekti ki neredeyse nefes alamıyor, konuşamıyordum. Düşünemiyordum.

Cane ellerini çekti ve kalçalarını güçlü bir şekilde savurarak boşaldım. Onun etrafında sertçe boşaldım, sanki durup bitirmeme izin vermeyeceğinden korkuyormuşum gibi onu kendime çektim. Sırtım kamburlaştı ve amım nabız gibi atarak onun tüm uzunluğunu ıslattı.

"Oh, evet, bebeğim. Aynen böyle. Tam olarak istediğim buydu," diye homurdandı. Ama durmadı. Vücudu gerilene, boynunda ve alnında damarlar belirene kadar devam etti.

Aniden geri çekildi ve saniyeler sonra yere yığıldı, ağzı ağzımın üzerine çöktü ve dişleri alt dudağıma battı.

"Siktir," diye inledi. "Boşalmak üzereyim." Yapış yapış bedenlerimizin arasında sikini hızla salladı, sıcak döllerini karnıma ve pelvisime fişkırdı. Boşaldıktan sonra nihayet dudağımla serbest bıraktı ve başını eğdi,

Yüzünü boynumun kıvrımlarına gömdü. "Seni incittiysem özür dilerim," diye fısıldadı.

"Yapmadın."

Başını kaldırdı ve gözlerimi buldu. "Hoşuna gitti mi?" "Muhtemelen olması gerekenden daha fazla," diye aptalca bir gülümsemeyle itiraf ettim.

Sırıttı ve ağzını tekrar benimkine doğru indirdi. Beni usulca öptü.

Bir kere. İki kere. Sıktım ve iç çektim. "Sen bir rüyasın, Kandy

Cane." "Öyle miyim?"

"Evet." Dudaklarını birbirine bastırdı. "Keşke sonsuza dek bu rüyada kalabilseydim. Seni her yönden benim yapardım."

İçimi çektim. "Uyanmamızı istemiyorum."

Yavaşça gözlerini kırptırdı ve başka tarafa baktı. Alnında ve gözlerinin etrafında oluşan kırıksıklıklardan, düşünmemesi gereken bir şey düşündüğünü anlayabiliyordum. Sonunda bana tekrar baktı ve bir elini yukarı kaldırdı. "Hadi duş alalım ve film izleyelim. İstedğin herhangi bir filmi."

Sırıttım ama ani konuşma değişikliğini görmezden gelmedim. Şimdi zamanı değildi, bunu biliyordum. Bu yüzden başımı salladım. "Kulağa eğlenceli geliyor."

Sıcak bir duş aldık ve orada dizlerimin üzerine çöktüm ve tekrar boşalana kadar onun güzel sikini emdim. Ona doyamıyordum ve eminim o da bana doyamıyordu. Tadını ve ağzımda hissettirdiklerini seviyordum. Saçlarımı okşamasını ve yumuşak gözlerle bana bakmasını seviyordum, ağzı hafifçe ayrılmıştı, sanki benim için zayıftı - benim için *her zaman* zayıf olacaktı ve bunun üzerinde hiçbir kontrolü yoktu. Bu adamla ilgili her şeyi seviyordum. Onu mümkün olan her şekilde memnun etmek istiyordum.

Rahat kıyafetlerimizi giydik ve film izlemek için oturma odasına indik. Bir aksiyon filmi seçtim ve bu hissi tam olarak neyin tetiklediğini bilmiyorum ama anında babamı hatırladım. Bu filmin aynısını daha önce de birlikte izlemiştik.

Babamı düşünmek ağlamak istememe neden oldu ve Cane sanki bunu hissetmiş gibi çenemi eğip beni ona bakmaya zorladı.

"Sorun ne?" diye sordu.

"Bir şey yok."

"Bana yalan söyleme." Yüzü de sesi gibi sertti. "Ne düşünüyorsun?"

Dudaklarımı birbirine bastırdım, parmaklarımı kucağымda birbirine doladım. "Baba."

Gözlerini kırpıştırarak bana baktı ama suçluluk duygusunun gözlerini kapladığını görmeden önce başımı başka yöne çevirdim. Alt dudağım titredi ve daha fazla tutamadım.

Ağladım.

Ağladım çünkü bu hafta sonu çok mükemmel, gerçek ve inanılmazdı.

Ağladım çünkü yarından sonra her şey bitecek ve Cane artık bana kalmayacaktı.

Ağladım çünkü Cane'i çok seviyordum ama babamı da seviyordum. Babamı incitmek istemiyordum, bu yüzden fedakârlık yapılması gerektiğini biliyordum ve sanki Cane de bunu biliyormuş gibi beni göğsüne çekti, saçlarımı okşadı, başımın üstünü öptü ve bana mırıldandı. "Her şey yoluna girecek, Kandy Cane. Söz veriyorum, iyi olacaksın. Yakında beni unutacaksın ve her şey yoluna girecek."

Ama o bunu bilmiyordu. Hiçbir fikri yoktu. Onsuz yıkılırdım. Bir şeyler eksik kalacaktı - tekrar bağlanmazsak kendimden bir parça sonsuza dek kaybolacaktı.

Birbirimizi çok istiyorduk ama babama olan sevgimiz bu arzularımızdan daha ağır basıyordu. Bu hafta sonunun hayatımızda sadece bir kez yaşanacak olmasının nedeni ona olan aşkıımızdı. Gerçekliğimizi mahvetme riskini göze alamazdık ve birbirimizi kaybetmek de istemiyorduk. Bunun gerçekleşmesi için bir değişiklik yapılması gerekiyordu. Onu istediğim kadar isteyebilirdim ama ona *sahip olamazdım*. O asla benim olmayacaktı.

Bunu bilmek beni ne kadar incitse de benim gerçeğim buydu. O da biliyordu, ben de biliyordum... Yani hayır, iyi olmayacaktım.

C A N E

Ne kadar zor olsa da, cennetteki son kahvaltımızı birlikte yaptık ve sonra toparlanıp çantalarımızı arabaya koyduk.

Gitmeye hazır değildim ama onu eve götürmem gerektiğini biliyordum. Derek'i aradım, bana ertesi gün döneceğini ve beni havaalanından alacağını söyledi. Kandy'yi eve ne kadar çabuk ve güvende götürürsem o kadar iyiydi.

Dönüş yolunda parmaklarımız birbirine dolanmıştı, rüzgâr saçlarımın arasından geçiyor ve onun kahverengi tellerini karıştırıyordu. French Montana ve Jeremih bir ada kulübünün ritmiyle unutulmaz şarkılar söylerken ikimiz de güneş gözlüklerimizi takmıştık. O arabada, onun yanında, eli elimde otururken hissettiğim en güzel şeydi.

Her geçen dakika, onu sonsuza dek bırakmak zorunda kalacağımı bildiğim için kalbim acıyordu. Gerçeğe dönmek zor olacaktı ama hayat buydu ve ne yazık ki benim hayatım hiçbir zaman kolay olmadı.

Kendimi ne kadar kötü hissetsem de, bunu başka bir erkekle değil de *benimle yaşadığı için* mutluydum. İlk seferinin güvenli ve rızaya dayalı olmasının küçük bir rahatlığını yaşıyordum ve bundan zevk aldığını biliyordum. Pek çok kadın aynı şeyi söyleyemezdi.

Onu unutamayacağımı biliyordum ama bu noktada bırakmayı denemekten başka seçeneğim yoktu. Bu zorlu bir savaş olacaktı -iç savaş- ama aşkı bırakmak daha önce de yaptığım bir şeydi. Bunu annem ve kız kardeşimle defalarca yapmıştım.

Tekrar yapabilirim.

K A N D Y

Bana veda öpücüğü verdiğinde, var olmayan geleceğimizin ağırlığı geçici olarak üzerimden kalktı. Bir anlığına gerçekliği unuttum ve sadece dudaklarını, ne kadar yumuşak olduklarını, benimkilerle ne kadar mükemmel uyuştuklarını düşündüm. Ne kadar harika koktuğunu. Geri çekilmeye çalıştığında nasıl inlediğini ama sanki susuzluktan kavrulmuş ve susuzluğunu gideremiyormuş gibi daha fazlası için yaklaştığını.

Ne kadar süre öpüştüğümüzü ya da kimin önce durduğunu bilmiyorum. Bir süre elini tuttuğumu hatırlıyorum, gözlerimin kenarları yanıyordu çünkü bırakmak istemiyordum.

"Yapma," diye mırıldandı. "İyi olacaksın, Kandy Cane. Söz veriyorum. Ben hâlâ burada olacağım."

Bu kadarı doğrudu, ama yardımcı olmadı. Yine de koca bir kız gibi sineye çektim. Verandada onun önünde dururken gözyaşlarımın dökülmesine izin vermedim ama yatak odama çıkıp çantalarımı köşeye fırlatır fırlatmaz yatağıma kıvrıldım ve serbest bırakılmak için yalvaran gözyaşlarımı döktüm.

Bir süre -yaklaşık on beş dakika- sürdü, ta ki telefonum çalana ve ondan bir mesaj gelene kadar.

Ağlamasan iyi edersin.

Bunun üzerine içimden bir kahkaha yükseldi ve ona hızlı bir yanıt gönderdim.

Ben: Ben iyi olacağım.

Yapacağını biliyorum.

Kısa bir süre sonra uykuya daldım, gözlerim kurudu ve gülümsemem soluklaştı.

Ertesi gün en iyi arkadaşımı aradım. Eve geldiğimden beri detayları duymayı bekliyordu.

"Bana her şeyi anlat," diye talep etti. Arka planda bir gürültü duydum, mobilyalar hareket ediyormuş gibi bir ses.

"Orada neler oluyor?"

"Oda arkadaşım mobilyaları yeniden düzenliyor. Düzeni beğenmediğini söyledi. Bu ne demekse artık," diye mırıldandı. "Her neyse, git! Bana her şeyi anlat! Umduğun kadar iyi miydi?"

"Aman Tanrım, Frank," diye neşeli bir iç geçirdim. "Bu...*ugh*. Bunu nasıl kelimelere dökeceğimi bilmiyorum." Bir an durakladım ve beklemenin onu öldürdüğünü biliyordum çünkü inledi. "Hayal ettiğimden daha iyiydi. Nazikti ama aynı zamanda sert ve baskındı. Beni boşaltmak için ne yapması gerektiğini çok iyi biliyordu." Bunun üzerine kızardım ve banyo aynasında kendime baktım. "O iki günün bitmesini istemedim. Asla."

"Yerinde olsaydım, daha uzun süre kalırdım. Diğer her şeyi boş ver. O adam da seni en az senin onu sevdiğin kadar seviyor. Hatta, sen ona teslim olduğun için muhtemelen o da seni seviyordur."

Güldüm. "Hiç sanmıyorum."

"Büyük müydü?" diye sordu.

Gülmekten kırıldım. "Çok büyük, Frank. Neredeyse korkuyordum." "Vay anasını!"

"Lütfen benim yanımda böyle küfretmez misin?" Arka planda birinin bağırıldığını duydum.

"Dostum, siktir git!" Frankie tersledi, sesi mesafeliydi. "Beğenmiyorsan başka bir oda arkadaşı iste, Polly!"

Kıkırdadım. Frankie bazen tam bir pislik olabiliyordu. "Dursan iyi olur yoksa Polly uyurken seni yastıkla boğacak," diye kıkırdadım.

"Ona önce ben ulaşırsam olmaz. Gah, çok tutucu. Lanet olası namuslu. "

Bir araba kapısının kapandığını duyduğumda banyodan çıktım. Perdemi geriye iterek Cane'in arabasını garaj yolunda gördüm. Annem ve babam yürüyorlardı.

Cane'in arabası geri geri gidiyordu. İçeri gelmiyor muydu?

"Hey, Frank, sana mesaj atarım, tamam mı? Ailem burada."

"Tamam. Lütfen oda arkadaşımı boğmadan önce bunu hemen yapın."

Aramayı sonlandırmadan önce söz verdim ve telefonumu yatağın üzerine attım. Aceleyle merdivenlerden indim ve köşeyi döndüğümde annem ve babam kapıdan içeri giriyorlardı.

"Hey, bebeğim!" Annem

ciyakladı. "Kızım!" Babam

böğürdü.

İkisine de gülümseyerek kollarına atıldım. Aynı anda bana sarıldılar.

"Yıldönümü nasıldı?" Beni bıraktıklarında sordum. "Çok

iyiydi," diye iç geçirdi annem ve babama gülümsedi.

Babam kendini beğenmiş bir gülümsemeyle karşılık verdi ve bu onların yeniden aşık olduklarını anlamam için yeterliydi - daha önce olmadıklarından değil. Sadece şimdi daha güçlüydü. Buna sevindim. Yeniden bağlanmak ve birbirlerini yeniden tanımak için zamana ihtiyaçları vardı.

Babam yanımdan geçip evi tararken, "Görüyorum ki evim çok iyi durumda," dedi.

Gözlerimi devirdim. "Burada hiç parti verilmedi, Memur Jennings. Bir sakinleştirici hap al."

İkisi de kıkırdadı. Babam yanıma geldi ve mutfaka doğru yürümeden önce başımın üstüne bir öpücük kondurdu. Annem de onu takip etti, tezgâhın üzerindeki paket için sevinçli bir iç geçirdi ve onlar gittikten sonra oturma odasına geçip pencereden dışarı baktım. Cane'in arabası görünürde yoktu. Bunun beni neden bu kadar rahatsız ettiğini bilmiyorum.

Yine de endişelenmemeliydim.

Aynı gece, beni kontrol etmek için bir mesaj gönderdi.

Ertesi sabah bir tane daha gönderdi ve bana günaydın diledi. O hafta boyunca bana sevimli mesajlar gönderdi ve bunlar her zaman günümü güzelleştirdi. İfadeler bile gönderdi, çünkü ben ona bunları kullanmadığı için ezik olduğunu söylemişim. Bu bir hafta boyunca devam etti ve sonra birden kesildi.

Her zaman önce onun bana mesaj atmasını beklerdim. Meşgul olduğunu biliyordum ve ondan haber almayı ne kadar çok istesem de onu rahatsız etmek istemiyordum.

Mesaj gelmeyen ilk gün, hiçbir şey düşünmedim. İşle meşgul olduğunu ve telefonuna yeterince çabuk ulaşamadığını düşündüm.

Ama sonra bir gün daha geçti ve hiçbir şey olmadı.

Üçüncü gün endişelenmeye başladım ve iyi olup olmadığını sormak için ona bir mesaj gönderdim. Cevap vermek üzere olduğunu göstermek için zıplayan noktalar belirdi ve ben bekledim... ve bekledim...

Hiçbir şey.

KANDY

Meşgul. O bir CEO. Elleri dolu. Kendime böyle söylüyordum ama içten içe buna bağlı kalmakta zorlanıyordum. Neyse ki, üniversiteye gitmeme iki gün kala annem iyi haberlerle odama geldi.

Cane akşam yemeğine geliyordu.

Haberi alır almaz yataktan fırladım ve giyecek güzel bir şeyler bulmak için dolabıma koştum. Göğüslerimi daha büyük ve belimi daha dar gösteren yumuşak pembe bir elbise seçtim.

Beş gündür ondan haber alamamıştım. Eyalet dışına mı çıkmıştı, ne olmuştu bilmiyordum ama buraya geldiğine göre her şey yoluna girecekti. Onu görecektim. Neden haber vermediğini merak etsem de, önemli olan tek şey buydu.

Saçlarımı düzelttim ve makyajımı yaptım, göz kalemimi sürerken acele etmedim. Rimelimi sürerken kapı çaldı ve babam adımı söyledi, bu da hazırlanma sürem dolmuş anlamına geliyordu. Her zaman yaptığımız gibi misafirimizi ailece karşılama vakti gelmişti.

"Çok fazla şey anlatma," dedim yansımama. "O sadece bir arkadaş. Bir arkadaş. Hiçbir şey olmadı."

Nefes aldım ve kapıya ulaşmak için odamdaki üst üste yığılmış kutu ve bidonların yanından geçmeden önce kendi kendime başımı salladım. Merdivenlerden aşağı indim ve tam kapı açılırken köşeyi döndüm.

Gördüğüm ilk şey oydu. Saçları yeni kesilmişti ve hafifçe jöle sürülmüş gibi görünüyordu. Elinde bir şişe kırmızı şarap vardı ve babam onu selamladığında şişeyi havaya kaldırdı. Babam kabul etti ve kardeşçe tokalaşıp sarıldılar.

Birkaç adım ötede durdum, nefesim kesildi, bacaklarım kilitlendi, o eşikten içeri adımını attı ve anneme gülümseyerek sarıldı.

Onunla işi bittiğinde geriye bir tek ben kalmıştım.

Önce gözleri benimkilerle buluştu... ama her zamanki gibi yumuşak değillerdi. Sert ve mesafeliydi. Bir hafta öncekinden daha sakindiler. Anında kaşlarımı çattım. Bunlar son gördüğüm gözler değildi. Bunlar bana sevgi ve hayranlıktan başka bir şeyle bakmayan yumuşak, çoğunlukla yeşil, samimi gözler değildi. Gri ve okunaksızdı. Omzunun üzerinden bakmak için başka tarafa bakarken hızla göz kırptım.

Ve sonra onu gördüm.

Üzerinde kısa kırmızı bir elbise, makyajı kusursuz ve saçları yarı açık yarı kapalı bir şekilde kapıdan içeri girdi. Gülümseyerek annemle babamın omuzlarına sarıldı ve "Sizi görmek çok güzel çocuklar!" dedi.

Onu gördüğümde kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

Yutkunmak istedim ama yapamadım. Kaçmak istedim ama aşırı tepki vermemem gerektiğini biliyordum. Cane'e durduğu yerde bir tokat atmak istedim ama bunun, görünüşe göre değmeyeceği bir bok fırtınası başlatacağını biliyordum. Bakışlarımı dikip çaresiz görünmekten başka bir şey yapamamaktan nefret ediyordum. Gözlerim ateşlendi ve diken diken oldu ve Cane Kelly'nin yanına geldiğinde başımı öne eğdim.

"Yemeği hazırlamama yardım etmek ister misin, tatlım?" Annem sordu. Ona bakıp başımı salladım ve yemin ederim oracıkta ağlamak istedim. Kalbim çok acıyordu. Midem düğüm düğüm olmuştu. Neler oluyordu? Bunu bana neden yapıyordu? Neden onunla birlikteydi? O onun değildi; o benimdi!

Nasıl olur da...

"Evet," dedim anneme ve onu mutfağa kadar takip ettim, babamın Kelly ve Cane ile yeni şarap soğutucuları hakkında yaptığı konuşmayı görmezden gelmek için elimden geleni yaptım.

Masaya yemek koymaya yardım ederken bir yandan da neler olup bittiğini anlamaya çalışıyordum. Hiçbir cevabım ya da çözümü yoktu. Sadece arkadaş olmamız gerektiğini biliyordum ama neden bu kadar çabuk ona geri dönmüştü? Beni unutmaması bu kadar kolay mıydı?

Kelly ve babam yemek odasına geldiler ve Kelly her zamanki gibi yemeğin ne kadar harika görüldüğüne dair iltifat etti. Gözlerimi devirdim ve görüp görmediğini bile umursamadım.

Annem, "Ben gidip tavuğa bakayım," diye seslendi.

"Ben de sizinle geleceğim," dedi Kelly. O ve annem ızgarayı kontrol etmek için güverteye çıktılar ve babam da onlarla birlikte dışarı yöneldi, yolda bana göz kırptı. Ona zorla gülümsedim ve onlar gözden kaybolur kaybolmaz aceleyle yemek odasından çıkıp ön kapıdan çıktım.

Cane dudaklarının arasına sıkıştırdığı sigarasıyla arabasının yanında duruyordu. Telefonu yeni kapatmış, indirmiş ve yüzünü buruşturarak bakıyordu.

"Ne oluyor, Cane?" Kapı daha arkamdan kapanmadan tısladım. Yüzünü ekşitmeye devam ederek omzunun üzerinden baktı ama beni görünce o gece ilk kez gözleri yumuşadı. "O neden burada?" diye sordum. "Yaptığımız şeyden sonra onu neden geri getirdin? Hem de bu kadar çabuk, ben gidene kadar iki gün daha bekleyemedin mi?"

"Kandy... lütfen, içeri geri dön." Sert parmaklarını saçlarının arasından geçirdi. "Bu gece bu saçmalık için havamda değilim."

"Hayır, siktir et, Cane. Neden böyle bir şey yaptığını bana söyler misin? Günlerdir aramalarım ve mesajlarım cevap vermiyorsun. Her gün beni kontrol ettikten sonra beni tamamen görmezden geliyorsun ve sonra *onunla mı ortaya çıkıyorsun?* Yani, tecrübesiz olduğumu biliyorum ama *Kelly'ye* geri dönecek kadar kötü müydü?"

Cane'in başı sallandı, çenesi gerildi ve esnedi. "Sana söylediğim gibi benden uzaklaş." Sigarasını yere attı ve ayakkabısının ucuyla izmaritine bastı, sonra kapıya gitmek için etrafımdan dolaştı.

"Cane!" Arkasından feryat ettim. "Konuş benimle!"

Ama bakmadı. Yürümeye devam etti ve arkasına bakmaya zahmet etmedi.

"Lütfen," diye yalvardım ama sesim çatlamıştı ve eskisinden çok daha yumuşaktı. Ben daha gözyaşlarımı silemeden o kapıdan içeri girmişti. Gözyaşlarım yaktı ve boğazım düğümlendi. Buna inanamıyordum. Bana o kadar düşkün görünüyordu ki... beni elinde tutmaya ve kendisinden ayırmamaya o kadar kararlıydı ki... ama sonra *bu mu* oldu?

Gözyaşlarımı tutabildiğim kadar tuttum, etrafıma bakındım ve herkesin beni izlediğini hissettim. Burada ağlayamazdım ve annemle babamın beni görmesini istemiyordum, bu yüzden Cane'in görünürde olmadığı eve girdim ve aceleyle merdivenlere yöneldim. Merdivenlere varamadan

Merdivenlerden inerken alt kattaki banyonun kapısı açıldı ve beni olduğum yerde durdurdu.

Kelly elini göğsüne götürerek soluk soluğa dışarı çıktı. "Oh, Kandy, çok üzgünüm-"

"Odama gitmem gerekiyor." Gözyaşlarımı kontrol etmek giderek zorlaşıyordu, bu yüzden hafifçe iterek yanından geçtim ve merdivenlerden yukarı koştum. Kabalık edip etmediğim umurumda bile değildi. Siktir et onu. İkisinin de canı cehenneme.

"Kandy?" diye seslendi. "Her şey yolunda mı?"

Onu görmezden geldim. Odama varır varmaz duvarlarımın yıkılmasına izin verdim. Yatağımın kenarına oturdum ve kıvrıldım. Karnımda daha önce hiç hissetmediğim bir ağrı hissettim; o ağrıyan deliği dolduracak biri gelmedikçe asla hafiflemeyeceğini ya da yatışmayacağını bildiğim bir ağrı.

Ama o kişi bir pislikti. Kalpsiz
bir piçti.

Benim duygularımı hiç umursamadı.

İstedikini aldı ve sonra ortadan kayboldu. Bununla da kalmadı, başka bir kadını gözüme soktu. Sanki birlikte geçirdiğimiz iki gün onun için hiçbir şey ifade etmiyordu.

Gözyaşlarım tuzlu ve sıcaktı ve biri geçerse beni duymasın diye sesleri boğmaya çalıştım. Bunun yerine dizlerimi göğsüme çektim, yüzümü kalçalarımın gömdüm ve hüngür hüngür ağladım. O kadar çok ağladım ki nefes alamıyordum ve doğrusunu söylemek gerekirse kalçalarım engel olduğu için bu hiç de kolay değildi.

Birinin kapıyı çaldığını duyana kadar sanırım beş dakika geçti. Bir nefesle başımı kaldırdım ve o kişinin gidip gitmeyeceğini görmek için bekledim. Gitmediler. Kapı bir kez daha çalındı.

"Ne?" Ben aradım.

"Kandy, benim. Kelly."

Sonra kaşlarımı çattım. Şu anda onu görmek istemiyordum. Açıkçası ona kızmamam gerekirken kızmıştım. Cane ve beni bilmiyordu. Cane'in güzel sözler ve yalanlarla bekâretimi çaldığını ve şimdi bana bir pislikmişim gibi davrandığını bilmiyordu. Şimdi düşündüm de, bekâretimi Carl'a versem daha iyi olurdu. En azından onunlayken, beni görmezden gelmez ya da çekip gitmezdi.

"İçeri girebilir miyim?" diye sordu, içimi çektim ve gözyaşlarımı yüzümden sildim, ama bunun acımı örtmeyeceğinden emindim.

"Sanırım," diye mırıldandım.

Kapı itilerek açıldı ve Kelly iri gözlerle içeri girdi. "İyi misin?" diye sordu.

Dudaklarımı bastırdım ve başımı salladım. "İyi olacağım." "Çocuk sorunları mı?"

Omuz silktim.

Bir an sessiz kaldı, beni izledi. Gözlerinden kaçındım. İnsanların önünde ağlamaktan nefret ederdim. Nefret ederdim. Kimsenin beni zayıf ya da savunmasız görmesinden hoşlanmıyordum... Cane dışında hiç kimsenin.

Kelly sonunda kapıyı sessizce kapatarak bir hamle yaptı ve bana doğru bir adım yaklaştı.

"Cane ile sorun mu var?" diye sordu ve bu beni tamamen hazırlıksız yakaladı.

Başımı kaldırıp gözleriyle buluştuğumda kaşlarım birbirine çarptı. Yumuşak, samimi bir ifade görmeyi bekliyordum ama onun yerine kaşları da örülmüştü, tüm yüzü gergin ve sertti.

"Ne?" diye sordum.

"Beni duydun," dedi. Sesi bile farklıydı - daha önce sahip olduğu güneşli aksanının yumuşak dokunuşu olmadan daha keskin.

"Neden bahsettiğinizi bilmiyorum ama şu anda yalnız kalmak istiyorum."

Tedirgin bir iç çekişle çenesini eğdi. Kolunun altından beyaz çantasını çıkarıp açtı ve içinden bir şey çıkardı. Sonra nesneyi bana doğru fırlattı. Bir çift külotu. *Benim külotum.*

Bir anda bacaklarımı indirdim ve yatağı ittim. "Bunlar neden sende?" diye sordum.

"Hayır, Kandy. Bence asıl soru, *senin külotunun neden Cane'in bavulunda olduğu?*" Kaşlarını kaldırdı.

Söyleyecek hiçbir şeyim yoktu. Nutkum tutulmuştu. Tamamen ve tamamen şaşkına dönmüştüm. Kelly bir kahkaha attı, elindeki çantayı koltuk altına sıkıştırdı ve yana doğru bir adım attı. Gözleriyle odamı şöyle bir taradı, sanki gidecek başka bir yeri yokmuş gibi etrafta dolaşıyordu.

"Mesele şu ki ondan hoşlandığınızı biliyordum. Hep biliyordum. Ona nasıl baktığınızı görüyorum, sanki bir şey olmasını bekliyormuşsun gibi. Ona sırlıslıkla aşırı ve bunu anlıyorum. Yani, Cane yakışıklı bir adam. Ve zengin de. Bir kadını *arzulanyormuş* gibi hissettiren bir tarzı var." Bana doğru bir adım atarken gözleri parladı. "Bir süre bunun tek taraflı olduğunu düşündüm, ama sonra plaj oldu... ve ona nasıl baktığınızı fark ettim.

Seni daha önce hiç görmemiştim. Sana sanki o evin her yerinde seni becermek istiyormuş gibi bakıyordu. Sana karşı ne kadar korumacı olduğunu fark ettim. İkinizin aynı zamanlarda ortadan kaybolduğunu bile fark ettim... ve sonra oradaki son gecemizi hatırladım, bana başka birinin adıyla seslendiğini." Sanki derin düşüncelere dalmış gibi bir elini çenesine bastırdı ve hafifçe vurdu. Onu izlerken avuçlarım kayganlaştı, çenem gevşedi. "Bits, işte buydu. *Bits*. Bits'in kim olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu... ta ki ertesi sabah seni bu isimle çağırdığını duyana kadar. Ama yine de," diye devam etti, "görmezden geldim ve ona şüpheyile yaklaştım. Yani, milyon dolarlık bir şirketi olan otuz beş yaşındaki Quinton Cane, neredeyse yarı yaşında bir kızla ne yapmak isterdi ki? Hiç mantıklı gelmiyordu, bu yüzden tabii ki kendimi deli olarak düşündüm ve ona olan küçük aşkının kafamı karıştırdığını düşündüm. Sana benden çok daha fazla ilgi gösterdi ve senin hakkında birçok soru sordu, ama ben bunu önemsiz olarak değerlendirdim. Düşünmek için zamana ihtiyacım vardı, bu yüzden sonunda aklım başıma geldi ve birkaç gece önce onu ziyaret ettim. Henüz evde değildi, ben de onu beklemeye karar verdim... ve işte o zaman bavulun açılmış olduğunu fark ettim. İşte o zaman bunları yan cepte buldum." Yatağın üzerindeki külotumu işaret etti. "Onları çok iyi hatırlıyorum. Pembe ve kırmızı kalpli. Destin'de küçük bir alışveriş çılgınlığına çıktığımızda senin için seçmiştim. Hatırladın mı?"

Gözleri üzerimdeydi. Onu hiç böyle görmemiştim -neredeyse gaddarca, boğazımı parçalamak ister gibi.

"Kelly, neredeyse her gün Cane'in evinde yüzüyorum. Onun duşunu kullandım ve muhtemelen külotumu almayı unuttum."

"Oh, Kandy." Bir *tsk* sesi çıkardı. "Seni zavallı, tatlı kız." Yaklaştı ama hâlâ bana bakıyordu. "Gelmiş geçmiş en kibar, en ilgisiz kadın gibi görünebilirim ama inan bana... değilim. *Her şeyin* farkındayım. Cane'in sana ne kadar hayran olduğunu -seni hayatında tutmayı ne kadar çok istediğini- fark ettiğim gibi, Derek'in sınıandığında ne kadar öfkelenebileceğini de fark ettim. Kızı için ne kadar ileri gidebileceğini biliyorum. Sen onun dünyasıydın ve Cane de en iyi arkadaşı. Eğer Cane'in sana o şekilde dokunduğunu öğrenirse... ne ona ne de sana bir daha asla aynı gözle bakmaz. Cane'den nefret ederdi... büyük ihtimalle hayatını ve kariyerini mahvederdi. Ve senin için... şey, güven kırılırdı, sence de öyle değil mi? Ailen artık seni tatlı, masum, güzel kızları olarak görmeyecek. Seninle ne yapacaklarını bilemezler."

Göğsüm daha da daraldı. Kahretsin, zor nefes alıyordum. Sırtını dikleştirerek bana yaklaştığında tökezleyerek geri çekildim. "Cane'in bu gece uyması gereken tek bir kural vardı, o da seninle konuşmamak ve sana bakmamak. Seninle yalnız kalmak yok. Seni takip edip etmeyeceğini görmek için yalnız kalmaya gitmek yok. Bunların hiçbiri olmayacak. Seninle bir daha *asla* yalnız kalmayacaktı. Ona böyle bir şey olursa Derek ve Mindy'ye bilmedikleri her şeyi anlatacağımı söyledim ve inan bana, Quinton'ın isteyeceği son şey arkadaşlarını, onu olduğu gibi kabul eden birkaç kişiyi kaybetmektir. Ayrıca bir genç yüzünden hayatının mahvolmasını da istemez."

Yutkunmaya çalıştım ama sanki cam yutuyormuşum gibi hissettim.

"Aynı şey senin için de geçerli, tatlım. Eğer ona o şekilde *baktığını*, onunla o şekilde konuştuğunu, hatta yanından geçerken ona dokunduğunu görürsem, ailene haber veririm. Baban mutlu olmayacak ve sonunda hem Cane'in hem de kendi hayatını mahvedecek bir şey yapabilir. Kariyeri lekelenecek ve annen baş edemediği *pis*, umutsuz bir kız ve çabuk öfkelenen bir kocayla uğraşmak zorunda kalacak. Mükemmel ailenizle birlikte mükemmel küçük hayatınız paramparça olacak." İki sert parmağını göğsüme sapladı. Nefesim kesildi, geriye doğru yuvarlandım ve köşedeki oyuncakların üzerine düştüm.

Kelly sırtı ve başını salladı. "Şu haline bak. *Acınacak haldesin*. Ve gerçekten senin için her şeyden vazgeçeceğini mi düşündün? Sen onun için bir sırdan başka bir şey değilsin, Kandy. Bir hatıra. Üniversiteye git ve hayatını yaşa, benimkini mahvetmeye çalışmayı bırak. İşini kolaylaştır ve onu unut, çünkü eminim o da seni unutmaya başlamıştır bile."

Bununla birlikte, arkasını döndü ve kapıya doğru yürüdü, kapı tokmağını çevirerek çekti ve dışarı çıktı.

C A N E

Bu en iyisiydi.

Kandy'yi seviyordum, gerçekten seviyordum ama önümde çok fazla fırsat vardı.

Arkadaşlıkları

m.

Benim

şirketim.

Benim ailem.

Benim hayatım.

Teslim olmak, saklamaya çalıştığım her şeyin üzerime çökeceği anlamına g e l i y o r d u . Kartlarımı doğru oynamalıydım.

Şimdi benden nefret ediyorsun, ama yakında anlayacaksın. Göreceksin.

En iyisi buydu.

K A N D Y

Kafamda çok fazla soru vardı - tek başıma katlanamayacağım kadar çok kalp ağrısı. Georgia'da bir günüm daha kalmıştı ve cevaplara ihtiyacım vardı. Hem de hemen.

Yemek sırasında ona bakamadım bile. En kötüsü de oturup Kelly'nin ona dokunmasını ve her şey yolundaymış gibi davranmasını izlemek zorunda kalmamdı. Kalbim kasvetle doluyken kahkahaların ve neşenin ortasında oturmak zorunda kaldım. Cane bana hiç bakmadı ya da benimle hiç etkileşime girmedi. Yemek bittikten sonra yastığımı ıslatmak için doğruca odama gittim.

Bütün gece bunu düşündükten sonra Kelly'nin tehditlerinin umurumda olmadığını fark ettim. Onun haberi olmadan ona gidebilirdim. Geldiğimi ona söylemezdi. Kelly'nin tehditleri üzerimizde dolaşmadan, beni çoktan unuttuğunu yüzüme söylemesini istiyordum. Daha önce yapmam gerektiği gibi, bunu kabul edip hayatıma devam edebilmemin tek yolu buydu.

Gerçeği ondan duyabilseydim, her şeyi unuturdum. Bana söylediği gibi unuturdum.

Bu düşünceyle kot pantolon ve güzel bir bluz giydim ama makyaj yapmaya zahmet etmedim. Enerjim yoktu ve gözlerim de ağlamaktan şişmişti. Annemle babamın o sabah çalışmak zorunda olmalarına sevinmişim ama öğleden sonra gelip toplanmama ve hazırlanmama yardım edeceklerine söz vermişlerdi.

Anahtarlarımı aldım ve arabama yöneldim. Direksiyona geçtiğimde GPS'inde Tempt'in adresini aradım. Bulduktan sonra arabayı çalıştırdım ve yola çıktım.

Sadece yirmi beş dakikalık bir yol olmasına rağmen bana sonsuzluk gibi geldi. Tüm bu düşünceler beynimin içinde dolaşıyor, iç içe geçiyor ve çarpışıyordu.

Bazıları kalbimi bağışlamam ve eve geri dönmem için çılgılık attı. Diğerleri ise devam etmemi ve cevapları almamı söyledi.

Yüksek binayı gördüğümde önüne paralel park ettim ve bir süre orada oturdum. Bunu gerçekten yapmak üzere miydim? Cevaplar için bu kadar çaresiz miydim?

Arabayı kapattıktan ve anahtarları çıkardıktan sonra öyle olduğumu anladım. Dışarı çıktım ve doğruca dönen kapılara yöneldim. Resepsiyonda bir kadın vardı ama meşguldü, ben de o beni fark etmeden asansöre yöneldim.

Zil çaldığında ve kapılar açıldığında bana baktı. "Hey! Affedersiniz!" diye seslendi ama onu duymazdan geldim, saçımı kulağımın arkasına sıkıştırdım ve asansöre koştum. Kapıların kapanması için başparmağımı düğmeye soktum ve sonra rakamlara baktım. Cane patrondu. Eğer bir yerde olacaksa, en üst katta ya da ona yakın bir yerde olacağını varsayıyordum. En yüksek numara olan 15'e bastım ve asansörle birlikte karnım da düştü.

Rakamlar çok yavaş ilerliyordu. Endişeyle beklerken tırnağımı çiğnedim.

Sonunda durdu. Kapılar birbirinden ayrıldı ve bu kat ilkinden tamamen farklı görünüyordu. Bu katın zemini koyu gri mermerden yapılmıştı ve yürüyüş yolunun sonunda bir masa vardı. Boştu. İndim ve asansörün kapıları arkamdan kapandı. Ortalık sessizdi.

Çok sessiz, neredeyse.

İlerideki kapının arkasında bir şey duyarak birkaç adım attım. Bir ses.

Onun sesi. *O burada.*

Adımlarımı hızlandırdım ve koridorun sonundaki kapıya gittim. Kapı yarıya kadar açıktı ve aralıktan Cane'in kolları dirseklerine kadar kıvrılmış beyaz düğmeli bir ceketle geçtiğini gördüm. "Bu gece teslim edilmesini istiyorum Cora. Hayır, sabaha kadar bekleyemez. Bu gece hazır olacağını garanti ettiler ve ben de orada olmasını istiyorum. Yarın bununla uğraşmak için bile çok meşgul olacağız. Güzel. Hallettiğin için teşekkürler."

Sert bir iç çekişle aramayı sonlandırdı. Yavaşça göz kırpım, masasının kenarına oturup telefonunda gezinmesini izledim. Şimdi onunla konuşma şansım vardı. Yalnızdı. Köşeye sıkışmıştı.

Parmaklarımın ucuyla kapıyı ittim ve kapı hafif bir gıcırta çıkardı. Cane kaşlarını çatarak başını kaldırdı ama

gözleri büyüdü ve dudakları aralandı. Telefonunu yere bıraktı ve masadan kalktı.

"Kandy-ne oluyor? Burada ne işin var?" diye sordu.

Ama onu görmezden geldim, kapıyı arkamdan iterek kapattım ve kollarına koştum. Bedenlerimiz çok sert çarpışmadan önce beni yakaladı ve buna sevindim. Çok sevindim. Beni geri çekmek yerine kollarında sıkıca tuttu ve gözyaşlarım anında aktı. Yüzümü onun göğsüne gömdüm. "Neden?" diye sordum. diye sordum, sesim boğuk çıkıyordu. "Neden? Anlamıyorum."

Boğazında düğümlenen bir ses çıkardı. "Kandy," diye mırıldandı ve sesindeki ıstırabı duyabiliyordum.

Başımı kaldırıp gözleriyle buluştum. "Onun seninle ne alıp veremediği var? Anlamıyorum. Ne yaptın sen?"

Dudaklarını bastırdı. "Bilmek istemezsin," diye cevap verdi ve gözleri hemen karardı ve suçlulukla doldu.

Bilmek istiyordum. Gerçekten istiyordum ama yalnız olduğumuzu fark ettim. Yapayalnızdık, tıpkı göl evinde ve çalışma odasında ilk kez bir şeye kalkıştığımızda olduğu gibi. Yalnızken en iyisiydik. Sadece biz. Kesintisiz.

"Gitmeden önce seni görmek istedim," diye fısıldadım. Saçlarımı okşadı. "Geldiğine sevindim."

"Seni asla unutmayacağım Cane ve senin de beni unutmayacağını biliyorum. Onun ne dediği umurumda değil."

Sert ve ağır bir nefes verdi. "Bunu çözeceğim," dedi dudakları saçlarımdayken. "Yemin ederim."

"Bunu yaptığında çok geç olmayacağını mı düşünüyorsun?" Tekrar yukarı baktım.

"Umarım değildir, Kandy Cane."

Biraz gülümsedim. Dudaklarına odaklandım, ne kadar dolgun ve esnek olduklarına. O dudakları özlemiştim. Onunla ilgili her şeyi özledim. Kokusunu. Dokunuşunu. Güzel, yontulmuş yüzünü. Kollarını boyayan ve gömleğinin yakasının altından görünen mürekkebi.

"Yapabilir miyiz?" Yalvardım. "Bir kez daha?"

Acı dolu bir ifadeyle bana göz kırptı. "Kandy..." "Lütfen," diye tekrar yalvardım.

Bir an için gözlerini kapattı, burun deliklerinden nefes aldı ve sonra verdi. Gözlerini açtığında daha yumuşaktı. Anlayış.

Başını eğdi ve ellerini yüzümü kavrayacak şekilde yukarı kaldırdı ve ağzı benimkiyle buluştuğunda soğuk kanım yeniden ısındı. Endişeyle parmaklarımı saçlarına doladım ve gömleğinin düğmelerini çektim. Yırttığımdan emindim. Düğmeler yerde tıngırdıyordu ama ne benim ne de onun umurundaydı. Gömleğimi başımın üzerinden çekmek için uzandı, tekrar birbirimize yapışmadan önce öpüşmemiz bir anlığına kesildi.

Beni kaldırdı, pencerenin önündeki aşk koltuğuna döndü ve sırtımı koltuğa yasladı, bacaklarımın arasına tırmandı ve aceleyle kot pantolonumun düğmelerini açtı. Sırada külotum vardı ve o külotumu indirirken ben de kemerini, düğmesini ve fermuarını karıştırdım.

İkimizin de belden aşağısı serbestti. Gömleği yırtılmış, kollarının üzerinden gevşekçe sarkıyordu. Bana baktı, gözleri geniş pencereden içeri süzülen güneş ışığından parlıyordu. Ben de ona baktım, hayatımda gördüğüm en güzel adama. Gözlerim yine yandı ama ağlamak istemiyordum. Henüz ağlamak istemiyordum.

Kolundan tutup onu aşağı çektim ve kollarımı boynunun arkasına doladım. Biri sırtımın altından geçip boynumun arkasını kavradı, diğeri belimi tuttu.

Bana tekrar baktı ve gözyaşlarımın bolca akmasına ve kalbimin parçalara ayrılmasına rağmen ona ne istediğimi söyledim.

"Benimle sevişmeni istiyorum." Tek istediğim bu kelimelerdi.

Birkaç saniye boyunca yüzümü izledi. "Kandy..." Sesi kesildi ama başımı salladım ve onu öptüm. Buna ihtiyacım vardı. Artık konuşmasını istemiyordum. Bu yeterince acı veriyordu. Göğsüm ağrıyor ve zihnim uğulduyordu. Bir homurtuyla içime girdi, o kadar kasıtlıydı ki adını fısıldamaktan ve darbeyi tamamlaması için ona yalvarmaktan başka çarem yoktu.

Dolu ve derindi. O kadar derindi ki günler sonra izini hissedeceğimden emindim ama yine de o kadar nazikti ki kalbim ve karnım çırpınıyordu.

"Sakın seni sevmediğimi düşünme," dedi kulağıma. Tam bir itiş. Daha fazla gözyaşı. "Seni seviyorum Kandy. Seni kelimelerden daha çok seviyorum." Ama bunun olması gerekiyordu.

Bırakmanın gerçekleşmesi gerekiyordu.

Bu yüzden onun ofisinde, sarı güneşin altında, kâğıtlar ve deriyle çevrili bu anın kıymetini bildim. Sırtımdaki derinin yakıcılığını görmezden geldim, verdiği darbelere odaklandım. Bu onun

son ayrılık hediyesi. Dillerimiz birbirine dolanmış ve bağlanmışken ve vücudu benimkiyle birleşmişken, doğruyu söylediğini biliyordum.

Beni seviyordu.

Benimle sevişiyordu.

Ağladım.

Ben *geldim*.

Coşku ve kalp kırıklığı. Tuhaf bir kombinasyondur, en kötü düşmanımın bile başına gelmesini istemeyeceğim bir şeydi. Bu kişinin size kendinizi harika hissettirebileceğini bilmek, ama aynı zamanda bu kişinin kalbinizi kırma gücüne sahip olduğunu da bilmek.

Eğer bu aşk değilse, ne olduğunu bilmiyordum. Genç ve saftım, evet, ama kalbim onun ne istediğini biliyordu. Son dokuz yıldır bunu biliyordu. Quinton Cane'e aşıktım ve bu asla ama asla değişmeyecekti.

Cane beni bıraktığında ve hatta sonrasında, vücudunun geri kalanı gevşediğinde bile sıkıca tuttu. Parmaklarını saçlarımda gezdirdi, nefesini toparlamaya çalışırken hızla soluk alıp veriyordu. Sıvı ateşten çizgiler kulaklarıma doğru akıyordu.

"Bu acıtıyor," diye hıçkırdım. "Çok acıyor, Cane."

"Biliyorum," diye nefes aldı. "Kahretsin, biliyorum Kandy. Çok özür dilerim. Sana bunu düzeltceğimi söyledim. Yemin ederim, sadece bana zaman ver. Her şey normale dönecek, ben-"

Başımı salladım, ellerimi göğsüne bastırmak için aramıza soktum. Kalkmaktan başka çaresi yoktu ve kalktığında altından kaydım ve kot pantolonumu kaptım. Onları çekiştirdim ve sonra ayaklarımı parmak arası terliklerimin içine kaydırdım. Cane de pantolonunu aldı ve her iki bacağının üzerine çekti.

"Kandy," diye ısrar etti.

"Gitmem gerek," diye mırıldandım.

Gömleğimi tuttum ve başımın üzerine çektim. Kapıya ulaşmadan elimi yakaladı ve beni etrafında döndürdü. İtiraz etmem için zaman bırakmadı. Ağzı benimkini kaptı ve vücutlarımız tekrar birleşti. Şekillendi. Mükemmel bir eşleşme. Asla olmayacak bir eşleşme.

"Beni unutma," diye yalvardı.

Yalvardı.

Cane muhtemelen hayatında ilk kez yalvarmıştı. Gözleriyle karşılaştım, gözlerinin kenarları kızarmış ve parlıyordu. "Bu şekilde çekip gitme. En azından seni yemeğe ya da sinemaya götürmeme izin ver."

Başımı salladım. "Hayır. Sorun değil. Eve gidip eşyalarımı toplamam gerekiyor. Babam birazdan orada olur. Ayrıca, daha fazla başını belaya sokmanı istemiyorum."

başın zaten belada."

Gözlerini kırıştırdı, bakışlarını indirdi. Elimi tuttu ve sıkıca kavradı ve bir süre öylece durup nefes aldık. Düşündük. *Kırılıyorduk.*

Gerçekten gitmem gerekiyordu. Bunu yapamazdım, burada durup acı çekemezdim. Ona sahip olamazdım ve bunu ne kadar çabuk bırakırsam ikimiz için de o kadar iyi olacaktı.

İsteksizce elimi çektim. O da bırakmakta tereddüt etti ama bıraktı. Kapıya doğru yürürken ona söyleyecek çok şeyim vardı ama kelimelerin hiçbirisi çıkmaya istekli değildi. Hepsi boğazımda düğümlendi, ben de onun yerine zorla gülümsedim - kırık camın tırtıklı kenarları gibi içimi kesen bir gülümseme.

"Beni unutma Kandy," dedi tekrar, bana doğru bir adım atarak, ama ben çoktan ona sırtımı dönmüş ve ofisten çıkmıştım.

Kapı kapandı.

Cane ve ben artık yoktuk.

KELLY

O sinsi srtkten nefret ederdim.

Onunla ilgili her Şeyden nefret ediyordum. Onunla uęraŐtıęını bir süredir biliyordum. Tuhaf ve aşırı korumacı davranıŐları bunu çok açık bir Şekilde ortaya koyuyordu, ama ben sakinliğimi korudum ve bunun bir aŐama olduğunu düşündüm.

Eminim bunu atlatacak ve gerçek bir kadına ihtiyaı olduğunu anlayacaktır, diye düşündüm. *O sadece eğleniyor. Gençken pek eğlenemediğini söylediğini hatırlıyor* musun? İyi tarafım bana yalvardı, sempati ve merhamet göstermem için yalvardı. Yanılıyordu ve bir daha asla o yanımı dinlemeyeceğim.

Kandy'yi kazanmanın ve kız arkadaşlarla oynamanın onu geri çekeceğini düşünmüştüm ama olmadı. Kulpte bana nasıl yardım ettiğine dair küçük hikyemin işe yarayacağını bile ummuŐtum ama olmadı. O hikayeyi uydurmuŐtum ve o da bu boku yemiŐ gibi görünüyordu, ama sanırım yoluna devam etmesi için yeterli değildi. Adamın kulübü bile yoktu ama ben devam ettim. Dürüst olmak gerekirse, Cane'i bir psikiyatri koęuŐunda keŐfettim, orada bir doz eroine ne kadar çok ihtiyaı olduğunu avazı çıktığı kadar bağıran bir anneyle uęraŐıyordu. Kadınla greŐildi ve uyuŐturuldu,

gözünün önünde çekilip götürüldü.

Onun sırlarını biliyordum ve bu sırlar konusunda bana güveniyordu ama bunun tek nedeni sınırlarım test edildiğinde ne kadar *acımasız* olabileceğimi bilmemesiydi. Ayrıca gerçek beni de tanı mıyordu.

Beni defalarca test etmiş, üzerimde tepinmiŐ, beni sadece onu isteyen bir kadın olarak görmüştü. Dürüst olmak gerekirse, Şimdi de onu isteyerek planlarımı mahvediyordu. Yeter artık.

Öylece içeri girip gösteriyi çalabileceğini, benim olanı alabileceğini mi düşündü? Yanılıyordu.

Sadece bir çift külotla gidemeyeceğimi biliyordum. Herkesin bildiği gibi, bunlar herhangi bir kadının külotu olabilirdi ve pembe iç çamaşırlarını çıkarıp göstererek on sekiz yaşında bir çocuk olduklarını haykıran bir aptal gibi görünebilirdim.

Ben de yapmam gerekeni yaptım - annemin beni yapması için eğittiği şeyi - böylece asla boşanmayacak ya da terk edilmeyecektim. Cane'in ofisine telgraf çektim.

Çalışanlarına Cane'in şehir dışındayken ofisinin yeniden tasarlanmasını istediğine dair saçma bir bahane uydurdum, birkaç adam getirttim ve dinlemeye aldılar. Mikrofonlar. Lambalara gizli kameralar yerleştirdiler. Her şeyi görebilecektim ve o bunu bilmiyordu.

Beni istemiyordu, bunu biliyordum ama ihtiyacım olan paraya ve markamı daha da büyütmemeye yardımcı olacak işe sahipti. Milyoner Şarap, Çikolata ve İç Çamaşırı Satıcısı ve Klas İç Tasarımcı. Bunu gerçekleştirmeyi bekleyen bir paket anlaşma gibi görebiliyordum... ama yolumuzda duran bir şey vardı.

O küçük sürtük, Kandy.

Özel dedektifim, bizzat seçtiğim deri koltukta sevişirken çekilmiş görüntülerin üzerinden geçerken dişlerimi sıktım. Şükürler olsun ki vücutlarını göremiyordum ama kör bir adam bile çıkardıkları seslerden ne yaptıklarını anlayabilirdi.

"Kapat şunu," diye tersledim, bir sehpaye doğru ittim ve çantamı kaptım. "Bunun kopyasını çıkarabilir misin?"

"Evet, hanımefendi," diye cevap verdi çabucak.

"Güzel. On tane yap ve ikisini hemen bana ver."

Başını salladı ve klavyesini tıklamaya başladı. Kopyalarım kısa sürede hazırlandı ve USB flash sürücülerini bana uzattığında içimde uzun zamandır hissetmediğim bir heyecan oluştu. Sahip olduğum gücü seviyordum. Bu USB'ler her şeyi sona erdirecek ve ona benimle birlikte olmaktan başka seçenek bırakmayacaktı. Onları çantama yerleştirdim ve kapıya doğru yürüdüm.

"Nereye varmaya çalışıyorsun?" diye sordu kaşlarını çatarak. "Onların üzerinde benim filigranım var, biliyor musun? Parasını ödemek zorundasınız."

"Merak etme, Hank. Planımın işe yaradığını anladığımda paranı ve daha fazlasını alacaksın."

C A N E

Kandy'yi iyi bir şekilde uğurlayamamaktan nefret ediyordum ama bunu yapabilecek durumda olsaydım bile yapamazdım. Evimde Cora ile üç aydır planladığımız bir müzakere partisi vardı. Her şey hazırды. Evimi hiç bu kadar temiz ve düzenli görmemiştim. Altın ışıklar, buzdan heykeller, süslemeler. Garsonlar ellerinde şarap ve ordövr tepsileriyle çalışma odasında durmuş misafirlerin gelmesini bekliyordu.

Bu benim için büyük bir anlaşma olacaktı. Bay Zheng'in teklifimi kabul etmesini sağlayabilirsem, kısa süre içinde Tokyo'da bir Tempt deposu açacaktım. Ürünlerimi orada satabilecek, markamı genişletebilecektim. Onun benimle konuşmasını sağlamak bile yıllarımı almıştı ve şimdi onu avucumun içine aldığıma göre -şehirimde- anlaşmayı imzalama zamanı gelmişti.

O sabah takım elbisemi diktirdim ve saat altıda geceye hazır olacak şekilde giyinmiştim. Parti sekizde başladı, ancak yedi civarında bazı konuklar gelmeye başladı. Her birini kapıda karşıladım, çenemi dik tuttum ve göğsümdeki ağırlığı görmezden gelmek için elimden geleni yaptım.

O ağırlık suçluluktur. Lanet olası suçluluk, adamım.

Bu sadece Kandy'yi uğurlayamamakla ilgili değil, çünkü çıkışıyla da ilgiliydi. Arkasına bakmadı. Beni bırakmaya çoktan hazırды. Gözlerindeki acıyı gördüm, gözyaşlarındaki acıyı tattım. Yüzlerce kilometre uzakta olacaktı ve ben onu çok özleyecektim.

Kandy ile tekrar konuşmayı denemeden önce Kelly'yi halletmem gerekiyordu. Onun bu lanet resimden çıkmasına ihtiyacım vardı... ama benim hakkımda bildiği her şeyle bunu yapmak zor olacaktı. Onu dizginlediğimi sanıyordum. Çok yanılmışım. Bir şeyler bulana kadar, onu bir daha görmemek için elimden geleni yapmalıydım.

Çenesini kapalı tutacaktı. Eğer bu bir çift gibi davranmak anlamına geliyorsa, öyle olsun.

Elinde bir pano ile koridorda duran Cora'ya doğru yürüdüm. Birkaç misafir ellerinde içkilerle yanımdan geçerken, "Çok güzel oldu," dedim.

"Öyle olacağını söylemiştim, efendim." Gözlüklerinin üzerinden bana baktı.

Asistanlardan biri bize doğru geldi ve Bay Zheng'in geldiğini haber verdi.

"Oyun yüzümü takınmanın zamanı geldi, ha?"

"Evet, efendim, öyle." Cora kapıya doğru yürüdü ve ben yerimde durdum. Bay Zheng eşikten içeri girdi, siyah saçlı, sıcak, açık kahverengi tenli, iri yapılı bir adamdı ve elini sıkmak için yanına gittim.

Bay Zheng ile daha önce hiç şahsen tanışmamıştım, sadece telefon görüşmeleri ve e-postalar aracılığıyla sohbet etmiştik. Hoş bir adamdı, çok ciddiye ve kuru bir mizah anlayışı vardı, bu yüzden bununla nasıl başa çıkacağımı bilmem iyi bir şeydi. Her şey harika gidiyor gibi görünse de, gece için en iyi oyunumu getirmemiştim. Herkesin, özellikle de müstakbel distribütörümün bunu anlayabileceğini hissediyordum. Yıpranmış sinirlerimi yatıştırmaya çalışarak içki üstüne içki yuvarladım.

Keşke onu aklımdan çıkarabilseydim. Keşke bu kadar basit olsaydı.

Siketim.

Yine de elimden geleni yaptım, gerektiğinde iltifat ettim ama aşırıya kaçmadım. Bu benim işimdi. Hayatımdı. Tökezleyebilirdim ama düşemezdim. Düşmek beni zayıflatırdı ve bir daha asla yere düşmemeye yemin ettim.

Bay Zheng ile küçük bir sohbet sırasında odanın diğer ucunda etrafı tarayan Cora'yı fark ettim. Beni bulduğunda kalabalığı yararak özürlerini mırıldanmaya başladı. Yanıma geldiğinde yüzünde şaşkın bir ifade vardı. "Böldüğüm için özür dilerim Bay Cane, ama kapıda sizi bekleyen bir Derek Jennings var ve kendisi davetli listesinde yok."

Derek'in adı beni tamamen hazırlıksız yakaladı. Onu davet etmemiştim, hatta evde olacağımı bile söylememiştim. *Şu anda ailesiyle birlikte olması gerekmiyor muydu?*

Bay Zheng ve eşinden, tepsilerde dolaşan yeni şaraptan biraz daha denemelerini söyleyerek müsaade istedim. Altın kravatımı düzelterek, canlı bir müzik grubunun çaldığı oturma odasından çıktım ve kapıya giden koridordan geçtim.

Cora yarı açık kapının önünde durmuş beni bekliyordu. Geldiğimi duydu ve bana doğru koştu.

"Kapıdaki güvenlik görevlilerini çağırmamı ister misiniz?" diye sordu gözlerindeki panikle.

"Ne? Hayır. Kapıdaki adamlar Derek'i tanıyor. Adı evin ziyaretçi listesinde var." Kaşlarımı hafifçe çatarak ona baktım. "Neler oluyor Cora?"

"O sadece... şey, onun arkadaşınız olduğunu biliyorum, efendim, ama şu anda biraz dengesiz görünüyor. Sanırım sarhoş. Arabası ön bahçeye park edilmiş durumda ve etrafta dolaşıp sizi görmek istediğini söyleyip duruyor. Bazı konukları rahatsız ediyor."

Gözlerimi kısarak onunkilerden ayırdım ve kapıya yöneldim. Kapıyı açtığımda Derek'i misafir arabalarından birinin önünde durmuş, yansımasına bakarken gördüm. "Derek?" Seslendim.

Omzunun üzerinden bakarken başı ve boynu dışında hiçbir yeri kıpırdamadı ama gözleri benimkilerle buluşmadı.

"Derek, neler oluyor dostum?"

Arkasını döndü ve döndüğünde ellerinin yumruk şeklinde sıkılmış olduğunu fark ettim. Adımlarımı yavaşlattım ve gözlerimi onun üzerinde gezdirdim. Gözlerindeki parıltıdan ve alnını kaplayan terden sarhoş olduğu belliydi. "Arabayı sen mi kullandın?" Sakince sordum. Sarhoşken nasıl davrandığını biliyordum ve bir şeye üzüldüğü belliydi. İçtiği zaman hep geçmişinden bahsederdi. Öfkesi bazen onu alt ederdi. Yanlış bir şeyler vardı.

Bana doğru bir adım attı. "Sarhoş değilim," diye yalan söyledi. Yalan söylediğini anlayabiliyordum. Kelimeleri birbirine karışmıştı. Bir adım daha attı, merdivenlerden çıkarken tökezledi.

"Bak, D, seni eve götürmesi için birini aramama izin ver," diye ısrar ettim, ona doğru uzandım, ama ona dokunamadan elimi itti. Kaşlarımı çattım. "D, ne oluyor lan?" Tersledim. "Burada iş için misafirlerim var. Bu çok önemli. Sana karşı sabırlı olmaya çalışıyorum ama bu gece bu saçmalık için zamanım yok. Tamam mı?"

"Oh, benim saçmalıklarım için zamanın yok mu?" Alay etti ve derin bir kahkaha attı. "Benim saçmalıklarım için vaktin yok mu?" Canım yanıyormuş gibi gülmeye devam edince kaşlarım daha da çatıldı. Omzumun üzerinden, yarıya kadar açık olan kapının yanında duran Cora'ya baktım. O da

Şimdi endişeliydi, elinde cep telefonu vardı. Ona başımı salladım, o da hâlâ panik içinde telefonunu indirdi.

Tekrar Derek'e dönerek, "Benimle bir şey mi konuşmak istiyorsun? Özel olarak konuşabiliriz."

"Oh, güven bana," diye hırladı. "Güven bana, Cane. Sana söyleyecek çok şeyim var. Bay Büyük CEO!" Derek elini yüzünde öyle bir gezdirdi ki acıdan tıslayacağını sandım. Sonra elini alınına götürdü ve avuç içini kullanarak kendini defalarca tokatladı.

"Derek!"

Havladım.

"Siktir!" Kükredi.

Ona doğru koştum. "Senin derdin ne lan? Neden buradasın ki? Sabah kızını okula götürmek için hazırlanıyor olman gerekiyordu!"

Yanlara doğru bir adım attı, hırıltılı bir şekilde nefes alıyordu. "Biliyor musun, buraya gelirken sana nasıl ulaşabileceğimi düşünüp durdum. Senin benim hayatımı mahvettiğin kadar, ben de senin hayatını ve güvenini mahvetmek için ne yapabilirim diye düşünüp durdum." Burun delikleri alevlendi ve bana doğru hamle yaptı, işte o zaman neden burada olduğunu anladım.

Öfke gözlerinin derinliklerine işlemişti, dişleri kenetlenmişti, elleri pranga gibiydi.

O biliyordu.

"Kandy," diye bağırdı, bir elini boğazıma doladı ve sıktı. "Benim kızım!"

"D-Derek," diye hırladım, elini pençeledim, onu itmek için elimden geleni yaptım, ama o lanet bir makine gibi yapılıydı. Neredeyse aynı boyda olmamıza rağmen, benden daha kütleli ve daha güçlüydü. Onunla boy ölçüşemezdim.

"Seni lanet amcık! *Kızımı* arkamdan beceriyorsun! Benim küçük kızımı! Seni hemen şimdi *öldürmeliyim!*" Belinden bir şey kaptı ve şakağıma bastırdı. Sıcaktı, sanki bana bakmadan birkaç saniye önce tutuyormuş gibiydi. Silahın namlusunu kafama dayadı ve arkamdan tiz bir çığlık duydum. "Belki de yaparım, ha? Seni *öldürür müyüm?* Yani, bu dünyadaki onca insan... onca erkek varken..." Kızgın bir boğa gibi burun deliklerini açarak nefes aldı. "Sen mi, Cane?" Sesi kırık çıktı ve gözlerinin kenarları yaşlarla doldu, sanki bundan benim kadar nefret ediyordu, gözlerimdeki acıyı görmekten, nefes alamadığımı bilmekten nefret ediyordu ama aynı zamanda Kandy'nin bu duyguların hepsinden daha önemli olduğunu biliyordu.

Sonunda boğazımı bıraktı ve beni iterek kendisinden uzaklaştırdı. Çimlerin üzerine düştüm, hırıltılı bir şekilde nefes alıyordum, bir kolumu kaldırdığımda jöleli saçlarım alnımdan sarkıyordu. Geriye doğru sendeledi ve silahını kılıfına geri soktu.

"Derek," diye hırıldadım ama ayağa kalkamadım. Neden kalkamıyordum ki? Bacaklarım beni terk etmişti. Kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi atıyordu. O benim arkadaşımdı -en iyi arkadaşımdı- ve az önce kafama silah dayamıştı. Bunu hak etmiştim. Hak etmiştim. Biliyordum... ama bu noktaya geleceğini hiç düşünmemiştim.

"Şu anda seni bitirmeyi ne kadar çok istediğimi bilemezsin ama ailemin iyiliği için bunu yapmayacağım." Çenesi sıkıştı ve ben yeniden dengeyi sağladığımda başı yavaşça sallandı. Bana sırtını döndü ve yürümeye başladı ama ben aptalca bir hata yaptım.

"Derek, bekle. Bu öyle bir şey değil! Beni tanıyorsun dostum! Kandy-" Onu durdurmak ve beni dinlemesini sağlamak için omzunu tuttum ama bir anda döndü, kolunu kaldırdı ve yumruğunu suratıma indirdi.

Kafamın arkası betona çarpmadan ve gördüğüm tek şey siyah olmadan önce duyduğum son şey "*Siktir git, Cane,*" oldu.

Bana bağırmaya hazır olduğunuzu biliyorum, ama iyi haber şu ki, bu serideki her kitabı bir ay arayla yayınlıyorum! Cane serisinin 2. kitabı Breaking Mr. Cane 12 Temmuz 2018'de yayınlanacak ve okumanız için sabırsızlanıyorum!

- ÖN SİPARİŞ KIRMA BAY CANE -

Ama yine de biraz hararetiyseniz, katılabileceğiniz ve içinizi dökebileceğiniz bir Bay Baston İstiyorum İyileşme Odam var. Sadece 1. kitabı tamamladıktan sonra katılmanızı öneririm! Okuduğunuz için teşekkürler!
(Breaking Mr. Cane hakkında daha fazla bilgi için devam edin!)

BENİ TAKİP ETMEKTEN ÇEKİNMEYİN!

Facebook | Instagram | Twitter

Okuyucu Grubuma Katıl | Beni Arkadaş Olarak Ekle

Daha fazla bilgi ve ayrıntı için www.shanorawilliams.com adresini ziyaret edin.

psssttt... bu arada, en çok Instagram'da, okuyucu grubumda ve Twitter'da aktifim ;-)

CANE
SERIES
TWO

COVER COMING SOON

BREAKING *Mr. Cane*

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

SHANORA
WILLIAMS

12 TEMMUZ 2018'DE GELİYOR!
BAY CANE'İ İSTEMEK'İN YÜREK HOPLATAN DEVAMI. CANE!

KANDY

Kalbim kırılmıştı, hayatta kalmak için kalbim biraz daha sert atıyordu. Parçaları toplamayı denemiştim ama söz konusu Cane olunca, bırakması zor oluyordu.

Birbirimize dokunma şeklimiz çok özeldi ve birbirimizi asla unutmayacağımıza söz vermiştik. Onu avucumun içine almıştım - her şeyin mükemmel olduğunu düşünüyordum- ama göz açıp kapayıncaya kadar gitmişti ve bana sahip olduğumuz şey hiç var olmamış gibi davranmaktan başka seçenek bırakmamıştı.

CANE

O benim için yasak bölgeydi ama ben yine de sınırları zorladım. Şimdi, bir kaya ile zor bir yer arasında sıkışmıştım, kariyerim yavaş ama emin adımlarla elimden kayıp gidiyordu ve geçmişimden gelen hayaletler işleri çok daha karmaşık hale getirmek için geri dönüyordu.

Kandy ile tanışana kadar aşk hayatım benim için hiç bu kadar önemli olmamıştı.

Yere serilip mahsur kaldıktan sonra aklı başında her insan uzak dururdu ama benim aklım başımda değildi, hem de hiç değildi. Gerçekliğin acımasız olduğunu ve evrenin tüm ihtimalleri bize karşı dizdiğini biliyordum. Her şeye rağmen, *hiçbir* şey onu tekrar benim yapmama engel olamayacaktı.

Ve eğer biri denerse, önce cesedimi çiğnemek zorunda kalacaklardı.

KIRILAN BAY İÇİN ÖN SİPARİŞ VERİN. CANE

AKNOWLEDGMENTS

Teşekkür yazısı yazmayalı uzun zaman oldu, çünkü teşekkür etmem gereken çok fazla insan var ve her zaman birini atlamaktan korkuyorum.

Şu anda bile, elimde bir bardak cevizli dondurmayla dizüstü bilgisayarımın başına çökmüş, aklıma gelen herkesi düşünüyorum.

AHHH! İŞTE GIDIYORUM!

Tabii ki ailemle başlamak zorundayım. Ailem en başından beri yazarlık yolculuğumda bana inanılmaz destek oldu. On sekiz yaşındayken yayıncılığa başladım ve o zamandan beri yanımda oldular. İsmi sayamayacağım kadar çok aile üyem var ama beni destekleyenlere, kim olduğunuzu biliyorsunuz ve sizi tüm kalbimle seviyorum.

Nişanlıma. Juan, sana hayal edebileceğinden çok daha fazla minnettarım. Sabahın erken saatlerinde ve gecenin geç saatlerinde çocuklar için orada olmasaydın, eminim uzun zaman önce yazmaktan vazgeçerdim. Moralim her bozulduğunda beni zorladığın ve motive ettiğin için teşekkür ederim. Sıkıştığımda üst üste yığılmış bulaşık ve çamaşırlarıma katlandığın ve rahatlamaya ihtiyaç duyduğumda beni kollarınla sardığın için teşekkür ederim. Seni çok seviyorum!

En çok ihtiyacım olduğunda arkamı kolladığı ve bana yardım ettiği için Luna Rowan'a! Sana iş yaptırabilmeyi ve bunu yapmaktan mutluluk duymayı seviyorum. Bu nadir görülen bir şey ve inan bana, senin yardım elini hafife almıyorum. Sen en iyisisin ve seni çok ama çok seviyorum kızım. Bulaşıcı kahkahanı, pozitif ruhunu ve beni yukarı kaldırıp kitaplarımın her zaman açık olduğunu söylemeni seviyorum.

nokta. İlk kitaptan beri oradaydın ve umarım son kitapta da orada olursun.

Heather Orgeron - sen benim en sevdiğim Felicia'sın. Güzel kalbin ve ruhundan, en büyük ponpon kızlarımdan ve en yakın arkadaşlarımdan biri olmana kadar seninle ilgili her şeye bayılıyorum. Yükselişinizi görmekten çok mutluyum ve birlikte olabileceğimiz en iyi Felicias olarak daha uzun yıllar geçirmek için sabırsızlanıyorum!

B.B. Reid! Seni ne kadar sevdiğimi zaten biliyorsun. Seninle buluşmayı, sohbet etmeyi, yazı seanslarımızı ve sadece biz olmayı seviyorum. Charlotte'a taşınmana çok sevindim. Burada yakın arkadaşım diyebileceğim çok fazla insan yok ama sen onlardan birisin. Senin yanında olmak bana her zaman taze bir nefes gibi geliyor ve umarım aramızdaki bağ hiç değişmez.

Danielle Fuselier'e - Aman Tanrım, kızım. Oh. Benim. Aman Tanrım. Seni bir buçuk yıldan uzun süredir tanıyorum ama sanki tüm hayatım boyunca tanıyormuşum gibi hissediyorum. Senin kadar nazik, destekleyici, gerçek ve sevgi dolu biriyle daha önce hiç tanışmamıştım. Her sohbetimizde beni gülümsetiyorsun ve seni düşündüğümde kalbim her zaman çok mutlu oluyor. Yaslanabileceğim bir omuz olduğun ve bir şeyi ifade etmem ya da çözümlemem gerektiğinde fikirlerimi sana yansıtmama izin verdiğin için teşekkür ederim.

Danielle Huffman, orijinal boğaz yumruklayıcı, Ace Crow günlerine geri dönüyoruz ve o zamandan beri benimle birlikte sallanıyorsun ve köşemde duruyorsun. Ruhuna çok aşığım ve seni geliştirken ve en iyi hayatını yaşarken görmekten çok ama çok mutluyum! Her zaman yanımda olduğun ve sadece bir hayran değil, aynı zamanda bir arkadaş olduğun için teşekkür ederim.

Ann Holmes. Kadın, sana kesinlikle bayılıyorum. #bitchyduo sohbetlerimizi seviyorum. En çok ihtiyacım olduğunda içimi dökebilmeyi ve sırtımı sıvazlamayı seviyorum. Bana karşı dürüst olmanı, cesaretlendirici ve moral verici olmanı seviyorum! Seni çok seviyorum kızım ve yakında buluşacağız! Bunu ruhumda hissediyorum!

Pimp It Like A Sweetheart ekibime, Sweetheart ARC ekibine ve Shanora'nın Yaramaz Sevgililerine - hanımlar, hepinizi ÇOOOOK seviyorum! Şu anda yaptığım şeyi yapabilmemin nedeni sizsiniz. Hepiniz beni çok yükseltiyorsunuz ve inanılmaz derecede destekleyicisiniz. Siz olmasanız hiçbir yerde olamazdım. HİÇBİR YERDE! Bir köy gerekir derler ve siz bunu kanıtlıyorsunuz! Yanımda olduğunuz, beni ben olduğum için sevdiğiniz ve bu yolculukta benimle birlikte olduğunuz için tüm kalbimle teşekkür ederim. Siz yanımda olduğunuz sürece yazmayı bırakmayacağım. Söz veriyorum.

Ve son olarak Bay Bastonu İstemek'i okumak için zaman ayıran her okuyucuya, blogger'a, bookstagrammer'a, yazara ve diğer herkese TEŞEKKÜRLER, TEŞEKKÜRLER, TEŞEKKÜRLER! Her beğeni, paylaşım, yorum, etiket vb. için - sevgi yağdırdığınız için çok teşekkür ederim. Her birinize tapıyorum.

SHANORA'DAN MORE BOOKS

NORA ISI TOPLAMA

CARESS

CRAVE

KIRLI KÜÇÜK SIR

STANDALONLAR

GEÇİCİ ERKEK ARKADAŞ

100 PROOF

KIYAMET GÜNÜ AŞKI

SEVGİLİ BAY BLACK

FOREVER MR. SİYAH

SONSUZLUK

SERİ

FIRENINE SERİSİ

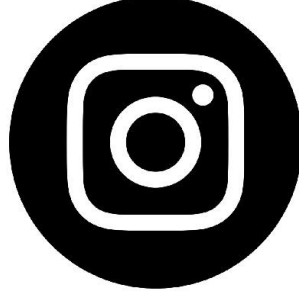
SAKININ DÜETİ

VENOM ÜÇLEMESİ

TATLI SÖZ SERİSİ

Bu kitapların çoğu Kindle Unlimited'ta mevcuttur. Daha fazla bilgi için www.shanorawilliams.com adresini ziyaret edin.

Beni Instagram'da takip etmekten çekinmeyin! Orada her zaman aktifim ve okuyucularım la konuşmaya her zaman hevesliyim:

Beni takip et:

[Facebook](#) | [Instagram](#) | [Twitter](#)

[Hayran Grubuma Katıl](#) | [Beni Arkadaş Olarak Ekle](#)

Daha fazla kitap bilgisi ve ayrıntı için www.shanorawilliams.com adresini ziyaret edin.